

Bitef
TEATAR

IZVEŠTAJ
o radu Bitef teatra
2020. godina

Privedila: Vesna Bogunović
umetnički sekretar

NAPOMENA: BITEF teatar organizuje Beogradski internacionalni teatarski festival – BITEF. U 2020. godini je organizovan Bitef prolog kao najavni za 54. Bitef

Izveštaj o manifestaciji BITEF se predaje Gradu Beogradu, nakon održane manifestacije i izdvojeno od Godišnjeg izveštaja ustanove BITEF teatar za 2020. godinu.

Termini kojima su u ovom tekstu označeni položaji, profesije, odnosno zanimanja, izraženi u gramatičkom muškom rodu, podrazumevaju prirodni muški i ženski rod lica na koje se odnose.

SADRŽAJ

1.	Lična karta ustanove	2
2.	Podaci o objektu	3
3.	Podaci o organizaciji rada u Bitef teatru	9
4.	Programski deo	13
5.	Posećenost programa	129
6.	Finansiranje	130
7.	Izveštaj o vrednovanju rada Bitef teatra u 2020. godini	131

1. LIČNA KARTA USTANOVE

Naziv, sedište: Bitef teatar, Terazije 29, Beograd, Srbija

Liice odgovorno za zastupanje: MILOŠ LATINOVIĆ, direktor (Imenovan Rešenjima Skupštine Grada Beograda br 112-888-14/S na sednici održanoj 18.09.2014. godine i br 112-559-18/S na sednici održanoj 25.09.2018. godine)

- šifra delatnosti: 90.01
- matični broj: 07451083
- PIB: 100061814
- Br. računa: 840-594664-63
- Upravni odbor BITEF teatra.

Na sednici Skupštine grada Beograda održanoj 25. 09. 2018. godine, Odlukom Skupštine grada Beograd broj: 112-708/18-S, imenovana je Ivana Vujić, reditelj, za predsednika Upravnog odbora BITEF teatra, a za članove: Konstantin Kostjukov, koreograf, i Jelena Bogavac, dramaturg iz reda zaposlenih.

- Nadzorni odbor BITEF teatra.

Na sednici Skupštine grada Beograda održanoj 25. 09. 2018. godine, Odlukom Skupštine grada Beograd broj: 112-764/18-S, imenovani su Vladimir Tomašević, profesor menadžmenta, za predsednika, a za članove: Dragutin Marjanović, reditelj i Miroљjub Vladić, majstor tona iz reda zaposlenih.

2. PODACI O OBJEKTU

2.1. Podaci o prostoru koji ustanova koristi

2.1.1. Ukupna kvadratura (sa podatkom da li je tokom 2020. godine došlo do povećanja ili smanjenja prostora):

BITEF teatar ne poseduje zgradu u svojini.

1. Sedište i kancelarijski prostor BITEF teatra:
P = 137 m², Terazije broj 29 (katastarska parcela 2866 KO Stari grad)
2. BITEF teatar:
P = 519 m², Drinčićevo 1 (katastarska parcela 1373 KO Stari grad, broj lista nepokretnosti 2441, KO Stari grad)
3. Magacin: = 269,25 m²
Zatvoreni skladišni prostor III, kat P = 175,2 m², ZAK0370
Otvoreni manipulativni prostor, II kat, ukupne P = 94.05 m², ZAK1240

UKUPNO 1 + 2 + 3 = 925,25m²

2.1.2. Osnov korišćenja (ugovor ili rešenje)

- Objekat (BITEF teatar) u Drinčićevoj ulici broj 1 (vlasništvo Republike Srbije, koja je pravo korišćenja prenela na Grad Beograd, a isti na ustanovu kulture BITEF teatar).

Osnov korišćenja: Ugovor koji su sklopili Grad Beograd i BITEF teatar broj XXI-02 br. 463-215/07 – 28. 01. 2010. godine, na osnovu Rešenja V.D. Gradonačelnika grada Beograda broj: 361-1115/08-G od 31. 03. 2008. godine i Rešenja 04 broj 361-1922/20005 od 11. 01. 2010. godine Republičke direkcije za imovinu Republike Srbije – Sektor za imovinski postupak kojim je data saglasnost na navedeno rešenje V.D. Gradonačelnika grada Beograda

Objekat na adresi Drinčićevo 1 je delom u privatnoj a delom u državnoj svojini. Deo postojećeg objekta koji izlazi na Skver Mire Trailović koristi BITEF teatar kao objekat koji je namenjen delatnostima iz oblasti kulture (Katastarske parcele 1373/1, 1373/2 KO Stari grad).

BITEF teatar nužno koristi i deo zajedničkih prostora, kao što su ulazni hol, stepenište koje vodi do pozorišne scene (prvi sprat i balkon na drugom spratu) i sl.

- Sedište i kancelarijski prostor BITEF teatra (137m²) su u objektu na adresi Terazije 29/1, koji pripada Poslovnom prostoru opštine Stari grad, a osnov korišćenja je Ugovor o zakupu poslovnih prostorija broj 520/2825, koji je sklopljen 18. 11. 2003. godine na osnovu Odluke Upravnog odbora Javnog preduzeća za upravljanje poslovnim prostorom „Poslovni prostor opštine Stari grad” J.P. broj 10 od 30. 05. 1997. godine.

- Magacin: = 925,25 m²
Zatvoreni skladišni prostor III, kat P = 175,2 m² ZAK0370. Otvoreni manipulativni prostor, II kat, ukupne P = 94.05 m² ZAK1240

Osnov korišćenja: Ugovor o zakupu: Luka Beograd a.d. Žorža Klemensoa 37, Beograd, broj 2706/09.

2.1.3. O zgradi pozorišta

Evangelistička crkva podignuta između 1940–1943. godine prvi je namenski projektovan i izgrađen objekat koji je dobila protestantska zajednica u Beogradu tokom perioda politike verske tolerancije Kraljevine Jugoslavije. Iako se smatra jednim od klasičnijih rešenja angažovanog arhitekta na ovom projektu, za Beograd i Dorćol u tom periodu, bila je iskorak u pristupu, načinu gradnje i u mnogo širem kontekstu od urbanizma i arhitekture.

Pomenuti arhitekta bio je Oto Bartning, jedan od vodećih nemačkih graditelja crkava 20. veka. Za njegov rad se često vezuju pojmovi privremene i dijaspora crkve, a gradio ih je ili renovirao širom Evrope, pa i van nje (pr. Bejrut). Njegov teorijski opus daleko prevazilazi sakralnu gradnju. Aktivnosti udruženja Radni savet za umetnost u okviru kojeg je delovao zajedno sa Tautom, Šarounom i Gropijusom, bile su polazište za osnivanje Bauhausa, Bartningov rad tokom četrdesetih godina opisuje se često kao pionirski primer klasičnog modernizma, a nazivaju ga i novim realizmom sa elementima ekspresionizma. O prisustvu ekspresionizma svedoče i raniji projekti poput nacrt za Zvezdastu crkvu koju mnogi istoričari smatraju pretečom Sidnejske opere. Nosio je i zvanje počasnog doktora teologije, a u svom teorijskom i praktičnom radu na sakralnim objektima insistirao je na jedinstvu strukture, forme i osvetljenja, dok se građevinsko jedinstvo odnosilo na parohiju i crkvenu opštinu. Posebno interesovanje pokazuje ka urbanističkim rešenjima, t.j. na uspostavljanju komunikacije između sakralnih i civilnih objekata – stvaranju osećanja gostoprimivosti za korisnike prostora. Po Bartningu, osnovni cilj arhitekture je da objedini praktičnu svrhu sa duhovnom simbolikom na efikasan i vidljiv način.

Postulati kojima se Bartning vodio u projektovanju, primenjeni su i na crkvi u Beogradu. Kako kod protestantskih crkava pozicija oltara i ulaza nije striktno određena, položaj beogradske crkve uslovljen je oblikom parcele – nepravilnog trougaonog prostora nastalog susticanjem dveju ulica. Oblik je potcrtan i podelom na dve veće prostorne celine i njihove funkcije: centralni deo sakralne namene i bočni delovi ka Drinčićevoj i Knez Miletinjoj za potrebe parohijskog doma sa stanovima i drugih pomoćnih prostorija. Sam prostor za bogoslužjenja bio je u centralnom delu na prvom spratu, na mestu sadašnje sale, pri čemu se oltarski deo nalazio u najužem segmentu, na poziciji garderoba. Za razliku od tipičnih pravoslavnih i katoličkih hramova, ovde nema podele prostora na središnji i bočne brodove. Svedenost u obradi eksterijera i enterijera svojstvena protestantskim religioznim objektima, sprovedena je i u ovom slučaju, a ogleda se i u korišćenju klinker opeke za tretman zidova. Jedini dekorativni elementi su pilastri reminiscentni na gotičku arhitekturu. Neogotički elementi su često prisutni u Bartningovim projektima, pa tako i naglašena vertikalnost najčešće sprovedena kroz tipične zvonike kakav je i u crkvi na Dorćolu visine 50 metara.

Radovi na realizaciji otpočeli su 20. avgusta 1940. godine. Projektantski biro arhitekta Đorđa V. Staševskog bio je zadužen za razrade nacrt, dok je izvođač radova bilo tehničko preduzeće arhitekta Milana Sekulića.

Još tokom rata, zgrada je izgubila svoju prvobitnu, sakralnu namenu. Služila je kao magacin municije, a u posleratnoj atmosferi koja nije naklono gledala na religiju, kao ni na elemente koji bi mogli da se dovedu u asocijaciju na prethodnog okupatora, ovo zdanje je konfiskovano. Dodeljeno je republičkoj vladi koja ga je ustupila na korišćenje Gradu Beogradu. Od tada su se u različitim delovima objekta smenjivali mnogi korisnici: Arhiv Jugoslavije, magacin i radionice pozorišta Boško Buha, redakcija Tanjuga... Služio je i kao probna sala u kojoj je radio i Bojan Stupica. Stare stambene jedinice u bočnim delovima povratile su svoju funkciju, a prostorija u zvoniku adaptirana je u umetnički atelje.

Sredinom osamdesetih godina pokrenuto je pitanje buduće namene koja bi na adekvatan način prezentovala estetske, arhitektonske i građevinske vrednosti objekta, kao i specifičnost njegove prvobitne funkcije. Sceničnost i akustika centralnog dela bili su presudni u odluci da se prostor adaptira za potrebe pozorišta. Tako je 1987. zgrada dodeljena na upravljanje i korišćenje Bitef teatru, pozorišnoj instituciji od opšteg interesa za savremeni kulturni razvoj grada i domaće pozorišne scene u celini. Adaptacija i izvođenje radova povereni su građevinskom preduzeću Iskra projekt iz Beograda. Predviđene su bile dve faze radova, od kojih je do danas sprovedena samo prva koja se odnosila na centralni deo objekta. Zahvaljujući kvalitetnoj gradnji i pažljivoj adaptaciji, spoljašnjost zgrade je u velikoj meri sačuvala originalan izgled. Unutrašnjost je pretrpela opravdane intervencije zbog prilagođavanja potrebama novog korisnika. 14. novembra 1988. okončani su radovi na adaptaciji građevine.

3. marta 1989. Bitef teatar je svečanim otvaranjem počeo da radi u adaptiranoj zgradi.

2010. godine Zavod za zaštitu spomenika kulture grada Beograda inicirao je utvrđivanje statusa zdanja kao spomenika kulture.

2013. Vlada Republike Srbije je donela odluku o utvrđivanju za spomenik kulture Evangelističke crkve – Bitef teatra u Beogradu.

Izvori:

Evangelistička crkva – Bitef teatar u Beogradu, Biljana Mišić

Zavod za zaštitu spomenika culture grada Beograda – Katalog nepokretnih kulturnih dobara na području grada Beograda

Trg ispred Bitef teatra – Skver Mira Trailović

U toku je izrada projekta preuređenja / rekonstrukcije trga ispred BITEF teatra, kao dela projekta višenamenskog sadržaja Skadarlijski trg. U skladu sa projektom i zakonom određenim merama zaštite objekta – spomenika kulture i njegove zaštićene okoline – BITEF teatar i grad Beograd će dobiti stalnu scenu na Skveru Mira Trailović, koja će kroz programe BITEF ZONE (autorski višegodišnji projekat Vesne Bogunović i Jelene Stojanović) u budućnosti postati mesto susreta, značajno mesto preplitanja, istraživanja kulturne baštine, klasičnih kulturnih aktivnosti, savremenih umetničkih puteva i formi, i iznalaženja svežih i tekućih umetničkih sadržaja (popularna i ulična kultura, kultura koju prenose mediji i internet itd.).

Preuređenje trga ispred BITEF teatra je bilo predviđeno ali nije realizovano nakon završetka radova na adaptaciji građevine 14. novembra 1988. godine i otvaranja objekta za publiku 3. marta 1989. godine

2.1.4. Spomen obeležje (kratak opis)

Tokom 2019. godine, a nakon pokrenute inicijative Bitef teatra i građana o postavljanju spomenika Miri Trailović i Jovanu Ćirilovu- (projekat Bitef zona 2015, 2016, 2017) Komisija za spomenike i nazive trgova i ulica Skupštine grada Beograda usvojila je istu. U oktobru 2020. godine odabran je projekat Spomen obeležje Miri Trailović i Jovanu Ćirilovu

KINETIČKA SKULPTURA – MIRA TRILOVIĆ I JOVAN ĆIRILOV

Umetničko delo koje potpisuje više autora.

Autorski tim:

Vesna Bogunović
Karkatag kolektiv
Mašan Petrović
Filip Trgovčević

Skulptura nastaje inspirisana uspomenom na izuzetne kulturne radnike i njihova dela, osnivače i umetničke direktore Beogradskog internacionalnog teatarskog festivala – BITEFA i BITEF teatra, koji na tekovinama BITEFA i na inicijativu Mire Trailović 3. marta 1989. godine, osniva Grad Beograd kao ustanovu kulture od značaja.

Reč je o jednokratnom projektu, čiji je osnovni strateški cilj kultura sećanja na ove kulturne radnike koji su značajno i od državne važnosti pozicionirali Jugoslaviju i Srbiju na mapi savremene evropske umetničke prakse

Možemo slobodno reći da su ove dve ličnosti na jedinstven način (i u veoma složenim društveno-istorijsko-političkim vremenima) promenile orijentaciju i identitet jugoslovenske i srpske kulturne scene i uvele je u svetske tokove. Zalagali su se za nove i otvorene kulturološke prostore, ostvarili su izvanredne kontakte, rušili fiksirane umetničke hijerarhije, podsticali razvoj srpske scene izvođačkih umetnosti kako bi ostvarila potpuniju afirmaciju u širem kontekstu, bili su angažovani u polju formiranja naše pozorišne kritike i – u neprestanoj i posvećenoj borbi sa provincijalnim duhom i duhovnom prazninom. U društvu u kojem su stvarali i živeli, može se reći da ovaj dvojac predstavlja epohalnu antitradicionalnu pojavu nulte kategorije u manifestacijama jugoslovenske i svetske kulture

Negujući kulturu sećanja izrazili bismo na "njihov način" svoju zahvalnost legendarnom dvojcu, čijom izuzetnom, prefinjenom i lucidnom energijom su stvoreni: jedan od najvažnijih internacionalnih teatarskih festivala – kultni BITEF, i pozorišta BITEF teatar i Atelje 212.

Inspiracija za buduću skulpturu je fotografija Mire Trailović i Jovana Ćirilova na biciklu, snimljena 1984. godine kada su oboje bili selektori Međunarodnog pozorišnog festivala u Nansiju (Francuska)

Kinetička skulptura Mira Trailović i Jovan Ćirilov, naslonjena je, odnosno utkana u vertikalnu BITEF teatra, na skveru koji nosi Mirino ime. Od manifesta, preko svečanosti otvaranja i dizajna prvobitnog vizuelnog identiteta (inkorporirano drvo sa skvera), Mira je jasno stavila do znanja da se scenski prostor ovog pozorišta prostire ne samo unutar, već i na, i van zidova same zgrade – na tadašnjem trgu, a danas skveru Mire Trailović. Teatar koji je osnovala, skver kao javni prostor, stambeni prostor grada i klupska scena deluju kao celina, primer su simbioze i prožimanja kulture i svakodnevnog života.

Promovišući različitosti kroz prisustvo kulture, umetnosti i aktivno učešće zajednice, ovom kinetičkom skulpturom uvedenom u tri fasadne vertikale BITEF teatra, želimo da ukažemo

- da obeleže istovremeno dodaje vrednost posthumnom delu Mire i Jovana...koje ostaje nama u zavet, da nastavimo dalje da odgovorno i aktivno proizvodimo, negujemo i razmnožavamo umetnost i kulturu,
- na nerazdvojnosti rada i lokacije na kojoj se on realizuje – redefinisano kao neodvojivost rada od različitih konteksta njegove produkcije, prezentacije i recepcije. Ovaj prostorno specifičan rad stvoren je da postoji na određenom mestu, i njegova kompozicija je u potpunosti zavisna od načina na koji je on postavljen u dati prostorni sklop — rad ne funkcioniše odvojeno od njega. Kinetička skulptura Mira Trailović i Jovan Ćirilov ne može da funkcioniše u galeriji ili u nekom drugom prostornom okruženju na isti način na koji to čini u datom prostoru za koji je izrađena — ona se nikada ne može redukovati na skulpturu galerijskog formata. Premestiti rad znači uništiti ga. Ričard Sera (Richard Serra),
- da, odabirom ovog autorskog rešenja za obeležje Miri Trailović i Jovanu Ćirilovu, želimo i da simbolično obeležimo poseban događaj (stvaranje BITEF teatra), ali i da ukažemo na prostor ispred Teatra, odnosno Skver koji nosi ime Mire Trailović koji je danas u tako zapuštenom stanju,
- da istaknemo razliku između bukvalne i funkcionalne percepcije prostora, odnosno da stavimo akcenat na kontekstualnu specifičnost prisustva ovakve skulpture i njenog direktnog uticaja na «umetnost u javnom prostoru»,
- na važnost dijaloga između zajednice i umetnika u samom tkivu javnog prostora čime se upravo komunicira sa osećajima svakodnevnih ili ad hoc prolaznika.

Puko postavljanje radova u spoljašnji prostor (ispred neke javne zgrade, na primer), ne znači nužno i neposredno njihovo postavljanje u sferu »javne umetnosti«. Radovi moraju da ostvare performativnu ulogu u kolektivnoj imaginaciji i prostornim iskustvima korisnika prostora u koji su smešteni, kao i razvijen odnos spram označavajućih praksi u socijalnom i kulturnom miljeu koji dele. Od samog početka sveta umetnički radovi su smešteni u javni prostor. Eksperimentalne vizuelne umetnosti, u širokom rasponu od performansa do događaja i happening-a, instalacija i akcija, prostorno specifičnih intervencija i javnih projekcija, ulične i gerilske umetnosti, participatorne umetnosti i umetnosti koja radi sa lokalnim zajednicama, tokom celog prošlog veka razvijale su strategije prisvajanja javnih gradskih prostora i ostvarivanja javne uloge. Jozef Bojs (Joseph Beuys) koji je zagovarao neposredne forme demokratije u oblasti kulture, kaže da se takve interakcije ne mogu ostvariti u okviru muzejskog ili galerijskog prostora, ni u klasičnom buržoaskom salonu. Umetnost treba da napusti institucionalne okvire i izađe u javnost da bi omogućila opšti pristup sadržajima koje uvodi u polje kulture i plasira ne samo stručnoj već opštoj javnosti.

- da uvećamo interes šire javnosti za savremeno primenjeno/likovno stvaralaštvo,
- da istaknemo koliko je važna komunikacija sa širom društvenom zajednicom, participacija, značaj i doprinos građana za oblikovanje budućnosti našeg grada i njegove urbane kulture.

Javni prostor je u Beogradu skoro uvek izdvojen, odvojen od zajednice. Pripada nekom "drugom" a ne "nama", ne "meni" ili "tebi" i to je veoma zanimljiv kulturološki kontekst. Ipak, kako u svakome od nas postoji jasna potreba za kreativnim delom ili procesom, ne bismo smeli da pristanemo na to da je u pitanju jalov, tipičan i dosadan deo grada. Ni ti da to sebi objasnimo generacijskim naslagama ponašanja, iskustava i režijom nekih drugih generacija.

Građani su se u značajnom broju odazvali inicijativi BITEF teatra da se kod Teatra izradi skulptura Miri Trailović i Jovanu Ćirilovu. Te građane okupljaju teatar i skver koji ukršta, susreće, dovodi i odvodi ljude, tematski postavlja u fokus zajednicu/e oko njega, sadržajima koji se tiču kako programskih potencijala, tako i onih estetskih i kulturoloških, prostornih i perceptivnih, koji u značajnoj meri određuju identitet mesta.

Kinetička skulptura Mira Trilović i Jovan Ćirilov, biće prisutna u svakodnevnim životima sugrađana koji će dobiti mogućnost da grade odnos prema njoj, da je komentarišu, da budu direktni korisnici javne umetnosti, da se «u komšiluku» upoznaju sa savremenim tendencijama u skulpturi...

- da ukažemo na otvoreni karakter javnih prostora za pristup svakog člana društva bez isključivanja po osnovu ekonomskih i socijalnih kriterijuma, bez privilegovanog segmenta javnosti i gde svako može da ga koristi slobodno za bilo kakvu aktivnost koja ne ulazi u konflikt sa pravima drugih grupa i individua koje ga takođe koriste,
- da istaknemo da spoljni prostor nije samo izložba pojedinačnih arhitektonskih dela kao slika u galeriji, to je životna sredina celovitog ljudskog bića, koju ono zauzima bilo statično ili u pokretu. Njamu je potrebno nešto više nego samo galerija slika, ono traži dramu koja bi mogla da bude oslobođena svuda oko njega iz tla, neba, kuća, drveća i nivoa...(Gordon Kalen / Gordon Cullen),
- da damo primer mikrourbanističke intervencije u javnom prostoru, u smislu mapiranja i kreiranja kulturnih tačaka grada, koje će pulsirati podjednako u kulturnom i turističkom ritmu,
- da damo doprinos oplemenjivanju javnog gradskog prostora i time oplemenimo i sopstvene živote, učinimo ambijent prijatnijim za život...učinimo da rastu građanska svest, vrednosti i interesi šire javnosti.

Pravljenje mesta – Skver Mire Trailović – drugi put

Spomen obeležje u formi kinetičke skulpture je deo šireg projekta oživljavanja Skvera Mire Trailović kao održivog (proizvedenog) javnog mesta grada koji bi trebalo da deluje u međuzavisnosti sa funkcionalnim karakteristikama i kulturnim kontekstom u kome se nalazi, u smislu njegovog nastanka, razvoja i promena kroz vreme. Logično je usledilo razmišljanje da Skver bude nosilac interdisciplinarnih umetničkih programa te da se na njemu trajno postavi mobilna pozornica “pod otvorenim nebom”. Cilj je da Letnja pozornica BITEF teatra svojim uspostavljanjem i programima, ne napuštajući svoju okosnicu i izvorište (BITEF) zainteresuje građane i izvede ih sa okolnih terasa i stanova na produženi boravak u prostoru, interaktivno druženje i stvaranje sa umetnicima, okupljenim oko teatra.

To je druga faza projekta za Skver ispred BITEF teatra.

Inicijativa BITEF teatra – Kinetička skulptura Mira Trailović i Jovan Ćirilov, razvila se kroz neposredno, neizolovano iskustvo, eksperimentalni pristup i uz istraživanje okvira za trajno delovanje i upotrebu umetnosti u životu zajednice. Ukazuje na potrebu lokalnog stanovništva i grada da odoli dematerijalizaciji i da uvođenjem prisustva umetnosti, savremenog stvaralaštva i vaninstitucionalne edukacije u javni prostor ostvari dodatne i kreativne vrednosti u prostoru te iste zajednice koja postaje na poseban i izuzetan način angažovani društveni činilac.

Autorka projekta i tekst: Vesna Bogunović

2.1.5. Stanje prostora i opreme (kratak opis)

A

SEDIŠTE I KANCELARIJSKI PROSTOR BITEF TEATRA: P = 137M² , TERAZIJE BROJ 29 (KATASTARSKA PARCELA 2866 KO STARI GRAD)

Prostor je u relativno dobrom stanju. Oprema je u relativno skromnom stanju. U narednom periodu potrebno je planirati usluge:

- Stolarski radovi (unutrašnja stolarija)

Nadalje potrebno je planirati sredstva za rešavanje sledećih stavki:

- Usled nedovoljno kancelarijskog prostora, potrebno je da poslovni prostor koji BITEF teatar koristi kao direkciju bude veće kvadrature. U prostoru nedostaje prostor za biblioteku i arhivu (posebno umetničku).

- Postoji projekat zastakljivanja terase na dvorišnoj strani objekta / stana u objektu Terazije br. 29 /1 (Palata penzionog fonda, Terazije br. 29), za koji je Služba zaštite Zavoda za zaštitu spomenika kulture grada Beograda prihvatila idejni projekat, dopis broj 0265/11 od 17. 05. 2011. g (odgovorni projektant Mia David Zarić, d.i.a. br. licence 300D16706)

- BITEF teatar nema prostor koji bi mogao da se koristi kao Festivalni centar. BITEF teatar prostor za tu namenu svake godine zakupljuje (i to nije nikada isti prostor), nabavlja adekvatnu opremu za takav prostor i obavlja ostale poslove koji su neophodni da bi taj prostor ostvario svoju privremenu namenu.

- Trebalo bi da BITEF teatar, sledeći politiku repertoarskog približavanja Bitef festivala i teatra, raspolaže rezidencijalnim apartmanom, koji bi se koristio u svrhu realizacije međunarodne saradnje i produkcije međunarodnih programa. Na taj način bi se pomenuta politika ne samo utemeljila, već i divergentno i kvalitativno razvijala, pre svega jer bi rezidencijalni programi mogli biti deo mreža srodnih delovanja.

B

BITEF TEATAR - P = 519 M², DRINČIĆEVA 1 (KATASTARSKA PARCELA 1373 KO STARI GRAD, BROJ LISTA NEPOKRETNOSTI 2441, KO STARI GRAD

Objekat je u funkcionalnom stanju. Oprema je zastarela i nužno je u upotrebi. U narednom periodu potrebno je planirati sledeća ulaganja:

- Klimatizacija pozorišne sale, garderoba, portirnice i blagajne / split sistem
- Rešenje problema akustike pozorišne sale
- Teretna platforma i otvor za platformu
- Radovi u portirnici sa rekonstrukcijom
- Zamena poda u biletarnici
- Radovi na stepeništu u skladu sa zakonom*
- Stolarski radovi (zamena prozora)*
- Osveženje fasade (rađene od grube ručno rađene opeke)*
- Osvetljenje objekta*
- Led sistem osvetljenja za spoljnu scenu*
-

* Zgrada je zaštićeni objekat kulture (Idejni projekat za objekat izradio je 1940. godine Oto Bartning (Otto Bartning, 1883–1959), jedan od najpoznatijih i najuticajnijih nemačkih arhitekata i teoretičara arhitekture dvadesetog veka. Od 1989. godine u objektu radi avangardno pozorište BITEF teatar)

2.1.6. Način grejanja

- SEDIŠTE BITEF TEATRA I KANCELARIJE, TERAZIJE 29/1

Sistem daljinskog grejanja (Beogradske toplane)

- BITEF TEATAR, DRINČIĆEVA 1

Etažno grejanje – individualna električna kotlarnica

- MAGACIN, LUKA BEOGRAD

Nema grejanje

4. PODACI O ORGANIZACIJI RADA U BITEF TEATRU

4.1. Organizaciona struktura Bitef teatra

Teatar posluje kao celina, bez posebno izdvojenih sektora

U ustanovi su sistematizovana ukupno 23 radnih mesta sa 20 izvršilaca (gde je 1 zaposlen na određeno vreme i 19 zaposleno na neodređeno vreme), i to:

RUKOVODEĆA RADNA MESTA:

1. direktor (imenovan na određeno vreme)

SCENSKO STVARALAŠTVO, PRODUKCIJA, MARKETING:

2. dramaturg
3. organizator programa
4. umetnički sekretar

FINANSIJSKI I RAČUNOVODSTVENI POSLOVI:

5. finansijski rukovodilac
6. samostalni finansijski organizator

PRAVNI, KADROVSKI I ADMINISTRATIVNI POSLOVI:

7. sekretar
8. poslovni sekretar

TEHNIKA:

9. majstor pozornice
10. majstor tona
11. majstor rasvete
12. inspicijent
13. dekorater
14. dekorater-rekvizeter
15. dekorater-rekvizeter

PRODAJA:

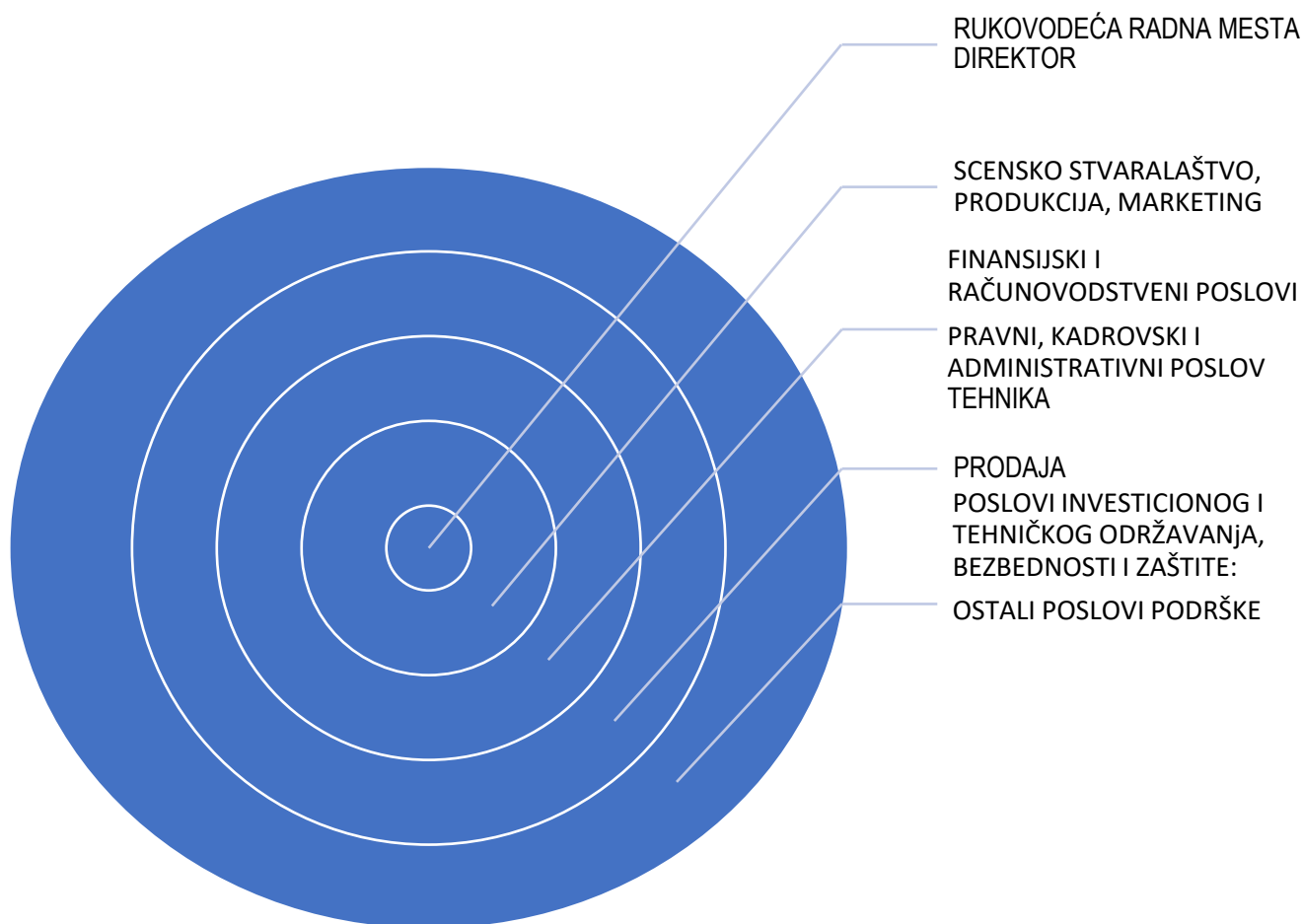
16. biletar

POSLOVI INVESTICIONOG I TEHNIČKOG ODRŽAVANJA, BEZBEDNOSTI I ZAŠTITE:

17. vatrogasac
18. domar

OSTALI POSLOVI PODRŠKE:

19. higijeničar
20. higijeničar scene

3.2. Kadrovska popunjenost

Sistematizovana radna mesta	Popunjena radna mesta	Angažovani autori po ugovoru	Ostali angažovani po ugovoru
23	20	80	15

3.3. Obrazovna struktura zaposlenih

VII stepen	VI stepen	IV stepen	III stepen
8		9	3

3.4. Kratak prikaz promena u napred navedenim parametrima u izveštajnom periodu.

Pravilnik o organizaciji i sistematizaciji poslova u Bitef teatru. donet je u januaru 2010. godine i nikada nisu popunjena sva sistematizovana radna mesta zbog ograničenja i zabrane zapošljavanja u prethodnom dužem periodu.

Godinama Bitef teatru nedostaje nekoliko važnih radnih mesta, koja bi trebalo popuniti, ali to pitanje je i dalje nerešeno, a na novi Pravilnik o organizaciji i sistematizaciji radnih mesta nije data saglasnost Osnivača.

Nije bilo promena u izveštajnom periodu.

3.5. Struktura zaposlenih: u 2020. godini

- radni odnos na neodređeno vreme =18
- radni odnos na određeno vreme =2 (1 direktor+1 vatrogasac)
- broj budžetski finansiranih radnih mesta =20
- ukupan broj angažovanih radnika po ugovorima u toku 2020. godine:6+9+80=95
- po ugovorima o privremenim i povremenim poslovima =6 (preko omladinske zadruge)
- po ugovorima o delu =9 ((3 (upravni odbor) + 1 (održavanje higijene) + 1 (obezbeđenje) + 4 (žiri festivala))
- po autorskim ugovorima =80 (nerezidenti =2, rezidenti =78)

3.5.1. Ko je ko u Bitef teatru u 2020. godini

Zaposleni na određeno vreme – budžetski finansirana radna mesta

1. Miloš Latinović, direktor (imenovan na određeno vreme)

Zaposleni na neodređeno vreme – budžetski finansirana radna mesta

2. Jelena Knežević, organizator programa – izvršni direktor Festivala
3. Jelena Bogavac, dramaturg
4. Nenad Darić, sekretar
5. Vesna Bogunović, umetnički sekretar
6. Aleksandra Cvetković, finansijski rukovodilac
7. Ljubomir Radivojević, majstor pozornice
8. Aleksandra Marković Kostić, samostalni finansijski organizator
9. Lidija Kostelac, poslovni sekretar
10. Miroljub Vladić, majstor tona
11. Dragan Đurković, majstor rasvete
12. Maja Jovanović, inspicijent
13. Dajana Nikolić, biletar
14. Goran Gavrančić, dekorater
15. Aleksandar Marinković, dekorater-rekviziter
16. Vladan Milošević, dekorater-rekviziter
17. Zorica Ivanišević, higijeničar
18. Marko Tadić, higijeničar scene
19. Miroslav Radović, vatrogasac (imenovan na određeno vreme)
20. Ksenija Đurović, domar – izvršni producent festivala

Saradnici angažovani po projektima u 2020:

1. Sanja Ljumović, organizator programa
2. Jugoslav Hadžić, majstor tona
3. Igor Milenković, majstor rasvete
4. Marta Narančić, garderober
5. Uroš Ranković, overa ulaznica na ulazu u Teatar i vođa službe ratvodnica/ka

Agencije:

1. Slavica Hinić, PR za ostale uslužne delatnosti podrške poslovanju Spika, Beograd (Zemun)
2. Nenad Šugić, PR agencija za upravljanje računarskim sistemima i pružanje usluga podrške Recit, Beograd
3. Filip Vujošević PR umetničko stvaralaštvo Firmica+ Beograd, Luke Vukalovića 3, 11000 Beograd, Srbija

Služba razvodnica/ka (u saradnji sa Omladinskom organizacijom SAT):

Saša Nikolić, Milica Djokić, Minja Latinović, Marija Takić, Stevo Marijanović, Jelena Čeivanović, Aleksandar Jelić, Ivan Djordjević.

4. PROGRAMSKI DEO

4.1. UKRATKO O BITEF TEATRU

BITEF teatar je ustanova grada Beograda od značaja za kulturu grada i šire. Osnovan je na inicijativu legendarne Mire Trailović, 3. marta 1989. godine, kao tada najmlađe beogradsko pozorište i jedinstveno po svom izvoru. Grad Beograd je na tekovinama jednog od najstarijih i najznačajnijih pozorišnih festivala, BITEF (1967), nakon dvadeset godina postojanja, osnovao i BITEFOVO pozorište. Tada je festival već uveliko bio jedan od najpoznatijih i najživljih poprišta novih svetskih teatarskih zbivanja.

Na adresi Skver Mire Trailović broj 1, u rekonstruisanoj zgradi evangelističke crkve tokom građene Drugog svetskog rata, a danas spomenika kulture grada Beograda (od 2013. godine), već 31 godinu postoji kao projektno pozorište koje nema stalno zaposlen umetnički ansambl.

Teatar na Skveru Mire Trailović, jedna je od ključnih tekovina Beogradskog internacionalnog teatarskog festivala – BITEF-a. Nastao je na inicijativu Mire Trailović, kao ustanova kulture od značaja 3. marta 1989. godine u vrlo specifičnom, burnom i delikatnom periodu devedesetih.

Od tog dana BITEF-ovo "neuhvatljivo" pozorište, sasvim nove energije i strasti, neguje „drugu / drugačiju“ scensku delatnost u domaćoj produkciji; ne održava "status quo" stalnog repertoara već se kreće kroz nekoliko pozorišnih koncepcija paralelno (od tradicionalne do novih umetničkih vrsta, različitih praksi i procesa koji koriste multi-medijske načine izražavanja); insistira, otvara i osvetljava sporna pitanja u društvu, naglašavajući ulogu teatra u učestvovanju i normiranju javne sfere; okuplja različite pozorišne grupe, trupe i umetnike kako iz institucionalne, tako i sa alternativne teatarske scene.

Kao pozorište „koje misli, govori i sporazumeva se jezikom budućnosti“ (kao i kroz sećanja i čitanja paradigmi prošlosti), okrenuto je istraživačkim praksama, ispitivanju granica pozorišnog izraza i inovativnoj, mladalačkoj „otvorenoj“ sceni. BITEF teatar, širokog spektra programskih delatnosti, divergentnih koncepata izvođenja u kojima ne preovlađuje nijedna paradigma i vertikalnih multikulturalnih sadržaja, ostaje i u četvrtoj deceniji postojanja privržen svojoj estetskoj vertikali oko koje je i nastao – BITEF festivalu. BITEF teatar deluje kreativno, angažovano i provokativno, kao interaktivni i interdisciplinarni prostor našeg grada, naše umetnosti, društva, kulture i vaninstitucionalnog obrazovanja.

Otvoreno je zapitan nad umetničkim praksama koje su napustile „homogena polja“ velike modernističke ideologije, nad autonomijom umetnosti, umetničkih medija i disciplina. Ukazuje na krhkost koherentnosti scenskog univerzuma, njegovih ponekad mekih i propustljivih granica, ili napetih do praska, pa čak i bolne potrebe za potpunom negacijom.

Problemizujući teme koje se tiču pojedinca koji živi i čini društvenu zajednicu, ima za cilj emancipaciju i nadogradnju individua kao samosvesnih jedinstvenih subjekata, čije svesno učešće, lični izbori i naponi konstruišu njihovu upotrebu kao građana de facto a ne de jure, kako u procesima sopstvenih tako i društvenih progresivnih transformacija.

BITEF teatar ne zagovara. BITEF teatar traga za ličnim i društvenim identitetom.

Svestan je prelomnih trenutaka kojima se proizvode različite istorijske i kulturalne situacije tokom 20. i početkom 21. veka (od istorijskih avangardi, postavangarde, neoavangarde, konceptualnih i postmodernih umetnosti osamdesetih godina, ratne tranzicije i raspada socijalističke Jugoslavije, politizacije umetnosti, početka novog veka i globalne tranzicije), pogotovo u društvenom kontekstu naše dinamične i dramatične sredine. Još od osnivanja, veoma odgovorno, postojano, ali i hrabro – avanturistički, svedoči i prolazi kroz važne periode nacionalne istorije i specifične društvene i psihološke okolnosti. Ne samo da istražuje i afirmiše savremene umetničke prakse već i markira tačke sukoba, interaktivno se njima baveći.

Trudi se da ne bude zaveden u interpretacijama fenomena „velikog umetničkog dela“, ali ni u „rešenjima“ koja se nameću nakon potpune promene prirode umetničkih medija i oblika istraživanja. Gradi, istražuje značenja i mapira složene, različite, a često i konceptualno suprotstavljene pravce promišljanja i umetničkih delovanja koja se proizvode ili pojavljuju u međuodnosu umetničkog dela i umetnosti, kulture i društva, a koji su najpogodniji kao okvir za idejnu sadržinu scenskog delovanja. BITEF teatar, u tom smislu, svakako ne predstavlja samo nastavak u razvoju autentičnog srpskog teatra, koji se formira negde između zapadne i istočne pozorišne produkcije i filozofije začete početkom 20. veka.

Pored organizacije prestižnog BITEFA – Beogradskog internacionalnog pozorišnog festivala, ovo pozorište razvija platforme za tzv. dvostruka čitanja u umetnosti (reprezentujuće – reprezentovano) kako kroz govorni, gestualni i teatar pokreta i tela, cirkuske i lutkarske predstave, ulične akcije i hepeninge, tako i kroz radio, internet i muzički teatar, kroz film, video itd.

Sopstvenim produkcijama, koprodukcijama sa institucijama iz Evrope i sveta, kao i kroz programe međunarodne razmene umetnika i edukacije i radionice (workshops) itd., BITEF teatar razvija aktivnu, savremenu i drugačiju umetničku scenu Beograda, kreativne vitalnosti i trajnog, produktivnog odjeka.

BITEF teatar traži, iznalazi i nudi drugačije pristupe i, u traganju za prirodom ljudskog društva i čoveka, postavlja pitanja, kreira i odražava društvene ustalasanosti. Obogaćuje savremenu društvenu stvarnost temama kojima se ranije nije bavila ili se bavila u tišoj formi.

Zadatak je odgovoran, zamaman i izazovan. Svake sezone, svake godine – nov i drugačiji.

Vesna Bogunović, umetnički sekretar

Napomena: Evangelička crkva – BITEF teatar u Beogradu, Biljana Mišić, UDK 725.822(497.11); 726.77(497.11). Idejni projekat za crkvu izradio je 1940. godine Oto Bartning (Otto Bartning, 1883–1959), jedan od najpoznatijih i najuticajnijih nemačkih arhitekata i teoretičara arhitekture dvadesetog veka. Prilikom realizacije Bartningove idejne skice za beogradsku evangeličku crkvu došlo je do izvesnog odstupanja. Kako je to bio običaj kada je reč o „uvezenim“ projektima, razrada nacrtu izvedena je u beogradskom projektantskom birou arhitekta Đorđa V. Staševskog. Radovi su otpočeli 20. avgusta 1940. godine, a izvođač je bilo tehničko preduzeće arhitekta Milana Sekulića. Temelji nove crkve svečano su osvećeni 20. oktobra iste godine. Zoran Manević, Arhitektura i politika (1937–1941), Zbornik za likovne umetnosti Matice srpske, br. 20, Novi Sad, 1984. Nakon Prvog svetskog rata, značajan broj objekata građen po projektu stranih autora potpisan je i od strane naših arhitekata koji su rukovodili njihovim izvođenjem. Ovakav vid saradnje predstavljao je jedan od metoda širenja različitih evropskih uticaja u domaćoj sredini.

4.2. Repertoar Bitef teatra u 2020. godini

4.2.1. Godišnji plan programa rada Bitef teatra u 2020. usvojen na 8. sednici Upravnog odbora održanoj 20.12.2019. godine

Bitef teatar u 2020. godini planira uz redovno izvođenje repertoara i četiri premijere predstava, te organizaciju 54. Bitef festivala u septembru mesecu, što je u skladu s planom i programom predloženim na konkursu za izbor direktora Bitef teataru 2018. godine.

Ambicije i želje svih zaposlenih a posebno angažovanih u umetničkom delu Bitef teatra, kao i jasno definisane finansijske i organizacione mogućnosti za 2020. godinu, navele su Bitef teatar da se u repertoarskom smislu usredsredi na čvrsto povezivanje s poetičkom linijom Bitef festivala, kao i da odredi čvrstu definisanost repertoarskog zaštitnog znaka, te sve ostale karakteristike i zadatosti po kojima je Bitef teatar široko prepoznatljiv. Pre svega se to odnosi na koprodukcijску regionalnu saradnju, angažman mladih autora, novih pozorišnih praksi i slično, kako ne bi odstupio od angažovanosti i aktuelnosti repertoara, koji ga čini prepoznatljivim u našoj sredini, ali i šire, kao i približava svim karakteristikama Bitef festivala iz kog je nastao.

Otud smatramo da predlog Plana rada i repertoara u punoj meri predstavlja simbiozu svih veza Bitef festivala i Bitef teatra, ali i temeljnih tačaka koje su utvrdili osnivači Bitef teatra.

Predstava 1 - KRETANJE, na osnovu književnog predloška - monologa Dimitrija Kokanova, biće izvedena početkom marta 2020. godine. Rediteljka Jovana Tomić kroz različite vizure istražuje i problematizuje pojam usamljenosti naspram samoće, želju, mogućnost i nemogućnost, težnju ka stvaranju zajednice - porodice, prijateljstva ili partnerstva. Na liniji sezone Bitef teatra 2019/20, Tomić nastavlja da razvija svoj osobeni formalizam, ovoga puta, u formi imerzivnog pozorišta - onog koje briše jasnu granicu između izvođača i publike.

Predstava 2 - SEKS, UMETNOST, KOMUNIZAM - premijera: april/maj – U okviru svog najnovijeg istraživačkog projekta, Bojan Čordev se bavi nasleđem dvadesetog veka iz perspektive tri revolucije koje su ga obeležile i promenile čovečanstvo. Artikulisane kroz figure: Margerit Diras, Oskara Daviča i Pjer Paolo Pazolinija. Promišljanjem njihovih dela, života i političkog angažmana nastaje vizuelni, jezički i izvedbeni tekst predstave. Ovaj projekat apsolutno je značajan za Bitef teatar iz perspektive onog što želimo da istražimao kao ključne elemente vremena u kojem je očitо propuštena šansa za neki bolji svet-danas.

Predstava 3 - PREDSTAVA NEZAVISNE SCENE - premijera: oktobar - Predstava nezavisne scene podržana na internom konkursu za projekte nezavisne scene u Bitef teataru (rezultati konkursa biće objavljeni u januaru 2020. godine). Bitef svake godine organizuje konkurs za podršku projektima nezavisne scene, a dosadašnje iskustvo pokazuje da najuspešniji projekti sa ovog konkursa nalaze svoje mesto na redovnom repertoaru pozorišta, tako da je sasvim očekivano da i projekat koji sledi u ovom terminu bude uspešan. Posebno ćemo podršku usmeriti s obzirom na ostale projekte u sezoni na plesni repertoar.

Predstava 4 - R.U.R. - premijera: decembar - Postavljajući na scenu kultnu naučno-fantastičnu igru Karela Čapeka iz 1920. godine, sada već značajni i priznati reditelj Nikola Zavišić i dramaturškinja Maja Pelević istražuju granicu čoveka kao apsolutnog vladara i vlasnika svih nematerijalnih i materijalnih dobara. Kroz spoj naučne fantastike, humora i pristupačnih dostignuća vremena u kome živimo, analizu rada Ilona Maska, hakerskih piratskih grupa i sam Čapekov tekst, autorski tim pokušava da pruži odgovor na pitanje da li je već kasno za čovečanstvo.

FILOZOFSKI TEATAR - projekat koji je duže vremena prisutan u kulturnoj i društvenoj javnosti od prošle godine je „na repertoaru“ Bitef teataru, što je verujemo pravo mesto s obzirom na suštinu ovog specifičnog kulturološkog fenomena. Bitef teatar ima u svom habitusu polemičku nit, a filozofski teatar upravo na takav način tretira ozbiljne, značajne i izazovne teme našeg vremena.

BITEF FESTIVALI 2020 godine održaće su u septembru 54 put. Beograd će biti domaćin brojnim gostima iz zemlje, regiona i sveta prilikom još jednog susreta sa dometima avangardnog teatra danas. Posle jubilarnog festivala, koji je potvrdio definisanost, utemeljenost manifestacije, samostalnost i isključivanje svih umetničkih klišeja, Bitef tim novim izdanjem predviđa produblјivanje polja istraživanja, ponudom koja se pre svega odnosi na novitete iz domena Afričkog teatra, te nove inscenacije proverenih autora.

Značajno je da će Bitef festival, a samim tim i Bitef teatar u 2020. godini, biti domaćin Kongresa IETM.

Miloš Latinović
Direktor Bitef teatra

4.1.2. Realizacija usvojenog plana programa rada Bitef teatra

U protekloj sezoni je uspostavljen princip po kome Bitef teatar ulazi u dijalog sa izdanjem Bitef festivala kome prethodi i predstavlja neku vrstu njegove "produžene ruke" tokom cele godine i u lokalnom kontekstu

Bitef teatar je u 2020. godini oslonjen na koncepta dva izdanja Bitefa:

- 53. Bitefa, koji se, pod sloganom „Nastavimo iz početka“, bavio raspadom zajednice na svim nivoima i pokušajem definisanja alternativa za stanje u kome se nalazi naša civilizacija, istražujući elemente imerzivnosti u pozorištu, odnosno, one pozorišne forme u kojima se briše jasna granica između izvođača i publike.
- Pod sloganom „Na ivici“, repertoar se razvijao u odnosu na estetske i tematske fokuse Bitef festivala, odnosno - Bitef Prologa, kao i odloženog 54. festivalskog izdanja, koji se pod sloganom **Na ivici budućnosti** bavio pojmovima transhumanizma i posthumanizma. Na formalnom planu, akcenat je bio na eksperimentu sa dehumanizacijom izvođača na sceni, bilo kroz koreografske i druge forme, bilo kroz upotrebu robota, kiborga i avatara na sceni ili odsustvo živih izvođača.

Teatar je, u periodu od 1. januara do 11. marta 2020. godine radio u skladu sa Planom rada za 2020. godinu i ostvario sve planirane, ali i neplanirane, naknadno ugovorene aktivnosti.

Uслед pandemije Covid-19 virusa i uvodjenja vanrednog stanja, 11. marta 2020. godine, program je morao biti promenjen / prilagođen novonastalim uslovima a od septembra - u skladu sa Uredbom Republike Srbije o merama za sprečavanje i suzbijanje zarazne bolesti COVID-19

Od „Nastavimo iz početka“ do „Na ivici“, repertoar Teatra otvara pitanje mesta pozorišta u dvadeset prvom veku, njegove uloge i značaja u javnom dijalogu.

Nove tehnologije su preuzele mnoge od funkcija drugih, pa i umetničkih medija. Osobnosti savremenih načina komunikacije koje sobom nose nov doživljaj vremena, prostora i sveta uopšte su se odrazili i na teatar. Kultura i umetnost su, kao živi segmenti duhovnog identiteta, u uslovima najšire dostupnosti informacija, svakako u obavezi da svet saznaju na nov i osobit način, u skladu sa izmenjenim parametrima, vrednostima i jezikom. Pandemija korona virusa korona krize na celoj planeti zaustavila je društveni i kulturni život u njegovom primarnom obliku. Teatar je preseljen u digitalni prostor.

Uz promenjen i veoma zahtevne organizacione procese, publika je mogla da prati pozorišne predstave u sali, tek od septembra i to uz poštovanje strogih antipandemijskih mera koje je donela Vlada Republike Srbije a koje su podrazumavale i telesno / socijalno distanciranje. Kapacitet sale Bitef teatra je sveden na 47 od 177 mesta za publiku.

Teatar se našao pred pitanjem opstanka civilizacije. Virus i dalje „divlja“ i još uvek ne postoji odgovor. Da li ćemo opstati i živeti u vremenu korone, postoji li mogućnosti stvaranja drugačijeg sveta nakon pandemije korona virusa, da li je u pitanju intelektualna greška kod naše rase i da li je kapitalizam ipak najmoćniji virus, samo su neka od pitanja koje teatar otvara, suočavajući čoveka sa situacijom u svetu i da ukaže da nam kultura, koja pripada samo ljudskoj vrsti, nije naprosto data već da je čini sve što ljudi stvaraju.

Sledi Izveštaj o realizovanim programima Bitef teatra

4.2. Produkcije i koprodukcije Bitef teatra u 2020. godini

4.2.1. Produkcije premijerno izvedene u 2020.

- **BUĐENJE PROLEĆA / SPRING AWAKENING** (u okviru programa Mesec nezavisne scene u Bitef teatru)
Produkcija: Bitef teatar, Beograd, Srbija. Premijera: 21.01.2020, Bitef teatar, Beograd, Srbija
- **RETANJE / MOVEMENT**
Produkcija: Bitef teatar, Beograd, Srbija. Premijera: 03.03.2020, Bitef teatar, Beograd, Srbija
- **IZGUBLJENI PEJZAŽI / LOST LANDSCAPES**
Produkcija: Bitef teatar, Beograd, Srbija, u okviru višegodišnjeg projekta Bitef dens kompanija. Premijera: 16.10. 2020, Bitef teatar, Beograd, Srbija

4.2.2. Produkcije premijerno izvedene pre 2020.

- **M.I.R.A.** (trideseti rođendan teatra)
Produkcija: Bitef teatar, Beograd, Srbija. Premijera: 3. mart, 2019, Bitef Teatar, Beograd, Srbija
- **PROSTOR ZA REVOLUCIJU** (u okviru višegodišnjeg projekta Bitef Dance Company)
Produkcija: Bitef teatar, Beograd, Srbija, Premijera 03.03.2018.

4.3. Koprodukcije

4.3.1. Koprodukcije premijerno izvedene 2020.

Nije bilo koprodukcijskih premijera u 2020.

4.3.2. Koprodukcije premijerno izvedene pre 2020.

- **GRADOVI KOJIH VIŠE NEMA / REMEMBERING CITIES THAT NO LONGER EXIST**
Produkcija: BITEF TEATAR, Beograd, Srbija i DORKYPARK, Berlin, Nemačka. Premijera 01.10. 2019, Bitef teatar, Beograd, Srbija
- **LEPA BRENA PRODŽEKT / LEPA BRENA PROJECT**
Produkcija: BITEF TEATAR, Beograd, Srbija i FLYINGINGER, Novi Sad, Srbija
Koprodukcija: SCHLACHTHAUS THEATER BERN, Švajcarska. Uz podršku: Ministarstva kulture i informisanja Republike Srbije i Fonda za otvoreno društvo. Blok premijera: 18, 20, 21 i 22.12.2019, Bitef teatar, Beograd, Srbija
- **SPROVOD U TEREZIJBURGU / TEMETÉS TERÉZVÁROTT**
Produkcija: Bitef teatar, Beograd, Srbija i Pozorište / Színház Kosztolányi Dezső, Subotica, Srbija. Premijere: 31.10. 2018, Bitef teatar, Beograd, Srbija i 06.11.2018, Kosztolányi Dezső Színház
- **SEVEROISTOK / NORDOST**
Produkcija: Bitef teatar, Beograd, Srbija i BEOART, Beograd, Srbija. Premijera. 14.04. 2018, Bitef teatar, Beograd, Srbija

4.4. Posebni programi

4.4.1. Posebni programi u Bitef teatru

- Digitalno izdanje filozofskog teatra - Smislino svet iz početka
- Nastavimo iz početka - Trougao - (iz)vanredna plesna scena
- Bitef prolog 2020

4.4.2. Posebni program van Bitef teatra

- Multimedijalna izložba – Rođendanski poklon Bitef teatru - Verzija 2.0, Izložba plakata Bitef teatra
- Multimedijalna izložba: I dalje u zaveri sa pozorišnim duhom
- Promocija / prezentacija Digitalnog portala Bitef teatra

4.5. Gostovanja u Bitef teatru

15.01.2020.

Mesec nezavisne scene u Bitef teatru. Iza zatvorenih vrata / No exit, produkcija: Udruženje Putujući glumac, Beograd, Srbija

16.01.2020.

Mesec nezavisne scene u Bitef teatru, Vrtenje – esej u pokretu, produkcija: Udruženje Umetnička utopija i Hleb Teatar, Beograd, Srbija

23.01.2020.

Promocija knjige, Saša Brajović: Lujo Davičo – Fragmenti života, izdavač: Clio (Klepsidra), Beograd, Srbija

24.01.2020.

Mesec nezavisne scene u Bitef teatru, Bol, autorski projekat Mile Manojlović, Beograd, Srbija

25.01.2020.

Mesec nezavisne scene u Bitef teatru, Kiss, produkcija: Udruženje građana Otvoreni Krug, Novi Sad, Srbija

24.01.2020.

Mesec nezavisne scene u Bitef teatru, Nana. autorski projekat Milene Božić, Beograd, Srbija

28.01.2020.

Mesec nezavisne scene u bitef teatru, Krik, produkcija: Krik teatar, Kragujevac, Srbija

31.01-01.02. 2020,

Mesec nezavisne scene u Bitef teatru, In him we trust / U njega verujemo, performans autorke Ivane Ivković, Beograd, Srbija,

01.02.2020.

Mesec nezavisne scene u Bitef teatru, Kiri i Klodell, produkcija: Puls teatar, Lazarevac i Filmska produkcija Terirem, Lazarevac, Srbija

05.02.2020.

Mesec nezavisne scene u Bitef teatru, #Manifesto, produkcija: Ex-teater – društvo za transdisciplinarno gledališće, Ljubljana, Slovenija

14.02.2020.

Mesec nezavisne scene u Bitef teatru, Niko i ništa, produkcija: Tri groša, Beograd i Puls teatar, Lazarevac, Srbija,

19.02.2020.

Mesec nezavisne scene u Bitef teatru, Majke (premijera), produkcija: Hleb Teatar i Udruženje Umetnička utopija, Beograd, Srbija,

27.02.2020.

Promocija časopisa, Scena 3/4 -2019, saradnja: Bitef teatar, Beograd i Sterijino Pozorje, Novi Sad, Srbija,

14.06.2020.

4. Dani Smiljane Mandukić, Fleš mob: Trgovi plešu, produkcija: Hleb Teatar, Beograd, Srbija

28.10.2020.

24. Festival koreografskih minijatura – Testiraj se na igru. Revijalni program

Deo mene i ja (premijera) i Vita Brevis (premijera), produkcija: Udruženje baletskih umetnika Srbije – UBUS, Beograd, Srbija

04.11. 2020.

Deo mene i ja i Vita Brevis

Produkcija: Udruženje baletskih umetnika Srbije – UBUS, Beograd, Srbija

4.6. Bitef Prolog

12.09.2020

Promocija knjige:

ČEKAJUĆI BITEF / WAITING FOR BITEF, Vera Konjović

Svečano otvaranje:

Performans „0”, Cirkusfera

Glavni program:

DOLINA JEZE / UNCANNY VALLEY, Stefan Kaegi, Münchner Kammerspiele, Rimini Protokoll, Nemačka
(2 igranja). Emitovanje na RTS2 kanalu

Susreti sa autorima:

DOLINA JEZE, Stefan Kaegi i Milena Bogavac, UNCANNY VALLEY

13.09.2020

Glavni program:

BIITI ARIJELA F / BE ARIELLE F, Simon Sen, Companie Simon Sen, Švajcarska (3 igranja)

Filozofski Teatar:

NA IVICI BUDUĆNOSTI, Svetlana Slapšak i Maja Pelević

Panel diskusija:

NA IVICI NOVE POZORIŠNE SEZONE/ ON THE EDGE OF THE NEW THEATRE SEASON, moderatori: Aleksandar Brkić i Jelena Knežević

14.09.2020

Susreti sa autorima: BITI ARIELA F / BE ARIELLE F, Simon Senn i Milena Bogavac /

Bitef Polifonija

IGRA ZA ŽIVOT BITEF POLIFONIJE 2020

Predavanje

DIGITALNI RAZGOVOR O ANALOGNOJ UMETNOSTI / DIGITAL DISCUSSION ABOUT ANALOGUE ART Erika Fischer Lichte i Ivan Medenica

4.5. Nekoliko reči o dva višegodišnja projekta Bitef teatra

4.5.1. Mesec nezavisne scene u Biitef teatru

Bitef teatar od nastanka bio pozorište koje je okupljalo oko sebe mnogobrojne stvaraoce i pozorišne trupe i sa alternativne teatarske scene. Svi koji su Bitef teatar stvarali i u njemu radili, kreirali su prostor ideja, buđenja i novih teatarskih izraza u našoj sredini. Baš taj „bitefovski“ nekonformizam privlačio je umetnike-istraživače, čiji rad predstavlja iskorak iz tradicionalnih i utvrđenih granica umetničkog izraza i mišljenja, razvijajući tako potpuno novu i drugačiju umetničku scenu u našem gradu i u oblasti pozorišnog stvaralaštva eks-jugoslovenskog prostora.

Na toj platformi razvila se ideja da organizujemo Mesec nezavisne scene u Bitef teatru. U okviru ovog programa publici su i biće predstavljane trupe i umetnici, čiji se rad uspešno odvija van osnovnih tokova repertoarskog pozorišta, a koji određuju jednu od mogućih smernica razvijanja pozorišnog jezika savremenog teatra.

Projekat je pokušaj beleženja raznorodnih događanja u vaninstitucionalnom pozorištu, među umetnicima istraživačima, koji nastupaju produkciono i programski samostalno, te ne podležu repertoarskim uzusima mejnstrim teatra.

Žanrovski, stilski i jezički drugačije, ove predstave, formalno i tematski ukazuju na široki opseg pozorišnog istraživanja u našoj pozorišnoj zajednici: od cirkusa do psihorealizma, od standup nastupa do revolucionarnih formalnih iskoraka na polju performativnog. Krećući se u prostoru koji ne podleže tokovima zadate kulturne politike, one često izmiču autocenzuri i bave se stvarnošću problematizujući realni puls društvene klime. Kao takve, nezaobilazne su u repertoarskom toku Bitef teatra, koji se trudi da razvija raznorodnost i složenost alatki pozorišnog izraza. Od ove godine projekat je realizovan u sklopu novog koncepta Bitef teatra koji podrazumeva intenzivnije povezivanje sa temama i estetikama koje obrađuje festival Bitef

Repertoar je u januaru i februaru 2020. godine (sa početkom u decembru 2019, Aps Art sa predstavom Raw Play- Igra sa 6 života), bio otvoren za gostovanje trupa i umetnika sa takozvane nezavisne regionalne pozorišne scene i bitefovskoj publici su se predstavili: Udruženje Putujućih glumaca sa inscenacijom Sartrove drame Iza zatvorenih vrata; Hleb Teatar sa predstavom Vrtenje – esej u pokretu; Buđenje proleća Mlade Bitef dens kompanije; muzički performans Bol autorke Mile Manojlović, Kiss komični mjuzikl trupe Otvoreni krug iz Novog Sada, Nana monodrama Milene Božić po Zolinom romanu, predstava Krik Krik teatra iz Kragujevca, Kiri i Klodel Puls teatra iz Lazarevca, Ex-teatar – društvo za transdisciplinarno gledališče, Ljubljana (Slovenija), #Manifesto, beogradski teatar Tri groša i lazrevački Puls teatar u koprodukciji: Niko i ništa, premijerno izvođenje predstave Majke, Hleb Teatra i Udruženja Umetnička utopija iz Beograda i osmočasovni performans In him we trust (U njega verujemo) autorke Ivane Ivković u kom učestvuje više od četrdeset muških izvođača.

Opširnije o svakom programu u delu repertoarskog izveštaja: Gostovanja u Bitef teatru.

4.5.2. Bitef dens kompanija

Bitef dens kompanija osnovana je 2009. godine kao prva trupa savremene igre u Srbiji koja je vezana za jednu instituciju kulture i koja je omogućila da publika tokom cele pozorišne sezone može da prati kvalitetan plesni teatar. Tokom osam godina postojanja Bitef dens kompanija je realizovala čak dvadeset šest plesnih produkcija i preko sto gostovanja u zemlji i svetu (Slovenija, Hrvatska, Crna Gora, Poljska, Švedska, Mađarska, Japan, Bosna i Hercegovina, Makedonija...). Kompanija je ostvarila saradnju sa nekim od najeminentnijih domaćih, regionalnih i evropskih koreografa, poput Gaja Vajcmana, Roni Haver, Jasmin Vardimon, Isidore Stanišić, Edvarda Kluga, Matjaža Fariča, Dalije Aćin Thelander, Zorana Markovića, Maše Kolar, Branka Potočana, Lea Mujića itd.

Predstave Mirisi cimeta, Otelo, Božanstvena komedija, Karmen u 4 runde, Alfa bojsi, Yesterday, Don Žuan, Ptice, Magbet (2017)..., doprinele su da se formira nova publika koja redovno prati plesni repertoar, a otvorena je i plesna scena za decu koja ima za cilj da najmlađoj publici približi umetnost igre (Pepeljuga, 2017).

Bilans rada Bitef dens kompanije nakon osam godina čini veliki broj nagrada – čak dvadeset tri. Od toga – tri nagrade „Dimitrije Parlić“, koreografima Edvardu Klugu, Jasmin Vardimon i Milošu Isailoviću, devet nagrada igračima kompanije za plesne interpretacije, nagrade na festivalima za predstave u celini, kao i dve Specijalne nagrade za inovativni pristup u savremenom plesnom teatru koreografinjama Isidori Stanišić i Daliji Aćin Thelander.

O Mladoj Bitef dens kompaniji:

Mlada Bitef dens kompanija aktivna je od septembra 2018. godine, a njen rad baziran je na plesnim produkcijama za decu i mladu publiku. Čine je učenici/e trećeg i četvrtog razreda Srednje baletske škole „Lujko Davičo“, prevashodno sa Odseka za savremenu igru.

Rad na predstavama Bitef teatra pruža ovim igračima prostor za dragocenu scensku praksu, odnosno predstavlja sponu između njihovog procesa obrazovanja i budućeg profesionalnog bavljenja teatrom.

Za dve godine rada Mlada Bitef dens kompanija realizovala je četiri plesne produkcije: Pepeljuga, Put oko sveta, Carevo novo odelo i Zašto ti?

Jelena Kajgo

Honorarna saradnica BITEF teatra. Autorka i voditeljka projekta

Opširnije o projektima Bitef dens kompanije u repertoarskom izveštaju.

4.5.3. Izdanja Bitef teatra

Bitef teatar, pored kataloškog izdanja koje prati svaki Bitef festival, povremeno, kada se za to steknu uslovi ostvari svoje izdanje i tokom sezone. Ove godine je to knjiga Vere Konjović, Čekajući Bitef, koja je pripremana dve godine.

Više o ovom izdanju u segmentima Programski deo i Bitef prolog, jer je knjiga prezentovana u okviru ovog programa, pred njegovo Svečano otvaranje.

6. Broj programa, igranja i gledalaca za predstave koje su održane u i van Bitef teatra

Broj programa =9+4+6+16+14=49

- Broj produkcija i koprodukcija koje su održane u Bitef teatru tokom 2020 = (5+4)=**9**
 - Produkcija=3+2=5
 - premijerno izvedene u 2020=3
 - premijerno izvedene pre 2020=2
 - Koprodukcija=4
 - premijerno izvedene u 2020=0
 - premijerno izvedenih pre 2020=4
- Broj produkcijskih programa Bitef teatra koji su gostovali=(2+2)=**4**
 - Produkcije premijerno izvedene 2020=2
 - u Beogradu=1
 - u Srbiji=1
 - van Srbije=0
 - Produkcije premijerno izvedene pre 2020=2
 - u Srbiji=2
 - van Srbije=0
- Broj koprodukcijskih programa Bitef teatra i partnera, koji su gostovali=(2+4)=**6**
 - Koprodukcije premijerno izvedene 2020=2
 - Koprodukcije premijerno izvedene pre 2020=4
 - u Srbiji=3
 - van Srbije=1
- Broj programa koji su gostovali u Bitef teatru= (10+5+1)=**16**
 - iz Beograda=10
 - iz Srbije=5
 - iz inostranstva=1
- Posebni programi=11+3=**14**
 - Posebni programi u Bitef teatru=1+1+9=11
 - Digitalno izdanje filozofskog teatra - Smislimo svet iz početka=1
 - Nastavimo iz početka - Trougao - (iz)vanredna plesna scena=1
 - Bitef prolog 2020=9
 - Posebni program van Bitef teatra=1+1+1=3
 - U Beogradu=3
 - Multimedijalna izložba – Rođendanski poklon Bitef teatru - Verzija 2.0, Izložba plakata Bitef Teatra =1
 - Multimedijalna izložba: I dalje u zaveri sa pozorišnim duhom=1
 - Promocija / prezentacija Digitalnog portala Bitef teatra=1

Broj igranja programa =23+20+18+27=88

- Broj igranja programa koji su održani u Bitef teatru=16+7=**23**
 - igranja produkcija =16
 - premijerno izvedenih u 2020 =12
 - premijerno izvedenih pre 2020 =4
 - igranja koprodukcija u Bitef teatru=7
 - premijerno izvedenih u 2020=0
 - premijerno izvedenih pre 2020 =7
- Broj igranja predstava/projekata Bitef teatra na gostovanjima=9+12=**20**
 - Broj igranja produkcija=6+3=9
 - premijerno izvedenih u 2020=(4+2)=6
 - 4 u Beogradu
 - 2 u Srbiji -
 - premijerno izvedenih pre 2020=3
 - 3 u Srbiji

- Broj igranja koprodukcija =12
 - premijerno izvedenih u 2020=0
 - premijerno izvedenih pre 2020= 5+7=12
 - u Srbiji=5
 - u inostranstvu=7
- Broj igranja programa koji su gostovali u Bitef teatru=12+5+1=18
 - iz Beograda=12
 - iz Srbije=5
 - iz inostranstva=1
- Posebni programi=24+3=27
 - Posebni programi u Bitef teatru:= 4+5+15=24
 - Digitalno izdanje filozofskog teatra - Smislimo svet iz početka=4
 - Nastavimo iz početka - Trougao - (iz)vanredna plesna scena=5
 - Bitef prolog 2020=15
 - Izdanje: Čekajući Bitef – (podaci su izraženi u segmentu Bitef prolog, obzirom da je izdanje predstavljeno kao deo programa Bitef prologa)
 - Posebni program Bitef teatra izvedeni van Bitef teatra: 3
 - U Beogradu=3
 - Multimedijalna izložba – Rođendanski poklon Bitef teatru - Verzija 2.0, Izložba plakata Bitef teatra =1
 - Multimedijalna izložba: I dalje u zaveri sa pozorišnim duhom=1
 - Promocija / prezentacija Digitalnog portala Bitef teatra=1

Od toga u BITEF teatru=23+18+24=75

Broj gledalaca=5.041+1.679+29.661=36.381

1. Broj gledalaca na produkcijama i koprodukcijama koje su održane u 2020=1.974+3.067=5.041

1.1. Broj gledalaca na produkcijama=883+1.091=1.974

1.1.1. Broj gledalaca na premijerno izvedenim u 2020=700+183=883

Od toga

- Broj gledalaca na programima izvedenim u Bitef teatru=700
- Broj gledalaca na programima Bitef teatra koji su gostovali =33+150=183
 - u Beogradu=33
 - u Srbiji=150
 - van Srbije=

1.1.2. Broj gledalaca na premijerno izvedenim pre 2020=1.091

Od toga

- Broj gledalaca na programima izvedenim u Bitef teatru=291
- Broj gledalaca na programima Bitef teatra koji su gostovali =800
 - u Beogradu=
 - u Srbiji=800
 - van Srbije=

1.2. Broj gledalaca na koprodukcijama=3.067

1.2.1. Broj gledalaca na premijerno izvedenim koprodukcijama u 2020= /

1.2.2. Broj gledalaca na premijerno izvedenim koprodukcijama pre 2020=1.306+1.761=3.067

Od toga broj gledalaca na koprodukcijama:

- Izvedenim u Bitef teatru=1.306
- koje su gostovale=896+856=1.761
 - u Beogradu=
 - u Srbiji=896
 - van Srbije=865

Ukupno Stavka 1=2.297+33+1.846+865=5.041

- Broj gledalaca u Bitef teatru=700+291+1.306=2.297
- Broj gledalaca na gostovanjima Bitef teatra u Beogradu=33
- Broj gledalaca na gostovanjima Bitef teatra u Srbiji=150+800+896=1.846
- Broj gledalaca na gostovanjima Bitef teatra van Srbije=865

3. Broj gledalaca na programima koji su gostovali u Bitef teatru=1.259+339+81 =1.679

- iz Beograda=1.259
- iz Srbije=339
- iz inostranstva=81

5. Broj gledalaca na posebnim programima Bitef teatra=28.604+1.057=**29.661**

5.1. Broj gledalaca u Bitef teatru:=11.413+1.233+15.958=28.604

- Digitalno izdanje filozofskog teatra - Smislino svet iz početka=11.413
- Nastavimo iz početka - Trougao - (iz)vanredna plesna scena=1.1233
- Bitef prolog 2020=15.958

5.2. Broj gledalaca na posebnim programima Bitef teatra izvedenim van Bitef teatra:=1.057

- U Beogradu=1057
 - Multimedijalna izložba – Rođendanski poklon Bitef teatru - verzija 2.0, izložba plakata Bitef teatra
 - i Multimedijalna izložba: I dalje u zaveri sa pozorišnim duhom =1007
 - Promocija / prezentacija Digitalnog portala Bitef teatra=50

Od toga Ukupno (stavke1-4)

- u BITEF teatru=700 (produkcije)+291 (produkcije izvedene pre 2020)+1.306 (koprodukcije izvedene pre 2020)+1.679 (gostovanja u Teatru)+12.646 (posebni program na youtube kanalu Teatra) +15.958 (Bitef prolog)=32.580
- Na gostovanjima u Beogradu=33+1057=1090
- Na gostovanjima u Srbiji=150+800+896=1.846
- Na gostovanjima van Srbije=865

Ukupno gledalaca=36.381

6. Broj gledalaca na festivalima =1.695

Produkcije

Koprodukcije

Broj programa=3 (3 u Srbiji)
 Broj igranja programa: 5 (5 u Srbiji)
 Broj gledalaca: 780 (780 u Srbiji)

Broj programa: 1 (1 u Srbiji i van Srbije)
 Broj igranja programa: 5 (3 u Srbiji, 2 van Srbije)
 Broj gledalaca: 915 (780 u Srbiji 135 van Srbije)

4.7. Broj programa, igranja i gledalaca za predstave koje su održane u i van Bitef teatra – Tabelarni prikaz

Produkcije Bitef teatra premijerno izvedene u 2020.			Br igr u Bitef teatru	Broj igr u Bg-u	Broj igr u Srbiji	Broj igr van Srbije	Ukupno	Brj gled u Bitef teatru	Broj gled u Bg-u	Broj gl u Srbiji	Broj gl van Srbije	Ukupno
1	Buđenje proleća (u okviru programa Mesec nezavisne scene u Bitef teatru i projekta Bitef dens kompanija) Trajanje: 60'	Produkcija: Bitef teatar, Beograd, Srbija Premijera: 21.01.2020, Bitef teatar	2	1	/	/	3	219	33	/	/	252
2	Kretanje (tridesetiprvi rođendan teatra) Trajanje: 90' Publika se kreće kroz različite prostore Bitef teatra	Produkcija: Bitef teatar, Beograd, Srbija Premijera: 03.03.2020. Bitef teatar.	7		2		9	245		150		395
3	Izgubljeni pejzaži / Lost landscapes (u okviru projekta Bitef dens kompanija) Trajanje: 78'	Produkcija: Bitef teatar, Beograd, Srbija Premijera: 16.10. 2020, Bitef teatar Sponzori: Kompanija Epson, McCann Beograd , TO Šid, Alma Quattro, The Black Turtle	3	3			6	236				236
UKUPNO			Programa: 3	12	4	2	18	700	33	150		883
			Igranja: 18									
			Gledalaca: 883									

Produkcije bitef teatra premijerno izvedene pre 2020.			Br igr u Bitef teatru	Broj igr u Bg-u	Broj igr u Srbiji	Broj igr van Srbije	Ukupno	Brj gled u Bitef teatru	Broj gled u Bg-u	Broj gl u Srbiji	Broj gl van Srbije	Ukupno
1	M.I.R.A. (trideseti rođendan teatra) Trajanje: 90'	Produkcija: Bitef teatar, Beograd, Srbija Premijera: 3. mart, 2019, Bitef teatar	2		2		4	202		550		752
2	Prostor za revoluciju (dvadesetdeveti rođendan Bitef teatra i u okviru projekta Bitef dens kompanija) Trajanje: 60'	Produkcija: Bitef teatar, Beograd, Srbija Premijera 03.03.2018.	2		1		3	97		250		347
UKUPNO			Programa: 2	4		3	7	291		800		1091
			Igranja: 7									
			Gledalaca: 1091									

Koprodukcije bitef teatra premijerno izvedene pre 2020.			Br igr u Bitef teatru	Broj igr u Bg-u	Broj igr u Srbiji	Broj igr van Srbije	Ukupno	Brj gled u Bitef teatru	Broj gled u Bg-u	Broj gl u Srbiji	Broj gl van Srbije	Ukupno
1	Gradovi kojih više nema / Remembering cities that no longer exist Trajanje: 95'	Produkcija: Bitef teatar, Beograd, Srbija i Dorkypark, Berlin, Nemačka Premijera 01.10. 2019, Bitef teatar	3				3	339				339
2	Lepa Brena	Produkcija: Bitef Blok	7		3	7	17	967		780	865	2612

	Prodžekt / Lepa Brena Project Sponzori: MasterCard, Opel, Textil (textilue.rs), REDA Milano, McCann Beograd Trajanje: 90'	teatar, Beograd, Srbija i Flyinginger, Novi Sad, Srbija Koprodukcija: Schlachthaus Theater Bern, Švajcarska Uz podršku: Ministarstva kulture i informisanja Republike Srbije i Fonda za otvoreno društvo	premijera: 18, 20, 21 i 22.12.2019, Bitef teatar												
3	Sprovod u Terezijenburgu / Temetés Terézvárott Trajanje:	Produkcija: Bitef teatar, Beograd, Srbija i Pozorište / Színház Kosztolányi Dezső, Subotica, Srbija	Premijere: 31.10.2018, Bitef teatar 06.11.2018, Kosztolányi i Dezső Színház			1		1			36		36		
4	Severoistok / Nordost Trajanje: 60'	Produkcija: Bitef teatar i Beoart, Beograd, Srbija	14.04.2018, Bitef teatar			1		1			80		80		
	UKUPNO	Programa: 4 Igranja: 19 Gledalaca: 3067	7			5		7		19	1306		896	865	3067

Gostovanja Bitef teatra

	Datum gostovanja	Predstava	Mesto igranja u Beogradu	Mesto igranja u Srbiji	Mesto igranja van Srbije	Festival	Br igr	Br gled
1	22.01.2020	M.I.R.A.		Kraljevačko pozorište, Kraljevo			1	200
	23.09.2020.			Teatar u tvrđavi, Smederevo		Festival teatar u tvrđavi	1	350
2	08.02.2020,	Sprovod u Terezijenburgu / Temetés Terézvárott		Pozorište Kosztolányi Dezső / Kosztolányi Dezső Színház, Subotica	Srpsko Narodno Pozorište (Scena: Pera Dobrinović		1	36
3	07.03.2020.	Severoistok / Nordost					1	80
4	09.03.2020.	Budjenje proleća	Dom kulture Studentski Grad (Velika scena)				1	33
5	23.06.2020.	Prostor za revoluciju		Teatar u tvrđavi, Smederevo		Festival Teatar u tvrđavi, Smederevo	1	350
	05.06.2020.			Na otvorenom prostoru u Kineskoj četvrti, Novi Sad		47. Internacionalni festival alternativnog i novog teatra, INFANT	1	250
6	27.09.2020.	Kretanje		Srpsko narodno pozorište Mala scena		65. Sterijino pozorje (Stvarnost – čudnija od mašte),	1	150
7	28.09.2020.						2	
8	25.09.2020.	Lepa Brena Project		Centar za kulturu Smederevo		Teatar u tvrđavi, Smederevo	1	400
	03.10.2020.			Narodno pozorište		65. Sterijino Pozorje	1	250

				Novi Sad Mala scena		(Stvarnost – čudnija od mašte)		
	07.10.2020.			Šabačko pozorište		5. Pozorišno proleće	1	130
	26.01.2020.				Schlachthaus Theater, Bern, Švajcarska		1	100
	30.01.2020.				Schlachthaus Theater, Bern, Švajcarska		1	90
	31.01.2020.				Schlachthaus Theater, Bern, Švajcarska		1	80
	01.02.2020.				Schlachthaus Theater, Bern, Švajcarska		1	130
	02.02.2020.				Helse Kulturverein		1	300
	21.02.2020.				Dvorana Park, Herceg Novi, CG	51. PRAZNIK MIMOZE 2020	1	120
	21.11.2020.				Brčkom BIH	37. S1usreti pozorišta u Brčkom; BIH	1	15 (samo za članove žirija)
	UKUPNO	Programa 8						
		Igranja 20						
		Publike 3.084						

Gostovanja u Bitef teatru				Gosti					
	Progrem/ Manifestacija	Naziv događaja	Datum gostovanja	Iz Beograda	Iz Srbije	Iz inostranstva	Broj gl gosti iz Bg-a	Broj gl gosti iz Srbij e	Broj gl gosti iz inostr
1.	Mesec nezavisne scene u Bitef teatru	Iza zatvorenih vrata / No exit	15.01.	Udruženje Putujući glumac, Beograd, Srbija			95		
2.	Mesec nezavisne scene u Bitef teatru	Vrtenje – Esej u pokretu	16.01.	Udruženje umetnička utopija i Hleb Teatar, Beograd, Srbija			18		
3.	Promocija knjige	Saša Brajović: Lujó Davičó – Fragmenti života	23.01.	Izdavač: Clio (Klepsidra) Beograd, Srbija			40		
4.	Mesec nezavisne scene u Bitef teatru	Bol	24.01.	Autorski projekat Mile Manojlović, Beograd, Srbija			104		
5.	Mesec nezavisne scene u Bitef teatru	Kiss	25.01.		Udruženje građana Otvoreni krug Novi Sad, Srbija			36	
6.	Mesec nezavisne scene u Bitef teatru	Nana	27.01.	Autorski projekat Milene Božić, Beograd, Srbija			69		
7.	Mesec nezavisne scene u Bitef teatru	Krik	28.01.		Krik teatar, Kragujevac, Srbija			157	
8.	Mesec nezavisne scene u Bitef teatru	In him we trust (u njega verujemo)	31.01-01.02.	Performans autorke Ivane Ivković, Beograd, Srbija			360		
9.	Mesec nezavisne	Kiri i Klodel	01.02.		Puls teatar,		180		

	scene u Bitef teatru				Lazarevac i Filmska produkcija Terirem, Srbija					
10.	Mesec nezavisne scene u Bitef teatru	#Manifesto	05.02.			Ex-teater – Društvo za transdisciplinarno gledališće, Ljubljana, Slovenija			81	
11.	Mesec nezavisne scene u Bitef teatru	Niko i ništa	14.02.		Tri groša, Beograd i Puls teatar, Lazarevac, Srbija			116		
12.	Mesec nezavisne scene u Bitef teatru	Majke (premijera)	19.02.	Hleb Teatar i Udruženje Umetnička utopija, Beograd, Srbija			159			
13.	Promocija časopisa	Scena 3/4 -2019	27.02.		Bitef Teatar, Beograd i Sterijino pozorje, Novi Sad, Srbija			30		
14.	4. Dani Smiljane Mandukić	Fleš mob Trgovi plešu	14.06	Hleb Teatar, Beograd, Srbija			56			
15.	24. Festival koreografskih minijatura –	Premijera Deo mene i ja	28.10.	Udruženje baletskih umetnika Srbije – UBUS, 2020, Beograd, Srbija			93			
16.	Testiraj se na igru. Revijalni program.	Premijera Vita Brevis	28.10.							
17.		Deo mene i ja	04.11.				85			
18.		Vita Brevis								
	UKUPNO	Programa 16		12	5	1	1259	339	81	
		Izvodjenja=18		Izvodjenja=18				Gledalaca=1679		
		Gledalaca=1679		18 (12 iz Beograda+5 iz Srbije+1 iz inostranstva)				1679 (iz Beograda=1259 + iz Srbije=339 + van Srbije=81)		

Programi izvedeni van Bitef teatra									
---	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Broj programa		Naziv programa		Autori/ke		Datum izvođenja	Broj izvođenja	Broj gledalaca	Partner i prostor
1	1	Program izložba – Rodendječnice/ - Izložba	Nataša Matović (Univerzitetna biblioteka "Svetozar Marković")	09.04.	20.02.2020.	1	5268	Narodna knjižnica i biblioteka	
1	1	Plakat Digitalna izložba - I dalje početak sa pozorišnim	Maja Pelević i Srećko Horvat (Hrvatska) i Milo Rau (Švajcarska)	16.04. 23.04.	20.02.2020.	1	2568	Program je realizovan u formi emisija na YouTube kanalu Bitefske teatra teke Svetozar Marković Rulerar kralja	
1	1	Promocija / prezentacija Digitalnog portala Bitef teatra	Maja Pelević i Vesna Bogunović (Bitef)	30.04.	20.02.2020.	1	50		
UKUPNO 1		(Univerzitetna biblioteka "Svetozar Marković")		4		11.413			
2	2	Nastavimo iz početka - Trougao - (iz)vanredna plesna scena	Dunja Jocić (Srbija), Saša Božić (Hrvatska) i Isidora Stanišić (Srbija)	16.05.		1	369	Program je realizovan u formi emisija na YouTube kanalu Bitef teatra	
3	3	UKUPNO	Dalija Aćin Thelander, Bojana Mladenović i Biljana Čveković (Beograd, Srbija)	23.05.		3	1057		
			Dragana Alfirević (Slovenija) i Biljana Tanurovska Kjužavkovski (Makedonija) i Sonja Pregrad (Hrvatska)	30.05.		1	216		
			Iztok Kovač (Ljubljana, Slovenija), Miloš Isailović i Anđelija Todorović (Beograd, Srbija)	06.06.		1	153		
			Dragana Bulut (Berlin, Nemačka), Ana Vujanović (Nemačka) i	13.06.		1	194		

		Bojana Cvejić (Brisel, Belgija)			
		Ukupno 2		5	1233
	UKUPNO 1+2	Programa: 2		9	12.646
		Igranja: 9			
		Gledalaca: 12.646			

Bitef prolog 2020 12 -14.09.2020.						
Broj programa		Program	Datum izvođenja	Broj izvođenja	Broj gledalaca	Napomena
1	Promocija knjige	Čekajući Bitef / Waiting for Bitef, Vera Konjović, Beograd, Srbija	12.09.2020	1	30	
1	Svečano otvaranje	Performans „0“, Cirkusfera, Beograd, Srbija	12.09.2020	1	250	
1	Glavni program	Dolina jeze / Uncanny Valley , Stefan Kaegi, Münchner Kammerspiele and Rimini Protokoll, Munich, Berlin, Nemačka	12.09.2020	1	244	
	Emitovanje na RTS2 kanalu		12.09.2020.		13.672	Na RTS2
			13.09.2020	3	726	
1	Glavni program	Biti Arijela F / Be Arielle F, Simon Senn Compagnie Simon Senn, Ženeva, Švajcarska	14.09.2020	3	716	
1	Susreti sa autorima	Dolina jeze / Uncanny Valley: Stefan Kaegi i Milena Bogavac	12.09.2020	1	50	
		Biti Ariela F / Be Arielle F.Simon Senn i Milena Bogavac	14.09.2020	1		
1	Bitef Polifonija	Igra za život Bitef Polifonije 2020 / Bitef Polyphony 2020 The play for Life, Beograd, Srbija	13.09.2020	1	80	1
1	Filozofski teatar	Na ivici budućnosti / Edge of the future Svetlana Slapšak i Maja Pelević	13.09.2020.	1	80	
1	Panel diskusija	Na ivici nove pozorišne sezone / Edge of the new theatre season. Mderatori: Aleksandar Brkić i Jelena Knežević	14.09.2020	1	50	
1	Predavanje	Digitalni razgovor o analognoj umetnosti / Digital discussion about analogue art. Erika Fischer Lichte i Ivan Medenica	14.09.2020	1	60	
	UKUPNO	Programa: 9, Igranja: 15 + 1 emitovanje na TV kanalu RTS2		15	15.958	1
		Gledalaca: 15.958				

.8. Repertoar

4.8.1. Produkcije

4.8.1.1. Produkcije premijerno prikazane 2020. godine

Plesna predstava po motivima istoimenog dela Franka Vedekinda / Frank Wedekind

BUĐENJE PROLEĆA / SPRING AWAKENING

Adaptacija teksta i režija: Jelena Kajgo
Koreografija: Dejana Volarev i igrači
Muzika: Aleksandra Đokić
Kostim: Selena Orb (Darinka Mihajlović)
Fotografija: Nenad Šugić
Igraju (Mlada Bitef Dance kompanija, Beograd, Srbija):
Milica Bajčetić
Jakša Filipovac
Helena Čelap
Nikola Živković
Una Đorđević
Dušan Bajčetić
Natalija Đečević
Sara Tasić
Tijana Ostojić
Lenka Ranković

<https://www.facebook.com/watch/?v=189239139136544>
<https://www.youtube.com/watch?v=Ly-qa6SAPAs>

Premijera: 21.01.2020 (u okviru programa Mesec nezavisne scene u Bitef teatru)
Produkcija: Bitef teatar

Trajanje: 60'

O PREDSTAVI:

Plesna predstava Buđenje proleća, u izvođenju Mlade Bitef dens kompanije, rađena je po motivima istoimenog dramskog dela nemačkog pisca Franka Vedekinda. Međutim, Vedekindov tekst poslužio je samo kao polazište u razmatranju današnjih odnosa među mladom populacijom, zbog čega je predstava koncipirana kao svojevrsni oblik dokumentarno-plesnog pozorišta. Naime, mladi igrači u rasponu od šesnaest do dvadeset godina, imali su zadatak da odgovore na pitanja vezana za seksualnu edukaciju i vršnjačko nasilje, te su njihova zapažanja i iskustva korišćena u pokušaju da se detektuju problemi sa kojima se ove generacije suočavaju.

Jedno od pitanje je recimo: Šta je po njihovom mišljenju razlog što se u Srbiji obavi tri hiljade maloletničkih abortusa godišnje, kada su im sve informacije o seksualnim odnosima dostupne na internetu i televiziji?

Takođe, neka od pitanja su bila: Da li među njima ima rodne ravnopravnosti, da li su nekada doživeli ili videli nasilje, i ako jesu, da li su reagovali?

Predstava, pored dokumentarnog, dramskog nivoa, donosi na momente energičan i ekstatičan, a na momente vrlo poetičan plesni jezik, koji su pored koreografkinje Dejana Volarev u određenoj meri razvijali i sami igrači, što podstiče koncept razvoja Mlade Bitef dens kompanije, a to je da se kroz plesne produkcije neguje kako izvođački, tako i kreativni potencijal mladih igrača.

O Mladoj Bitef dens kompaniji:

Mlada Bitef dens kompanija aktivna je od septembra 2018. godine, a njen rad baziran je na plesnim produkcijama za decu i mladu publiku. Čine je učenici/e trećeg i četvrtog razreda Srednje baletske škole „Lujko Davičo“, prevashodno sa Oseka za savremenu igru. Rad na predstavama Bitef teatra pruža ovim igračima prostor za dragocenu scensku praksu, odnosno predstavlja sponu između njihovog procesa obrazovanja i budućeg profesionalnog bavljenja teatrom.

Za dve godine rada Mlada Bitef dens kompanija realizovala je četiri plesne produkcije: Pepeljuga, Put oko sveta, Carevo novo odelo i Zašto ti?

Jelena Kajgo, rođena 1969. u Beogradu. Diplomirala Dramaturgiju na Akademiji umetnosti, u klasi profesora Siniše Kovačevića. Magistrirala na Interdisciplinarnim postdiplomskim studijama na Rektoratu umetnosti u Beogradu. Komad „Fantomi“ premijerno je izveden 2003 godine, u Ateljeu 212, u režiji Gorčina Stojanovića. Komad je sa uspehom igran u Šaušpilhaus pozorištu u Beču, a javna čitanja organizovana su u Minsku, (National Theatre), Lidsu, (West Yorkshire Playhouse), Londonu (Gate Theatre), Bukureštu (Odeon Theatre) i Njujorku (The New Group). Drugi komad „Intimus“, premijerno je izveden u Narodnom pozorištu u Beogradu 2004 godine, takođe u režiji Gorčina Stojanovića. Sa ovim komadom je učestvovala na radionici u Royal National Theatre Studiju u Londonu, na kojoj je saradivala sa britanskim rediteljem Mikom Gordonom. Komad „Realisti“ premijerno je izveden u Zrenjaninu 2013. godine, u režiji Slađane Kilibarde, pa zatim iste godine u Njukorku, u HereArt pozorištu, u režiji Iana Morgana. Predstava je nominovana za New York Inovative Theatre Award za 2013. godinu.

Predaje u Baletskoj školi „Lujko Davičo“ (pedagog Savremene igre, Klasičnog baleta, Moderne podrške) i Akademiji umetnosti u Beogradu. Radila kao kritičar lista Vreme i časopisa za umetničku igru Orhestra, baletski kritičar lista Politika i časopisa Teatron.

Bila je članica baletskih ansambala Narodnog pozorišta u Sarajevu i Pozorišta na Terazijama u Beogradu.
 Bila je direktorka Bitef teatra od 2009. do 2013 godine. Osnivačica je i vodi Bitef dens kompaniju. Selektorka je prvog Festivala plesnog teatra u Tivtu .

Iz medija:

<https://www.blic.rs/kultura/budjenje-proleca-otvara-vazna-pitanja-djaci-na-sceni-bitef-teatra-u-predstavi-o/96fp9b6>

- Buđenje proleća (politika.rs)

Foto: Nenad Šugić

Broj igranja				3		
U BITEF teatru				2		
Broj igranja – gostovanja u Srbiji				1		
Broj igranja – gostovanja van Srbije						
Broj gledalaca				252		
U BITEF teatru				219		
Broj gledalaca na gostovanjima u Srbiji				33		
Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije						
1. Datum igranja u BITEF teatru	1. Broj igranja u BITEF teatru	1. Broj gledalaca	Napomena			
21.01.	1	178				
07.11.	1	41				
UKUPNO	2	219				
2. datuma igranja – gostovanja u Srbiji	2. mesto igranja – gostovanja u Srbiji	2 Sala igranja – gostovanja u Srbiji	2. Broj igranja – gostovanja u Srbiji	2. Broj gledalaca – gostovanja u Srbiji	festival	nagrade
09.03.	Beograd	Dom kulture Studentski Grad (Velika scena)	1	33		
UKUPNO						
3. Datum igranja – gostovanja van Srbije	3. Zemlja igranja – gostovanja van Srbije	3. Mesto igranja – gostovanja van Srbije	3. Sala igranja – gostovanja van Srbije	3. Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije	festival	nagrade
UKUPNO						

Dimitrije Kokanov
KRETANJE / MOTION

Režija: Jovana Tomić
Dramaturg: Olga Dimitrijević
Scenografija: Jasmina Holbus
Kostim: Selen Orb
Muzika: Luka Mejdžor
Dizajn svetla: Izvanredni BOB
Izvođenje:
Aleksandar Đinđić
Ana Mandić
Jelena Ilić
Milica Stefanović
Pavle Mensur
Izvršna produkcija: Sanja Ljumović
Organizator: Aleksandar Bradić
Odnosi sa javnošću: Slavica Hinić
Društvene mreže: Vesna Bogunović i Jelena Bogavac
Fotografije: Nenad Šugić
Grafički dizajn: McCann Beograd
Šef tehnike: Ljubomir Radivojević
Inspicijent: Maja Jovanović
Majstori svetla: Dragan Đurković, Igor Milenković
Majstori tona: Mirosljub Vladić, Jugoslav Hadžić
Garderobarka: Marta Narančić
Dekorateri: Goran Gavrančić, Aleksandar Marinković, Vladan Milošević

Produkcija: Bitef teatar, Beograd, Srbija

Premijera: 03.03.2020, Bitef teatar (31. rođendan Bitef teatra)

Trajanje: 90'

Publika se kreće kroz različite prostore Bitef teatra

Projekat Kretanje je imerzivna predstava koja omogućava publici da, krećući se kroz različite prostore pozorišta Bitef, uroni u šest različitih svetova, gde ljudi i prostori - kao što su na primer fabrika i bašta - pričaju intimne monologe o usamljenosti. Upotrebom govora ali i savremenog plesa, šest različitih priča u šest različitih, intimnih prostora, pruža doživljaj ekskluzivnosti i uzbudljive taktilnosti za publiku, zahvaljujući blizini izvođača, plesača i glumaca, interaktivnosti, malom broju publike (sedam u jednom prostoru, ukupno trideset pet) i aktivaciji čula dodira, mirisa itd.

Sadržajno ali i celokupnom formom izvedbe, iniciraće se kolektivno kretanje, kao impuls za izlazak iz komfort zone. Glumci će svojim monolozima u formi ispovesti problematizovati ekskluzivnost imanja vremena i prostora da se suočiš sa problemima koji te muče, da o njima progovoriš i da ih proživiš

Na slici: Ana Mandić

Na slici: Aleksandar Đinđić

Na slici: Pavle Mensur

Na slici: Milica Stefanović

Na slici: Jelena Ilić

Dimitrije Kokanov i Jovana Tomić –

O predstavi:

Tekst „Kretanje najlakše se može odrediti kao sukcesija monologa ljudskih i neljudskih subjekata. Koliko ti je važno pitanje govora, odnosno toga ko ima pravo na govor, i šta znači davati glas neljudskom subjektu?

DIMITRIJE: Pisati tekst koji treba da bude izgovoren od strane izvođača za mene neminovno jeste pitanje davanja glasa i upućivanja tog govornog sadržaja drugima, samim tim mislim da je izuzetno važna i odgovorna pozicija. U ovom nizu monologa specifično je što sam odabrao da prva tri monologa budu namenjena muškim izvođačima, tj muškom subjektu, a sa ciljem da se problematizuje emotivnost i krutost muškog govornog subjekta u našem, pre svega mačističkom društvu – da se pronađu meka mesta u emocionalnom diskursu muškaraca. Na taj način sam želeo da promišljam mogućnost decentriranja muškarca tj falogocentrizma. Nastavak teksta sledi u vidu dva monologa koja su namenjena prostorima: bašti i fabrici. To je bilo veliko pitanje i ostalo je problem koji me posebno zanima: da li je moguće u falogocentrizmu pisati tekst za neživi subjekat, tj da li je neživo telo nužno objekat kome je govor oduzet, a sa druge strane ako nije, što sam ja pretpostavio, kojim jezikom se možemo služiti, a da bi bio svojstven govoru subjekta koji nije živo biološko telo u prostoru, već prostor sam. Pisanjem govora za nebiološko telo sam želeo da dam glas upravo telima koja inače ne govore u svoje ime sama, već kroz narative onih koji u njima borave ili se njima služe. Finalni monolog je monolog ili uput u tekstu, a to je monolog bilo kog materijalnog tela, i na tom mestu tekst postaje autoreferencijalan, jer na kraju govori o sebi samome kao jezičkoj i govornoj telesnosti.

Koliko u konceptualnom i formalnom smislu predstava korespondira sa tematikom i strukturom teksta?

JOVANA: Moje inicijalno viđenje teksta je od početka isključivalo klasičnu postavku u smislu četvrtog zida, stroge razdvojenosti publike od glumaca, i konvencionalne realizacije iluzionističkog mizanscena na sceni. Imerzivnost, koju je pozorište referišući se na prethodni Bitef festival ponudilo kao potencijalni, ali ne i obavezujući okvir sezone, je zapravo otključala formu buduće predstave i ponudila čitav spektar značenjskih sredstava. Ta sredstva su potom uslovala sve aspekte predstave, od glumačkog izraza, preko vizuelnog identiteta do tematske ravni. S tim u vezi, ja sam na nivou sadržaja izvukla u prvi plan predstave ono što je mene intimno najviše uzбудilo u tekstu, a to je spektar različitih vrsta patnje; odnosno, koliko su subjekti koji govore ogoljeni i ranjivi, iskreni pa samim tim i neretko duhoviti - to mi je bilo strašno uzbudljivo. Mislim da je danas pokazivanje emocija tabu, čita se kao slabost, neseksi je i nekul, a najviše od svega je i neprofitni utrošak vremena. Mi danas nemamo vremena da patimo 'za sve pare', da se valjamo u krevetu i cmizdrimo nedeljama; ja sam sebe uhvatila kako gledam u kalendar kada ću da otpatim i procesuiram, i da moram da se strpim još mesec dana da mi se raščisti raspored obaveza. To sam osvestila dok sam se bavila ovim tekstom, i bez potrebe za moralisanjem, shvatila sam da treba postaviti odu patnji.

Tema straha je izuzetno važna za tekst, kao i patnja za predstavu. Koliko si prilikom rada na predstavi razmišljala o estetskim i političkim aspektima straha i patnje?

Na fotografiji: Jelena Ilić i publika. Fotografije: Nenad Šugić.

AUTORI/KE

DIMITRIJE KOKANOV je rođen 1986. godine. U Beogradu je studirao filozofiju na Filozofskom fakultetu, diplomirao dramaturgiju na Akademiji umetnosti, završio Interdisciplinarnu master studiju teorije umetnosti i medija na Univerzitetu Umetnosti i doktorant je na Fakultetu Dramske Umetnosti.

Iako pripadnik mlađe generacije savremenih srpskih dramatičara, iza sebe već uzbudljiv dramski opus, na kojem bi mu pozavideli i već etablirani pisci. Autor je nekoliko drama Letači (koja se plasirala među deset najboljih tekstova na londonskom festivalu New Student Drama 2010, međunarodnom konkursu britanskog medijskog servisa BBC) Vilinska prašina, Ja nisam Voren Biti, Mit o kombajnu, Ovde, Kretanje ... (od kojih su neke izvođene i kao radio drame) scenarista je filmova Nikog nema, Sve je više stvari koje dolaze, Boli Kolo, Prizori konstruisanog odnosa... dva autorska projekta Show Me

Heaven (sa koreografkinjom i izvođačicom Majom Kalafatić i vizuelnim umentikom Venelion Šurelovim), te To Feel or Not To Feel (opet sa Kalafatić i glumcem Markom Grabežom). Autor je dva scenarija za kratke igrane filmove koji su prikazivani u nagrađivani na više internacionalnih festivala (Sarajevo, Lokarno, Minhen, Ljubljana, Herceg Novi, Bajina Bašta, Beograd, Barselona...).

Radi kao dramaturg i televizijski scenarista. Kao dramaturg sarađivao je na više predstava u različitim pozorištima u zemlji (Atelje 212, Narodno Pozorište Beograd, DKCB, Omladinsko pozorište Dadov, Narodno pozorište Subotica...).

Stalni je dramaturg Pozorišta Atelje 212 od 2016. godine.

Prvi je lauerat nagrade Slobodan Stojanović za najbolju (tada) neobjavljenu dramu (Letači, 2009) i pobjednik na konkursu za savremeni dramski tekst (Vilinska prašina, 2011) Fondacije Zoran Radmilović i Pozorišta Timočke krajine Zoran Radmilović iz Zaječara. Dobitnica je nagrade za dramsko stvaralaštvo Borislav Mihajlović Mihiz, koju dodeljuju Fond Borislav Mihajlović Mihiz i Srpska čitaonica Irig (2017), i nagrade za najbolji tekst 65. Sterijinog pozorja (2020) – predstava Kretanje (Bitef teatar)

JOVANA TOMIĆ

Rođena je u Beogradu 1990. godine. Osnovne diplomatske i master studije završila je na Fakultetu dramskih umetnosti u Beogradu, na odseku pozorišne i radio režije u klasi Alise Stojanović. Režirala je predstave Gospodin Biderman i piromani (Atelje 212), Kabare Nušić (Pozorište Zoran Radmilović, Zaječar), Lolita (Madlenianum), Bosonogi u parku (Narodno pozorište Subotica), If twice rotates the weather vane/ Waiting for future (Paolo Grasi), Izlaženje (Teatarmaher), Urnebesna tama (Atelje 212), Svaki put kao da je prvi (Kruševačko pozorište), Lisistrata (Narodno pozorište Subotica), Natan Mudri (Jugoslovensko Dramsko pozorište), Livada puna tame (Narodno pozorište Beograd), Krv crvenog petla (Narodno pozorište Niš), Kretanje (Bitef teatar, Beograd). Dobitnica je prve nagrade Radio Beograda 2 na konkursu Neda Depolo za radio-dramu

NAGRADE:

Žiri Šezdeset petog Sterijinog pozorja – ALMIR BAŠOVIĆ, dramski pisac, predsednik Žirija, JELENA MIJOVIĆ, dramaturškinja, IGOR BURIĆ, pozorišni kritičar, ŽELJKO HUBAČ, dramski pisac, i ROBERT LENARD, reditelj, video je od 26. septembra do 3. oktobra 2020. godine sedam predstava u takmičarskoj selekciji.

Na završnoj sednici, održanoj 3. oktobra 2020, Žiri je doneo Odluku kojom je tim predstava Kretanje osvojio šest nagrada, a to su:

1. Sterijina nagrada za tekst savremene drame – DIMITRIJE KOKANOV za KRETANJE, režija Jovana Tomić, Bitef teatar Beograd. Odluka je doneta većinom glasova.
2. Sterijina nagrada za glumačko ostvarenje: JELENA ILIĆ za ulogu u predstavi KRETANJE Dimitrija Kokanova, režija Jovana Tomić, Bitef teatar Beograd. Odluka je doneta jednoglasno.
3. Sterijina nagrada za glumačko ostvarenje: ALEKSANDAR ĐINĐIĆ za ulogu u predstavi KRETANJE Dimitrija Kokanova, režija Jovana Tomić, Bitef teatar Beograd. Odluka je doneta većinom glasova.
4. Sterijina nagrada za kostimografsko ostvarenje – SELENA ORB za predstavu KRETANJE Dimitrija Kokanova, režija Jovana Tomić, Bitef teatar Beograd. Odluka je doneta jednoglasno.
5. Sterijina nagrada iz Fonda „Dara Darinka Čalenić" za najboljeg mladog glumca – PAVLE MENSUR za ulogu u predstavi KRETANJE, režija Jovana Tomić, Bitef teatar Beograd. Odluka je doneta većinom glasova.
6. Žiri Okruglog stola kritike Sterijinog pozorja: Aleksandra Glovacki (predsednica), Milivoje Mladenović i Andrej Čanji doneo je odluku da Sterijinu nagradu „Dejan Penčić Poljanski Okruglog stola kritike za najbolju predstavu dodeli ostvarenju KRETANJE Dimitrija Kokanova, režija Jovana Tomić, Bitef teatar Beograd. Odluka je doneta većinom glasova.

Broj igranja	10
U BITEF teatru	8
Broj igranja – gostovanja u Srbiji	2
Broj igranja – gostovanja van Srbije	/
Broj gledalaca	425

U BITEF teatru			275			
Broj gledalaca na gostovanjima u Srbiji			150			
Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije			/			
1. Datum igranja u BITEF teatru	1. Broj igranja u BITEF teatru	1. Broj gledalaca	Napomena			
01.03.	1	35				
02.03.	1	35				
03.03.	1	35				
04.03.	1	35				
05.03.	1	35				
08.03.	1	35				
21.10.	1	35				
30.12.	1	30				
UKUPNO	8	275				
2. datuma igranja – gostovanja u Srbiji	2. mesto igranja – gostovanja u Srbiji	2 Sala igranja – gostovanja u Srbiji	2. Broj igranja – gostovanja u Srbiji	2. Broj igranja gledalaca - gostovanja u Srbiji	festival	Nagrade Šest nagrada
27.09.	Novi Sad, Srbija	Srpsko narodno pozorište Mala scena	1	50	65. STERIJINO POZORJE (Stvarnost – čudnija od mašte),	
28.09.			1	50		
28.09.			1	50		
UKUPNO			3	150		
3. Datum igranja – gostovanja van Srbije	3. Zemlja igranja – gostovanja van Srbije	3. Mesto igranja – gostovanja van Srbije	3. Sala igranja – gostovanja van Srbije	3. Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije	festival	nagrade
UKUPNO						

IZGUBLJENI PEJZAŽI / LOST LANDSCAPES

Koreografija: Dunja Jocić
Dramaturgija: Nikola Zavišić
Muzika: Aleksandra Đokić
Kostim: Slavna Martinović
Video produkcija Filip Mikić
Asistentkinja video produkcije: Jelena Piljić
Izvođenje:

Ana Ignjatović-Zagorac

Miloš Isailović

Marija Bergam

Branko Cvejić

Tamara Pjević

Branko Mitrović

Jakša Filipovac

Nikola Živković

Milica Bajčetić

Mila Lukić (dete)

Dušan Bajčetić (alternacija)

Prevod: Jelena Babšek Labudović

Izvršna produkcija: Sanja Ljumović

Organizacija: Aleksandar Bradić

Spiker: Žarko Obračević

Odnosi s javnošću: Slavica Hinić

Fotografije: Jelena Janković

Društvene mreže: Vesna Bogunović, Jelena Bogavac

Šef tehnike: Ljubomir Radivojević

Inspicijentkinja: Maja Jovanović

Majstori svetla: Dragan Đurković, Igor Milenković

Majstori tona: Miroљub Vladić, Jugoslav Hadžić

Garderoberka: Marta Narančić

Dekorateri: Goran Gavrančić, Aleksandar Marinković, Vladan Milošević

Grafički dizajn: McCann Beograd

<https://nova.rs/nova-rs-emisije/marija-bergam-u-probudi-se-o-izgubljenim-pejzazima/>

Premijera: 16. oktobar 2020

Bitef teatar, 20.00 sati

Sponzori: Kompanija Epson, McCann Beograd, TO Šid, Alma Quattro, The Black Turtle

Produkcija: Bitef teatar, u okviru projekta Bitef dens kompanija

Trajanje: 78 minuta.

O PREDSTAVI

Uoči revolucije veštačke inteligencije, plesni komad „Izgubljeni pejzaži“ ispituje ideju - šta znači biti čovek i šta bi moglo značiti biti mašina? Čovečanstvo je različito od bilo kog drugog životnog oblika na zemlji. U stanju smo da imamo apstraktne misli, možemo se baviti tim mislima i svoje misli i osećanja možemo izraziti kroz umetnost. Imamo dušu, koja je bestelesna suština ljudskog bića i upravo je duša ta koja nas razlikuje od drugih vrsta / oblika, bilo da su životinjske, sintetičke ili robotske.

Ali šta ako je duša samo rezultat apstraktne misli, ništa više od same ideje? Šta ako naše odlučivanje funkcioniše na isti način na koji funkcionišu algoritmi mašina i računara? Šta ako su naša osećanja, iskazana tokom ovog algoritamskog načina donošenja odluka, isključivo tu da posluže ishodu algoritma?

Hoće li veštačka inteligencija biti pretnja za ljudsku vrstu? Mogli bismo tvrditi da veštačka inteligencija nema pravu inteligenciju, motivaciju i autonomiju, kao što je imamo mi ljudi. Određeni oblici i strukture veštačke inteligencije su dizajnirani tako da se ponašaju kao da je imaju, ali ne postoji psihološka stvarnost u njihovom ponašanju. Mašina nema uverenje, želju ili motivaciju, ona je napravljena da nam služi i radi u okviru koji mi pružamo.

Ali, da li bi se to promenilo ako bismo dostigli tačku singularnosti, tačku u kojoj će tehnološka inteligencija ući u lančanu reakciju ciklusa samopoboljšanja, gde tehnološki rast postaje nekontrolisan i nepovratan? Takva inteligencija mogla bi se razviti izvan naše mašte što bi rezultiralo nezamislivim promenama za ljudsku civilizaciju. U tom bi slučaju ljudi postali nepotrebni. Ako želimo da zaštitimo čovečanstvo od izumiranja, da li moramo odmah zakočiti tehnološki razvoj?

Sa druge strane, čovečanstvo do sada nije bilo baš dobro u upravljanju planetom, bili smo nepravedni i okrutni prema vlastitoj vrsti, prema svim

ostalim vrstama oko nas i odbijali smo da živimo u ravnoteži sa planetom u kojoj obitavamo. Algoritmi računara koje koristimo u svakodnevnom životu su se već pokazali kao bolji donosioci odluka od nas. Oni nisu podložni emocijama, zaboravu i ne daju se omesti. Ukoliko bi nas veštačka inteligencija zaista nadživela, da li bi se to moglo pripisati prirodnoj selekciji? Da li je veštačka inteligencija možda samo sledeći korak u evoluciji i da li možda moramo prihvatiti da mi ljudi nismo konačni životni oblik na zemlji?

U predstavi „Izgubljeni pejzaži“ ovakve suprotstavljene misli se okreću jedna protiv druge, aktivirajući publiku, i provocirajući njihove misli o posthumanizmu.

Značajna je uloga video projekcija, koje se koriste i kao svetlosni izvor, odnosno za kreiranje vizuelne atmosfere. Video mape su projektovane po telima igrača u vidu stvaranja određenih slika, posebno kada su igrači organizovani u grupu kao jedno telo. Video mapping odvojeno prati svakog igrača i može samo na njegovom telu da kreira sliku.

Foto: Jelena Janković

DUNJA JOCIĆ KOREOGRAFKINJA

Rođena je u Beogradu 1978. godine. Bila je vicešampion u ritmičkoj gimnastici i član jugoslovenskog Olimpijskog tima. Završila je Srednju baletsku školu „Lujko Davidović“ 1998. godine u Beogradu, a potom diplomirala na Plesnoj akademiji u Roterdamu / Rotterdam Dance Academy (Holandija)

Dunja Jocić je igrala u prestižnim plesnim kompanijama, kao što su, između ostalih: Club Guy & Roni, Emio Greco (Holandija) i Ballet du Nord (Francuska).

Za plesno izvođenje u predstavi „Midnight Rising“ u trupi Club Guy & Roni, bila je nominovana za nagradu „Golden Swan“ 2013. godine.

Za svoj prvi kratki plesni komad „No flowers please / Bez cveća, molim“ (2007) osvojila je Prvu nagradu, Nagradu publike i Specijalnu nagradu za inovativnost na 11. Festivalu koreografskih minijatura u Beogradu. Svoj prvi celovečernji komad „Not Me“ postavlja 2012. godine a iste godine kreira „Sonete“ za Bitef teatar i Bitef dens kompaniju u Beogradu.

Njeni plesni filmovi „Mirroring“ i „Bird“, su sa velikim uspehom prikazivani na brojnim svetskim festivalima i osvajali nagrade. 2015. kreira plesni komad „Don't talk to me in my sleep“, 2016. predstavu „Terra Incognita“ u produkciji Korzo Productions (premierno prikazan na holandskom Ca Dance festivalu u Hagu), a potom multimedijalni plesni komad „La Mode“, postavljen za Spellbound Contemporary Ballet u Rimu (Italija). Slede predstave „Departure“ (produkcija: Conny Janssen Danst DANSLOCAAL 6, Rotterdam, Holandija), „The Protagonist“ (premierno prikazana na Cadence Dance festival, 2018) i njen novi film „Isotops of Soul“ u kome, na tekst Marka Jocića i glumi zajedno sa Sonjom Vukićević.

Dunja Jocić je za izuzetan koreografski talenat, 2016. godine dobila Plesnu nagradu BNG bank DANSPRIJS (BNG banka), 2018. godine Dutch Dance Festival Maastricht Prize (Holandija), a 2019. godine postala je lauretkinja nagrade „Vip poziva“ na 16. Beogradskom festivalu igre (Srbija).

Sarađujući sa značajnim međunarodnim umetnicima, kompozitorima, dizajnerima... stvara u različitim medijima, kako za scenu tako i za film. Njeni radovi se izvode širom sveta u brojnim teatrima kao što su: Stadsschouwburg Rotterdam; The Grand Theater, Groningen; Bellvue Theater, Amsterdam; Utrecht Stadsschouwburg (Holandija); Taichung Metropolitan Opera House (Tajvan), Bitef teatar, Atelje 212, Jugoslovensko dramsko pozorište – JDP, Srpsko narodno pozorište, Beograd i Novi Sad (Srbija)..., kao i na festivalima: Nederlandse Dansdagen, Amsterdam (Holandija); Dance New Air – DNA, Tokio (Japan); Trans Art Festival i Tanz Bozen Bolzanodanza, Bolcano; Fuori Programma – International Dance Festival, Rim (Italija); Temps d' Aimer la Dance, Bijaric (Francuska); Beogradski internacionalni teatarski festival – BITEF i Beogradski festival igre – BIF (Srbija); Dead by Dawn (Škotska) itd.

Za razvoj svoje karijere u Srbiji, pre svega ističe značaj saradnje sa beogradskim rediteljem i multimedijalnim umetnikom Nikolom Zavišićem. U Bitef teatru i u okviru višegodišnjeg projekta Bitef dens kompanija radila je na predstavama „Poslednji čovek na zemlji“, „Miris cimeta“, „Soneti“ i „Alfa bojs“. Živi i radi u Amsterdamu.

<https://www.dunjajocic.com/bio>

Foto: Jelena Janković

REČ AUTORKE:

Čovečanstvo oduvek pokušava da zagospodari životom i uspori ili sasvim eliminiše smrt. U ovom trenutku razvoja čini nam se da smo nadomak tog cilja.

Šta nosi budućnost za one koji je dočekaju?

Za sada smo još uvek smrtni, ali to bi moglo da se promeni još za vreme trajanja našeg života.

Radimo na tome.

Želimo da otkrijemo gde je greška u našem kodu, u programu naših gena.

Da li smo pokorili prirodne zakone i prevazišli granice prirode tako što smo je rekonstruisali, projektovali u

svojim vizijama, umetničkim delima i naučnim dostignućima?

Da li uopšte možemo da opazimo razliku između naše projekcije prirode i prirode same?

Zašto imamo rok trajanja? Zbog čega umiremo? Kako da postanemo besmrtni? Ili makar dovoljno dugovečni da sami možemo da odlučimo kada nam je dosta života.

Čovek voli život. Oduvek ga je plašilo starenje, protok vremena koji ga približava ponoru konačnosti o kome ne zna ništa. Oduvek su ga užasavali odlasci bližnjih kao podsećanje na njegovu prolaznost.

Gde su granice našeg tela, a gde našeg uma?

Uspeli smo, kao najsnalažljiviji i najagresivniji oblik života na planeti (koju besvesno uništavamo) da dođemo do sofisticiranih naučnih i tehničkih dostignuća koja nam omogućavaju da drastično promenimo način na koji gledamo na život i smrt. Sve je bliža praktična primena veštačkih organa, od mozga preko udova, koji će biti daleko dugotrajniji i efikasniji od ovih koje trenutno imamo i koji nam je podarila priroda. Gde su granice prirodnog i veštačkog? Šta dobijamo a šta gubimo? Gde je tu etika, da li nestaje?

Da li smo time učinili da ovaj oblik postojanja čoveka (kome smo svedoci) bude samo jedna karika, stepenica ka Natčoveku? Ka čoveku-mašini koji nema vremenska i biološka ograničenja kao mi sada?

Da li smo mi poslednja generacija homo sapiensa?

O RADU SA BITEF DENS KOMPANIJOM

„Izgubljeni pejzaži“ mi nisu prva saradnja kao koreografu sa ovom fantastičnom grupom igrača.

Zbog toga mogu da sa sigurnošću primetim šta se nije promenilo u poslednjih nekoliko godina koliko se nisam srela sa ovim predanim ljudima. Iako se zapravo gotovo čitava trupa izmenila i sada je mnogo mladih, darovitih plesača, smisao njihove igre i zajednička svest su ostali da lebde iznad Bitef Dance kompanije kao neki dobri duh i to je ogromna vrednost. To je ostalo isto, a veoma je retko.

Ovi mladi ljudi su za mene kao koreografa uzbudljivi, snažnog izraza, širokih shvatanja i delikatnog humora. Naizgled teško spojiva razlika njihovih individualnosti predstavlja pravo blago i veliku inspiraciju iz koje je velikim delom nastala i ova predstava. Ovi momci i devojke rade izuzetno profesionalno i na tome im se iskreno zahvaljujem.

Bitef Dance kompanija je redak primer kako stvari u Srbiji i u Beogradu (što se scene savremenog plesa tiče) mogu da perfektno funkcionišu kada postoji volja, želja za ozbiljnim i napornim radom, i ljubav prema plesu i izvođenju. Velika je šteta i potpuno mi je nezamislivo da jedan grad veličine Beograda ima samo jednu ovakvu trupu i samo jedno pozorište namenjeno za savremeni ples. Treba da ih je više, i trupa i teatar, jer Beograd to zaslužuje i to mu je potrebno. To je povezano. Na taj način se gradi i neguje scena. To je progres.

Moja velika ljubav, dubok naklon i ogromna podrška za Bitef Dance kompaniju!

Dunja Jocić

Iz medija:

<https://rs-lat.sputniknews.com/kultura/202010161123597423-plese-li-u-izgubljenim-pejzazima-dunje-jocic-poslednji-homo-sapiens/>

<http://www.politika.rs/sr/clanak/464693/Nostalgija-za-duhom-nasih-ljudi>

Broj igranja	3					
U BITEF teatru	3					
Broj igranja – gostovanja u Srbiji						
Broj igranja – gostovanja van Srbije						
Broj gledalaca	236					
U BITEF teatru	236					
Broj gledalaca na gostovanjima u Srbiji						
Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije						
1. Datum igranja u BITEF teatru	1. Broj igranja u BITEF teatru	1. Broj gledalaca	Napomena			
16-10-	1	93				
17-10-	1	95				
18-10-	1	48				
UKUPNO	3	236				
2. datuma igranja – gostovanja u Srbiji	2. mesto igranja – gostovanja u Srbiji	2 Sala igranja – gostovanja u Srbiji	2. Broj igranja – gostovanja u Srbiji	2. Broj igranja gledalaca - gostovanja u Srbiji	festival	Nagrade
UKUPNO						
3. Datum igranja – gostovanja van Srbije	3. Zemlja igranja – gostovanja van Srbije	3. Mesto igranja – gostovanja van Srbije	3. Sala igranja – gostovanja van Srbije	3. Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije	festival	nagrade
UKUPNO						

2019

BITEF TEATAR, Beograd, Srbija

M.I.R.A

To jest zašto vam je pozorište takvo
 -tužnovesela priča za široke narodne mase
 Koncept, režija i dizajn scene: Andraš Urban
 Dramaturgija: Vedrana Božinović
 Muzičari: Danilo Timanić i Ivan Mirković
 Igraju:
 Mirjana Karanović
 Suzana Lukić
 Anđela Jovanović
 Isidora Simijonović
 Gorica Regodić
 Kompozicija muzike: Irena Popović Dragović
 Kostim: Marina Sremac
 Scenski pokret: Aniko Kiš
 Grafički dizajn: Arpad Blaško
 Fotografija: Nenad Šugić
 Izvršna produkcija: Sanja Ljumović
 Odnosi s javnošću: Slavica Hinić
 Društvene mreže: Vesna Bogunović, Jelena Bogavac
 Organizator: Igor Vesović
 Inspicijentkinja: Maja Jovanović
 Garderobierka: Marta Narančić
 Šef tehnike: Ljubomir Radivojević
 Majstor svetla: Dragan Đurković, Igor Milenković
 Majstor tona: Miroљub Vladić Jugoslav Hadžić
 Fotografije: Nenad Šugić
 Dekorateri: Goran Gavrančić, Aleksandar Marinković, Vladan Milošević

Premijera: 3. mart, 2019, Bitef teatar (trideseti rođendan teatra)
 Trajanje: 90'

<https://www.blic.rs/.../reditelj-andras-urban.../hqmrdfg>

<https://www.facebook.com/DesireCentralStationFestival/videos/1269738723208541>

Prema rečima Andraša Urbana, reditelja predstave i direktora Desire festivala, reč je o vrlo dirljivoj i emotivnoj predstavi sa osvrtom na društvo u kojem živimo.

- Mira Trailović je ipak gorostas jugoslovenskog teatra, ali se predstava bavi položajem umetnika i pozorišta danas, kao i odnosima unutra pozorišta i između pozorišta i umetnosti. Predstava je prilično kritična jer se dotiče kvazi umetničkog licemerstva i nacionalističkih težnji u pozorištu i umetnosti, ali je istovremeno dirljiva i divna, jer je to donekle i priča o glumici Mirjani Kranović, koja je isto jedna od "M.I.R.A." i o društvu koje se na određeni način ophodi prema njoj - kaže Urban, dodajući da se i druge festivalske predstave bave savremenom stvarnošću. - Svake godine pokušavamo da dovedemo predstave koje su nam dostupne, ali pre svega donosimo predstave koje su u umetničkom ili u društveno-političkom kontekstu značajne za nas i okruženje u kojem su nastale. To nije politički aktivizam, već pozorište, jer je jedna od velikih odlika našeg festivala da govorimo o raznim temama kroz Teatar.

REČ REDITELJA / Dobar dan, umesto zbogom.

Teško mi pada da napišem reč reditelja. Mučim se. Želim biti iskren, skoro iskren, kao uvek. Znam da će to jedino mene boleti.....

U toku procesa na predstavi često se postavlja pitanje sa strane zašto M.I.R.A. sa tačkama, šta znači Mira, nikad nisu čuli za taj akronim, ko su Mire... Odgovorim da to znači Međunarodna Implementacija Radikalne Anarhije. Iz šale. Ako vam to nije dovoljno, evo šta je Mira Trailović rekla o tome kada su je novinari jednom pitali hoće li da se predstavi: M - kao marљiva, I - kao iracionalna, R - kao radosna, A - kao ako, baš me briga. Mira.

U osmoj minuta živog prenosa Miloševićevog mitinga Bratstva i jednstva na Ušću, gde su nas sve spajali Sava i Dunav – Sava nas međusobno, Dunav nas sa svetom, pojavљуje se Mira Trailović na otprilike dve sekunde, pa nestaje u švenku... Lepo se obukla, već je penzionisana, smrtno bolesna, još radi na stvaranju Bitef teatra, i otišla na skup, koji možemo okarakterisati i kao kraj jedne ere, jednog pozorišta, to jest jedne kulture. Gotovo je, ne treba nam više kreativni kritički intelektualac, nama treba nemisleći čovek. Nama treba podanik.

Neko me pita, da li bi Miri Trailović bilo oprosteno da je preživela. Poigrajmo se s tim kako bi bilo artikulisan i socijalizovan novoosvojeni teatar da je mogla ispuniti, recimo, prvu etapu od par godina. Kažem pa nije joj oprosteno ni samo to što je bila. Izuzetna. Svi se slažu da šta god budemo mislili, saznali o njoj, jedno sigurno nikad nije bila: nacionalista. Čujem kako je to Ušće još uvek bilo nešto drugo, da je to još bio drugi Milošević, da se nije znalo, da se tu radilo o slobodnom društvu, o slobodnoj Srbiji. Zanimljivo je da sam tada imao 18 godina. Pitam se – a kako smo mi,

klinci, znali da je to zlo. I ništa drugo.

Ljubiše Ristića, uprkos tome da se svi slažu da je najveći, ili bar jedan od najznačajnijih ikada, nema na našim scenama. Ako se prebacimo na drugi film, eto, šta je sa Kokanom Mladenovićem, koji je, ipak, bio mlad za penziju, pa je poteran. I iz grada. Da, možemo sad reći, pa dobro, sad će on da radi i ovde i tamo. Hoće. A šta je sa potrošenim godinama? Ili, zar nije od svih nas mnogo voljen Oliver Frlić, čijim poznanstvom svi žele da izgledaju malo viši i važniji, dao objavu da želi da napravi predstavu o onome čije se ime ni dalje ne izgovara u pozorištu? Radi li on tu predstavu? Da li je potračalo neko pozorište da se ponudi kao producent?

Onomad je za Bitef važno jedno partijsko pravilo: može sve, samo ne sme da se dira delo i lik Josipa Broza Tita. Kaže mi jedan poznanik, da je isto i sada. Sve možeš, samo Vučića ne diraj. To nije istina. Ne može se sve. I nema ko da radi sve. Prolaze mi kroz glavu svi pritisci oko nekih mojih predstava. Kako su vešto, bez da iko posumnja, sklanjane sa repertoara, ili nisu igrane, osim kad se baš moralo, uvek uz neki glupi izgovor zašto je tako. Razlozi sigurno nisu bili umetnički. A solidarnost među nama baš i ne postoji. Podanici smo. Ako ne politici onda egzistenciji. Položaju. Sopstvenom.

Bliska saradnica mi kaže u šali da se ja uvek potrudim da me, kad radim negde, ne zovu više. Nasmajem se. Da, tako izgleda. Jebi ga. To "jebi ga" urlam u sebi. Samo pokušavam biti iskren. I dobar drug. I to boli. Na svoj način.

Svestan sam da je ponekad mnogo opasnije dirnuti u pozorišnu čaršiju nego u vlast, ili u politiku. Vlasti bi bilo dovoljno da ima samo malo smisla za humor. Ali čaršija ne prašta. Gde su nam te takozvane kritičke predstave za koje tvrdimo da ih ima, da smo to već sve radili, ogulili i naciju i veru i državu i čoveka i sve... Postoje delimično u našim sećanjima – da, bilo ih je, po neka nekada, mi mislimo da ih ima i sada, čini se da je tako, a onda, ipak, shvaćamo da ih nema. Naše kritičke predstave samo služe da oprostimo sebi. Zli činovnici dramske literature postaju voljene ikone. Esencija duha našeg naroda. Pokušavamo da od toga krojimo neku nacionalnu specifičnost, neku vrednost ala Balkan, koju niko na svetu ne može da shvati, jer smo mi toliko specifični, mi toliko bolje znamo šta je život, draž života, pa smo, samim tim, i ugroženi, jer mi znamo suštinu. Ali ljudsko zlo je ljudsko zlo. Glupost je glupost. Krv je krv. Umiremo u pozorištu od arogancije, prepotentnosti i osrednjosti. Od nebitnosti. Od beznačajnosti. Da se ne talasa. Najjednostavnije i najseljačkije rečeno. Ako neće vlast to da odradi, odradiće taj burazerski promiskuitetni establišment u kome je svako svakome nešto, armija zaposlenih glumaca – tehničara, kojima ne pada na pamet da na sceni prihvate rizik. Da shvate da su odgovorni. Da nam je maltene dužnost izaći iz komfort zone. Da je to što oni zovu Stanislavskim glupi izgovor za nerad i šmiru. I funkcionera koji se predstavljaju kao sponzori predstava i pozorišta. Onih stvari u koje se ni malo ne razumeju. Nacrta ti prvo konja, portret, pa ćemo onda o apstrakcijama... Sećam se tog neizmerenog straha mladog reditelja: da li znaš šta hoćeš? A to znači da li znaš objasniti na nama prikladan način. Teror glupo shvaćenog realizma. Ali jedino se to razume. Došao Joco i rekao Miri... i na kraju su svi izginuli... Onda znam šta igram. Priču. Lik. Jebo vas lik. Ne volim nasilje. Ni bilo kakav oblik straha. Ne podnosim.

A druga strana? Nezavisna struja koja jedva da i postoji? Najvećim delom ima problem da je nezavisna. Zajebani individualci koji su sa strane, koji su slobodnjaci, govore da im je najveći problem da ne pripadaju onom zavisnom delu, establišmentu. Bez institucionalnog pozorišta ova druga ne bi mogla da postoje. A tek na njegovim manama slobodna pozorišta mogu nastajati, pošto im ova to omogućuju: ili su glumci prezaposleni ili uopšte nemaju posla. Lek je, dakle, u jednom novom pozorišnom konceptu. Nema u svetu glumca koji uđe u pozorište i bezbedan je do kraja života – a kod nas je to redovan slučaj. To se mora eliminisati, makar bilo u suprotnosti sa samoupravljanjem, sa Ustavom. U pozorištu takvih prava ne sme da bude. Neko ko za godinu dana dokaže da nije dobar glumac, ima da traži mesto sekretara u preduzeću, a ne da sebe zove glumcem i celog života prima platu, iako na to nema pravo. (M.T.)

Želim da kažem da će doći neki klinci koji će preko noći promeniti brave naših pozorišta. I gotovo. Počistiće se ostaci mrtvog teatra. Provetriće se pozorište i smrad leša će nestati. Krenuće od praznog prostora, i tako dalje.....

Sećam se koliko puta je za neke moje ranije predstave rečeno da smo to svojevremeno videli na Bitefu. Stalno sam se pitao kako vam ono što svaki dan gledate već 150 godina i što ne govori ni o čemu, ne smeta. To niste videli na Bitefu, pa vam ne smeta. Mi smo bili oni klinci koji su sa svojih 17-18 godina gledali slike sa nekadašnjih Bitefa i zamišljali te predstave. Danas to deluje kao kad se rokenrol slušao sa radio Brisela, ili kad je tata doneo ploču iz inostranstva. To nam je bila potvrda. Ali mi smo se identifikovali sa onom slikom Bitefa koji je pravio skandale, koji nije prepoznavao granice, koji se sa pozorištem bavio kao sa novom formom. A ne sa onim koji se gledao pod paravanom avangarde. I pozorište smo uzeli ozbiljno. To jest smrtno neozbiljno. Gde se provede ceo život. Gde baš ne želimo da prihvatimo određenu matricu narodno-dramskog teatra, ni glumačkog ni rediteljskog foliranja.

Onaj kulturni prostor, taj zajednički, raspao se maltene u tom trenutku kada smo krenuli da zakoračimo u njega. U velikoj krvi, u velikom zločinu se raspao. I tom zločinu nema kraja. Traje.

Šetam ulicama Beograda. Retko to radim kad sam u procesu. Teško je izaći iz sopstvene glave i zatvorenih prostora. Volim ovaj grad. I svaki put to iznova shvatim. Da. Volim. 92. sam imao premijeru Hamleta na Kalemegdanu, na Bitefu pod embargom. Prvi termin za premijeru sam otkazao. Dobio sam novih sedam dana da završim predstavu: seks, ubijanje, klanja, egzekucije maljom, čekićem, noževima, vatra, nekrofilija, licemerstvo, seks, seks, seks, zlo. I ljubav neka. Sećam se sebe – stojim pred prozorom visoke hotelske zgrade. Razmišljam o samoubistvu. Da skočim. Nisam. Ne znam zašto nisam. Hodnicima hotela prolazili su ljudi u maskirnoj uniformi. Valjda sam i tada voleo ovaj grad. Jovan Ćirilov me pitao na Kalemegdanu kako se kaže na mađarskom ta i ta rečenica iz Hamleta. Ja nisam znao onako pravo da citiram. Kažem – ne znam sad, zbog procesa. On diplomatski odgovori – da, da, jasno, naravno.... Godinama sam se stideo zbog toga.

Idem na probu: Suzana Lukić, Isidora Simijonović, Andjela Jovanović, Gorica Regodić i Mirjana Karanović. Mira. Mire. M.I.R.A.

Nikad mi niko nije poslao nezarađen novac, nikad nisam dobila na lozu, ništa lakopostigla... A kad godine budu prošle ostaće anegdote i etikete koje najmanjepodnosim – da sam bila snalažljiva, entuzijasta, uporna, lepršava... (M.T.)

Andraš Urban

ANDRAŠ URBAN I BITEF TEATAR

Andraš Urban se prvi put pojavio na 26. Bitefu pod embargom sa predstavom Vojcek i premijerno izvedenom predstavom Hamlet, za koje je dobio Specijalnu nagradu. Na 42. Bitefu predstavom Brecht Hardcore machine. Na 46. Bitefu predstavom Dogs and Drugs. Na 48. Bitefu predstavom Neoplanta za koju je dobio Politikinu nagradu za režiju i Nagradu publike. U okviru Showcasea 42. Bitefa igrana je predstava Urbi et Orbi.

U Bitef teatru gostovao je od 2008. godine, sa predstavama: Urbi et Orbi, Brecht Hardcore Machine, Turbo papadiso, Drakula, One girl show, Dogs and Drugs, Passport trilogija, Rodoljupci, Koštana, Gogoland, Mađar.

2016. godine režirao je predstavu Kratka priča o antihristu u Bitef teatru.

2019. tekuće godine, na dan tridesetog rođendana Bitef teatra premijerno izlazi sa predstavom M.I.R.A. u čast osnivačice Teatra Mire Trailović

Fotografije: Nenad Šugić

O REDITELJU:

Rođen sam u Senti (1970). Još kao sedamnaestogodišnjak stvarao sam samostalnu pozorišnu i književnu radionicu (bio sam autor, reditelj i glumac). Kasnije formirao sam jednu pozorišnu trupu "AIOWA", koja je teatar tretirala kao specifičnu, ali ipak sveumetničku ideološku akciju. Upisao sam režiju na novosadskoj Akademiji umetnosti, studirao sam filmsku i pozorišnu režiju, režirao sam u subotičkom Narodnom pozorištu. Sredinom devedesetih napuštao sam studije, rad u pozorištu i godinama sam živio povučeno.

Režiju sam diplomirao u klasi prof. Vlatka Gilića i Bora Draškovića (u 2000) i ponovo sam radio intenzivno u pozorištu. Uz podršku segedinskog "MASZK"-a i vlastitog ansambla stvarao sam i "nezavisne" pozorišne predstave. Osnivač sam internacionalnog pozorišnog festivala "Desiré Central Station"

Od 2005. ja sam direktor mađarskog gradskog pozorišta "Kosztolányi Dezső" u Subotici.

Na pozorište gledam kao na prosvetljeni prostor ponekad provokativne akcije, gde se misli, govori i organizuje specifičan vid umetničke stvarnosti.

Predstava je za mene komunikacija i druga stvarnost koja postoji za sebe, ali nastaje u odnosu izvođača, izvođene stvarnosti i gledaoca. Režiju ostvarujem preko interaktivne komunikacije s glumcem

NAGRADE

64. STERIJINO POZORJE, Novi Sad, 26. maj–3. jun 2019. Takmičarska selekcija

Sterijina nagrada za dramaturgiju – VEDRANI BOŽINOVIĆ

Sterijina nagrada za glumačko ostvarenje: MIRJANI KARANOVIĆ.

Sterijina nagrada za originalnu scensku muziku – IRENI POPOVIĆ

IZ MEDIJA:

<https://www.novosti.rs/vesti/kultura.71.html:777785-Andras-Urban-Mira-je-odavno-postala-mit>

<https://www.dnevnik.rs/kultura/scena/reditel-andras-urban-o-predstavi-mira-u-bitef-teatru-18-02-2019>

<https://www.blic.rs/kultura/vesti/knicks-za-kraljicu-miru-teatarski-sken-kancera-nase-politicke-istorije/tkkwj0>

<http://www.seecult.org/vest/mira-za-30-godina-bitef-teatra>

<https://www.vreme.com/cms/view.php?id=1671190>

http://www.rtv.rs/sr_lat/zivot/kultura/urban-mejnstrim-teatar-je-uvek-uzimao-svoje-zrtve_992425.html

<https://www.vranjenews.rs/news/borini-pozori%25A1ni-dani-mira-ili-izv>

<o%25C4%2591enje-publike-iz-komfort-zone-fotovideo>

Broj igranja		4				
U BITEF teatru		2				
Broj igranja – gostovanja u Srbiji		2				
Broj igranja – gostovanja van Srbije						
Broj gledalaca		752				
U BITEF teatru		202				
Broj gledalaca na gostovanjima u Srbiji		550				
Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije						
1. Datum igranja u BITEF teatru		1. Broj igranja u BITEF teatru	1. Broj gledalaca	Napomena		
03.02.		1	133			
10.11.		1	69			
UKUPNO		2	202			
2. datuma igranja – gostovanja u Srbiji		2. mesto igranja – gostovanja u Srbiji	2 Sala igranja – gostovanja u Srbiji	2. Broj igranja – gostovanja u Srbiji	2. Broj igranja gledalaca - gostovanja u Srbiji	festival Nagrade
22.01.		Kraljevo	Kraljavačko pozorište	1	200	
23.09.		Smederevo	Teatar u tvrđavi	1	350	Festival teatar u tvrđavi
UKUPNO				2	550	
3 Datum igranja – gostovanja van Srbije		3. Zemlja igranja – gostovanja van Srbije	3. Mesto igranja – gostovanja van Srbije	3. Sala igranja – gostovanja van Srbije	3. Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije	festival nagrade
UKUPNO						

Produkcija: Bitef teatar (u okviru projekta Bitef Dance Company),
Bepgrad, Srbija
Premijera 03.03.2018, Bitef teatar. Plesna predstava kojom je
Bitef teatar obeležio svoj 29. rođendan

PROSTOR ZA REVOLUCIJU / REVOLUTIONARY ROOM

Koreografija Isidora Stanišić

Muzika: Darja Janošević

Dramaturgija: Igor Koruga

Igraju:

Ana Ignjatović Zagorac

Nataša Gvozdrenović

Boris Vidaković

Tamara Pjević

Miona Petrović

Jakša Filipovac

Nikola Živanović

Organizacija: Sanja Ljumović

Odnosi s javnošću: Slavica Hinić, Vesna Bogunović

Šef tehnike: Ljubomir Radivojević

Majstor svetla: Dragan Đurković, Igor Milenković

Majstor tona: Miroljub Vladić i Jugoslav Hadžić

Foto i dizajn promotivnog materijala: Nenad Šugić

Inspicijentkinja: Maja Jovanović

Garderoberka: Marta Narančić

Dekorateri: Goran Gavrančić, Aleksandar Marinković, Vladan Milošević

Trajanje; 60'.

<https://www.facebook.com/bitef.teatar/videos/437762403838132>

https://www.rtv.rs/sr_lat/vojvodina/novi-sad/prostor-za-revoluciju-laureat-47.-infant-a_1158731.html

Plesna predstava kojom je BITEF teatar obeležio svoj 29. rođendan 3. marta 2018. godine, koja je tada i premijerno izvedena, Predstava „Prostor za revoluciju” svojevrsni je osvrt na obeležavanje sto godina od Oktobarske revolucije, ali je zapravo promišljanje o današnjem svetu i društvenom poretku u kojem živimo.

Danas, kada nam kao pojedincima ideja radničkog društva izgrađenog na socijalnoj solidarnosti opstaje još jedino u formi maglovite nostalgije, dok ono empatijsko sopstvo koje pronalazi svoj integritet u duhu zajedništva sada biva otelovljeno emotikonom, sam pomen promene društveno-političkog sistema u kome živimo prouzrokuje ubeđenje da je ipak mnogo lakše zamisliti kraj sveta nego kraj kapitalizma. Bilo da je reč o posledicama izneverenih političkih očekivanja svih revolucija koje su jedino doprinele smenjivanju vladajućih struktura i sve više povećavale klasni jaz, ili da je reč o sveopštoj transformaciji današnje međuljudske ljubavi u interesno pregovaranje između poslovnih partnera diktirano zakonima tržišta, jedno pitanje uvek opstaje: gde je nada? Na čijim plećima danas postoji?

Savremena plesna predstava “Prostor za revoluciju” propituje mogućnost suštinske (unutrašnje, moralne, personalne i misaone) reforme pojedinca koji srlja u narcisoidnu ideologiju novog doba, a zatim i suštinske reforme društvenog poretka. Čak i kada uspemo, kao pojedinci današnjeg neoliberalnog i kapitalističkog društva, da samosvesno istrajavamo u odbacivanju hipnotičkih ideologija samo-pomagajuće (self-help) aktuelizacije i popularizacije samih sebe, i time uviđamo prisustvo letargičnog, melanholičnog, beznadežnog i depresivnog realizma koji svi živimo, pred nama i dalje ostaje važan izazov: možemo li da se sa takvim okolnostima (emotivno) suočimo? Da li nam to odgovara? Kako učiniti da takav izazov ne ostane izolovani slučaj svakog od nas, već zajedničko pitanje koje nas se svih tiče?

O KOREOGRAFKINJI

Isidora Stanišić rođena je 14. 08. 1975. u Beogradu. Završila je Baletsku školu „Lujžo Davičo” u Beogradu kao đak generacije. Tokom školovanja bila je angažovana u predstavama klasičnog baletskog repertoara u Narodnom pozorištu. Po završetku školovanja opredeljuje se za savremeni plesni izraz, za koji se usavršava u inostranstvu kao stipendista Nacionalnog koreografskog centra u Monpeljeu, stipendista VEB DANS-a u Beču i stipendista Gete Instituta za Global Dans u Dizeldorfu. Znanje iz oblasti savremene igre nastavlja da obogaćuje pohađajući mnogobrojne radionice u zemlji i inostranstvu. Danas se savremenom igrom bavi kao igrač, koreograf i pedagog. Ostvarila je mnogobrojne uloge u savremenim plesnim i dramskim predstavama i kao autor-koreograf kreirala je preko deset predstava savremenog plesnog izraza.

Od 2003. radi kao pedagog u Baletskoj školi „Lujžo Davičo”, gde je i jedan od pokretača osnivanja odseka za savremenu igru. Predaje: klasičan balet, savremenu igru, repertoar i moderne podrške. Sa prvom generacijom odseka savremene igre osvaja III nagradu, a sa drugom generacijom 2009. osvaja i I nagradu na svetskom takmičenju baletskih škola TANZOLYMP u Berlinu, gde 2013. i njena treća generacija osvaja II nagradu. Njeni učenici redovno osvajaju prve nagrade na Republičkom takmičenju, a mnogi od njih primljeni su na evropske akademije, gde studiraju savremenu igru. Kao igrač, nagrađena je na internacionalnom takmičenju savremenog plesa u Trevizu. Kao koreograf nagrađena je na Festivalu koreografskih minijatura kao laureat. Dobitnik je Parličeve nagrade za izvođački i koreografski doprinos, pomenutu nagradu dobija i kao izvođač u

ISTER teatru za predstavu „Tri sestre – okolo naokolo Čehova“, kao i Specijalnu nagradu za inovativnost za koreografiju predstave „Grad“, koju dodeljuje UBUS.

Foto: Nenad Šugić

IZ MEDIJA

04. 03. 2018. Sanja Krsmanović Tasić

U najboljem maniru savremenog koreografskog izraza sa elementima fizičkog teatra, jasno a opet uzbudljivo i potresno, predstava otvara prostor za promišljanje realnosti pozicije revolucije koja bi mogla da donose promenu u sadašnjem egocentričnom, konformističkom i inertnom društvu. Reinterpretacija kulturne internacionale, kroz pevanje, muzičku kutiju, američku šlager pesmu, doprinosi potcrtavanju teme ali ironijskom odnosu. Posebno su uzbudljivi i uspeli muzički prelazi koji završavaju tehno zvukom u kome se fokus scene menja koreografskim i svetlosnim efektima, sa grupnih deonica na solo deonice.

Jedan od najvećih kvaliteta predstave čini humor, redak u plesnim predstavama, kojim ova obiluje. Humor koji je vispren, samoironičan, gde nam se osmeh često zaledi jer prelazi u gorko osvešćenje prepoznavanja naše paralize možda zbog komfora u kome smo okruženi, kao i potpunog odsustva impulsa u pokret i promenu, stanja kojeg igrači vrlo slikovito prikazuju telima zarivenih u dušek i udobne jastuke. Ostaje nepoznanica da li se u tom položaju guše ili odmaraju. Taj humor je pre svega iznuden iz svežih i autentičnih plesnih partitura obojenih individualnošću igrača: Ane Ignjatović Zagorac, Mione Petrović, Tamare Pjević, Nataše Gvozdenović, Jakše Filipovca, Borisa Vidakovića i Nikole Živkovića. Nižu se koreografije i scene sa jastucima kao rekvizitom, upotrebljenog na najmaštovitije načine, otvarajući i publici prostor slobode asocijacija, sa fenom, sa perom, sa haljinom, zatim dueti, u kojima je dominantna potreba da se progovori o temi, i smisao nadvladava formu.

Ovi virtuozni igrači su predano, maštovito i smelo otelotvorili koreografske ideje Isidore Stanišić, u predstavi koja je jedna od najkvalitetnijih produkcija naše savremene plesne scene u poslednjoj i ovoj sezoni,

POLITIKA, Autor: Borka Golubović-Trebješan

<http://www.politika.rs/sr/clanak/399280/Re-volucija-se-rada-iz-kne-dle-u-grlu>

– Budućnost nam sugerise da je svemirski turizam moguć, da je moguće odabrati pol deteta, digitalno zabeležiti DNK i, čak, postići besmrtnost. Međutim, kada se pomene promena sistema u kome živimo, nastupa ubeđenje da je to nemoguće. Naravno da je takvo ubeđenje proizvod samog kapitalističkog sistema, ali ono je ukorenjeno u potrebi za udobnošću. Udobnost anestezira svaku pomisao na otpor, istovremeno nam pružajući iluziju sigurnosti koja postaje osnovni regulator ponašanja. Vezuju nas raznoraznim sigurnosnim pojasevima dok nas licemerno hrane genetski modifikovanim proizvodima. Živimo bezbedno umiranje u udobnim sanducima koje poletno sami sebi izrađujemo – kaže Isidora Stanišić.

Jedan od savršenih mehanizama kapitalizma, primećuje naša sagovornica, jeste da se svaki potencijalni otpor prema istom preobrati u sopstvenu korist. Tako dolazimo do „Prostora za revoluciju“. Ponuđen od strane sistema, on funkcioniše po principu „Sobe za bes“: za izvesnu svotu pruža vam se mogućnost da akumulirani bes iskalite lomeći stvari koje se tu nalaze i, kad se konačno oslobodite nakupljene agresije, možete se rasterećeni vratiti svojoj svakodnevici, verovatno i ne pitajući se odakle sav taj bes. Prikrivanje uzroka bolesti kroz uklanjanje simptoma osnovna je mantra.

– Da rezimiram, u fokusu naše predstave je konformizam i ono što je revolucionarno danas: najnoviji dušek od memorijske pene. Paradoksalno, ta pena nas uljuckuje u zaborav – zaključuje umetnica.

BLIC, intervju vodila Miona Kovačević

<https://www.blic.rs/kultura/vesti/premijera-u-BITEFu-svi-se-mi-borimo-sa-jednim-velikim-udobnim-dusekom/vt6wr2b>

Zašto nam je tako teško da se odrekemo konformizma?

– Čak i kad imamo potrebu da nešto promenimo, mi se hvatamo za površne stvari, ne zadiremo u suštinu problema: od toga da ću da promenim izgled ili partnera do toga da završim na psihoterapiji pa ću onda da se okrenem ljubavi prema sebi, onome što nam propagira popularna

psihologija. A čak i ako je revolucija moguća, ako stvarno nešto promenimo, šta će biti posle? To je osnovno pitanje koje Slavoj Žižek postavlja. Da bi voleo da vidi dan posle. Šta je sutra? Mene ne interesuje da li je čovek spreman za revoluciju već da li je spreman za dan posle i šta je to u ljudskoj prirodi što jednostavno mora da se promeni da bi čovek mogao da isprati tehnološki napredak a da ga ne zloupotrebi, već iskoristi u prave svrhe. Ako nešto promenimo, da li je ljudska priroda spremna da se odrekne tog samoljublja i da se povratni neko zajedništvo, saborstvo, empatija.

Foto: Nenad Šugić

Mislite da su saborstvo i empatija bile pokretačke snage prethodnih revolucija?

– Mislim da jesu, ako pričamo o masi, o narodu koji je krenuo za tim. Šta je bio motiv lidera tokom ili posle revolucije, to je, opet, stvar ljudske prirode. Psihologija ide ka tome da se čovek ne rađa sa urođenim moralnim vrednostima već se one izgrađuju putem religije i društva. Medicina govori da svako dobro delo koje učinimo luči hormon koji pospešuje imunitet. Dobra dela nas čine zdravijim. Moje duboko verovanje jeste da čovek, u suštini, u svom biću, jeste empatičan, ali ta empatija mora da se trenira. A empatija se najbolje trenira kroz umetnost. No, pošto je sve manje umetnosti i kulture u našem životu, čovek biva operisan od te empatije tako da je to sve nekako uvezano. Šta će biti sa nama ako se okrenemo isključivo sebi i upadnemo u tu narcisoidnu ideologiju koju sistem propagira upravo zato da bi držao jedinku samu, jer jedino zajedno ćemo shvatiti šta nije u redu i pružićemo neki otpor. Ovako, ako smo podeljeni svako za sebe...

Možda su bolji rezultati kada čovek radi sam na sebi, jer ako reši da menja društvo, najčešće se razočara. Uostalom, revolucija je uvek sukob jednih protiv drugih. Sa te tačke gledišta, revolucija nije nimalo plemenita?

– Nečija ličnost se uspostavlja kroz drugoga, kroz revoluciju. Zato je važno da smo u konstantnoj komunikaciji. Revolucija je promena društvenih odnosa. Ako ćemo da pokleknemo pred onim što propagira sistem – da treba samo da volimo sebe, da se samorealizujemo, da brinemo o sebi, da ne rizikujemo u osećanjima, da ne dozvolimo da patimo, uskratimo sebi svaku vrstu uzbuđenja i emocije (što je odlično opisao Alen Badju u "How to Fall in Love Without a Fall"), onda preživljavamo na nekom vegetativnom nivou. To je nešto protiv čega čovek treba da se bori.

Kako izgleda vaš „Prostor za revoluciju“?

– Na engleskom je adekvatniji naziv: „Room for Revolution“, jer room znači i prostor i soba. Naslov je aluzija na sobe za bes koje postoje u svetu. Kada ste ljuti ili besni, dođete u tapaciranu, zvučno izolovanu sobu, platite za pola sata i možete da uništite sve što je u njoj. Posle toga se osećate bolje, vratite se u svoju životnu kolotečinu. Izdržite neko vreme, dok se bes ponovo ne nagomila... To suštinski ne rešava moj problem, ali sistem mi je pružio sobu za bes gde ja odem i funkcionišem. Po tom principu mi smo napravili sobu za revoluciju. U njoj imate internacionalu, možete da dižete revoluciju, da pružite otpor svemu, ali samo u okviru koji je postavio sistem. Sistem je kontroliše i profitira od toga, što je najbolje od svega. Kao što profitira i od zelene stranke i svih ostalih pokušaja da se nešto promeni. Sistem je tu dosta autoefikasan, više mu nije potreban ni čovek da ga mnogo modulira u tom smislu, on je prosto već tako uhodan mehanizam da je to velika teškoća.

NAGRADE:

2020

47. Internacionalni festival alternativnog i novog teatra – INFANT

Proglašenjem pobednika i uručenjem nagrada, u nedelju 06. septembra svečano je zatvoren 47. Internacionalni festival alternativnog i novog teatra – INFANT. Odlukom žirija festivala koji su činili Miroslav Radonjić, Nikola Zavišić i Milan Puzić, nagrada je dodeljena predstavi „Prostor za revoluciju“ Bitef teatra (Bitef dens kompanije).

2017/18

Dobitnica nagrade „Dimitrije Parlić“ koju dodeljuje UBUS – Udruženje Baletskih Umetnika Srbije, za najbolju koreografiju u sezoni 2017/18. jeste Isidora Stanišić za predstavu „Prostor za revoluciju“, u produkciji BITEF teatra.

Obrazloženje žirija u sastavu: Sanja Krsmanović Tasić, Danica Arapović, Sanja Ninković, Ana Ignjatović Zagorac i Dejan Kolarov:

„Predstava je kompletna u svim svojim segmentima, u koreografskom, umetničkom, i dramaturškom smislu, ona komunicira sa publikom, a opet je stalno iznenađuje maštovitim i originalnim rešenjima koreografkinje i njenog umetničkog tima.

Ono što daje poseban kvalitet predstavi jeste humor koji je redak u plesnim predstavama, a kojim ova predstava obiluje”.

Nagrada Dimitrije Parlić je najprestižnija nagrada u oblasti baletske umetnosti u našoj zemlji i dodeljuje se za najbolje koreografsko ostvarenje premijerno izvedeno u toku jedne pozorišne sezone, kao i domaćim koreografima za celokupan koreografski opus. Dodeljuje je Udruženje baletskih umetnika Srbije (UBUS). Sastoji se od plakete sa likom Dimitrija Parlića, izlivena u bronzi, koja je rad akademskog vajara Rista Mihića. Pored plakete, dodeljuje se diploma UBUS-a, kao i novčana nagrada

Broj igranja		3				
U BITEF teatru		1				
Broj igranja – gostovanja u Srbiji		2				
Broj igranja – gostovanja van Srbije						
Broj gledalaca		694				
U BITEF teatru		97				
Broj gledalaca na gostovanjima u Srbiji		600				
Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije						
1.Datum igranja u BITEF teatru		1.Broj igranja u BITEF teatru	1. Broj gledalaca	Napomena		
22.02.		1	97			
UKUPNO		1	97			
2. datuma igranja – gostovanja u Srbiji		2. mesto igranja – gostovanja u Srbiji	2 Sala igranja – gostovanja u Srbiji	2. Broj igranja – gostovanja u Srbiji	2. Broj gledalaca - gostovanja u Srbiji	festival Nagrade
05.06.2020		Novi Sad	Na otvorenom prostoru u Kineskoj četvrti	1	250	47. Internacionalni festival alternativnog i novog teatra, INFANT
23.06.2020		Smederevo	Teatar u tvrđavi, Smederevo	1	350	Festival Teatar u tvrđavi, Smederevo
UKUPNO				2	600	
3.Datum igranja – gostovanja van Srbije		3. Zemlja igranja – gostovanja van Srbije	3. Mesto igranja – gostovanja van Srbije	3. Sala igranja – gostovanja van Srbije	3. Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije	festival nagrade
UKUPNO						

4.8.2. Koprodukcije

4.8.2.1. Koprodukcije čije su premijere održane 2020. godine

Nisu održane

4.8.2.2. Koprodukcije čije su premijere održane pre 2020. godine

2019

GRADOVI KOJIH VIŠE NEMA / REMEMBERING CITIES THAT NO LONGER EXIST

Koreograf / Choreographer: Konstanca Makras / Costanza Macras
Asistenti koreografa / Assistants of coreographer: Emil Norbert Bordas, Miki Šođi / Miki Shoji
Muzika / Music: Aleksandra Đokić
Kostimograf / Costume designer: Selena Orb
Prevodilac / Translator: Vesna Radovanović
Izvođači / Performers:
Marija Bergam
Ana Ignjatović Zagorac
Branko Mitrović
Tamara Pjević
Miona Petrović
Jakša Filipovac
Nataša Gvozdenović
Nikola Živković
Una Vujošević

Organizacija / Organization: Kristina Jusufović, Aleksa Mijatović
Odnosi s javnošću / Public relations: Slavica Hinić
Društvene mreže / Social networks: Vesna Bogunović, Jelena Bogavac
Fotografija / Photography: Jelena Janković
Grafički dizajn / Graphic design: Katarina Popović
Izrada scenografije / Scenography: Ljubomir Radivojević

Gradovi kojih više nema vodi ka istraživanju umetnosti sećanja, ili ars memoriae, u kojoj se sećanja naročito čvrsto vezuju za fizičke lokacije, prostorije i arhitekturu. Ishodište ovog komada bio je grad kao konkretna geografska lokacija, kao sidrište sećanja. Šta biva sa našim uspomenama, šta biva sa onima koji nastavljaju da pamte ta fizička mesta čak i nakon što ona budu uništena?

Postupci izvođača na sceni odnose se na antičke veštine ars memoriae, prema kojoj, da bismo vratili u sećanje stvar koju želimo da upamtimo, najpre moramo da saberemo utiske. U središtu te mnemoničke tehnike jeste prostorna orijentacija. Na koji nam način u svrhu sećanja mogu poslužiti prostorije i mesta?

Gradovi kojih više nema istražuje arhitektonska mesta u ulozu narativnih instrumenata naše istorije – u svrhu ponovnog pisanja istorije, vidanjem rana prošlosti, i zarad razumevanja savremenih događaja (na ličnom i globalnom planu) kao dela neprekidnog ciklusa koji doživljavamo kao protok vremena.

Sećajući se gradova... priče očevidaca bombardovanja Drezdena u februaru 1945, koje se prepliću sa sećanjima izvođača i njihovih porodica na slična iskustva iz NATO bombardovanja, ukazuju na to da se talasi istorije i politike ponavljaju.

Komad takođe preispituje odnose arhitekture i memorije kao fizičkog iskustva.
Konstanca Makras

Produkcija / Production: Bitef teatar, Beograd, Srbija i DORKYPARK, Berlin, Nemačka / Bitef Theatre, Belgrade, Serbia & DORKYPARK, Berlin, Germany

Trajanje / Duration: 95'.

Premijera / Premiere: 01.10. 2019, Bitef teatar / Bitef Theatre

Cities that no longer exist explore the art of memory, or ars memoriae, in which memories are particularly strongly associated with physical locations, rooms and architecture. The starting point for this piece was the city as a concrete geographical location, as an anchor for memory. What happens with our memories, what happens to those who are remembering when these physical places are destroyed?

The actions of the performers on stage refer to the ancient techniques of ars memoriae, whereby in order to recall the thing to be remembered, we first have to find and organize our impressions. At the heart of this mnemonic technique is spatial orientation. How do we use rooms and places to remember?

Cities that no longer exist explores architectonic places as narrative instruments of our history – in the rewriting of history, for overcoming the wounds of the past, and for understanding contemporary events (personal and global) as part of a constant cycle that we experience as the passing of time.

In remembering cities... accounts of visual witnesses of the February 1945 bombings in Dresden intercalate with memories of the performers and their families of similar experiences of the NATO bombing reflecting on the ripples of history and political waves repeating.

The piece also examines the relationships of architecture and memory as a physical experience.
Konstanca Macras

O AUTORKI

AUTHOR

KONSTANCA MAKRAS je studirala ples u Buenos Ajresu, Amsterdamu i u Mers Kaningem Studiju u Njujorku. Od 1995. živi u Berlinu. Godine 2003, zajedno sa dramaturškinjom Karmen Menert, osniva kompaniju Dorki Park, interdisciplinarni ansambl koji stvara u oblasti plesa, teksta, žive muzike i filma, i koji od tada nastupa širom sveta. Makras 2008. dobija nagradu Gete Instituta za komad Pakao na Zemlji. Njen projekat Megalopolis 2010. osvaja nagradu Faust za koreografiju. Iste godine, Makras je bila jedan od predavača na Vilijam L. Abramovič rezidensu Tehnološkog Instituta Masačusetsa. Osim za svoju kompaniju, Konstanca Makras kreira predstave i za Baletski ansambl Teatra Colon u Buenos Ajresu kao i za plesnu kompaniju Geteborške opere.

Autor je mnogobrojnih projekata među kojima su: Pakao na Zemlji, Megalopolis, Otvorena za sve, Prošlost, Duhovi, Palata...

Predstava Konstanca Makras Big in Bombaj bila je uvrštena u selekciju glavnog programa 40. BITEFA.

CONSTANZA MACRAS studied dance in Buenos Aires, Amsterdam and at the Merce Cunningham Studios in New York. She has lived in Berlin since 1995. In 2003, together with dramaturge Carmen Mehnert, she founded the company Dorkypark, an interdisciplinary ensemble that works with dance, text, live music, film and has been touring worldwide ever since. In 2008 Macras received the Goethe Institute Award for her piece "Hell on Earth". In 2010 her Megalopolis won the Faust prize for best choreography. In the same year, Macras was the incumbent of the William L. Abramowitz Residency at Massachusetts Institute of Technology. Apart from productions for her own company, Constanza Macras has also created pieces for ensembles such as the Teatro Colón's Permanent Ballet Company in Buenos Aires and the Göteborg Opera Dance Company.

Works, among others: Hell on Earth, Megalopolis, Open for Everything, The Past, The Ghosts, Der Palast...

Constanza Macras was part of the selection of the program of 40th Belgrade International Theatre Festival - BITEF with the performance Big in Bombay

Foto: Jelena Janković

NAGRADE / AWARDS

DIMITRIJE PARLIĆ ZA 2019/20 (najprestižnija nagradau Srbiji, a dodeljuje je Udruženje baletskih umetnika u Srbiji).

DIMITRIJE PARLIĆ AWARD FOR 2019/20 (Serbia's most prestigious award and is presented by the Association of Ballet Artists in Serbia,)

**CONSTANZA MACRAS
DORKYPARK**

Broj igranja			3			
U BITEF teatru			3			
Broj igranja – gostovanja u Srbiji						
Broj igranja – gostovanja van Srbije						
Broj gledalaca			339			
U BITEF teatru			339			
Broj gledalaca na gostovanjima u Srbiji						
Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije						
1. Datum igranja u BITEF teatru	1. Broj igranja u BITEF teatru	1. Broj gledalaca	Napomena			
18.01.	1	152				
10.03.	1	178				
15.11	1	9				
UKUPNO	3	339				
2. datuma igranja – gostovanja u Srbiji	2. mesto igranja – gostovanja u Srbiji	2. Sala igranja – gostovanja u Srbiji	2. Broj igranja – gostovanja u Srbiji	2. Broj gledalaca - gostovanja u Srbiji	festival	Nagrade
UKUPNO						
3. Datum igranja – gostovanja van Srbije	3. Zemlja igranja – gostovanja van Srbije	3. Mesto igranja – gostovanja van Srbije	3. Sala igranja – gostovanja van Srbije	3. Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije	festival	nagrade
UKUPNO						

Olga Dimitrijević, Vedrana Klepica, Slobodan Obradović, Maja Pelević Tanja Šljivar

LEPA BRENA PRODŽEKT / LEPA BRENA PROJECT

Koncept i režija: Vladimir Aleksić i Olga Dimitrijević
Dramaturgija: Dimitrije Kokanov
Koreografija: Igor Koruga
Scenografija: Nikola Knežević
Kostimografkinje: Senka Kljakić i Milica Kolarić
Kompozicije: Draško Adžić
Korepetitacija: Ana Čosović
Prevod.: Jelena Babšek
Organizacija i izvršna produkcija: Olivera Kecojević
Organizacija: Sanja Ljumović
Odnosi s javnošću; Slavica Hinić
Društvene mreže: Vesna Bogunović i Jelena Bogavac
Fotografije: Jelena Janković
Grafički dizajn: McCann Beograd
Izrada scenografije: DESIGN TEAM V doo
Šef tehnike: Ljubomir Radivojević
Inspicijentkinja: Maja Jovanović
Majstori svetla: Dragan Đurković, Igor Milenković
Majstori tona: Miroljub Vladić, Jugoslav Hadžić
Garderoberka: Marta Narančić
Dekorateri: Goran Gavrančić, Aleksandar Marinković, Vladan Milošević

Podela:

Brena graditeljstva – Jovana Gavrilović
Autorka teksta Vedrana Klepica
Brena biznismenka – Jasna Đuričić
Autorka teksta Maja Pelević
Brena pesme - Jelena Ilić
Autorka teksta Olga Dimitrijević
Brena jugoslovenka – Tamara Krcunović
Autorka teksta Tanja Šljivar
Brena seksualnosti – Ivan Marković (od novembra 2020. Vladimir Aleksić)
Autor teksta Slobodan Obradović

Autori pesama:

*Jugoslovenka: muzika - Milica Čajić, tekst - Miloš Mandić
*Poželi sreću drugima: muzika - Aleksandar Radulović, tekst - Marina Tucaković
*Sanjam: muzika - Kornelije Kovač, tekst - Marina Tucaković
*Hajde da se volimo: muzika - Aleksandar Radulović, tekst - Marina Tucaković
*Luda za tobom: muzika i tekst Petar Stokanović

https://www.youtube.com/watch?v=4Dm3XVsTx9A&list=RD4Dm3XVsTx9A&start_radio=1&t=4

Produkcija: Bitef teatar i Flyinginger
Koprodukcija: Schlachthaus theater Bern

Premijere: 18, 20, 21 i 22.12.2019.

Uz podršku: Ministarstva kulture i informisanja
Republike Srbije i Fonda za otvoreno društvo
Sponzori: MasterCard, Opel, Textil (textilue.rs),
REDA Milano, McCann Beograd.

Predstava traje 90'

Na fotografiji: Jovana Gavrilović, Jelena Ilić, Tamara Krcunović, Ivan Marković, Jasna Dimitrijević.
Foto: Jelena Janković

O PREDSTAVI:

Lepa Brena je najveća zvezda Jugoslavije, simbol njenog šoubiznisa i prosperiteta. Njena karijera koja je počela u turbulentnim osamdesetim godinama, kao da prati sve socijalističke i postsocijalističke kulturne, političke i ekonomske transformacije koje su se desile sa Jugoslavijom, uključujući i raspad zemlje i njenu stidljivu reinenciju u kulturnom prostoru. U figuru Lepe Brene upisane su teme šou biznisa, odnosno tržišno-kapitalističkog funkcionisanja u socijalističkoj ekonomiji osamdesetih; potom rata, tranzicije na kapitalizam i gomilanje bogatstva, i na koncu nostalgije za starom zemljom. Istovremeno, figura Brene neminovno spaja društveno-politički kontekst sa našim ličnim istorijama, afektima, i življenim iskustvom.

Teoretičari su odavno primetili koliko jugoslovenska popularna muzika i dalje često prenosi osećaj zajedničkog iskustva širom jugoslovenskog prostora, i kao takva stoji u kontrastu sa etno-nacionalističkim stratifikacijama kulturnih polja u svim pojedinačnim državama. Pored toga, kako je tačno artikulisala Ana Hofman, javna pojavljivanja Lepe Brene mogu se posmatrati kao „strategije navigacije kroz presek diskursa jugoslovenske prošlosti, konflikta, pomirenja, evropeizacije; kao presek debata o nacionalizmu, balkanizmu, multikulturalizmu, i percepcije svega toga od strane pevačicine publike i šire javnosti“.

Lepa Brena je dakle za nas, ali verujemo i za mnoge druge – simbol; i stare zemlje, i našeg odrastanja, i otkrivanja seksualnosti. Zato i ovaj projekat nije zamišljen kao biografska predstava, već sasvim drugačije: kroz najveći šoubiznis simbol Jugoslavije, želimo da suštinski pričamo o kompleksnosti i unutrašnjim kontradikcijama poslednje skoro četiri dekade ovih prostora, o njegovim društveno-političkim transformacijama, ponosu i bolu, o razočarenjima i nadi, i o nama samima.

Sama predstava podrazumeva istraživanje različitih izvođačkih praksi, od strane autorskog tima i pet izvođača na sceni. Reč je dakle o pet Brena koje kroz monološke iskaze kontekstualizuju temu projekta, problematizuju je i stupaju u međusobne odnose, tvoreći tako od niza monologa jednu široku dijalošku formu.

Projekat mobilise različite jezike glumačkog i plesnog, te muzičkog teatra, stvarajući poligon za razvoj imverzivnog pozorišnog događaja, gde svi učesnici predstave stupaju u dijalog sa navedenim tematskim okvirom i naslagama sopstvenog sećanja i ličnim iskustvom kao primarnim kontekstom razumevanja naše kolektivne prošlosti.

Dimitrije Kokanov

BIOGRAFIJE REDITELJA

VLADIMIR ALEKSIĆ (1977) je diplomirao glumu na Akademiji umetnosti u Novom Sadu u klasi profesora Petra Banićevića 1999 god. Bio je stipendista Narodnog pozorišta „Toša Jovanović“ u Zrenjaninu. Neposredno posle završetka Akademije seli se u Italiju, na poziv italijanskog pozorišta Motus. Sa njima radi niz predstava: Visio Gloriosa, Vacany Room, Twin Rooms, Splendid's, Too Late!, Alexis, una tragedia greca. 2002. godine projekat Rooms dobija specijalnu nagradu za najbolji pozorišni projekat u Italiji Premio Ubu. Aleksić saraduje i sa Elenom Buci, Papiem Korsikatom, Lizom Ferlaco Natoli, Mazbedom (Masbedo). U Srbiju se vraća 2010. godine i od tada igra u rediteljskim ostvarenjima, imedju ostalih, Milana Neškovića, Ivica Buljana, Sonje Vukićević, Jovana Ćirilova, Ive Milošević, Gorčina Stojanovića, Olge Dimitrijević, Nikite Milivojevića.

Aktivan je i kao filmski i televizijski glumac: Zlatna levica, priča o Radivoju Koraću, Triologia anni 70, Vlažnost, Rekvijem za gospođu J, Einstein, Il cuore nel pozzo, Maresciallo Rocca, Vrtiče se rode, Ono kao ljubav. Godine 2016. uradio je svoju prvu autorsku predstavu, sa Sanjom Mitrović: Drugovi, ja se ni sada ne stidim svoje komunističke prošlosti – I am not ashamed of my communist past (Stand Up Tall Productions, Holandija i Bitef teatar, Srbija u koprodukciji sa Beursschouwburg, Belgija)

U sezoni 2016/2017 sa Beogradskom filharmonijom realizuje projekat Teatar u Filharmoniji – Pisma kompozitora (Mocart, Čajkovski, Maler, Šuman, Stravinski). 2018 godine radi predstvu My revolution is better than yours, posvećenu majskoj revoluciji '68, u režiji Sanje Mitrović a u produkciji pozorišta Théâtre Nanterre-Amandiers iz Pariza i Stand Up Tall iz Brisela.

OLGA DIMITRIJEVIC (1984) je diplomirala dramaturgiju na Fakultetu dramskih umetnosti u Beogradu. Pisala je pozorišne kritike za Vreme i Teatron.

Mađu njenim izvedenim tekstovima su: Internat (Dadov, 2009), Radnici umiru pevajući (Hartefakt fond i Bitef teatar, 2011), Narodna drama (Pozorište Bora Stanković, Vranje, 2012 i Narodno pozorište u Beogradu, 2016), Stani da se pozdravimo u okviru projekta Protok žudnje (TKH i CDU, Zagreb, 2014) i Moja ti (Atelje 212, 2017).

Autorski projekti: režija i dramaturgiju romana Crvena ljubav Aleksandre Kolontaj (Bitef teatar, 2016), Sloboda je najskuplja kapitalistička reč (sa Majom Pelević, Bitef teatar, 2016) i Ja često sanjam revoluciju (KC Grad, 2017).

Ostali projekti uključuju kabare Iza ogledala (Kulturni centar Reks, 2012), kouredništvo knjige Među nama – neispričane priče gej i lezbejskih života (Hartefakt fond, 2014), povremeni predavački rad na Ženskim studijama u Beogradu i dramaturški rad u pozorištu. Dobitnica nagrade Hartefakt fonda, Sterijinog pozorja i Mihizove nagrade za dramsko stvaralaštvo. Često sanja revoluciju.

NAGRADE

Za odigranu ulogu u predstavi Lepa Brena Project, Ivan Marković je dobio nagradu ZALOG ZA BUDUĆNOST, na 5. Pozorišnom proleću 2020 (Šabačko pozorište)

Obrazloženje žirija u sastavu: Aleksandar Milosavljević, Olivera Milošević i Jelena Stokuća: Za fino profilisan balans između muškog i ženskog principa, između dramatične intime i potrebe za uspehom na estradi, te načina na koji je sudbinu lika koji tumači povezao sa pričom pop-kulturnog fenomena iz naslova predstave

Na fotografiji: Ivan Marković. Foto: Jelena Janković

IZ MEDIJA:

<https://www.vreme.com/cms/view.php?id=1743002>

<http://www.maz.hr/2020/01/24/olga-dimitrijevic-jedino-stari-ljudi-mogu-spasiti-svet/>

<https://www.oblakoder.org.rs/lepa-brena-project-22-januara-u-bitef-teatru/>

<https://restartmagazin.rs/lepa-brena-prodjekt-u-bitefu/>

<http://www.politika.rs/sr/clanak/444629/Dug-je-put-od-estrade-do-umetnosti>

<https://www.kurir.rs/zabava/pop-kultura/3588119/bez-kulture-a-i-lepe-brene-nema-ni-zdrave-nacije-vladimir-aleksic-za-kurir-prica-o-jubileju-kultne-predstave-i-borbi-s-koronom>

FLYING GINGER, NOVI SAD

Broj igranja	17		
U BITEF teatru	7		
Broj igranja – gostovanja u Srbiji	3		
Broj igranja – gostovanja van Srbije	7		
Broj gledalaca	2582		
U BITEF teatru	967		
Broj gledalaca na gostovanjima u Srbiji	780		
Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije	835		
1. Datum igranja u BITEF teatru	1. Broj igranja u BITEF teatru	1. Broj gledalaca	Napomena
22.01.	1	178	
11.02.	1	175	

12.02.	1	176				
24.09.	1	95				
19.10.	1	95				
20.10.	1	95				
17.11.	1	93				
UKUPNO	7	967				
2. datuma igranja – gostovanja u Srbiji	2. mesto igranja – gostovanja u Srbiji	2 Sala igranja – gostovanja u Srbiji	2. Broj igranja – gostovanja u Srbiji	2. Broj gledalaca - gostovanja u Srbiji	festival	Nagrade
25.09.	Smederevo	Centar za kulturu Smederevo	1	400	Teatar u tvrđavi	
03.10.	Novi Sad	Narodno pozorište Novi Sad Mala scena	1	250	65. STERIJINO POZORJE (Stvarnost – čudnija od mašte)	
07.10.	Šabac	Šabačko pozorište	1	130	5. POZORIŠNO PROLEĆE	
UKUPNO			3	780		
3. Datum igranja – gostovanja van Srbije	3. Zemlja igranja – gostovanja van Srbije	3. Mesto igranja – gostovanja van Srbije	3. Sala igranja – gostovanja van Srbije	3. Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije	festival	nagrade
26.01	Švajcarska	Bern	Schlachthaus Theater	100		
30.01.	Švajcarska	Bern	Schlachthaus Theater	90		
31.01.	Švajcarska	Bern	Schlachthaus Theater	80		
01.02.	Švajcarska	Bern	Schlachthaus Theater	130		
02.02.	Švajcarska	Cirih	HELSE KULTURVEREIN	300		
21.02.	Crna Gora	Herceg Novi	Dvorana Park	120	51. PRAZNIK MIMOZE 2020	
21.11.	Bosna i Hercegovina	Brčko		15 (samo za članove žirija)	37. susreti pozorišta u Brčkom; BIH	
UKUPNO	7			835		

Premijerno izvođenje / Bemutatón: 31. oktobar 2018. godine, Scena BITEF teatra / 2018. október 31, BITEF Színház, Belgrád; Kosztolányi Dezső Színház, Subotica: 6. november 2018.

BITEF TEATAR, Beograd i POZORIŠTE / SZÍNHÁZ KOSZTOLÁNYI DEZSŐ, Subotica, Srbija

Miroslav Krleža:

SPROVOD U TEREZIENBURGU / TEMETÉS TERÉZVÁROTT

Dramatizacija i režija: Anđelka Nikolić

Dramaturgija: Kornelija Goli / Kornélia Góli i Isidora Milosavljević

Scena i kostim: Olga Mrdenović

Kompozitor: Draško Adžić

Dizajn svetla: Nikola Zavišić

Scenski pokret: Aniko Kiš / Anikó Kiss

Lektor: Radovan Knežević Lektorka za nemački jezik: Vesna Ćurčić

Igraju:

Marija Bergam

Gabor Mesaroš / Gábor Mészáros

Boris Kučov / Borisz Kucsov

Bojan Žirović

Produkcija: Jovana Janjić, Sanja Ljumović, Lilla Lukač / Lukács Lilla

Odnosi s javnošću: Slavica Hinić, Vesna Bogunović, Eva Borbelj / Borbély Éva

Dizajn programa i plakata: Arpad Blaško / Blaskó Árpád

Foto: Nenad Šugić

Šef tehlike: Ljubomir Radivojević

Kamera, video miks, montaža i adaptacija videa: Mirosljub Vladić.

Majstori tona: Mirosljub Vladić, Jugoslav Hadžić, Šandor Dorogi / Dorogi Sándor

Majstori svetla: Dragan Đurković, Igor Milenković

Inspicijentkinja: Maja Jovanović, Oršolja Torok / Torok Orsolya

Titlove vode: Orsoja Torok / Török Orsolya i Lilla Lukač / Lukács Lilla

Garedroberka: Marta Narančić, Andrea Čonti / Csonti Andrea

Dekorateri: Goran Gavrančić, Aleksandar Marinković, Vladan Milošević,

Miroslav Vojnić Hajduk

https://www.youtube.com/watch?v=sOzdB6SGlpg&feature=emb_logo

<https://www.facebook.com/bitef.teatar/videos/321108195347621>

REČ REDITELJKE:

Nedavno sam, pred spavanje, pročitala Andersenovu bajku u kojoj se, uzgred, pominje najmlađa ćerka nekog cara, koja je imala nezgodnu osobinu: govorila je istinu. Nju zato niko nije htelo, „i imaće puno vremena da šije pogrebnu košulju“, primetio je turobni pripovedač, i nastavio da razvija fabulu o drugim, uspešnijim likovima. Nedugo potom slušala sam emisiju o predlogu da se ukine predmet filozofija u našim školama. Sagovornik, čijeg se imena ne sećam, uporedio je filozofiju sa vazduhom: ne razmišljamo na dnevnom planu o tome da li nam je neophodan, ali kako bismo živeli bez njega?

Između ova dva događaja, dogodio se i neslavni pokušaj grupe građana Savski nasip da prošetaju na potezu od bloka 45 do kanala Galovica na Novom Beogradu, u cilju buđenja svesti o katastrofalnim posledicama divlje gradnje na ovom delu priobalja. Stasiti naoružani policajci, nemi i tupog pogleda, branili su besne vlasnike ilegalno podignutih vikendica - od žena, dece, šetača pasa i biciklista.

O zagađenju vazduha i vode, o opasnosti od poplave, o metastazi gluposti i narcizma, o osveti netalentovanih, o sahranjivanju istine - je i ova naša predstava.

A reč sprovod iz naslova čuvene Krležine pripovetke ne odnosi se samo na sahranu glavnog junaka, oberlajtnanta 17. pukovnije i doktora matematike Gejze Ramonga, već i na kraj jednog sveta - Austrougarske monarhije. U četvrtak 31.10.1918, tačno sto godina pre naše premijere, prestala je da postoji država u kojoj je živelo približno 23,5 miliona Slovena, 12 miliona Nemaca, 10 miliona Mađara, 3 miliona Rumuna i 2,5 miliona „ostalih“ naroda. Zanimljivo je razmatrati uzroke i posledice ovog kraja danas, u regionu koji još uvek nosi tragove raspada jedne druge multinacionalne i multijezične države, a teži novoj integraciji u okviru velike evropske zajednice, koja je takođe u krizi.

A RENDEZŐ SZAVA

Nemrég, elalvás előtt elolvastam egy Andersen-mesét, mely a többi közt arról szól, hogy egy király legkisebb lányának van egy szokatlan tulajdonsága: mindig az igazat mondja. Ezért senki sem akar vele összeházasodni, és szerintük „elég ideje lesz, hogy megvarrja a gyászruhát” - jegyezte meg a komor mesélő, és a királylánynál sikeresebb karakterekkel szőtte tovább a fabula fonalát. A közelmúltban hallgattam egy műsort arról, hogy olyan kezdeményezés is született, hogy a filozófia tantárgyat szüntessék meg az iskolákban. A felszólaló, akinek a nevére nem emlékszem, a filozófiát a levegőhöz hasonlította: mivel véleménye szerint napi szinten nem gondolkodunk arról, hogy miért van szükségünk a levegőre – de hogyan tudnánk élni nélküle?

A két esemény között a belgrádi Savski nasip városrész polgárai azért sétáltak el a 45. tömbtől (blok 45) az újbelgrádi Galovica városrész csatornájáig, hogy felhívják a figyelmet az illegális építkezés következményeire az említett területeken. Az állig felvegyverzett rendőrök némán és unott pillantásokkal kísérve védték a törvénytelenül felépített hétvégi házak felháborodott tulajdonosait a nőktől, a gyerekektől, a kutyát sétáltató emberektől és a kerékpárosoktól. Ez az előadás a levegő és a víz szennyezéséről, az áradásveszélyről, a butaság és a narcizmus áttétellel történő szaporodásáról, a tehetségtelenek bosszújáról és az igazság eltemetéséről szól.

Na fotografiji: Boris Kučov / Borisz Kucsov i Marija Bergam. Foto: Nenad Šugić

„Predstava „Sprovod u Terezijenburg“ nastala prema istoimenoj priči Miroslava Krleža, evocira atmosferu Austrougarske pred njen krah i traga za odgovorima na pitanja: zašto pametniji popušta, a gluplji pobeđuje i vlada, nekad i sad, u našim krajevima izgleda uvek, i kako to da umetnička dela preživljavaju, i čak su predmet divljenja, dok se umetnici i naučnici ponižavaju i vređaju, mrtvi i živi sahranjuju.

U ovoj tragikomičnoj muzejskoj turi gledaoci mogu da se upoznaju sa artefaktima iz oblasti vojne i političke istorije našeg podneblja, ali i sa intrigantnim detaljima iz života kontroverzne Krležine junakinje i junaka. Osim toga, imaće priliku da iskuse život u velikoj zajednici naroda koja se raspada, učeći po koju reč na hrvatskom, mađarskom, nemačkom ili japanskom jeziku, kao i da uživaju u degustaciji srednjeevropskih vina i projektovanju sopstvenog životnog kreda i/ili zastave.”

Anđelka Nikolić

IZLOŽBA SPROVOD U TEREZIJBURGU

Izložbene celine

I CARSKA I KRALJEVSKA ASPERN-ESSLINGENSKA 17. PUKOVNIJA

TEMETÉS TERÉZVÁROTT - A KIÁLLÍTÁS

Kiállítási tárgyak

A CSÁSZÁRI ÉS KIRÁLYI ASPERN ESSLINGENI TIZENHETES DRAGONYOSEZRED DÍSZTERME

I0 Zastava Austrijskog carstva (1804-1867) / Az Osztrák Császárság zászlója (1804-1867)

I1 Svilená zastava s grbom, dar Franza von Lothringena 17. Pukovnici za „bravurozni gest na polju časti“ u bitci kod Malplaqueta 1709. (400 mrtvih) / Címerrel díszített selyemzászló, Lotharingiai Ferenc ajándéka a 17-es ezrednek „a becsület mezején tanúsított bravúros gesztusáért“ a malplaquet-i ütközetben, 1709. (400 halott)

I2 Počasna trompeta - poklon Carice Marije Terezije povodom bitke kod Hohkirha 1758. (700 mrtvih) / Díszkürt – Mária Terézia Császárnő ajándéka a Hochkirch melletti ütközet alkalmából 1758. (700 halott)

I3 Pukovnijska standarda odlikovana u bitci kod Sadove (900 mrtvih) i standarda prorešetana u pobjedonosnom sudaru kod Asperna i Esslinga (3000 mrtvih) / A sadovai ütközetben kitüntetett ezredzászló (900 halott), valamint az asperni esslingeni győzelmesezredében a franciák által szitává lőtt ezredlobogó (3000 halott)

I4 Slika NJ. V. cara i kralja Franca Jozefa I u zlatnom ramu / Őfelsége I. Ferenc József császár és király képe, arany keretben

I5 Portreti pukovnijskih inahera: (trenutno u fazi restauracije) / Az ezred tiszteletbeli tulajdonosainak portréi: (jelen pillanatban restauráció alatt)

Ila REKONSTRUKCIJA SOBE OBERLAJTNANTA RAMONGA GEJZE / RAMONG GEYZA FŐHADNAGY SZOBÁJÁNAK REKONSTRUKCIÓJA

Ila1 tjelo Ramonga Gejze / Ramong Geyza teste

Ila2 tjelo Kaloja Bandija / Kállay Bandi teste

Ila3 radni sto Ramonga Gejze / Ramong Geyza íróasztala

Ila4 zid u sobi Ramonga Gejze / Ramong Geyza szobájának fala

IIb TEMATSKA IZLOŽBA: RAZVOJ SAMOUBOJSTVA EUROPSKIH INTELEKTUALACA U PRVOJ POLOVICI XX STOLJEĆA /
TEMATIKUS TÁRLAT: AZ ÖNGYILKOSSÁG FEJLŐDÉSTÖRTÉNETE AZ EURÓPAI ÉRTELMI SÉGIEK KÖRÉBEN A XX. SZÁZAD ELSŐ
FELÉBEN

III TEREZIENBURG / TERÉZVÁROS

III1 Turzoi Turoci Aladar, kardinal, drzavnik i slavan krvnik koji je za svoje karijere crkvenog govornika pobio na tisuće kalvinista i vještica. /
Thurzói Thuróczy Aladár bíboros, államférfi és történeti nevezetességű hóhér, aki tüneményes hitszónoki pályafutása alatt ezrével irtatta a
kálvinistákat és boszorkányokat.

III2 Glavni korzo Nadvojvotkinje Marije Valerije / Mária Valéria főszétány

III3 Javna kuća „Stakleni ljljan“. / Az Üveglilomhoz címzett nyilvánosház

IV4 Gredica zasađena tulipanima i maćuhicama / Tulipán- és árvácskaágások

VI6 Kip kralja Matije Korvina koji je proglasio Alsovar kraljevskim slobodnim gradom (1467) / Corvin Mátyás szobra, aki szabad királyi várossá
nyilvánította Alsóvárt (1467)

VII7 Poprsje Košut-Lajoša / Kossuth Lajos mellszobra

VII8 Panonski WC / Pannon WC

VIII9/10 Ponuda Terezijenskih poslastičarnica / A terézvárosi cukrászda kínálata

X Teatar poznate carske i kraljevske graditeljske firme Helmer i Fellner, dvorskih graditelja za provincijalna pozorišta na istočnoj i na
zapadnoj obali Lajte. / A közismert császári és királyi építőcég, Helmer és Fellner színházépülete – a vidéki színházak udvari építészeti Lajtán
innen és túl.

IVa SVEČANA VEČERA U ČAST GROFA FUDSCHI-HASEGAVE / A FUDZSI-HASZEGAVA GRÓF TISZTELETÉRE RENDEZETT
ÜNNEPI VACSORA

IVa1 Raspored sedenja nad kojim je Olga Varonig razbijala glavu punih 24 sata. / Az ültetési rend, melyen Warronigg Olga teljes 24 órán át törte
a fejét.

IVa2 Vina slavna diljem Hungarije. / A Magyarország-szerte híres bor.

IVa3 Brak Olge i Mihajla Varoniga. / Warronigg Olga és Mihály házassága.

IVb RADNI STO PUKOVNIKA MIHAJLA VON VARONIGA / WARRONIGG MIHÁLY EZREDES ÍRÓASZTALA

IVb1 Prva disciplinska mjera izrečena oberlajtnantu Ramongu Gejzi. / Ramong Geyza első fegyelmi büntetése.

IVb2 Druga disciplinska mjera izrečena oberlajtnantu Ramongu Gejzi. / Ramong Geyza második fegyelmi büntetése.

IVb3 Konjak očuvan u burecetu od 150 godina stare, suhe hrvatske hrastovine iz kaštelanske šume šogora pukovnika Varoniga. / A Warronigg
ezredes sógorának kasteláni erdejében termett másfél évszázados horvát tölgyfából készült hordóban érlelt cognac.

SVEČANA POSJETA JAPANSKE DELEGACIJE 17. PUKOVNIJI / A JAPÁN KÜLDÖTTÉSÉG ÜNNEPI LÁTOGATÁSA A 17-ES EZREDBEN

V0 Zastava Japana (1870-) / Japán zászló (1870-)

V1 Program svečanog dočeka grofa Fudschí- Hasegave. / Fudzsi-Haszegava gróf ünnepélyes fogadtatásának programja.

V3 Portret grofa Fudschí-Hasegave (projekcija u zlatnom ramu). / Fudzsi-Haszegava gróf portréja (vetítés arany keretben).

V4 Kutija za prikupljanje humanitarne pomoći za gladne udovice i djecu Mandžurije (u foajeu teatra). / Adománygyűjtő doboz az éhező
mandzsu özvegyek és hadiárvaik megsegítésére (a színház előcsarnokában).

V5 Brzojavi Vanjsko-političkog odjela bečkog Ratnog ministarstva o posjeti japanske delegacije (folija za grafoskop)

A bécsi Hadügyminisztérium külügyi osztályának táviratai a japán küldöttség látogatásáról (vetítő-fólia)

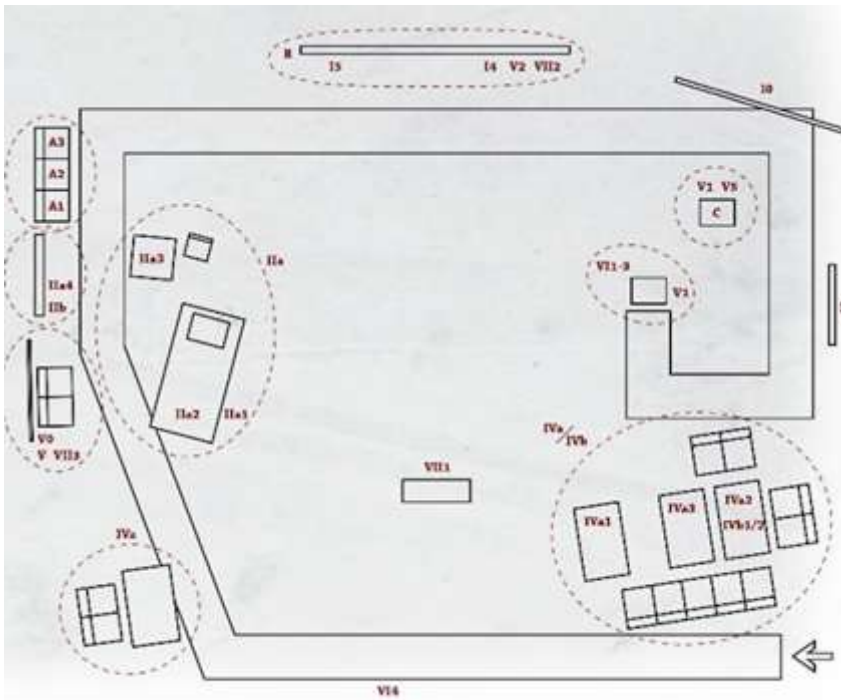
SPROVOD U TEREZIENBURGU / TEMETÉS TERÉZVÁROTT

VI1 Zdjela i boca špíríta / Sósorszeszes üveg és tál

VI2 Kaciga, rukavice i futrola za cviker pukovnika Varoniga / Warronigg ezredes sisakja, kesztyűje és szemüvegtokja

VI3 Pukovnik Varonig, sa svojih 10 ordena i dostojanstvom zapovjednika. / Warronigg ezredes, a maga 10 kitüntetésével és parancsnoki
tekintélyével.

VI4 28 oficira / 28 tiszt

B POKRETNE SLIKE / MOZGÓKÉPEK

Ba Cakewalk, 1903.

Bb Titanic, 1912.

PÁRIŠKI MUZEJ LOUVRE / A PÁRIZSI LOUVRE MÚZEUM

VII1 Klupica ispred slike „Splav Meduza“ / A Medúza tutaja című festmény előtti padocska

VII2 Detalji i cjelina slike „Splav Meduza“ (projekcija u zlatnom ramu). / A Medúza tutaja című festmény és részletei (vetítés arany keretben).

VII3 Neimenovani eksponati iz odjela „Antička umjetnost“ / Névtelen műtárgyak az antik művészeti tárlatból

A ZVUČNI EKSPONATI / AUDIO-TÁRLAT

C INTERAKTIVNI EKSPONATI / INTERAKTÍV KIÁLLÍTÁSI TÁRGYAK

Ca Zastavoskop / Zászlószkóp

Cb Krležoskop / Krležaszkóp

BIOGRAFIJA REDITELJKE

Anđelka Nikolić diplomirala je na Katedri za pozorišnu i radio režiju Fakulteta dramskih umetnosti, u klasi profesora Slavenka Saletovića i Ljubomira Draškića

, i na Katedri za francuski jezik Filološkog fakulteta u Beogradu. Režirala je tridesetak predstava u Beogradu (Jugoslovensko dramsko pozorište – JDP, Atelje 212, Narodno pozorište u Beogradu, BITEF teatar, Malo pozorište „Duško Radović“), Novom Sadu, Kikindi, Zrenjaninu, Subotici, Vršcu, Kragujevcu, Celju, Ljubljani, po delima klasičnih pisaca (Sofokle / Σοφοκλής, Šekspir / Shakespeare, Gogolj / Гоголь, Breht / Brecht, Jonesko / Ionesco, Beket / Becket, Nušić, Sterija...), kao i savremenika (Jelinek, Krimp / Crimp, Lagars / Lagarce, Semenič, Dimitrijević, Perić...)

Učestvovala je na festivalima: Internacionalni teatarski festival Mess, Joakiminterfest, Sterijino pozorje, Festival profesionalnih pozorišta Vojvodine, Beogradski Showcase Internacionalnog Teatarskog Festivala – BiTEF, Festival klasike u Vršcu, Dani komedije u Jagodini, Die Besten aus dem Osten / Slovenien (Beč, Austrija), Teden slovenske drame (Kranj, Slovenija), Prateći program Borštnikovog srećanja (Maribor, Slovenija) i dr. Za predstavu „Radnici umiru pevajući“ dobila je Sterijinu nagradu za režiju i Specijalnu nagradu Festivala malih scena u Kikindi. Za predstavu „Vučjak“ nagrađena je na Festivalu klasike u Vršcu, za najbolju režiju i predstavu u celini. Dobitnica je Godišnje nagrade Malog pozorišta „Duško Radović“ (za „Dečak koji kaže da / dečak koji kaže ne“) i Nagrade Pikinog festivala u Velenju (za predstavu „Pipi Duga Čarapa“). Za predstavu „Šarlota“ dobila je Nagradu za umetničku hrabrost na festivalu PatosOffiranje u Smederevu. Predstavljala je Sloveniju na festivalu „Najbolje sa istoka“ u Beču (predstavom „Nisi zaboravila, samo se ne sećaš više“). Nagrađena je za režiju predstave „Epske igrice: Zidanje Skadra“ na Festivalu nezavisnih

ANĐELKA NIKOLIĆ a belgrádi Színművészeti Egyetem színházi és rádiós rendezés tanszékén diplomált Slavenka Saletović és Ljubomir Draškić osztályában, továbbá a belgrádi Filológiai Kar francia tanszékén. Csaknem harminc előadást rendezett Belgrádban (Jugoszláv Drámai Színház, Atelje 212, a belgrádi Nemzeti Színház, BITEF színház, Duško Radović Színház), Újvidéken, Nagyikindán, Nagybecskerekén, Szabadkán, Versecen, Kragujevacon, Celjén, Ljubljanában a klasszikus szerzők (Szophoklész, Shakespeare, Gogol, Brecht, Ionesco, Becket, Nušić, Sterija...), és a kortársak (Jelinek, Crimp, Lagarce, Semenič, Dimitrijević, Perić...) művei alapján.

A következő fesztiválokon vett részt: MESS Nemzetközi Színházi Fesztivál, Joakiminterfest, Sterijia Játékok, Vajdasági Hivatásos Színházak Fesztiválja, a BITEF Nemzetközi Színházi Fesztivál Showcase programja, Verseci Színházi Ősz, jagodiniai Komédia- napok, Die Besten aus dem Osten / Slovenien (Bécs, Ausztria), a Szlovén Dráma Hete (Kranj, Szlovénia), a Borštnik Fesztivál kísérőprogramja (Maribor, Szlovénia) és mások. A munkások dalolva hálnak meg című dráma rendezéséért kiérdemelte a Sterija-díjat és a nagyikindai Kis Színházak Fesztiválja különdíját. A „Vučjak“ című produkcióért a Verseci Színházi Ősz díjazottja lett a legjobb rendezés és a legjobb előadás kategóriájában. A Duško Radović Színház évi díját is megkapta „Dečak koji kaže da / dečak koji kaže ne“ munkacímű előadásáért, valamint a velencei Pikin Fesztivál díját a „Pipi Duga Čarapa“ rendezéséért. A szendrői PatosOffiranje fesztiválon a Šarlota című produkcióért az alkotói bátorságát jutalmazták. Szlovéniát képviselte a bécsi „Legjobbak Keletről“ fesztiválon (a darab munkacíme: „Nisi zaboravila, samo se ne sećaš više“). Az „Epske igrice: Zidanje Skadra“ rendezését is díjazták a kragujevaci Független Produkciók Fesztiválján.

Francia és angol nyelvről fordít. Az Eurodrama (Európai Színházi Fordítók Hálózatának) bizottságának, valamint a szerbiai Assitej

produkcija u Kragujevcu.

Prevodi sa francuskog i engleskog jezika. Član je komisije Eurodrama (Evropske mreže pozorišnih prevodilaca) i izvršnog odbora Assitej Centra Srbije. Koosnivačica je umetničke grupe Hop.la!, u okviru koje realizuje umetničke i istraživačke projekte. Inicirala je nastanak internacionalne i interkontinentalne organizacije Nice Directors, čiji je cilj da se zanimanje pozorišnog reditelja preispita, redefiniše i emancipuje od legata patrijarhata i uticaja neoliberalnog kapitalizma.

Központ végrehajtó bizottságának tagja. A Hop.la! művészeti csoport társalapítója, melynek keretében különféle művészeti és kutatói projektumokat valósítanak meg. A nemzetközi és interkontinentális Nice Directions szervezet kezdeményezője, melynek célja a színházi rendezői hivatás felülvizsgálata, újradefiniálása, valamint a patriarchális és a neoliberális kapitalista hatásoktól való emancipálása.

Na fotografiji: Boris Kučov / Borisz Kucsov Gabor Mesaroš / Gábor Mészáros, Marija Bergam i Bojan Žirović. Foto: Nenad Šugić

IZ MEDIJA:

<http://www.jutarnji.hr/.../miljenko-jergovic.../8041556/>

www.jutarnji.hr/kultura/kazaliste/miljenko-jergovic-krleza-na-dorcolu-ili-sto-ce-nama-talenti-ako-imamo-nezavisnu-drzavu/8041556/

<https://www.danas.rs/kultura/istorija-koju-poznajemo-rezultat-je-precutanih-istina/>

<http://hetnap.rs/cikk/Kiallitas-egy-eloadasba-szerkesztve-%E2%80%94-vagy-forditva-27719.html>

Broj igranja		1				
U BITEF teatru						
Broj igranja – gostovanja u Srbiji		1				
Broj igranja – gostovanja van Srbije						
Broj gledalaca		36				
U BITEF teatru						
Broj gledalaca na gostovanjima u Srbiji		36				
Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije						
1. Datum igranja u BITEF teatru		1. Broj igranja u BITEF teatru	1. Broj gledalaca	Napomena		
UKUPNO						
2. datuma igranja – gostovanja u Srbiji	2. mesto igranja – gostovanja u Srbiji	2 Sala igranja – gostovanja u Srbiji	2. Broj igranja – gostovanja u Srbiji	2. Broj gledalaca - gostovanja u Srbiji	festival	Nagrade
08.02.	Subotica	Pozorište Kosztolányi Dezső / Kosztolányi Dezső Színház	1	36		
UKUPNO			1	36		
3. Datum igranja – gostovanja van Srbije	3. Zemlja igranja – gostovanja van Srbije	3. Mesto igranja – gostovanja van Srbije	3. Sala igranja – gostovanja van Srbije	3. Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije	festival	nagrade
UKUPNO						

Torsten Buchsteiner,
SEVEROISTOK / NORDOST

Režija: Jana Maričić
Prevod: Milica Perić

Igraju:
Olga (Ruskinja): Katarina Žutić
Zura (Čečenka): Jovana Gavrilović
Tamara (Letonka): Milica Janevski

Asistent režije: Rastislav Ćopić
Scena: Jasmina Holbus
Kostim: Adrijana Pajić
Kompozicije: Božidar Obradinović
Lektura: Dijana Marojević
Grafčki dizajn: Merin Smailagić
Organizacija: Sanja Ljumović i Tijana Đorđević
Odnosi s javnošću: Slavica Hinić
Društvene mreže: Vesna Bogunović i Jelena Bogavac
Fotografije: Nenad Šugić
Šef tehnike: Ljubomir Radivojević
Majstor svetla: Dragan Đurković
Majstor tona: Mirosljub Vladić i Jugoslav Hadžić
Inspicijentkinja: Maja Jovanović
Garderoberka: Marta Narančić
Dekorateri: Goran Gavrančić, Aleksandar Marinković, Vladan Milošević

Trajanje: 65'

Produkcija: Bitef teatar i Beoart, Beograd, Srbija

Premijera: 14. april 2018, Bitef Teatar, Beograd, Srbija

[youtube.com/watch?v=jxoMZm0qT3A](https://www.youtube.com/watch?v=jxoMZm0qT3A)

REČ REDITELJKE:

TERORIZAM I POZORIŠTE

Trinaest meseci nakon Jedanaestog septembra, na suprotnoj strani planete, odigrao se još jedan spektakularni teroristički napad. Grupa čečenskih fundamentalista upala je u moskovsko pozorište „Dubrovka” i prekinula izvođenje ruskog nacionalnog mjuzikla Nordost zarobivši 850 talaca. Oko 40 do zuba naoružanih muškaraca i žena dalo je rok od nedelju dana ruskoj vladi da povuče svoje snage iz Groznog i okonča Drugi čečenski rat, pre nego što počnu da pucaju u taoce ili aktiviraju bombe kojima su opasani. Ni ne razmotrivši ovaj zahtev, ruske vojne i policijske snage su četvrtog dana talačke krize pustile nervni gas (do danas nerazjašnjenog sastava) u pozorišnu salu i uspravale većinu prisutnih. Nekoliko terorista je uspelo da pobegne, a ukupan broj žrtava je 170. Osim putem brojnih medija, predsednik Putin obratio se građanima i preko bilborda na kojima je nekoliko nedelja stajalo: „Nismo uspeli sve da spasemo. Oprostite nam. Sećanje na žrtve treba da nas ujedini.”

Jedan od pozorišnih komada nastalih po motivima ovog događaja je Nordost Torstena Buhštajnera. Tri žene – Čečenka, Ruskinja iz publike i Letonka, koja je u svojstvu lekarke ušla u salu na intervenciju, govore o tom događaju nekoliko meseci nakon što su ga preživjele. No, ovo nije rašomonska struktura u kojoj različiti akteri imaju različite lične istine, već sklop individualnih doživljaja koji se sliva u jednu, zajedničku istinu: nepodnošljivi bol zbog gubitka najbližih, koji svoj izlaz nalazi u mržnji prema drugome.

Budući da je istina vrhunski zahtev fenomenologije, može se reći da je Nordost sklop čulnih i mentalnih fenomena, doživljaja „sveta” njegovih likova, što je tipično za pozorište Stanislavskog. Ipak, Buhštajner kreira replike po dokumentarističkoj građi, dakle objektivni „svet po sebi” suočava sa drastičnim pozicijama u koje smešta svoje likove. Tako ovaj tekst sadrži izvesnu vitalnost očitane u njegovoj otvorenosti da bude promenjen, ali i da izvrši promenu na drugog u kontekstu heterogenih subjekata koji međusobno utiču jedni na druge. Dakle, ne može se reći da je umetnost glumca da rekreira proživljeno dovoljan put u rediteljskom tretmanu „Nordost-a”. Snaga traumatičnog iskustva učešća u terorističkom činu izmiče kognitivnim mehanizmima autora i stavlja pred njega zahtev za zaigranim uspostavljanjem situacija u kojima se oslobađa – afekt.

...

Dominantna, a ipak ekstremna reakcija na savremeni terorizam je utapanje u politički diskurs o nepoznatim i užasnim opasnostima koja prete iz inostranstva, o histeriji od masovnog uništenja, o nakaradnom konstruktivnom „rat protiv terora”, i o „odbrani našeg načina života” od stranih neprijatelja i njihovih terorističkih agenata. Takav diskurs ne ide u prilog suštinskoj borbi protiv terorizma, već naprosto prestravljuje građane. A prestravljenost i izazivanje panike je upravo i cilj terorista. Njihov politički cilj nije ubijanje ljudi, već publicitet koji im ubijanja obezbeđuju i koji potom demoralizuje ljude... Teroristički napadi se neće pretvoriti u rat, oni se pre mogu tretirati kao problem javnog reda i mira. Stvarna opasnost terorizma leži u nesagledivom strahu, koji vlasti i dominantni mediji samo potpiruju.

Na pozorištu kao inferiornom mediju je zato da preuzme drugačiju ulogu. Ustuknuvši pred televizijom, filmom i digitalnim medijima, gde je sve teatralizovano do krajnjih granica, pozorište postmoderne je uspostavilo izvesnu emocionalnu distancu u odnosu na događaje – ironičan odnos prema savremenosti i generalni pesimizam prema mogućnosti bilo kakve društvene promene. Međutim, biti ironičan prema globalnom strahu od terorizma čini se gotovo nemogućim. Pre svega, tako nešto bi bilo nekorektno (i to ne u pozitivnom smislu, koji podrazumeva umetničku

hrabrost), a zatim lažno i neuverljivo, s obzirom na relativno mladi život ove nove vrste straha na Zapadu. Jedan od mogućih puteva straha je put razumevanja i saosećanja sa pojedinačnim subjektima. To nije beslovesni aktivizam kao govor u ime drugog, kao ni malograđansko sažaljenje nad stranim i dalekim pojavama. Postaviti gledaoca pred problem da uspostavi neki odnos prema onome što se događa u njegovoj prisutnosti kada više nema sigurnog odmaka, ne sugerisati mu prirodu i sadržaj tog odnosa, već ga suočiti sa afektom, može biti novi put savremenog pozorišta. ...

U tom smislu, odnos između ovih žena, koje su mogle da ostanu na suprotnim stranama u nedogled raspirujući mržnju prema Drugome, transformiše se i stavlja ih u isto polje. Dve preživele žrtve terorizma dobijaju šansu za uspostavljanje novog odnosa. Buhštajner time ne sugerise utopistički ishod, ni uspostavlja viktimalnu ideologiju kao novo polje sigurnosti; on otvara vrata beskonačnom broju mogućih narativa koje ne možemo da predvidimo iz pozicija dosadašnjeg iskustva.

Zato je, u širem kontekstu, važno ne svoditi afekt na isključivo utrobne procese glumaca ili nevidljive talase koji struje između likova, već uočiti njegovu moć da transformiše fiziološke, psihološke, autobiografske i društvene odnose između ljudi. A tako možda i upiše neko novo značenje onome što danas prepoznajemo kao – strah.

Jana Maričić

Celokupan autorski tekst Jane Maričić možete pročitati u časopisu „Scena” (Sterijino pozorje, Novi Sad), broj 1/2018

BIOGRAFIJE:

.TORSTEN BUHŠTAJNER / TORSTEN BUCHSTEINER, pisac

Torsten Buhštajner, rođen je 18. aprila 1964. u Hamburgu. Studirao je glumu u Školi za muziku i teatar u Hamburgu. Prva pozorišna iskustva stekao je u pozorištu Deuches theatre. Od 1995. godine, angažovan je i na filmu i televiziji. Buhštajner je počeo da piše 1999. godine. Njegov prvi komad Igrači (Players) nagrađen je na Rostocker spisateljskom takmičenju. Dve godine kasnije komad Igrači je premijerno izveden u pozorištu Volkstheatre Rostock. Njegov tekst Tango solo, pisan je za predstavu plesnog teatra, koja je premijerno izvedena 2005. godine, u Divaldo na Vinohradech pozorištu u Pragu.

Za dramu Severoistok (Nordost) dobio je prvu nagradu na prestižnom Else-Lasker-Schueler Award spisateljskom takmičenju i nagradu žirija na St. Gallen Award spisateljskom takmičenju 2005. godine. Komad Severoistok premijerno je izveden 2006. godine u pozorištu Royal dramaten u Stokholmu. Preveden je na četrnaest jezika i izveden u dvadeset i dve države. Buhštajnerova najnovija drama Trauma premijerno je izvedena 2018. godine u pozorištu Maison de Metallos u Parizu.

Buhštajner piše prozu, radio-drame i scenarije. Živi u Hamburgu na Baltičkom moru.

Radovi:

Spieler – Players (drama 1999), premijera: 03. 03. 2001, Theatre Rostock, reditelj: Corinna Bethge

Gefallen für Deutschland – Died for Germany (monodrama, 2002), premijera: 03. 10. 2002, Theatre Tübingen, reditelj: Torsten Buchsteiner

Tango Sólo (drama 2002), premijera: 03. 06. 2005 Divadlona Vinohradech Prague CZ, reditelj: Petr Svojtka

Nordost – Northeast (drama 2005), premijera: 22. 04. 2006 Royal Dramatic Theatre (Dramaten) Stockholm SE, reditelj: Ellen Lamm

Nordost (radio adaptacija 2006), reditelj: Thomas Werner, WDR

Radio-adaptacije u Švedskoj, Hrvatskoj, Italiji i Kazahstanu

Spieler – Players (radio-adaptacija 2007), reditelj: Thomas Werner, WDR

Krieger – Warriors (radio-drama 2008), reditelj: Annette Kurth, WDR

Cap Ferret or The other Side of the Bay (radio-drama 2009), reditelj: Annette Kurth, WDR

Romantics (radio-drama 2016), premijera: 2018.

Trauma – A Love Story (drama 2017), premijera: 07. 02. 2018, Maison de Métallos Pariz FR, reditelj: Alexandra Lacroix + Andreas Westphalen

Trauma (radio-adaptacija 2018), Radio Sofia BG

Nagrade i stipendije:

Pobednik takmičenja Else-Lasker-Schüler-Award 2005. (najbolja nemačka drama); pobednik takmičenja Jury Award, First St. Galler Playwright Competition 2005 (najbolji komad); nominovan za Theatre Award Cologne 2011 (najbolji komad); nominovan za Kurt-Hackenberg-Award Cologne 2011 (najbolji politički komad); Buhštajner je dobio nekoliko stipendija u Nemačkoj, Danskoj, Rusiji, Poljskoj, Španiji i Grčkoj.

JANA MARIČIĆ, rediteljka

Diplomirala na Fakultetu dramskih umetnosti u Beogradu (FDU) pozorišnu režiju 2014, u klasi prof. Slavenka Saletović i prof. Ive Milošević.

Doktorant na Fakultetu za medije i komunikaciju u Beogradu (FMK) na studijskom programu – Transdisciplinarne studije savremene umetnosti i medija.

Postavila je komade: Pitam se pitam, koliko sam bitan (Pozorište „Boško Buha”, 2018), Sudnji dan (Jugoslovensko dramsko pozorište, 2017), Kurve (Narodno pozorište Sombor, 2014), Kadinjača (Ustanova kulture Parobrod, 2015), Bajka o mrtvoj carevoj kćeri (BITEF teatar, 2014), Novogodišnji vremeplov (Akademija 28, 2016), Pazi šta želiš (Ustanova kulture Palilula, 2016), Tre sorelle (diplomska glumačka predstava, 2012), Plutanje (ispitna glumačka predstava, 2010), Mozak afrodisijak (ispitna predstava, 2008).

U Jugoslovenskom dramskom pozorištu bila je asistent reditelja na predstavama: Pred penzijom, Fedrina ljubav, Rasprava, Iz junačkog života građanstva.

Učestvovala je na seminarima i radionicama: Hamburg 2009, u organizaciji teatra Thalia; u okviru festivala International Theatre School Festival (ITS), Amsterdam 2008, kao i u mnogim programima Dramske-pedagoške studija Dečji osmeh Sofije Lukman.

JASMINA HOLBUS, scenograf

Rođena je u Beogradu. Diplomirala je enterijer na Chelsea College of Art & Design u Londonu 1996. godine. Arhitekturom se profesionalno bavi od 1997. godine. Suvlasnik je i direktor beogradske kompanije Real Home, koja iza sebe ima niz izvedenih stambenih objekata kako u oblasti arhitekture i izgradnje tako i u oblasti dizajna enterijera.

Član je Udruženja književnika Srbije od 1993. godine. Objavila je jedanaest knjiga poezije. Prevođena i objavljivana u Francuskoj.

Član je Udruženja primenjenih umetnika Srbije (ULUPUDS) u sekciji scenografije i kostimografije od 2007. godine

U pozorištu radi kao scenograf od 2003. godine. Izvedeno je preko dvadeset predstava u njenoj scenografiji kako u Srbiji tako i u regionu. Sa BITEF teatrom saraduje od 2014. godine – baletske predstave Don Juan i Magbet.

Nagrade: Grand Prix BITEF-a za predstavu Sanjari u produkciji Jugoslovenskog dramskog pozorišta 2009. godine; Godišnja Nagrada u ULUPUDS-a za najbolju scenografiju u Srbiji 2013. godine; Specijalna nagrada za umetničko dostignuće na XII Festivalu mediteranskog teatra Purgatorije za predstvu Macbet u produkciji BITEF teatra iz Beograda i Centra za kulturu Tivat 2017. godine.

ADRIJANA PAJIĆ, kostimograf

Rođena je 18. avgusta 1983. godine u Smederevu. Diplomirala je na Akademiji lepih umetnosti, odsek kostim, u klasi Ljiljane Dragović. Već na fakultetu učestvuje na grupnim izložbama radova i kostima, modnim performansima i izložbama u okviru Fashion Week-a, kao i samostalnim izložbama slika.

Kao asistent kostimografa i kostimograf, radila je na filmovima: Konji vrani, reditelj: Ljubiša Samardžić; Jelena, Katarina, Marija, reditelj: Nikita Milivojević; Mašinica, reditelj: Marko Kostić; Vlažnost, reditelj: Nikola Ljuca.

Televizijske serije: Gorki Plodovi, reditelj: Siniša Kovačević; Ono kao ljubav, režija: Gorčin Stojanović;

Baleti / plesne predstave: Voljen; dvojna plesna predstava slovenačkih koreografa Matjaža Fariča i Branka Potočana: Igrale se delije i Kuća cveća (BITEF teatar, 2011)

Pozorišne predstave: Crvena, reditelj: Danilo Marunović (2016); U agoniji, reditelj: Ana Đorđević (2016)

Radila je na kostimima za brojne reklamne i muzičke spotove

BOŽIDAR OBRADINOVIĆ (1974, Srbija) diplomirao je na Fakultetu muzičke umetnosti u Beogradu 2002. godine na odseku za kompoziciju u klasi Zorana Erića. Učestvovao je kao autor i izvođač na brojnim festivalima kao što su Međunarodna tribina kompozitora u Beogradu (1998, 2000, 2002, 2005, 2007), World music festival, Niš (2001), Ring-Ring (2002), BELEF (2002, 2005), Interzone, Novi Sad (2002), EXIT, Novi Sad (2003). Kao kompozitor i pijanista aktivan je na autorskom projektu Ravno nebo, a kao perkusionista saradivao je sa world music ansamblom Shira utfila. Komponovao je dela po porudžbini Fondacije „Leo Smit” iz Amsterdama, italijanskog ansambla za savremenu muziku Sentieri selvaggi, festivala Belef (projekat kompozitori-izvođači) i Bemus. Bavi se primenjenom muzikom i dizajnom zvuka za pozorište i televiziju.

KATARINA ŽUTIĆ, glumica

Rođena je 24. oktobra 1972. u Beogradu. Diplomirala je na katedri za glumu Fakulteta dramskih umetnosti u Beogradu (FDU), u klasi profesora Predraga Bajčetića sa autorskim projektom „Preferans”, za koju je uradila dramaturgiju i režiju (delovi iz romana „Bele noći” i „Braća Karamazovi” F. M. Dostojevskog). Predstava je izvedena kao duo-drama, premijerno na maloj sceni Ateljea 212, a zatim igrana dve sezone na maloj sceni Beogradskog dramskog pozorišta (BDP).

Odigrala preko pedeset uloga u pozorištu i preko dvadeset na filmu i televiziji.

Igrala u mnogim radio-dramama, sinhronizovala veliki broj kratkih i dugometražnih crtanih filmova (za različite TV stanice).

Učestvovala na mnogim pozorišnim i filmskim festivalima u zemlji i inostranstvu

Pozorišne predstave (izbor):

U Zvezdara teatru: Mala (Mala); Ljubavnik velikog stila (Barbara Smit); Maratonci trče počasni krug (Mirka); Smešna strana muzike (Jasmin, bas gitara); Pozovi M zarad užitka (Angelina, Loreta)U Ateljeu 212: Katarina (Katarina); Građanin plemić (Lusila Žurden); Everyman/Svako (Helen); Sabrane priče (Liza Morison); Peg, srce moje (Peg); Roberto Cuko (Klinka); Pomorandžina kora (Problematična); Oblik stvari (Dženi); Biderman i palikuće (Šmic); Bli (Danica); Kosa (Dženi); Trst (Mama); Pošto pašteta (Stojanova majka, Stojanova žena, Stojanova ćerka, Komšinica 1); Kazimir i Karolina (Erna); Deca radosti (Ratnikova majka); Urnebesna tragedija (Julka)

U Jugoslovenskom dramskom pozorištu (JDP): Hamlet (Ofelija); Trojil i Kresida (Kresida); Bolest porodice M (Marija M).

U Beogradskom dramskom pozorištu (BDP): Preferans (Ona, Liza Hohlakova); Malajsko ludilo (Dr Dolores); Gorke suze Petre fon Kant (Karin).

Na Fakultetu dramskih umetnosti u Beogradu, scena „Mata Milošević”: Mletački trgovac (Džesika).

U Narodnom pozorištu u Beogradu: Kokice, Popkorn (Velvet).

U Pozorištu „Boško Buha”: Oliver Twist (Nensi); Mirandolina (Mirandolina); Dečko koji obećava (Pit); Bajkodrom (Snežana).

U Narodnom pozorištu Sombor: Kate Kapuralica (Mare).

U Operi i teatru Madlenijanum: Jasnica (Eponina).

U Kruševačkom pozorištu: Koreni (Milena Katić); Pacolovac (Hedvig).

U BITEF teatru: Magično popodne (Birgit).

U Pozorištancu „Puž”: Ivica i Marica (Marica); Nevaljala princeza (Kata); Princeza na zru graška (Princeza); Klovn Sima (Princeza).

U Akademiji 28: Svlačenje (Nina).

Fimovi: Cmi bombarder (r: Darko Bajić); Vizantinsko plavo (r: Dragan Marinković); Nebeska udica (r: Ljubiša Samardžić); Zajedno (r: Mladen Matičević); Srpski film (r: Srđan Spasojević); Dorćol-Menhetn (r: Isidora Bjelica); Pljačka Trećeg rajha (r: Zdravko Šotra); Jesen Samuraja (r: Danilo Bečković); Poslednji obraz (r: Miloje Popović); Proputovanje (r: Dušan Popović); Usud (r: Sara Marković); Trojka (r: Miloš Đukelić); Kartina (r: Louis Franck).

TV: M(j)ješoviti brak (r: Milan Karadžić); Slon, beton telefon; Zooteka; Budi fin; Kanal mimo; Nepobedivo srce (r: Zdravko Šotra); Ranjeni orao (r: Zdravko Šotra); Ljubav i mržnja (r: Vlada Aleksić); Santa Maria della Salute (r: Zdravko Šotra); Urgentni centar (r: Stevan Filipović).

Dobitnica je velikog broja domaćih i internacionalnih nagrada, među kojima su:

Nagrada Carica Teodora, Filmski susreti Niš (SRB); Nagrada za najbolju žensku ulogu, Festival pozorišta za djecu, Kotor (CG); Sterijina nagrada, Nagrada Zlatni Ćuran; Nagrada Ardalion; Plaketa Žanka Stokić (SRB); Nagrada za najbolje glumačko ostvarenje Brčko (BIH); Nagrada za najbolju žensku ulogu na Festivalu malih scena Rijeka (CRO); Nagrada za najbolju ulogu na Festivalu kratkog autorskog filma, Montreal (CAN); Godišnja nagrada Ateljea 212; Nagrada za najbolje glumačko ostvarenje festivala Nušičevi dani Smederevo; Nagrada za najbolju epizodnu ulogu na festivalu Filmski susreti Niš i Nagrada Zoranov brk na festivalu Dani Zorana Radmilovića Zaječar (SRB)

Stalni je član pozorišta Atelje 212. Osnivač, kantautor, bas gitara i vokal je benda Kamikaze. Izvodi muziku za film Voz, režija Janko Baljak. Živi i radi u Beogradu.

JOVANA GAVRILOVIĆ, glumica

Rođena je 27. oktobra 1989. u Beogradu. Diplomirala je glumu na Fakultetu dramskih umetnosti u Beogradu 2015. godine u klasi profesora Vladimira Jevtovića i asistenta Srđana Karanovića.

Pozorišne predstave: Atelje 212: Deca radosti (Princeza); Osećaj brade (Marina); Radionica integracije – Dok nas smrt ne rastavi (Mina) Jugoslovensko dramsko pozorište (JDP): Unosno mesto (Polina); Zmajebuce (više likova); Razbijeni krčag (Eva); Beogradsko dramsko pozorište (BDP): Moje dete (Ranka); BITEF teatar: Aveti (Regina).

Film: Horizonti (2018); Rekvijem za gospođu J. (2017); Nebo iznad nas (2015).

TV: Sumnjiva lica; Uoči Božića; Nemanjici – rađanje jedne kraljevine.

Nagrade: Nagrada za najbolju mladu glumicu na Sterijinom pozorju (SRB), za uloge u predstavama Dok nas smrt ne rastavi i Zmajebuce; Nagrada za najbolju mladu glumicu na Međunarodnom festivalu Malih scena u Rijeci (CRO) za uloge u predstavama Dok nas smrt ne rastavi i Razbijeni krčag; Nagrada za najbolju glumicu za ulogu u predstavi Moje dete na festivalima u Tuzli (BIH), Banjaluci (RS), Aleksincu i Kragujevcu (SRB).

MILICA JANEVSKI, glumica

Rođena je 18. avgusta 1986. u Valjevu. Diplomirala je na Akademiji umetnosti u Novom Sadu u klasi prof. Jasne Đuričić. Završila je master studije u klasi prof. Jasne Đuričić i Tomija Janežića.

Slobodan je umetnik. Živi u Beogradu.

Predstave: Don Žuan, Jugoslovensko dramsko pozorište (JDP), režija: Gorčin Stojanović; Iz života insekata, Beogradsko dramsko pozorište (BDP), režija: Ivan Vuković; Kraljice, Beo Art i BITEF teatar, režija: Branislav Trifunović; Rubište, Šabačko pozorište, režija: Kokan Mladenović; Hajmatbuh, Narodno pozorište u Somboru (NPS), režija: Gorčin Stojanović; Romeo i Julija, Radionica Integracije, režija: Miki Manojlović; Dogvil, Mikser hous, režija: Kokan Mladenović; Galeb, Srpsko narodno pozoršte (SNP), režija: Tomi Janežić; Gogoland, Narodno pozorište u Somboru (NPS), režija: Andraš Urban; Dr Nušić Narodno pozoriste u Somboru (NPS) i Kruševačko pozorište, režija: Kokan Mladenović; Ujež, Srpsko narodno pozoršte (SNP), režija: Radoslav Milenković; Pučina, Narodno pozorište u Somboru (NPS), režija: Vladan Đurković; Marko Kraljević, Narodno pozoriste u Somboru (NPS), režija: Aleksandar Božina; Negovano voće, Teatar Teatron (SE), režija: Nikita Milivojević

Film: Odumiranje, režija: Miloš Pušić; Asimetrija, režija: Maša Nešković.

Serije: Vere i zavere, Radio-televizija Vojvodine, režija: Žanko Tomić i Ivan Živković; Koreni, Radio-televizija Srbije (RTS), režija: Ivan Živković.

Nagrade:

Nagrada za debitantsku ulogu u filmu Odumiranje, Filmski susreti u Nišu (SRB); Nagrada za najbolju mladu glumicu u predstavi Galeb, Mess, Sarajevo (BIH); Nagrada za najbolju mladu glumicu u predstavi Dr Nušić, Dani komedije u Jagodini (SRB); Nagrada za najbolju mladu glumicu u predstavi Dr Nušić, Festival Joakim Vujić, Šabac (SRB); Nagrada za najbolju mladu glumicu u predstavi Dr Nušić, Vojvođanski susreti (SRB), Nagrada za najbolju glumicu u predstavi Hajmatbuh, Vojvođanski susreti (SRB); Nagrada za najbolju mladu glumicu u predstavi Kraljice, Trema Fest Ruma (SRB).

O BEO ART PRODUKCIJI

Beo Art je agencija sa delovanjem u oblasti menadžmenta u kulturi, osnovana 2015. godine u Beogradu, s idejom da se bavi produkcijom i plasmanom pozorišnih predstava, snimanjem televizijskih serija i edukativnih emisija, kao i zastupanjem autora u ugovaranju profesionalnih angažmana.

Zahvaljujući bogatom producentsko-organizacionom pozorišnom iskustvu njenog idejnog tvorca, Borisa Miškovića, i studioznom pristupu potrebama kulturne scene Srbije i regiona, Beo art produkcija od 2015. do danas uspešno zastupa mnoge predstave i autore, pozicionirajući se među uspešne pozorišne produkcione kuće u regionu.

U relativno kratkom vremenskom periodu, Beo art je uspeo da stvori uslove da nastanu uspešne predstave, nagrađivane na značajnim festivalima: Frenki i Džoni, Terensa Mek Nelija / Terrence McNally (r. Tea Puharić); U agoniji, Miroslava Krleža (r. Ana Đorđević); Crna kutija, Ane Đorđević; komad inspirisan italijanskim hit filmom Savršeni stranci (r. Andrej Nosov); Anika i njena vremena, po motivima pripovetke Anikina vremena, Ive Andrića (r. Ana Đorđević).

Cilj Beo arta je da i nadalje okuplja oko svojih pozorišnih projekata najuspešnije i najperspektivnije stvaraoce iz zemlje i regiona, crpeći inspiraciju iz najznačajnijih dela savremene i klasične literature i verujući da je snaga njene misli neophodna za duševno zdravlje društva.

KRITIKE:

„Tema suvremene drame Sjeveroistok Torstena Buchsteinera, čije su sudionice također isključivo žene, s druge strane je prodorno aktualna. Komad ima dokumentarističku osnovu – bavi se događajima koji su se odigrali 2002. godine u moskovskom kazalištu Dubrovka. Da podsjetimo, grupa naoružanih Čečena je tada upala na izvođenje mjuzikla Sjeveroistok i za taoce uzela gledatelje i sudionike predstave. Buchsteinerovu

dramu čine uglavnom monološke, fragmentarne i osobne ispovijesti triju žena koje su bile te večeri u kazalištu; Ruskinje, Letonke i Čečenke. Iz različitih uglova se pripovijedaju užasi rata i terorizma, bolne posljedice neprekidnih lanaca činjenja nasilja, potpuni gubitak dostojanstva. Ipak, tekstu fali univerzalnijeg tumačenja problema terorizma, na primjer filozofskog sagledavanja političkih mehanizama, koji bi mu dali višeslojnost. U ovom obliku on se uglavnom svodi na izazivanje emotivne reakcije gledatelja povodom krvoprolića i bezumlja rata. Redateljica Jana Maričić jasno

Broj igranja

1

vodi scensku radnju. Pred nama se nižu dramatični prizori, izgrađeni na spoju snažne igre glumica, upečatljivih sukoba između svjetla i mraka i uznemirujućih minimalističkih zvukova (glazba Božidara Obradinovića). Scena je svedeno, stilizirano i elegantno dizajnirana. Par stolica, neonska svjetla i prozirna platna u pozadini, iza kojih se glumice avetinjski pojavljuju, označavaju prostor događanja radnje, konkretan, ali i univerzalan (scena Jasmina Holbus, kostimi Adrijana Pajić). Predstava je upečatljiva u pogledu transfera doživljaja ratnih užasa. Glumice Katarina Žutić (Ruskinja), Milica Janevski (Letonka) i Jovana Gavrilović (Čečenka) su psihološki vjerodostojno oživjele različite strane patnji žrtava rata. Izazvale su osjećaj muke i tjeskobe povodom beskrajnih posljedica zvjerstava počinjenih na bojnim poljima. Imajući u vidu situaciju na polju globalne politike, antiratne teme u kazalištu su alarmantno važne. Očigledna je potreba za stalnim podsjećanjem na posljedice destruktivnih politika u čijoj osnovi se nalaze financijski interesi, a ne ideološka uvjerenja koja se formalno nameću. Neophodno je neprestano isticanje da u ratovima nema pobjednika, povijest ratovanja je ostavljala za sobom samo gubitnike.”

Ana Tasić, Politika

Foto: Nenad Šugić

U BITEF teatru						
Broj igranja – gostovanja u Srbiji		1				
Broj igranja – gostovanja van Srbije						
Broj gledalaca		80				
U BITEF teatru						
Broj gledalaca na gostovanjima u Srbiji		80				
Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije						
1. Datum igranja u BITEF teatru		1. Broj igranja u BITEF teatru	1. Broj gledalaca	Napomena		
UKUPNO						
2. datuma igranja – gostovanja u Srbiji		2. mesto igranja – gostovanja u Srbiji	2 Sala igranja – gostovanja u Srbiji	2. Broj igranja – gostovanja u Srbiji	2. Broj gledalaca - gostovanja u Srbiji	festival Nagrade
07.03.		Novi Sad	SRPSKO NARODNO Pozorište (Scena: Pera Dobrinović)	1	80	
UKUPNO						
3. Datum igranja – gostovanja van Srbije		3. Zemlja igranja – gostovanja van Srbije	3. Mesto igranja – gostovanja van Srbije	3. Sala igranja – gostovanja van Srbije	3. Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije	festival nagrade
UKUPNO						

4.8.3. Gostovanja u Bitef teatru u 2020.

15.01.2020.

MESEC NEZAVISNE SCENE U BITEF TEATRU

Udruženje Putujući Glumac, Beograd, Srbija

Žan Pol Sartr / Jean Paul Sartre

IZA ZATVORENIH VRATA / HUIS CLOS / NO EXIT

Režija: Milan Kovačević

Scenski i kostimski dizajn: Aleksandra Kovačević

Uloge:

Žozef Garsen / Joseph Garcin: Aleksandar Lazić

Ines Serano / Inès Serrano: Jelica Kovačević

Estela Rigo / Estelle Rigault: Jelena Velkovski

Scenski i kostimski dizajn: Aleksandra Kovačević

Fotografija: Vladimir Ilić

PR: Slavica Hinić, Vesna Bogunović, Jelena Bogavac

Šef tehnike: Ljubomir Radivojević

Inspicijentkinja: Maja Jovanović

Svetlo: Dragan Đurković i Igor Milenković

Ton: Mirosljub Vladić i Jugoslav Hadžić

Garderobarka: Marta Narančić

Dekorateri: Goran Gavrančić, Aleksandar Marinković, Vladan Milošević

Predstava nije za uzrast ispod 16 godina

Tekst za ovaj komad nastao je Žan Pol Sartr (Sartre Jean-Paul (1905 -1980)) pred kraj Drugog svetskog rata, 1944. godine. Drama Iza zatvorenih vrata spoj je tradicionalnog teksta ispričanog na način modernog pozorišta XX veka a govori o troje ljudi koji su mrtvi i koji su se našli iza zatvorenih vrata Drugog Carstva. Kroz ispovesti, međusobne sukobe, ali i sopstvena preispitivanja i sučeljavanja, tri ličnosti različitih života (dve žene i jedan muškarac) koji se nikada nisu sreli dok su hodali zemljom, autori nas suočavaju sa smrtonosnim posledicama konfliktnih ljudskih odnosa. Pakao za troje ubica: bludnicu, lezbejku i kukavicu - nisu više vatra, lomača, sumpor, fizička bol...to je moderan, suptilniji, čak potpuniji, pakao efikasniji u svojoj funkciji -beskonačno psihološko mučenje onih koje ništa više ne može ubiti i koji su osudjeni da budu zauvek zajedno.

Produkcija Udruženje Putujući glumac, Beograd, Srbija

Premijera: 11. mart 2018. Mala scena Madlenianuma

Trajanje: 90'

Na fotografiji: Jelica Kovačević, Jelena Velkovski, Aleksandar Lazić. Foto: Vladimir Ilić

U predstavi Iza zatvorenih vrata zauvek zajedno su tri proklete duše: Aleksandar Lazić u ulozi Garsena, francuskog dezertera iz II Svetskog rata, kukavice koji je maltretirao svoju ženu, Jelica Kovačević u ulozi Ines, poštarska službenica, lezbejke koja je okrenula suprugu protiv svog supruga i Jelena Velkovski u ulozi Estele – Estelle Rigault - žena iz visokog društva, koja se udala za starijeg muškarca zbog svog novca, imala aferu sa mlađim muškarcem koja ubija svoje vanbračno dete.

Reditelj Milan Kovačević donosi snažnu priču o modernom čoveku zapletenom u mreži svoje senzibilnosti i svojih nesnalaženja... Humanost, ljudska širina, empatija, patnja, zavist, ljubav, seksualnost, strasti, požude, razvrat, ubistvo, kukavičluk ...svedeni su na jednu nijansu – boju apstraktnog čoveka, mrtvog čoveka probuđenog u mržnji, nemoći, samospoznaji, sopstvenoj okrutnosti, priznanju, oslobođenju (od drugih).

Da li je moguće da čovek prevaziđe svoje zlo i uzdigne se iznad nametnutih granica pakla? Ili više nijedna boja nema dovoljno kvalifikacija za

pakao, koji bi otvorio makar jedan prozor za udah?

Komad je u prevodu Milenka Šuvakovića i režiji Mire Trailović, kod nas izveden prvi put u zgradi Borbe 24.1.1957.

Scenograf je bio Dušan Ristić, kostime je osmislila Mira Glišić. Glumili su: Marijan Lovrić (Žozef Garsen), Marija Crnobori (Ines Serano), Olga Spiridonović (Estela Rigo), Karlo Bulić, Milorad Samardžić, Marijan Lovrić, Milutin Butković, Toto Zendenski, Vladimir Popović, Aleksandar Stojković (Portir), Branko Pleša.

<http://rs.n1info.com/Kultura/a559845/Secanje-na-Sartra-Predstava-lza-zatvorenih-vrata-u-Bitefu.html>

Jelica Kovačević navodi da je Mira Trailović bila ta koja je donela Sartrov tekst prvi put u Srbiju, kada je i odigran prvi put. "Sartr je jako malo zastupljen na scenama", dodala je.

Jelena Velkovski navodi da Sartr kroz ovo delo progovara o univerzalnim temama, teskobama, ličnim preispitivanjima i da je ovaj komad skromni doprinos tome da se prisetimo takvog književnika, filozofa i heroja koji je imao vrhovne vrednosti koje ne samo da je propagirao, već živeo kroz svoja dela.

	Manifestacija	Program	Datum	Gosti iz Beograda	Gosti iz Srbije	Innostrani gosti	Broj programa	Broj igranja	Broj gledalaca
1	Mesec nezavisne scene u Bitef teatru	Iza zatvorenih vrata	15.01	Udruženje Putujući glumac			1	1	95

MESEC NEZAVISNE SCENE U BITEF TEATRU

16.01.2020.

Hleb Teatar, Beograd, Srbija

VRTENJE-esej u pokretu

Koncept, tekst, režija i izvođenje: Sanja Krsmanović Tasić

Video i muzika: Jugoslav Hadžić

Scena i total dizajn: Anastasia Tasić

Kostim: Gradimir Kostić-Krsmanović, Suzana Tasić Anović i Hleb Teatar

Fotografija: Lidija Antonović

Video: Milutin Labudović

U predstavi se koriste tekstovi Darka Suvina, Oktavija Paza, Džeraludin Rumija i Sanje Krsmanović Tasić-

Organizacija: Sanja Ljumović (za Dane Smiljane Mandukić: Tamara Vranić i Aleksandra Popović)

PR tim: Slavica Hinić, Vesna Bogunović, Jelena Bogavac (Bitef teatar) i Julijana Vincan

Šef tehnike: Ljubomir Radivojević

Inspicijentkinja: Maja Jovanović

Svetlo: Dragan Đurković i Igor Milenković

Ton: Miroљub Vladić i Jugoslav Hadžić

Garderoberka: Marta Narančić

Dekorateri: Goran Gavrančić, Aleksandar Marinković, Vladan Milošević

Na fotografiji: Jugoslav Hadžić i Sanja Krsmanović Tasić. Foto: Lidija Antonović

Produkcija: Udruženje Umetnička Utopija i Hleb Teatar, Beograd, Srbija

Premijera: 12.10.2019. u Bitef teatru, u okviru manifestacije Dani Smiljane Mandukić.

Priču o svojih 25 godina vrtenja na sceni Sanja Krsmanović Tasić će ispričati kroz esej u pokretu, povezujući i isprepletajući umetničke, filozofske, spiritualne, antropološke i druge aspekte ove veštine.

U vrtenju osećam jedinstvo svojih mnogih JA,
spajanje, uranjanje u munjevitu vertikalnu svetla u trenutku kada se
vrtim.

Za mene to je taj trenutak biti ovde i sad,
veća od sebe same, i najmanja čestica sveta,
skrušeno neprimetna a opet beskonačno velika.

Trenutak uzdignuća, leta, preleta i poleta.

U vrtenju ja se spajam sa svim bojama sveta

U vrtenju jedini zvuk koji čujem je zvuk mog srca.

U vrtenju nema vremena ni prostora.

Samo ja koja nisam ja
već nebeska čigra.

Vrtenje je za mene uvek bilo izazov i uteha.

Nešto što sam osvajala, zavodila

i za čim sam tragala uporno i mučno.

Moje iskušenje i moje pročišćenje.

A opet nešto potpuno beskorisno i besmisleno.

Kome treba bela žena što se vrti?

Vrtenje je moje lično hodočašće u kome kretanjem putujem

Ne pomerivši se sa mesta,

U neke predele znanja koje se ne mogu rečima iskazati.

Vrtenje je moje trnovit put do Zvezda

Moj hod po žaru, moje bičevanje,

Uranjanje u sebe samu,

čikanje sebe,

moj megdan,

moje gnezdo,

moja umetnost,

Vrtenje sam ja sama,

od vrtenja sazdana.

Sanja Krsmanović Tasić

Vrtenje (foto: Đorđe Tomić)

Fusnote, sastavni deo svakog eseja, će birati publika, time određujući sadržaj predstave, jer sve fusnote neće imati mogućnost da se otkriju tokom ograničenog vremena trajanja eseja-predstave. Fusnote su tematski podeljene na poetske, teorijske, istorijske kontekstualne i politički aktivističke.

Ove je autorkin peti pozorišni esej nakon predstava "Priče hleba i krvi", "O s(a)vesti", "Sestre po oružju" (Novi Zeland/Srbija) i "Smiljana Mandukić-esej u pokretu". DANI SMILJANE MANDUKIĆ

Manifestacija i projekat Dani Smiljane Mandukić u produkciji i organizaciji Udruženja Umetnička Utopija pokrenut je 2017 godine sa ciljem da se javnosti u Srbiji bliže predstavi život i delo ove umetnice.

Smiljana Mandukić je bila istaknuta balerina, pedagoškinja, koreografkinja i jedna od pokretačica savremene igre u Srbiji. Rođena je 1908. u Beču, a u Beogradu umrla 1992, nakon bogate igračke i koreografske karijere. Osnivačica je Beogradskog savremenog baleta Smiljane Mandukić.

Manifestacija i projekat Dani Smiljane Mandukić je važan za sve aktere izvođačkih umetnosti, potreban pre svega zbog edukacije novih naraštaja o ličnosti i delu ove važne koreografkinje, ali i zbog arhiviranja, digitalizovanja i čuvanja od zaborava važnog segmenta istorije i tradicije srpske umetničke igre, kao i zbog vidljivosti i podrške aktuelnim i budućim domaćim umetnicima, igračima i koreografima savremene igre.

Cilj projekta je podsećanje na život i delo Smilje Mandukić, na njenu ulogu i značaj u etabriranju savremene igre kod nas, ali i preispitivanje i kritički osvrt na položaj i situaciju savremene igre u Srbiji u 21. veku, na situaciju savremenih i samostalnih umetnika iz oblasti plesa onda i sad.

	Manifestacija	program	Datum	Gosti iz Beograda	Gosti iz Srbije	Innostrani gosti	Brij programa	Broj igranja	Broj gledalaca
2	Mesec nezavisne scene u Bitef teatru	Vrtenje – esej u pokretu	16.01.	Udruženje Umetnička utopija i Hleb teatar			1	1	18

23.01.2020.

Predstavljanje novog izdanja izdavačke kuće Clio u ediciji Klepsidra (Beograd, Srbija):

Saša Brajović
LUJO DAVIČO, Fragmenti života

Za razliku od obilja informacija koje se mogu dobiti o baletskoj školi Lujo Davičo, one o samom Luju Daviču svode se na nekoliko rečenica. Ova knjiga nastoji to da promeni.

Govorili/e: Ivana Stefanović, kompozitorica i spisateljica / Olga Manojlović Pintar, istoričarka / Jelena Kajgo, dramska spisateljica / Zoran Hamović, glavni urednik IP Clio / Saša Brajović, autorka.

Gosti/šće: Učenici/e baletske škole „Lujo Davičo”, sa Odseka za klasičan balet i savremenu igru.

Red br	Manifestacija	Program	Datum	Gosti iz Beograda	Gosti iz Srbije	Inostrani gosti	Broj programa	Broj igranja	Broj gledalaca
3	Promocija knjige	Saša Brajović: Lujo Davičo – Fragmenti života.	23.01.	Izdavač: Clio (Klepsidra)			1	1	40

24.01.2020.

MESEC NEZAVISNE SCENE U BITEF TEATRU

Muzički performans, **BOL**

Tekst i režija: Mila Manojlović
 Muzika: Boško Mijušković
 Izvedba: Mila Manojlović i Boško Mijušković
 Scena i kostim: Aleksandar Kovačević
 Supervizija: Jelena Bogavac
 PR: Slavica Hinić, Vesna Bogunović, Jelena Bogavac
 Šef tehnike: Ljubomir Radivojević
 Inspicijentkinja: Maja Jovanović
 Svetlo: Dragan Đurković i Igor Milenković
 Ton: Mirosljub Vladić i Jugoslav Hadžić
 Garderobarka: Marta Narančić
 Dekorateri: Goran Gavrančić, Aleksandar Marinković, Vladan Milošević

Sa probe performansa Bol. Na fotografiji: Mila Manojlović i Boško Mijušković. Foto: Jelena Marković / Noizz.rs

Trajanje: 75'

<https://noizz.rs/kultura/bosko-miljuskovic-i-mila-manojlovic-o-performansu-bol/g3ymfy>

Autorska predstava BOL je monodrama koja tretira razvojne faze bola i njegovog prevazilaženja kroz niz različitih životnih situacija i dočarava mučnu potragu pojedinca za suštinom.

Ova predstava je muzički performans u kojem muzika predstavlja alter ego glavne junakinje i kroz živu izvedbu na sceni, usmerava je, kažnjava, nagrađuje i teši.

Predstava BOL ima izvedbenu formu rok koncerta.

Predstava je realizovana ličnim sredstvima i podržana od strane stomatološke ordinacije Ginzberg

AUTORI PREDSTAVE:

Mila Manojlović je dramska umetnica iz Beograda. Diplomirala je glumu na Fakultetu dramskih umetnosti (FDU) u Beogradu, a master studije iz pozorišne režije završila je na Royal Central School of Speech and Drama, u Londonu. Stekla je i bogato pedagoško iskustvo kroz rad sa mladim glumcima i amaterima, ali i kroz višegodišnje zaposlenje na poziciji asistenta na predmetu gluma na FDU.

Boško Mijušković je muzičar, multiinstrumentalista iz Beograda. Vešt je u različitim muzičkim žanrovima, među kojima je dominantan džez. Poznat je po saradnji sa mnogobrojnim regionalnim bendovima, ali ga publika najviše prepoznaje kao basistu benda Straight Mickey and the Boyz i frontmena grupe Turisti.

Red br	Manifestacija	Program	Datum	Gosti iz Beograda	Gosti iz Srbije	Inostrani gosti	Broj programa	Broj igranja	Broj gledalaca
4	Mesec nezavisne scene u Bitef teatru	Bol	24.01.	Autorski projekat Mile Manojlović			1	1	104

25. 01.2020.

MESEC NEZAVISNE SCENE U BITEF TEATRU

KISS

Komični akustični mjuzikl

Režija: Višnja Obradović

Izvođači: Ana Vrbaški i Marko Dinjaški

Muzički aranžmani/kompozicija: Alice in WonderBand

Dizajn zvuka: Goran Vujićin

Kostimografija: Nataša Jovičić / Lutkart

Frizure: Budislav Vlajkov / Beastic

PR: Slavica Hinić, Vesna Bogunović, Jelena Bogavac

Šef tehnike: Ljubomir Radivojević

Inspicijentkinja: Maja Jovanović

Svetlo: Dragan Đurković i Igor Milenković

Ton: Mirosljub Vladić i Jugoslav Hadžić

Garderobierka: Marta Narančić

Dekorateri: Goran Gavrančić, Aleksandar Marinković, Vladan Milošević

Tizer: <https://www.youtube.com/watch?v=og3AdL0z7Jo>

Nastup na BELEF-u: <https://youtu.be/MFncn9mOvZA>

Snimak iz SNP-a, Novi Sad, Srbija, januar 2019

<https://www.youtube.com/watch?v=UOkdWuH4o-o&list=PL-Je2viPssytbuvrFrWPEU0WiqRBUxiQ0>

Video sadrži obrade pesama "Kiss" (Prince), „Ljudi nije fer" i „Daire" (grupa Smak/Radomir Mihajlović), "Black bird" (Lennon/McCarthy), muzičke teme iz „Bolera" (Moris Ravel) i dela „Karmina burana" (Karl Orf).

Produkcija: Udruženje građana Otvoreni krug Novi Sad, Srbija

Premijera: 01.9.2016, Dan grada Subotice, Subotica, Srbija

Trajanje predstave: 60 minuta

www.youtube.com/vilovka

www.aliceinwonderband.com

www.facebook.com/kiss.aliceinwonderband

www.facebook.com/telokaoinstrument

www.instagram.com/aliceinwonderband

Otvoreni krug Novi Sad:

www.facebook.com/OpenCircleNoviSad

To što ovaj duo proslavlja i predstavlja na bini je grandiozno. To čine toliko energično, znalački i ubedljivo, da njihov nastup postaje krajnje zabavno i zanimljivo zadovoljstvo, koje istovremeno ide i do dubina. Stvaraju zvuk koji pokreće, pa makar bio proizveden samo trenjem ruke o ruku. To što oni nude je čista energija, ritam u svom praoibliku.

Peter Kes, Süddeutsche Zeitung, Minhen

Kiss je priča o igri, flertu, začikavanju, nadmetanju i, povrh svega, ljubavi između muškarca i žene. Komične scene isprepletane zanimljivim i novim aranžmanima poznatih pesama, tradicionalnih balkanskih pesama kao i autorskih numera samih izvođača izvedene su najjednostavnijim sredstvima - samo sopstvenim telom i glasom. Zanosno slavje tonova, ritma, plesa, glume, akrobatike - u savršenoj harmoniji.

Predstavu je do januara 2020. godine je videlo preko 15 000 gledalaca u zemlji i inostranstvu (Nemačka, Austrija, Francuska, Italija, Turska, Crna Gora, BiH, Hrvatska), a na prestižnim pozorišnim festivalima odnela je nekoliko značajnih nagrada.

Alice in WonderBand je nastao 1998. godine na Fruškoj gori, a od tada je plodove svog kreativnog rada proširio na čitav region. Jedini su u ovom delu Evrope koji se bave vrlo specifičnom vrstom scenske umetnosti - spojem muzike, pozorišta, plesa i akrobatike kroz posebnu veštinu telesnih perkusija. Za ovu tehniku, u kojoj je telo ritmički instrument, su se edukovali kod svetski poznatih telesnih perkusionista. Alice in WonderBand je životni projekat čije jezgro čine muzičari Ana Vrbaški i Marko Dinjaški, koji su već 22 godine partneri kako na sceni tako i u životu, što daje novu dimenziju njihovom prisustvu i odnosu na sceni.

Višnja Obradović – rediteljka je glumica Srpskog narodnog pozorišta u Novom Sadu od 2011. godine. Edukovala se širom sveta u oblasti glume, scenskog pokreta, plesa i komedije del arte. Igra brojne uloge u svom matičnom pozorištu, radila režije scenskog pokreta za više predstava uz brojna priznanja i nagrade. Na Akademiji umetnosti u Novom Sadu bila docent na predmetima Scenski pokret i Komedija del arte.

Rekli su o predstavi

“Prvoklasni nastup ovo dvoje umetnika iz Srbije, iz Novog Sada zagolicao je publiku da poželi još da vidi i čuje. Publika u pozorištu Meta Teatar (Nemačka) nije se mogla dovoljno naslušati i nagledati: Ana Vrbaški i Marko Dinjaški proslavili su praznik zvuka i ritma. Veliku pažnju zaslužuje Anin glas. On je bogat, pun snage i blistave dubine. Ona peva čas ekstatično, čas lako, kao da se igra. I Marko joj je odgovarajući partner - peva, svira i daje ritam za svaku pohvalu.

Na ovom performansu jednostavno sve štima; na snazi su telo i glas, koreografija, tajming, igra, prisutnost na bini i režija Višnje Obradović. Čak i sa punim ustima vode, koju grgoću, njih dvoje stvaraju čarobnu muziku. Bravissimo!”

Peter Kes, Süddeutsche Zeitung, Minhen

Provodeći mnogo vremena u pozorištu zaista sam imao priliku da vidim svašta. Gluma podrazumeva izražajan vokal, ne samo na nivou dikcije, dok vokalna umetnost sve više uključuje i glumu kao, pre svega, izraz tela. Ono što radi Alice in WonderBand nisam video ni pre ni posle - jedinstveno spajanje, pretapanje pokreta u zvuk, stvaranje “perkusionističkog glasa”, tela koje igra, daje ritam i u isto vreme peva. Igor Burić, pozorišni kritičar

Predstava u sebi sabira elemente koncerta i novog cirkusa. Duhovito i naizgled bezazleno, kroz brz i intenzivan ritam igre, poziva gledaoca, svojim tempom i iskrenošću, da se seti snage koju poseduje telo, poziva na jednu vrstu buđenja kroz igru.

Pokazujući fokusiranost u igri i profesionalizam kroz trijumvirat preciznosti, usresređenosti i spontanosti, duo Vrbaški - Dinjaški zapravo podseća gledaoca da je telo starije od naše glave, da pamti i da može toliko toga da kaže.

Nataša Gvozdenović, pozorišna kritičarka

Predstava o nizu beskrajnih mogućnosti za kreativnost i razvijanje kreativnosti korišćenjem sopstvenog tela, osetljivosti i dosetljivosti, lepota i lakoća scenskog značenja i zvučanja, dostupna uvek i na svakom mestu.

Vladislava Vojnović, dramaturškinja, spisateljica, scenaristkinja

Red br	Manifestacija	Program	Datum	Gosti iz Beograda	Gosti iz Srbije	Inostrani gosti	Broj programa	Broj igranja	Broj gledalaca
5	Mesec nezavisne scene u Bitef teatru	Kiss	25.01.		Udruženje građana Otvoreni Krug Novi Sad		1	1	36

27.04.2020.

MESEC NEZAVISNE SCENE U BITEF TEATRU

Monodrama po motivima istoimenog romana Emila Zole / Émile Zola

NANA

Autorski projekat Milene Božić

Dramatizacija: Neda Gojković, Milena Božić

Režija: Tijana Vasić

Glumi: Milena Božić

Mentorstvo: Biljana Mašić

Kompozicija i korepeticija: Petra Perović

Kostim: Jovana Pantić

Scena: Nikola Nikolić

Scenski pokret: Anđelko Beroš

Foto: Nikola Čubrilo

Produkcija: Damjan Ivakić, Milica Radumilo.

PODRŠKA BITEF TEATRA:

PR: Slavica Hinić, Vesna Bogunović, Jelena Bogavac

Šef tehnike: Ljubomir Radivojević

Inspicijentkinja: Maja Jovanović

Svetlo: Dragan Đurković i Igor Milenković

Ton: Miroљub Vladić i Jugoslav Hadžić

Garderobierka: Marta Narančić

Dekorateri: Goran Gavrančić, Aleksandar Marinković, Vladan Milošević

Predstava je izvedena na sceni Kluba Bitef teatra (Bitef Art Cafe).

Produkcija: Fakultet dramskih umetnosti, Beograd, Srbija

Premijera: 2019. UK Vuk Karadžić (master rad iz glume na Fakultetu dramskih umetnosti, u klasi Biljane Mašić)

Trajanje: 75'

Nana je priča o sladostrašću, o predaji, ljubavi i ljudskoj požudi. Ona je oličenje moralnog ponora, uprizorenje prepuštanja sopstvenom "idu" i povlađivanja njegovim prohtevima. Nana je priča o ljudskim niskostima i nagonima, poigravanje sa onim nesvesnim i iskonskim, duboko zakopanim u ljudskoj prirodi. Ona dela više nego što misli, žudi pogrešno i više nego što joj prija, uživa u samoj sebi, diveći se svom iskrivljenom odrazu, upadajući u koviltac sopstvenog vrtloga. Nana je obilje krajnosti, neko ko je zagazio u baru niskosti i greha. Nana je ogledalo nama samima.

REČ AUTORKE :

„Monodrama „Nana“ nastala je kao master rad na predmetu gluma FDU u Beogradu, i dalje se izvodi kao predstava nezavisne produkcije. Moje interesovanje za ovo delo bilo je potegnuto za posebnostima dramskih događaja u struktuiranju ženskog sveta. Roman Emila Zole nastao je kao potreba da se ispita ukupan zbir proizvoda genetike i okoline u kojoj se stasava, te na taj način locirajući čovekovu prirodu u najvulgarnijim i najmračnijim trenucima. Slojevitost ovog dela jeste u tretiranju naizgled individualnog problema pojedinca, a na taj način sugerišući opšte stanje društva. Posle duge potrage, susrela sam se sa ženom koja je aktivan subjekat (a ne pasivni objekat) u literaturi. Roman je poslužio kao dobra osnova za pristup temeljnoj analizi lika žene koja se uzdiže iznad svih tradicionalnih definicija ženskog svetozazora. Ona poznaje surovost borbe u koju ulazi, sa muškom snagom, insistirajući na izgradnji vlastitog sveta, u kome može prkositi, sa lakoćom odvajati erotsko i čulno od osećaja. Žena vodjena nagonom onog koji vlada, pokreće na delanje - nagona moći. Ono što sam uspela u ovom procesu jeste talentovane da pronađe, mudre i maštovite žene sa kojima sam zajedno stvarala: Tijanu Vasić, Petru Perović i Nedu Gojković, koje su mi pomogle u struktuiranju i uprizorenju ovog dela. Moja je želja da nakon ovog perioda straha i neizvesnosti, nastavimo sa radošću da izvodimo našu „Nanu“.

O PREDSTAVI:

Emil Zola, francuski pisac, napisao je kontroverzni roman krajem XIX veka, 1879. godine. Glavni lik romana, Nana, odrasta u veoma disfunkcionalnoj porodici koja na nju ostavlja ozbiljne, trajne posledice i traume. Sa petnaest godina odlučuje da preuzme život u svoje ruke i počinje da se bavi najstarijom zanatom na svetu - prostitucijom. Harala je Parizom, zbog nje su svi muškarci na koje je nailazila ostavljali porodice, bankrotirali, gubili čast i reputaciju. Zbog spavanja sa grofom Mifom, dobila je dugo željenu ulogu u pozorištu. Nakon debakla njeno ime se nalazi u razgovorima svih Parižana, a senzacionalistički se pamti njeno telo, koje je u to vreme pokazala pred punom salom. Kako dolaze i prolaze jedan po jedan, Nana se obogaćuje i na samom vrhuncu karijere priznaje da joj najlepše bilo kada nije imala nijedne prebijene pare, ali je tada imala dušu.

Zataškavajući emocije, potrebe i strahove, praveći se uglednom ženom iz velikog Pariza, Milena Božić je, uz dramatizaciju Nede Gojković, prikazala Nanu u drugom ruhu, naizgled potlačenu, ali prepunu erotičnog stasa, koju Milena maestralno dočarava. Ispred nas vidimo malo drugačiju glavnu junakinju negoli u romanu - devojkicu koja žudi za svojim interesom, nesnađena u socijalnom svetu daljem od svoje kupler-kutije koja se nalazi na desnoj strani proscenijuma, crna i providna za prikazivanje svih „prljavih poslova“. Sa druge strane, pored prostitucije, Nana trpi i nasilje, u kome svakim udarcem još više voli nasilnika. Uz pratnju koncertnog klavira (Petra Perović), tvrdeći da je njen predašni bolan život kriv za sve što ona jeste sada, Nana nam otkriva pitanja ženskog subjekta, destrukcije mlade osobe, kao i spremnosti gubljenja obraza radi boljeg statusnog položaja. Kako je rekao Gistav Flober pišući pismo Emilu Zoli: „Nana se pretvara u mit, ne prestajući da bude stvarna“.

Foto: Nikola Čubrilo

Red br	Manifestacija	Program	Datum	Gosti iz Beograda	Gosti iz Srbije	Inostrani gosti	Broj programa	Broj igranja	Broj gledalaca
6	Mesec nezavisne scene u Bitef teatru	Nana	27.01.	Autorski projekat Milene Božić			1	1	69

28.02.2020.

MESEC NEZAVISNE SCENE U BITEF TEATRU

KRIK

Režija: Stefan Pavlović

Pomoćnik reditelja i majstor svetla: Danilo Lazović

Zvučni efekti: Miroslav Petrović

Grafički dizajn: Nikola Garović

Majstor tona: Pavle Tasić

Izvedba: Aleksa Dramićanin, Aleksandra Pavlović, Andreja Bogdanović, Andrija Antonijević, Anđela Živanović, Anka Todorović, Branislav Tasić, Danica Petrović, David Aleksić, Filip Milović, Ilija Ivanović, Isidora Arsić, Jana Desnica, Jana Mijailović, Kristina Vučković, Luka Milenković, Marko Marinković, Milena Vujičić, Natalija Đorđević, Nevena Matić, Ognjen Janković, Petar Petrović, Sara Bozović, Stanislava Ljubić, Jovan Aničić, Teodora Marković.

PODRŠKA BITEF TEATRA:

PR: Slavica Hinić, Vesna Bogunović, Jelena Bogavac

Šef tehnike: Ljubomir Radivojević

Inspicijentkinja: Maja Jovanović

Svetlo: Dragan Đurković i Igor Milenković

Ton: Miroljub Vladić i Jugoslav Hadžić

Garderoberka: Marta Narančić

Dekorateri: Goran Gavrančić, Aleksandar Marinković, Vladan Milošević

U Bitef teatru – ovacije nakon odigrane predstave

<https://www.facebook.com/2040308939352597/videos/204735640697696>

<https://www.facebook.com/2040308939352597/videos/655174864940586>

KRIK je postdramski pozorišni performans koji se bavi fenomenom epidemične apatije u našem neposrednom okruženju i širem društvenom kontekstu. Kroz niz slika se ocrtavaju siluete osnovnih problema naše današnjice koji usled sve izrazitije bezosečajnosti svakog pojedinca ali i okrutnosti političko-

Produkcija: KRIK TEATAR, Kragujevac, Srbija

Trajanje: 90'

ekonomskih sistema nikada nisu sasvim rešavani. To je autorska predstava trupe koju čini dvadeset i devet mladih istomišljenih ljudi. Ideja je tretirati problem apatije u društvu i načine na koje taj problem utiče na pojedinca. Usled eksperimentalnog koncepta na kome je predstava zasnovana, nijedno igranje ne liči na bilo koje prethodno, jer se razlikuju struktura, sadržaj, ansambl.

Ko čuti, ni ne zna kakve divne stvari ume da izgovori.

Beskompromisnost u izrazu i dijalog sa publikom, ovu predstavu čine živom, a i njene posetioce.

Jedna od osobenosti predstave KRIK jeste eksperimentalnost. Svako igranje se razlikuje od drugih po sadržaju, ansamblu, formi i trajanju, što znači da se nikada ista predstava ne igra dva puta.

KRIK je nezavisni teatar, osnovan je u decembru 2018. godine u Kragujevcu, s ciljem da nas podseti na aktuelne probleme u društvu u kome živimo i postavi pitanja na koja smo negde na putu ka tome da budemo ljudi, zaboravili.

Iz medija:

<https://www.oblakoder.org.rs/krik-mladih-u-bitef-teatru/>
<https://www.portalmjadi.com/krik-u-bitefu/>

Red br	Manifestacija	program	Datum	Gosti iz Beograda	Gosti iz Srbije	Inostrani gosti	Broj programa		Broj igranja	Broj gledalaca
7	Mesec nezavisne scene u Bitef teatru	Krik	28.01.		Krik teatar, Kragujevac		1		1	157

MESEC NEZAVISNE SCENE U BITEF TEATRU

31. 01. (19.00) - 1. 02.(03.00), 2020

From 7pm on January 31st to 3am on February 1st, 2020

Ivana Ivković

Performans / Performance

IN HIM WE TRUST / U NJEGA VERUJEMO

Poslednji deo trilogije i nastavak ranije započetih site-specific i performativnih radova:

- Lines, rows, columns (Dormitory) (Linije, redovi, kolone (Spavaonica))

Više: <https://www.eugster-belgrade.com/.../lines-rows-columns.../>

I- Babylon the Great (Veliki Vavilon)

Više: <https://www.youtube.com/watch?v=pgsDf2lhON8>

<https://www.eugster-belgrade.com/exhib.../babylon-the-great/>

Naslovni vizual: Saša Tkačenko

PODRŠKA BITEF TEATRA:

PR: Slavica Hinić, Vesna Bogunović, Jelena Bogovac

Šef tehnike: Ljubomir Radivojević

Inspicijentkinja: Maja Jovanović

Svetlo: Dragan Đurković i Igor Milenković

Ton: Mirosljub Vladić i Jugoslav Hadžić

Garderoberka: Marta Narančić

Dekorateri: Goran Gavrančić, Aleksandar Marinković, Vladan Milošević

/

Naslovni vizual: Saša Tkačenko

Bitef teatar / Bitef Theatre

ULAZ JE SLOBODAN / ENTRY IS FREE

Više/More:

<https://www.eugster-belgrade.com/artists/ivana-ivkovic/?section=exhibitions&exh=480&tab=1>
<https://www.eugster-belgrade.com/artists/ivana-ivkovic/?section=exhibitions&exh=480&tab=1>
<https://www.youtube.com/watch?v=qTzP0GRIP-o>
<http://www.beforeafter.rs/kultura/babylon-great-ivane-ivkovic>

Sva tri rada inspirisana su psihološkim procesima preuzimanja odgovornosti za sopstveni život, aktivnog rada na sebi i osamostalivanja od nametnutih normi i očekivanja društva. Radovi skreću pažnju na konstrukte društvenog poretka ali i naše lične bilo da se tiču izazova iskrene komunikacije sa sobom i drugima ili ideje verovanja u sebe ili drugoga.

Takođe, ova trilogija ispituje konstrukte ličnih relacija prema pitanjima rodnog identiteta i integriteta pokušavajući da locira limite sopstvene, ženske perspektive u sagledavanju i poimanju drugosti odnosno muškarca. Muško telo se u ovim performativnim instalacijama posmatra, doživljava i uključuje i kao subjekt i kao objekt. U procesima razumevanja i susretanja sa drugošću koja se želi i za kojom se čezne a polazeći od sopstvenih ranjivosti i izloženosti, zamenom klasičnih, očekivanih raspodela uloga i reprezentacija obnaženo i izloženo, muško telo tako postaje medij osetljivosti, nelagodnosti, senzualnosti.

Performans u trajanju "In Him We Trust" dotiče se tematike verovanja odnosno preispitivanja onoga u šta zapravo verujemo kroz doslovno podražavanje/odigravanje opšte poznate scene Strašnog suda. Strašni sud ili sudnji dan predstavlja verovanje eshatoloških religija u poslednji i konačni sud koji će na kraju istorije biti izveden nad ljudima kako bi razdvojio pravedne od grešnih, nakon čega će pravedni kao nagradu zadobiti večni život a grešni konačnu smrt kao kaznu. Performeri igraju uloge iz standardne ikonografije ove kompozicije koja postaje živa i u pokretu. Rad je zamišljen da se izvodi jednom kao osmočasovni site-specific performans i u direktnoj vezi sa zgradom BITEF teatra- nikada dovršenom katedralom nemačke evangelističke crkve.

Publika može tokom trajanja performansa da dolazi i odlazi, sedi, posmatra ili kontemplira reenactmant ove religijske kompozicije čime se ne oživljava samo konkretna scena već se angažuje potencijal samog objekta transgresirajući se u njegovu prvobitnu namenu. Telo i pokret ključni su faktor i emocionalno asocijativni potencijal ovog rada uobličeni spontanom koreografijom koju performer, prirodno i bez glume, izvode na konstrukciji koja podražava renesansni dojam perspektive. Rad potencira direktno i intimno suočavanje sa jednom od najprezentnijih biblijskih tema koja se oživljava, događa, improvizuje, transformiše i traje pred publikom.

UKRATKO O AUTORKI:

Ivana Ivković (rođena 1979. u Beogradu) diplomirala je slikarstvo i magistrirala crtež na Fakultetu likovnih umetnosti u Beogradu, gde je trenutno na doktorskim studijama iz oblasti slikarstva. Od 2002. godine izlagala je na više samostalnih izložbi u Srbiji, Austriji, Nemačkoj, Libanu, Italiji, Španiji, SAD-u, Turskoj, Danskoj, Kanadi, Indiji i učestvovala na nekoliko značajnih grupnih izložbi u zemlji i inostranstvu. Tri puta je bila finalistkinja Politikine nagrade za najuspešniju izložbu, 2007, 2010 i 2019. godine. Dobitnik je stipendije KulturKontakta iz Beča (Austrija) 2008, Residency Unlimited organizacije iz Njujorka (SAD) 2012, Casa dell Arte stipendije u Bodrumu (Turska) 2013, kao i stipendije grada Linca (Austrija) za 2014, stipendije Ministarstva kulture Kvebeka u Montrealu, stipendije Beirut Art Residency iz Libana, kao i nekolicine drugih programa. Njeni radovi se nalaze u Telenor kolekciji savremene srpske umetnosti, u kolekciji Muzeja grada Beograda kao i u nekoliko značajnih privatnih kolekcija u Njujorku, Bazelu, Lisabonu i Turskoj.

"In Him We Trust" is the last part of a trilogy and the continuation of two previous site-specific works: "Lines, rows, columns (Dormitory)" and "Babylon the Great". All three works are inspired by psychological processes of taking responsibility for one's own life, active work on oneself and making independent stance from the imposed norms and expectations of society. The works draw attention to the constructs of social order but also our personal ones, whether they concern the challenges of honest communication and ideas of belief within ourselves and with the others.

The works examine the personal relationships on issues of gender identity and integrity, trying to understand and interpret the limits of one's own / female perspectives in perceiving and understanding the otherness – men. In these performative installations, the male body is experienced both as a subject and as an object. In the process of understanding and encountering the other who is desired and longed for, and starting from our own vulnerabilities and exposures, by replacing the classic and expected roles of representations, the naked and exposed male body becomes a medium of sensitivity, discomfort and sensuality.

The durational performance "In Him We Trust" deals with the topic of trust and re-examines what we believe in through the recreation of the well-known scene of The Last Judgment. The Judgment Day represents the belief of eschatological religions in the last and final judgment which at the end of history will be performed over people to separate them: the righteous man will receive eternal life as a reward and the sinful man will have the final death as punishment. Performers play the roles from the standard iconography of this composition that becomes alive and moving. The work is intended to be performed once as an eight-hour site-specific performance. It is directly related to the building of BITEF Theatre - a never completed cathedral of the Evangelical church. During the performance, the audience will be able to come and go, sit, observe or contemplate a reenactment of the religious composition, which doesn't only enlivens a particular scene or event but engages the potential of the object itself by transgressing to its original purpose. Body and movement are a key factor and an emotional association to the work. The scene is shaped by a spontaneous choreography made by natural body movement of the performers who are free to interact without acting while performing on a scaffolding construction that simulates the renaissance impression of perspective. The work emphasizes the direct and intimate confrontation with one of the most representative biblical themes which is brought into life - happens, improvises, transforms and lasts in front of the audience.

ABOUT THE ARTIST:

Ivana Ivković (born 1979 in Belgrade / Serbia) holds a M.A. degree in Drawing from the Faculty of Fine Arts in Belgrade. Since 2002 she has exhibited in several very successful solo shows in Montreal, Belgrade, New York, Beirut, Dusseldorf, Vienna, La Coruña, Bodrum, Basel, Calcutta and Copenhagen as well as many group shows internationally. She is a three-time finalist of the prestigious Politika prize for the best exhibition and the holder of KulturKontakt Vienna, Austria, Artist in Residence scholarship for 2008, Residency Unlimited New York, USA, Artist in Residence scholarship for 2012, Casa dell Arte, Bodrum, Turkey, Artist in Residence scholarship for 2013, Les Gens Heureux, Artist in Residence program, Copenhagen, Denmark for 2013, scholarship of the City of Linz for 2014, Austria, Beirut Art Residency scholarship for 2015 and Can Serrat Barcelona full stipend for 2016. Her works are part of Telenor Collection of Serbian Contemporary Art, Collection of the Museum of Belgrade city and of several important private collections in New York and Basel

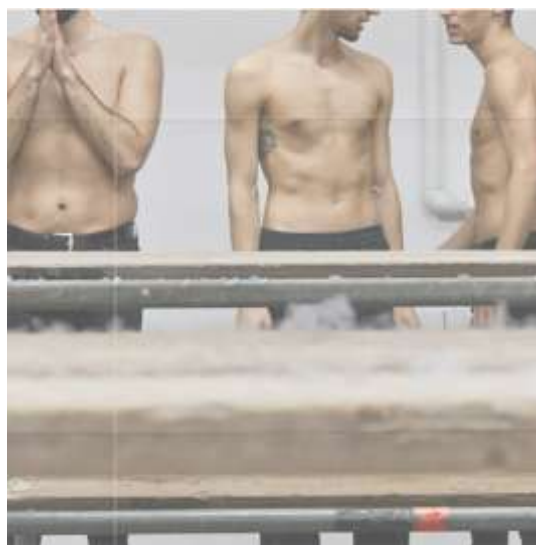

Foto: Milica Grbić (preuzeto sa Oblakoder Magazin)

IZ MEDIJA

<https://www.eugster-belgrade.com/in-him-we-trust-by-ivana-ivkovic/>

<https://www.oblakoder.org.rs/u-njega-verujemo-ivane-ivkovic-u-bitef-tetaru/>

<http://www.seecult.org/vest/u-njega-verujemo>

<http://rs.n1info.com/Kultura/a565344/U-Njega-verujemo-osmocasovni-performans-u-Bitefu.html>

Red br	Manifestacija	Program	Datum	Gosti iz Beograda	Gosti iz Srbije	Inostrani gosti	Broj programa	Broj igranja	Broj gledalaca
8	Mesec nezavisne scene u Bitef teatru	In Him We Trust / U Njega verujemo	31.01-01.02.	Autorka Ivana Ivković			1	1	360

01.02.2020.

Mesec nezavisne scene u Bitef teatru

Monja Jović

KIRI I KLODEL

Stilska vežba sa dramskim posledicama

Režija: Ivan Jović

Muzika: Ana Ćurčin

Scenografija: Nevena Šurlan

Kostim: Sonja Kotorčević

Animacije: Duško Korlat

Scenski pokret: Irina Mitrović

Lica:

Kiri / Maria Sklodowska-Curie: Jelena Cvijetić

Klodel / Camille Rosalie Claudel: Anđela Popović

Prva didaskalistkinja: Ana Ćuk

Druga didaskalistkinja: Maja Sofronijević

Truba: Marina Milošević

Inspicijent, sufler: Jasmina Anđelković

Dizajn svetla: Duško Korlat

Majstor tona: Ivan Ilić

Video projekcije i majstor pozornice: Vladislav Milić

Šminka, grafički dizajn: Nevena Šurlan

Garderoberi: Stana Ilić, Julijana Mičić

Rekviziter: Julijana Mičić

Dekorateri: Lazar Topalović, Aco Stojanović, Ivan Gospavić

Premijera: 03. 08. 2019, Prvo prigradsko pozorište Puls teatar Lazarevac

Koprodukcija: Prvo prigradsko pozorište Puls teatar Lazarevac (<http://www.pulsteatar.org.rs/>) i Terirem

Fotografija: Danilo Mijatović
Organizacija i marketing: Slađana Kalik, Marija Vlajić-Andelković

produkcija

PODRŠKA BITEF TEATRA:

PR: Slavica Hinić, Vesna Bogunović, Jelena Bogavac

Šef tehnike: Ljubomir Radivojević

Inspicijentkinja: Maja Jovanović

Svetlo: Dragan Đurković i Igor Milenković

Ton: Mirosljub Vladić i Jugoslav Hadžić

Garderobierka: Marta Narančić

Dekorateri: Goran Gavrančić, Aleksandar Marinković, Vladan Milošević

<https://www.youtube.com/watch?v=nfsT-9KC9rU>

<https://www.youtube.com/watch?v=VoxKTs0EEQQ>

https://www.youtube.com/watch?v=rrz2PO1B1FA&feature=emb_logo

„Kiri i Klodel“ je umetnički angažovana pozorišna predstava koja kroz opis individualne borbe dve žene sa društvenim ograničenjima ukazuje na problem ženskog identiteta u savremenom svetu. Dve mlade žene koje simbolički nose imena značajne vajarke i naučnice (Marije Kiri i Kamij Klodel), pa otud i simbolišu ženske potencijale, suočene sa nepremostivim izazovom u svojim životima, preispituju sve ono što su naučene da misle o sebi i svetu oko sebe i sagledavaju svoje živote iz potpuno novog ugla. Kiri i Klodel, snažno ocrtane protagonistkinje, povešće publiku u istraživanje sopstvenih unutrašnjih zidova koje svako od nas ima sklonost da u sebi podiže.

Foto; Danilo Mijatović

Lica:

KIRI - Mlada zapitana devojka u prvom činu; žena koja pokušava da izgleda kao muškarac u drugom, ubeđena da je lakše biti zapitani muškarac nego zapitana žena. Njeno ime zvuči isto kao prezime Marije Kiri, žene koja je bila žrtva Nauke.

KLODEL - Ambiciozna mlada devojka u prvom; pomirena žena u drugom činu. Njeno ime zvuči isto kao prezime Kamij Klodel, žene koja je bila žrtva Umetnosti.

DIDASKALISTI – senke svake ljudske i pozorišne drame. Dokazuju da je istina uvek sadržana u zgradama.

Mesto: Praznina sa pogledom na Zid.

Vreme: Vreme podizanja zidova, ekvivalentno, dakle, vremenu čovečanstva.

Zaplet: Kiri i Klodel dolaze u prazninu ispred Zida da bi tu odigrale svoju dramu nepotrebnosti. U svetu kom odavno nisu potrebna ni saznanja o čoveku, ni stvaranje lepote ili značenja, sukobljavaju se dva večna načela: vera nasuprot sumnji, služenje naučenim istinama nasuprot revoluciji. Drama opisuje proces u kom iz svakog srušenog mita nastaje jedan novi, koji onemogućuje dalje traganje, ali istovremeno pruža smisao i utehu. U tom procesu do ispunjenosti dovode samo saosećanje, zagledanost u drugog i spremnost da se u naporu razumevanja obuzda sopstvena priroda.

REČ REDITELJA

Duo dramu o Kiri i Klodel, dva simbolička karaktera koji predstavljaju Nauku i Umetnost, Skepsu i Veru – već u prvom čitanju video sam na sceni kao dramu sa četiri lika. Tako su od didaskalija, tih istina ispisanih u zgradama, od unutrašnjih misli i komentara – nastala još dva lika, uvodeći time još jedan sloj značenja u dramski sukob, ogoljavajući unutrašnju borbu u likovima i unoseći potpuno drugačiju i novu dinamiku u samo izvođenje.

Foto; Danilo Mijatović

Likovi Kiri i Klodel tako su praćeni svojim unutrašnjim sudijama, savetnicima, prijateljima i suparnicima, posmatračima i učesnicima, jer to su sve uloge koje naša unutrašnja bića preuzimaju, deleći naše ličnosti iznutra.

Praznina ispred zida, u kojoj se od jedinog postojećeg predmeta –

obične stolice – pravi svetilište, postaje platforma za igranje snova obe žene, spremne da zid pređu ili od njega naprave mit koji će život učiniti smislenim.

Sve to je potcrtno zvukom melanholične trube, koja će jednom zasvirati na kraju našeg sveta, pri konačnom ukidanju svih zidova i svih praznina koje pokušavamo da ispunimo smislom.

IZ MEDIJA: <https://www.danubeogradu.rs/2020/01/bitef-teatar-beogradska-premijera-predstave-kiri-i-klodel/>

Red br	Manifestacija	Program	Datum	Gosti iz Beograda	Gosti iz Srbije	Inostrani gosti	Broj programa	Broj igranja	Broj gledalaca
--------	---------------	---------	-------	-------------------	-----------------	-----------------	---------------	--------------	----------------

9	Mesec nezavisne scene u Bitef teatru	Kiri I Klofel	01.02.		Puls Teatar, Lazarevc i Filmska produkcija Terirem		1	1	180
---	--------------------------------------	---------------	--------	--	--	--	---	---	-----

MESEC NEZAVISNE SCENE U BITEF TEATRU
05.02.2020.

#MANIFESTO

Cirkus teatar / Circus Theatre

Tekst i izvođenje / Playwright & cast: Andrej Tomše

Režija i dizajn svetla / Direction & Light design:

Hristina Vasić Tomše

Originalna muzika / Original music: Slobodan Ivanović

Koreografija / Choreography: Branko Potočan

Fotografije / Photography: Alex Brenner

Tehničko vođstvo / Lead technician: Tilen ,Vipotnik

Predstava sadrži citate / The performance includes quotes by Srečko Kosovel and Andre

Agassi

PODRŠKA BITEF TEATRA:

Organizacija: Sanja Ljumović

PR: Slavica Hinić, Vesna Bogunović, Jelena Bogavac

Šef tehnike: Ljubomir Radivojević

Inspicijentkinja: Maja Jovanović

Svetlo: Dragan Đurković i Igor Milenković

Ton: Miroљub Vladić i Jugoslav Hadžić

Garderobarka: Marta Narančić

Dekorateri: Goran Gavrančić, Aleksandar Marinković, Vladan Milošević

The performance includes quotes by Srečko Kosovel and Andre Agassi

Umetničke rezidencije / Artistic residencies:

Theaterhaus Berlin, Tanzfabrik Berlin, Maison des Jonglages Paris

<https://vimeo.com/213273106>

<https://www.facebook.com/exteater/videos/715472718863261>

#Manifesto je provokativan umetnički manifest pun humora u izvođenju transnacionalne umetnice Hajdi Blumenfeld. Interdisciplinarni solo u kome se stapaju umetnost cirkusa i pozorišta, pri čemu žongliranje doprinosi scenskom izrazu na isti način kao i sama gluma. U estetskom smislu se #Manifesto naslanja na tradiciju nemačkog varijetea s početka XX veka dok kolektivni imaginarijum evropskog gledaoca smešta u savremen kontekst.

Mada je virtuozna žonglerka, Hajdi sebe smatra pre svega performerkom koja koristi umetnost žongliranja kao sredstvo izražavanja. Kako stvarati umetnost? Kako biti umetnik u vremenu kada bi svako želeo da bude umetnik? U doba procvata hipsterizma su ova pitanja naročito relevantna. Protagonistkinja kroz žonglažu saopštava svoj stav o umetnosti. Iako predstavlja užitek za oči par excellence, žongliranje je u osnovi umetnost rizika, discipline, nepredvidivosti. Sve to karakteriše i samu umetnost. Predstava stoga istražuje metaforički potencijal žongliranja u kontekstu umetničkog manifesta i performansa.

Hajdi Blumenfeld briše granice između kiča i vrhunske umetnosti, između ozbiljnog i smešnog, između muškog i ženskog. Njena iskrenost i provokativnost navode publiku da reaguje, čime se uspostavlja saučesnički odnos između publike i lika. Mada se iza ženskog lika krije glumac, Hajdi ne dopušta da joj bude neprijatno zbog nečega što se u društvu smatra "drugačijim". Umesto toga se fokusira na poruku koju želi da prenese i na samu umetnost žongliranja koju izvodi, pa tokom predstave "neobično" prerasta u "izuzetno".

#Manifesto je smeo postdregovski solo koji spaja istančan lik sa prefinjenom žonglažom. A iznad svega je iskren hvalospev umetnosti,

Foto / Photo. Alex Brenner

Produkcija / Production Slimane Brahimi: EX-teater, Ljubljana, Slovenia
Koprodukcija / Coproduction: Mini Teater, Zavod Vitkar

Premijera / Premiere: 13.05.2017.

Projekat je podržala Gradska opština Ljubljana / Financial support: Municipality of Ljubljana

Trajanje / Duration: 45 min

#Manifesto is a humorous and provocative art manifesto conducted by the character of transnational artist Heidi Blumenfeld. It is a one-performer piece which fuses circus and theatre, where the art of juggling serves the piece in the same way the acting does. The aesthetics of #Manifesto is based on the tradition of the German variety of the early 20th century. The piece takes the imagery of European spectators' collective subconsciousness and places it into a contemporary context. Although a virtuoso juggler, Heidi sees herself as a performance artist who uses juggling as one of her weapons. How to do art? How to be an artist in a time when everyone wants to be an artist? Considering the recent outburst of hipsterism, these questions are now particularly relevant. The protagonist uses juggling to highlight her statements on art. Apart from offering a visual treat, juggling is essentially an art of risk, discipline and unpredictability. All of these are also firmly linked to art as such. Hence, the piece explores the metaphorical potential of juggling in the context of an art manifesto and performance.

Heidi Blumenfeld crosses borders between kitsch and high art, between funny and serious, between the masculine and the feminine. Her honesty and her cheekiness draw the public to react, which results in a steady complicity between the audience and the performer. Although there is a male actor behind this female character, Heidi does not let herself be troubled by what might be considered "different" in our society. Instead, she focuses on the message she is about to convey and on the art of juggling she exercises, making the "not

da ne bismo zaboravili šta to ona beše.

ordinary” become “extraordinary” in the process. #Manifesto is a cheeky post-drag art manifesto which merges highly refined juggling and a highly defined character. And above all, it is an honest celebration of art (so that people don't forget what it's about).

Foto / Photo. Alex Brenner

Red br	Manifestacija	Program	Datum	Gosti iz Beograda	Gosti iz Srbije	Inostrani gosti	Broj programa	Broj igranja	Broj gledalaca
10	Mesec nezavisne scene u Bitef teatru	#Manifesto	05.02.			Ex-Teater – Društvo za transdisciplinarno gledališče, Ljubljana, Slovenija	1	1	81

MESEC NEZAVISNE SCENE U BITEF TEATRU

14.02.2020.

NIKO I NIŠTA

Plesno-cirkusko-dramski antispektakl

Režija: Ana Popović

Izvođači: Danka Sekulović, Tamara Pjević i Maja Nikolić

Muzičar: Dimitrije Spremo

Organizacija i marketing: Slađana Kalik, Marija Vlajić-Andelković, Maja Sofronijević

Izvršni producent: Ivana Nedeljković

Inspicijent / sufler: Jasmina Andelković

Tehničar svetla i tona: Ivan Ilić

Majstor pozornice: Vladislav Milić

Garderobier: Mirjana Puača

Rekviziter: Julijana Mičić

Dekorateri: Ivan Gospavić, Aco Stojanović

Grafički dizajn i fotografija: Slavica Dolašević

PODRŠKA BITEF TEATRA:

Organizacija: Sanja Ljumović

PR: Slavica Hinić, Vesna Bogunović, Jelena Bogavac

Grafički dizajn i fotografija: Slavica Dolašević
Produkcija: Tri Groša i Prvo prigradsko pozorište Lazarevac, Puls Teatar

Šef tehnike: Ljubomir Radivojević
 Inspicijentkinja: Maja Jovanović
 Svetlo: Dragan Đurković i Igor Milenković
 Ton: Mirosljub Vladić i Jugoslav Hadžić
 Garderobierka: Marta Narančić
 Dekorateri: Goran Gavrančić, Aleksandar Marinković, Vladan Milošević

Premijera: 23.12.2019 u Prvom prigradskom pozorištu Lazarevac, Puls Teatru
 Predstava je podržana od strane Ministarstva za kulturu i informisanje Republike Srbije.
 Trajanje: 60 min.

<https://www.pulsteatar.org.rs/predstave/8-predstave/244-71-pozorisna-predstava-niko-i-nista-decembar-2019>

„Niko i Ništa“ je nova predstava umetničke grupe „Tri groša“ čija se premijera održala 23.12.2019 u 20 časova u Prvom prigradskom pozorištu Lazarevac, Puls Teatru, koje je i koproducent predstave.

Ova multidisciplinarna predstava inspirisana je memoarima Džordža Orvela *Niko i ništa u Parizu i Londonu* / George Orwell *Down and Out in Paris and London*, Beketovim skitnicama / Samuel Beckett, Vladimir and Estragon (*Waiting for Godot*), Badjuovim tekstom *Naša nevolja dolazi izdaleka, naše zlo dopire nadaleko* / Alain Badiou *Notre mal vient de plus loin*, kao i svakodnevicom, lokalnom i globalnom, tranzicionim kapitalizmom i klimatskom krizom.

Fotografija: Slavica Dolašević

Predstava pripada tradiciji fizičkog teatra, ne koristi jezik kao sredstvo komunikacije, već njen tekst predstavljaju upravo tela izvođača, njihovi odnosi, ritmovi, predmeti prisutni na sceni koji nose snažan simbolički potencijal i situacije koje nastaju u interakciji svih elemenata. Pažnja i interpretativni alat gledaoca, na taj način, angažovani su ali i zabavljeni sve vreme predstave. Gradeći snažan klovnovski izraz kod izvođača, autorski tim želi da progovori o ozbiljnim temama na pitak, nežan i oslobađajući način.

Autorski tim predstave čine rediteljka Ana Popović i izvođači Danka Sekulović, cirkuska akrobatkinja, Tamara Pjević, plesačica i Maja Nikolić, glumica i u formalnom pogledu, nastavljaju istraživanje na polju tela, izvođačkog, ali i društvenog, započeto u ranijim zajedničkim projektima. U autorskom timu nalazi se prvi put mladi perkusionista Dimitrije Spremo, zadužen za muzički izraz predstave, a tu je ponovo i Slavica Dolašević, i ovog puta odgovorna za art direkciju. Autorski tim definiše svoju predstavu kao dramsko-cirkusko-plesni antispektakl. Sa ovom predstavom, grupa „Tri groša“ nastavlja da neguje tradiciju „pozorišta za sve generacije“.

Red br	Manifestacija	Program	Datum	Gosti iz Beograda	Gosti iz Srbije	Inostrani gosti	Broj programa	Broj igranja	Broj gledalaca
11	Mesec nezavisne scene u Bitef teatru	Niko i ništa	14.02.		Tri groša, Beograd i Puls teatar, Lazarevac, Srbija		1	1	116

MESEC NEZAVISNE SCENE U BITEF TEATRU

19.02.2020.

PREMIJERA

MAJKE

Tekst, koncept i režija: Sanja Krsmanović Tasić

Uloge:

Majka: Marta Keler

Post-majka: Jovana Mihić

Pra-majka: Sanja Krsmanović Tasić

Muzika (i izvodi): Jugoslav Hadžić

Kostim: VIVID DESIGN (Olja Stojanović)

Scenografija: Nikola Tasić

Izrada scenografije: ARBOS

Rekvizita: Bojan Golubović

Dizajn programa i plakata: Anastasia Tasić

Fotografija: Sara Revišin

Bitef teatar:

Odnosi s javnošću: Slavica Hinić, Vesna Bogunović, Jelena Bogavac

Šef tehnike: Ljubomir Radivojević

Inspicijentkinja: Maja Jovanović

Premijera 19. februar 2020. Bitef teatar

Produkcija: UUU-Umetnička Utopija i Hleb teatar, u saradnji sa kulturnim centrom Magacin u Kraljevića Marka i Bitef teatom.

Podrška: Ministarstvo kulture i informisanja Republike Srbije

Trajanje 60 minuta

Svetlo: Dragan Đurković i Igor Milenković
Ton: Miroљjub Vladić i Jugoslav Hadžić
Garderoberka: Marta Narančić
Dekorateri: Goran Gavrančić, Aleksandar Marinković, Vladan Milošević

https://www.youtube.com/watch?v=cHaINFy_XM0

Predstava propituje i traga za suštinom odgovora na pitanje: „Biti ili ne biti majka?” Kroz likove Majke, Pramajke i Postmajke, tri generacija žena, predstava traga za suštinom majčinstva, pojmovima koji su u majku utkani, kao što su “briga”, “krivica”, “nežnost”, ali ujedno daje i kritiku institucionalizovanih praksi materinstva u savremenom društvu, potrošačkog konteksta trudnoće, majčinstva, odrastanja, kao i nacionalnog straha od “bele kuge”.

Predstava je posvećena majci, ali ne samo onoj posvećenoj, brižnoj i dobroj, već i svim majkama hrabrosti i kukavičluka, istrajavanja i odustajanja, majkama koje su utkane u nama, bilo kog da smo pola i opredeljenja.

ODLOMAK IZ PREDSTAVE:

Kriva sam što ne brinem
Kriva sam što previše brinem
Kriva sam jer ne spavam jer čekam
Kriva sam što spavam što sam umorna
Kriva sam što neću da odraste
Kriva sam što želim da odraste
Kriva sam jer ga previše mazim
Kriva sam što je strašno razmaženo
Kriva sam što sam stroga majka
Kriva sam što sam previše blaga
Kriva što ne znam da budem majka
Kriva što sam majka.

„Majka je svačija domovina. Majka je univerzalna kategorija svih ljudskih bića, od pamtiveka. A opet, ‘svaka majka nije od kajmaka’, i možda budućnost krije odlazak iz zajedničke nam države Majčinstva. I to će se uskoro desiti. Netaće ta jedina spona koja nas veže, to da smo izašli svi iz utrobe neke žene. Da nam je zajedničko poreklo Majka. Postaće nova tema apgrejda posle pametnih sprava, kuća i vozila. Uskoro će se proizvoditi mašine sa oblim vratima nalik na veš mašine, kroz čije staklo će se pratiti razvoj i napredak embriona hranjenih kroz cevčicu zakačenu za trbuh pročišćenih i proverenih gena, oslobođenih svih naslednih bolesti ali i osobina koje će se smatrati nepoželjnim. Ono što sledi je nova izdaja i podela, onih koje je majka iznedrila, i onih koje je mašina”, navela je Sanja Krsmanović Tasić povodom predstave.

REČ AUTORKE:

Kroz likove tri generacije pre svega ćerki, a zatim i likova majke, pramajke i postmajke progovara se o majčinstvu. Majka je svačija domovina. Majka je univerzalna kategorija svih ljudskih bića, od pamtiveka. A opet, “svaka majka nije od kajmaka”*, i možda budućnost krije odlazak iz zajedničke nam države Majčinstva. I to će se uskoro desiti. Netaće ta jedina spona koja nas veže, to da smo izašli svi iz utrobe neke žene. Da nam je zajedničko poreklo Majka. Postaće nova tema apgrejda posle pametnih sprava, kuća i vozila. Uskoro će se proizvoditi mašine sa oblim vratima nalik na veš mašine, kroz čije staklo će se pratiti razvoj i napredak embriona hranjenih kroz cevčicu zakačenu za trbuh pročišćenih i proverenih gena, oslobođenih svih naslednih bolesti ali i osobina koje će se smatrati nepoželjnim. Ono što sledi je nova izdaja i podela, onih koje je majka iznedrila, i onih koje je mašina. Ova predstava je posveta majci. Ne samo onoj posvećenoj, brižnoj i dobroj. Svim majkama hrabrosti i kukavičluka. Majkama istrajavanja i odustajanja, majkama koje su utkane u nama, bilo kog da smo pola i opredeljenja. Ova predstava je o rađanju i umiranju majke, i njenoj besmrtnosti. Ova predstava je o ljubavi.
Sanja Krsmanović Tasić

Fotografija: Sara Revišin

IZ MEDIJA :

https://www.danas.rs/kultura/marta-keler-u-predstavi-majke-hleb-teatra-u-bitef-teatru/?fbclid=IwAR06KtlmsCxSvaGFwidjXhVzVWWSs8gs9HvQqy1CuUpLdklEwj_7zuqXs

<http://www.seecult.org/vest/biti-ili-ne-biti-majka>

<https://time.rs/nastani/36b06e1ed9>

<https://www.danas.rs/kultura/marta-keler-u-predstavi-majke-hleb-teatra-u-bitef-teatru/>

<https://www.atastars.rs/vesti-ostalo/kultura/284761-premijera-predstave-majke-hleb-teatra-u-bitef-teatru/>

<https://www.cupavakeleraba.com/2020/02/09/premijera-predstave-majke-hleb-teatra/>

https://topvesti.rs/c/qe_TK3ABSd2VWSbwPrKX/2020-02-09/premijera-predstave-majke-hleb-teatra-u-bitef-teatru

Fotografija: Sara Revišin

Red br	Manifestacija	Program	Datum	Gosti iz Beograda	Gosti iz Srbije	Inostrani gosti	Broj programa	Broj igranja	Broj gledalaca
11	Mesec nezavisne scene u Bitef teatru	Majke	19.02.	Hleb Teatar, Beograd.			1	1	159

27.02.2020. / U 12.00 sati

PROMOCIJA ČASOPISA SCENA 3/4

izdanje na srpskom i engleskom jeziku

Govore: Aleksandar Milosavljević, Miki Radonjić, Željko Jovanović,
Marina Mađarev I Miloš Latinović

Klub Bitef teatra (Bitef Art Cafe)
Skver Mire Trailović

ULAZ SLOBODAN

Časopis možete

peuzeti: <http://www.pozorje.org.rs/.../2020/02/Scena-4-2019.pdf...>

Red br	Manifestacija	Program	Datum	Gosti iz Beograda	Gosti iz Srbije	Inostrani gosti	Broj programa	Broj igranja	Broj gledalaca
12	Promocija časopisa	Scena 3/4 - 2019	27.02.		Sterijino Pozorje, Novi Sad		1	1	30

DANI SMILJANE MANDUKIĆ 4

14.06.2020, u 12:00

Svečano otvaranje

Skver Mire Trailović, Ispred Bitef teatra

Tradicionalni fleš mob sastavljen od pokreta Smiljane Mandukić

TRGOVI PLEŠU

na kompoziciju „Golubica” koju je napisao Jugoslav Hadžić inspirisan Jelicom Golubović (96), jednom od prvih igračica Smiljane Mandukić i Beogradskog savremenog baleta, koja danas živi u Korčici.

Foto: Lidija Antonović

Dizajn plakata; Anastasija Tasić

Naslovna fotografija: plakat za Dane Smiljane Mandukić, dizajn Anastasija Tasić

Produkcija: Hleb teatar uz podršku Bitef teatra, Beograd, Srbija

„A igra je najplemenitija od svih veština, jedina kod koje se služimo isključivo svojim rođenim telom.” „Aska i vuk” Ivo Andrić

U skladu sa novonastalom situacijom, predstava je igrana uz maske na licima, i na bezbednoj udaljenosti, a u odeći crne ili crno-bele boje. Svi su bili pozvani da učestvuju, a u narednim danima su bili obavešteni i o vremenu proba, na kojima su mogli da nauče korake!

Manifestacija Dani Smiljane Mandukić važna je za sve aktore izvođačkih umetnosti, a potrebna pre svega zbog edukacije novih naraštaja o ličnosti i delu Smiljane Mandukić (1908-1992), kao i zbog osveščivanja istorije, tradicije i kontinuiteta savremene umetničke igre u Srbiji.

Projekat je ujedno i platforma za vidljivost i podršku aktuelnim i budućim domaćim umetnicima, igračima i koreografima savremene igre, uz osvrt na položaj savremene igre na kulturnoj mapi Srbije onda i sada.

Udruženje baletskih umetnika Srbije je, inače, ustanovilo 2012. godine nagradu “Smiljana Mandukić” za najbolju interpretaciju u domenu savremene umetničke igra, a “Pošte Srbije” su 2019. godine, u okviru izdanja prigodnih poštanskih marki posvećenih umetničkoj igri, izdale i marku sa likom velike koreografkinje Smiljane Mandukić.

Foto: Lidija Antonović

Red br	Manifestacija	Program	Datum	Gosti iz Beograda	Gosti iz Srbije	Inostrani gosti	Broj programa	Broj igranja	Broj gledalaca
13	4. Dani Smiljane Mandukić	Fleš mob Trgovi plešu	14.06	Hleb Teatar			1	1	56

28.10.2020.
04.11.2020

24. FESTIVAL KOREOGRAFSKIH MINIJATURA – FKM
TESTIRAJ SE NA IGRU - Revijalni program
PROGRAM U BITEF TEATRU

PREMIJERNO IZVOĐENJE

(Dve jedenočinke dobitnice nagrade Ohrabrenje na 23. FKM-u)

- DEO MENE I JA
- VITA BREVIS

Nagrada OHRABRENJE predstavlja program podrške domaćim umetnicima koji podstiče koreografsko stvaralaštvo i razvoj umetničke igre u Srbiji. Dodeljuje se u okviru takmičarskog programa Festivala koreografskih minijatura koreografu za njegov desetominutni rad. Nagrada pruža priliku za realizaciju celovečernje plesne predstave u produkciji Udruženja baletskih umetnika Srbije, koja će premijerno biti izvedena na narednom festivalskom izdanju. Nagradu Ohrabrenje dodeljuje umetnički savet udruženja

DEO MENE I JA

Koreografkinja: Sandra Milošević

Autor muzike: Darko Vidaković

Kostimografkinja: Milica Vekić

Igrači/ce: Aleksandra Miladinović, Dika Babić, Marina Maksimović, Matija Jamina, Tamara Krstić, Tijana Koprivica, Stefan Tešić
(Nagrada Ohrabrenja na 23. FKM-u)

Fotografije: Stanko Đalić Cane

Reč autorke

Ovo je hip hop predstava. Svoj umetnički izraz pronalazim u kombinovanju elemenata savremene igre i hip hopa...

Čovek uzalud traga da otkrije sebe, smisao je u kreiranju sebe. Ako imamo podršku i energiju „svoje ekipe“ kreiramo nešto mnogo veće... Ne želim da publici dam odgovor, želim da ga pronađu sami u igri koju posmatraju.

SANDRA MILOŠEVIĆ

Rođena je u Južnoj Koreji 2000. godine. Po završetku srednje Baletske škole „Lujo Davičo“ - Odsek savremene igre, 2019. godine upisuje Institut za umetničku igru (odsek: koreografija). Pored savremene igre od 2011. godine se bavi hip-hopom. Osvojila je prvo mesto na školskom i treće mesto na republičkom takmičenju 2016. godine, a zatim 2018. i 2019. drugo mesto na školskom takmičenju. Pohađala je mnoge plesne seminare savremene igre, klasičnog baleta, hip hopa i drugih urbanih stilova, od kojih posebno izdvaja: Isidoru Stanišić, Tomek Pomersbach, Maciej Kuzminski, Bahram M. Juldasev, Lavel Smith, Charles Nguyen, Zacc Milne, EZ Twins, Kenzo Alvares, Salah.

Učestvovala je kao igrač u omladinskim predstavama „Otrovna omladina“ gde je bila i deo autorskog tima (Centar za obrazovanje i kulturu „Božidarac 1947“, 2017) i „Zašto ti?“ u koreografiji Jakše Filipovca (BITEF Teatar, 2019), zatim plesnoj predstavi „Marko“ u koreografiji Nikole Pavlovića (UK „Vuk Karadžić“, 2020).

Od 2015. godine radi kao instruktor modernih plesnih stilova. Bila je angažovana kao igrač u emisiji „Tvoje lice zvuči poznato“ i imala više nastupa kao plesna pratnja domaćim i inostranim muzičkim izvođačima. Učesnica je mnogobrojnih takmičenja urbanih i modernih stilova. Sa svojom hip hop grupom „Yong“, u kojoj je koreografkinja, je na više domaćih i inostranih plesnih festivala odnela prve nagrade. Dobitnica je nagrade Ohrabrenja na 23. Festivalu koreografskih minijatura – FKM, za svoj koreografski rad „Deo mene i ja“.

Produkcija: Udruženje baletskih umetnika Srbije 2020

Po motivima istoimenog romana Justejna Gordera /Jostein Gaarder
VITA BREVIS

Koreografkinja: Katarina Ilijašević

Dramaturg: Luka Jovanov

Kompozitor i dizajner zvuka: Aleksa Jeremić

Kostimograf: Miloš Janjić

Asistentkinja kostimografa: Sara Savić

Igrači/ce: Jovana Grujić, Nina Pantović, Bisera Dimčeva i Jana Milenković

(Nagrada Ohrabrenja na 23. FKM-u)

Fotografije: Stanko Đalić Cane

Reč autorke:

Predstava „Vita brevis“ nastala je po motivima iz istoimene knjige Justejna Gordera koja kroz sećanja glavne junakinje preispituje posledice gubitka nežnosti, dodira, podrške, sigurnosti, uopšte intimnog odnosa, suštinski - ljubavi.

Linija narativnog toka jeste unutrašnji proces mirenja sa gubitkom u stadijumima definisanim kroz istraživanje Frojdovog rada tuge i ličnih doživljaja učesnika. Ona definiše put do oporavka, unakrsno iskrzan okolnostima, svakodnevicom, vremenom koje ne čeka da se bilo koji emotivni krah zaokruži i zaceli, te spaja nežnost prema samom sebi sa ožiljcima koji su nastali kao plod gubitka te iste nežnosti.

Ovo je predstava o sreći, osvetoljubivosti, igrama, neprijatnosti, niskim strastima, grozoti, kontradiktornostima.

Ovo je predstava o otkucanjima.

KATARINA ILIJAŠEVIĆ

Rođena je u Beogradu 1999. Završila je srednju Baletsku školu „Lujo Davičo“, 2018. godine - Odsek za savremenu igru u klasi Isidore Stanišić i Ane Ignjatović. Osvojila drugu nagradu na republičkom takmičenju baletskih škola u kategoriji savremene igre 2018. godine u Novom Sadu. Trenutno je student III godine na Institutu za umetničku igru, odsek: koreografija.

Kao igrač se ostvaruje u mnogobrojnim predstavama i performansima, među kojima su „Sve(je)dno“ u koreografiji Luke Stojkovića (Studentski kulturni centar, produkcija Udruženja baletskih umetnika Srbije, 2018), „Un-becoming“ u koreografiji Macieja Kuzminskog, „Beli Bolero“ u koreografiji Merav Dagan, „I II III x VI“ u koreografiji Dagmar Dachauer (UK „Vuk Karadžić“, produkcija Instituta za umetničku igru, 2019), „Godina bez leta“ u koreografiji Jovane Rakić, Marka Milića i Dušana Murića (BITEF teatar, koprodukcija: Stanica - Servis za savremeni ples, 2019), „Šta biste dali za poslednjeg svica?“ autora Nede Kovinić (Kulturni centar Beograd, 2020).

Kao koreografkinja kreira program otvaranja studentskog festivala FIST na sceni UK „Vuk Karadžić“ (2017), zatim prikazuje svoj autorski rad „Umre(žene)“ u okviru finala 22. Festivala koreografskih minijatura (2018) i na F. A. K. I. festivalu u Zagrebu (2019). Saraduje kao koreografkinja sa rediteljem Lukom Jovanovom na dramskim predstavama „Jasan kraj“ koja je igrana na maloj sceni Pozorišta mladih u Novom Sadu (2018) i „Ljubavna lektira“ u Omladinskom pozorištu DADOV (2020). Na 23. Festivalu koreografskih minijatura 2019. godine osvaja treću nagradu, nagradu kritike i nagradu Ohrabrenje sa koreografskom minijaturom VITA BREVIS. Realizaciju projekta je podržalo Ministarstvo kulture i informisanja RS i Institut za strateška istraživanja i analize. KC Magacin i Institut za umetničku igru su ustupili prostor za pripremu predstave.

Uz slogan TESTIRAJ SE NA IGRU,

Udruženje baletskih umetnika Srbije (UBUS), kao organizator Festivala koreografskih minijatura (FKM) koji promovise koreografsko stvaralaštvo u oblasti savremene umetničke igre, poziva koreografe da prijave svoje radove za konkurs festivala do 20. oktobra. Konkurs je otvoren za sve stilove umetničke igre i podrazumeva koreografska ostvarenja do 10 minuta trajanja.

Festival koreografskih minijatura se realizuje uz podršku Ministarstva kulture i informisanja RS.

Red br	Manifestacija	Program	Datum	Gosti iz Beograda	Gosti iz Srbije	Inostrani gosti	Broj programa	Broj igranja	Broj gledalaca
14	24. Festival koreografskih minijatura.	Deo mene i ja Vita Brevis	28.10.	Udruženje baletskih umetnika Srbije 2020			1	1	93
		Deo mene i ja Vita Brevis	04.11.	Udruženje baletskih umetnika Srbije 2020				1	85
							1	2	178

Gostovanja u Bitef teatru				Gosti					
	Progrem/ Manifestacija	Naziv događaja	Datum gostovan ja	Iz Beograda	Iz Srbije	Iz inostranstv a	Broj gl gosti iz Bg-a	Broj gl gosti iz Srbij e	Broj gl gosti iz inost r
17.	Mesec nezavisne scene u Bitef teatru	Iza zatvorenih vrata / No exit	15.01.	Udruženje Putujući glumac, Beograd, Srbija			95		
18.	Mesec nezavisne scene u Bitef teatru	Vrtenje – Esej u pokretu	16.01.	Udruženje umetnička utopija i Hleb Teatar, Beograd, Srbija			18		
19.	Promocija knjige	Saša Brajović: Lujo Davičo – Fragmenti života	23.01.	Izdavač: Clio (Klepsidra) Beograd, Srbija			40		
20.	Mesec nezavisne scene u Bitef teatru	Bol	24.01.	Autorski projekat Mile Manojlović, Beograd, Srbija			104		
21.	Mesec nezavisne scene u Bitef teatru	Kiss	25.01.		Udruženje građana Otvoreni krug Novi Sad, Srbija			36	
22.	Mesec nezavisne scene u Bitef teatru	Nana	27.01.	Autorski projekat Milene Božić, Beograd, Srbija			69		
23.	Mesec nezavisne scene u Bitef teatru	Krik	28.01.		Krik teatar, Kragujevac, Srbija			157	
24.	Mesec nezavisne scene u Bitef teatru	In him we trust (u njega verujemo)	31.01-01.02.	Performans autorke Ivane Ivković, Beograd, Srbija			360		
25.	Mesec nezavisne scene u Bitef teatru	Kiri i Klodel	01.02.		Puls teatar, Lazarevac i Filmska produkcija Terirem, Srbija		180		
26.	Mesec nezavisne scene u Bitef teatru	#Manifesto	05.02.			Ex-teatar – Društvo za transdisciplinarno gledališće, Ljubljana, Slovenija			81
27.	Mesec nezavisne scene u Bitef teatru	Niko i ništa	14.02.		Tri groša, Beograd i Puls teatar, Lazarevac, Srbija			116	
28.	Mesec nezavisne scene u Bitef teatru	Majke (premijera)	19.02.	Hleb Teatar i Udruženje Umetnička utopija, Beograd, Srbija			159		
29.	Promocija časopisa	Scena 3/4 -2019	27.02.		Bitef Teatar, Beograd i Sterijino pozorje, Novi Sad, Srbija			30	
30.	4. Dani Smiljane Mandukić	Fleš mob Trgovi plešu	14.06	Hleb Teatar, Beograd, Srbija			56		
31.	24. Festival koreografskih minijatura –	Premijera Deo mene i ja	28.10.	Udruženje baletskih umetnika Srbije – UBUS, 2020, Beograd, Srbija			93		
32.	Testiraj se na igru. Revijalni program.	Premijera Vita Brevis	28.10.						

1 7.		Deo mene i ja	04.11.				85		
1 8.		Vita Brevis							
	UKUPNO	Programa 16		12	5	1	1259	339	81
		Izvodjenja=18		Izvodjenja=18			Gledalaca=1679		
		Gledalaca=1679		18 (12 iz Beograda+5 iz Srbije+1 iz inostranstva)			1679 (iz Beograda=1259 + iz Srbije=339 + van Srbije=81)		

4.8.4. Posebni programi Bitef teatra u 2020.

4.8.4.1. Programi Bitef teatra izvedeni van matičnog prostora

20.02.2020.

Multimedijalna izložba

ROĐENDANSKI POKLON BITEF TEATRU – VERZIJA 2.0

IZLOŽBA PLAKATA BITEF TEATRA 1989-2018

Kustoskinja: Nataša Matović

Galerija

Univerzitetska biblioteka „Svetozar Marković“

U trećoj godini saradnje Bitef teatar i Univerzitetska biblioteka „Svetozar Marković“ predstavljaju 20.02.2020. godine najnoviji zajednički projekat pod naslovom: **Rođendanski poklon BITEF teatru – verzija 2.0**

U periodu od 20.02. 2020. godine do daljnjeg (prvobitno planirano do 11.03.2020. godine) u prostoru Univerzitetske biblioteke posetioci mogu da pogledaju izložbu dela plakata predstva i programa Bitef teatra nastalih u periodu od 1998. do 2018. godine u selekciji Nataše Matović, kustoskinje Galerijskog programa Univerzitetske biblioteke „Svetozar Marković“

Izloženi su sledeći plakati:

Istovremeno mogu da pogledaju i multimedijalnu izložbu „I dalje u zaveri (sa pozorišnim duhom“ koja je svečano otvorena prošle godine u okviru programa obeležavanja tridesetog rođendana BITEF teatra, kao i deo originala digitalizovanog materijala predstavljenog na novom portalu Digitalni BITEF teatar, na kome se nalazi tridesetogodišnja istorija ovog najmlađeg gradskog pozorišta, koje je osnovala Mira Trailović

Napomena: Dva programa su još uvek u toku

Otvaranje: 20.02.2020. godine

Adresa: Univerzitetska biblioteka „Svetozar Marković“
Bulevar kralja Aleksandra 71, Beograd

Na fotografiji ispred dela izložbe plakata Bitef teatra: Miloš Latinović, Adam Sofronijević, Vesna Bogunović, Aleksandar Jerkov, Marija Nedeljko, Lidija Horvat, Kristina Stevanić, Nataša Matović, Dragana Jovanović, Maja Ćuk

Rejmon Kus / Raymond Cousse

Detinjarije / Enfantillages

Dizajn: Darko Nedeljković

Režija: Dušan Petrović

Premijera: 17.11.1996.

Bitef teatar i Savez dramskih umetnika Srbije (Beograd, SRJ)

Inspirisana delima Pohvala ludosti Erazma Roterdamskog i Duhovne vežbe Ignjacija Lopez de Lojole / Desiderius Erasmus Roterdamus: Lof der Zotheid; Ignacio López de Loyola: Ejercicios espirituales

Igra ludosti / Jeu de la folie

Dizajn: Slaviša Savić

(New Moment – New Ideas Company)

Režija: Gordana Lebović

Premijera: 09.03.2005.

Bitef teatar (Beograd, Srbija i Crna Gora)

Po delu Hinkeman Ernsat Tolera / D'après Hinkemann de Ernst Toller et Woyzeck de Karl Georg Büchner

Slučaj Vojcek – Hinkeman / Woyzeck – Hinkemann

Dizajn: BITEF teatar

Koncept, režija i scenografija:

Ana Tomović

Premijera: 29.01.2009.

Bitef teatar (Beograd, Srbija)

IZLOŽENI PLAKATI

Biljana Srbljanović

Pad

Dizajn: Sanja Rudić (1968-2006)

Režija i scenografija: Gorčin Stojanović

Premijere:

Budva Grad Teatar: 07.07.2000 (34.BITEF),

Bitef teatar: 26.09.2000.

Steirischer Herbst, Graz: 20.10.2000.

Bitef teatar, Budva Grad Teatar (Beograd;

Budva; SRJ) i Steirischer Herbst (Graz, Austria)

Fridrih Drenmat / Friedrich Dürrenmatt

Poseta stare dame / Der Besuch der alten Dame

Dizajn: Dmtitar Vuksanov

Režija: Stefan Sablić

Premijera: 26.04.2006.

Bitef teatar (Beograd, Srbija)

Henrik Ibsen / Henrik Ibsen

Gospa od mora / Fruen fra havet

Režija: Stevan Bodroža

Dizajn: Slaviša Savić

(New Moment – New Ideas Company)

Premijera: 25.12.2008.

Bitef teatar (Beograd, Srbija)

Milena Bogavac.

Crvena: Sex i posledice

Dizajn: Blumen Group

Režija: Jelena Bogavac

Premijera: 16.05.2004.

Bitef teatar i Drama Mental Studio (Beograd, SCG)

Po motivima pet antičkih drama iz tebanskog ciklusa (Antigona, Sedmorica protiv Tebe, Edip, Edip na Kolonu, Feničanke / Αντιγόνη; Επτά επί Θήβας; Οιδίποδας Τύραννος; Οιδίποδας επί Κολωνών; Φοίνισσες)

Moja domovina – sedam snova / My Homeland – Seven Dreams

Dizajn: Dmtitar Vuksanov

Režija, scena i tekst: Nikita Milivojević

Premijera: 07.07.2006.

Bitef teatar, BELEF (Beograd, Srbija) i European Cultural Centre of Delphi (Delfi, Grčka)

Plesna predstava po motivima istoimene drame Vilijema Šekspira / William Shakespeare / The Tragedy of Othello, the Moor of Venice

Oteflo

Dizajn : Milan Radovanović
Koreografija: Maša Kolar, Zoran Marković

Premijere:

Budva Grad Teatar: 09.08.2010;

Bitef teatar: 13.10.2010.

Bitef teatar (Beograd, Srbija) i Budva Grad Teatar (Budva, Crna Gora)

Zimske bašte / Winter gardens

Dizajn : Slaviša Savić (New Moment – New Ideas Company)

Koncept i režija: Nikita Milivojević

Premijere: Teatro Piccolo Arsenale, festival

Mediterraneo, La Biennale di Venezia

(Italija (Italie): 25. i 26. 02.2009,

Bitef teatar (Beograd, Srbija): 03.03.2009.

Haus der Berliner Festspiele, Berlin,

Nemačka: 08.09.2009, Bitef teatar

(Beograd, Srbija)

Prema delu Ujka Vanja Antona Pavloviča Čehova / Дядя Ваня. Anton Pavlovitch Tchekhov

Profil: Vanja

Dizajn: Vladimir Strajnić

Režija: Žanko Tomić

Premijera: 10.03.2012.

SKC Novi Sad, Institut za novu komediju,

Trupa Jorik i Bitef teatar (Novi Sad;

Beograd, Srbija)

Plesna predstava na muziku Žorža Bizeta / Georges Bizet i Anje Đorđević; Isidora Stanišić

Karmen u četiri runde

Dizajn : Jelena Janković.

Koncept i koreografija: Isidora Stanišić

Premijera: 26.01.2011.

Bitef teatar (Beograd, Srbija)

Milena Bogavac: Crvena: Samoubistvo nacije

Dizajn : Sanja Drakulić

Koncept, režija i scenografija: Vojislav

Po motivima romana Maja i ja i Maja Sretena Ugričića i serije slikovnica Marsela Marlijea i Žilbera Delaja / D'après les motifs du roman de Sreten Ugrčić Maja i ja i Maja / Martine et moi et Martine, et la série d'albums de Marcel Marlier et Gilbert Delahaye

Maja i ja i Maja / Martine et moi et Martine

Dizajn : Lana Vasiljević

Režija: Anja Suša

Premijera: 04. 06. 2012.

Bitef teatar

Po tekstu Franca Ksavera Kreca / Franz Xaver Kroet: Gornja Austrija / Oberösterreich

Kako se pravi Milka

Dizajn: Slaviša Savić

(New Moment – New Ideas Company)

Režija: Žanko Tomić

Premijere:

Narodno pozorište Toša Jovanović:

07.04.2009;

Bitef teatar: 15.04.2010.

Bitef teatar i Narodno pozorište Toša Jovanović (Beograd; Zrenjanin, Srbija)

Arsić

Premijere: 18,19, 20.04.2015.
E8 i Bitef teatar (Beograd, Srbija)

Sloboda je najskuplja kapitalistička reč Dizajn: Deana Petrović
Koncept, tekst i izvođenje
Maja Pelević, Olga Dimitrijević
Premijera: 28.09.2016.
Produkcija Bitef teatar u okviru 50.
BITEF-a (Beograd, Srbija)

Peti park ili pravo na grad
Dizajn: Nenad Šugić, Mila Melank
Režija: Boris Liješević
Premijere:
24. Beogradski letnji festival – BELEF:
11.07.2015;
Bitef teatar: 13.11.2015.
Bitef teatar i BELEF (Beograd, Srbija)

San žute čarape
Koncept, koreografija i scenografija: Dalija
Aćin Thelander
Dizajn: Marisa Aćin, Sonja Žugić
Premijera: 22.11.2013.
Bitef teatar i Stanica – Servis za savremeni
ples (Beograd, Srbija)

Ale i bauci
Dizaj : Mila Melank
Koreografija: Isidora Stanišić
Premijera: 15. 02.2015.
Bitef teatar (Beograd, Srbija))

Po istoimenoj bajci H. K. Andersena /
Hans-Christian Andersen Cinderella
(Assepoester)

Pepeljuga
Dizaj : Vukašin Milićević, Veljko Ilić
Dramski tekst i režija: Jelena Kajgo
Koreografija:
Una Đuričić, Helena Čelap, Anja
Milosavljević
Premijera: 24.12.2017.
Bitef teatar (Beograd, Srbija)

MULTIMEDIJALNA IZLOŽBA I DALJE U ZAVERI (SA POZORIŠNIM DUHOM)

(Održana povodom 30. rođendana Bitef teatra, kao deo 30-satnog multimedijalnog događaja)

Autorke: Vesna Bogunović, mr teorije umetnosti i medija, Jelena Stojanović, scenograf i specijalista oglašavanja

Saradnice-istraživačice: Marija Nedeljkov, mstr etnolog-antropolog, Maja Ćuk, magistarka scenskog dizajna i slikarstva; mr Lidija Horvat, dipl. prof. srpskog jezika i književnosti; Kristina Stevanić, sociološkinja; Natalija Jevtović, dipl. prof. srpskog jezika i književnosti (Bitef teatar): Jelena Bogavac, pozorišna rediteljka.

Učesnici/e u segmentu Mira (abecednim redom): Aleksandar Gruden, Aleksandra Ilić, Bojana Andrić, Borka Pavićević, Branka Krilović, Dejan Čavić, Dobriša Stojnić, Feđa Stojanović, Gorica Mojović, Ivana Vujić, Jelisaveta Sablić, Leila Ruždić Trifunović, Ljubomir Simović, Mila Byford, Milan Caci Mihailović, Milena Dragičević Šešić, Mirjana Radošević, Nada Sanader, Novica Nikić, Olga Milićević Nikolić, Petar Marić, Roberto Ćuli (Roberto Ciulli), Sunčica Milosavljević, Svetozar Cvetković, Todor Lalicki, Vera Ćukić, Vera Konjović, Vlada Tekić.

Montaža video i audio materijala: Nenad Šugić, fotograf i snimatelj;

Obrada video materijala: Bojan Nikolić, spec. ing. veb programer

Obrada audio materijala: Nenad Đorđević, dizajner tona

Obrada grafičkih materijala: Milan Damljanović, grafički Dizajner

Organizacija: Sanja Ljumović

Odnosi sa javnošću: Slavica Hinić

Tehnička podrška: Ljubomir Radivojević, Mirosljub Vladić, Jugoslav Hadžić, Dragan Đurković, Maja Jovanović, Vladan Milošević, Goran Gavrančić, Aleksandar Marinković, Zorica Stanković, Zorica Obradović

Izložba je otvorena: 20.02.2020. godine – do daljnjeg

Adresa: Univerzitetska biblioteka „Svetozar Marković“. Bulevar kralja Aleksandra 71, Beograd
Bitef teatar, Skver Mire Trailović, Beograd

Bitef teatar je obeležio svojih 30 godina rada i multimedijalnim događajem u trajanju od 30 sati u kontinuitetu, 11 i 12. marta 2019, u zgradi Teatra. Deo tog događaja se, nakon nekoliko gostovanja po Srbiji „smestio“ i u prostor Univerzitetske biblioteke. Ovaj izloženi teatar je ovoga puta, istovremeno i „scenografija“ za drugu izložbu o Bitef teataru: Izložbu plakata Teatra u selekciji Nataše Matović, kustoskinje biblioteke. Sticajem okolnosti, pandemija Virus Covid 19 učinila je da su obe izložbe još uvek u toku

Od 2019 i tokom 2020 umetnička arhiva Bitef teatra je u saradnji sa Univerzitetskom bibliotekom „Svetozar Marković“ većim delom digitalizovana. Digitalni Bitef teatar je, takođe u okviru izložbi prezentovan publici prvi put.

Iz kataloga izložbe:

Kada prvi građanin našeg grada, otvori ovo pozorište i preda ga pozorišnim umetnicima i svima onima čijoj tragalačkoj umetnosti odgovara ovaj prostor, neće ga predati meni, danas već veteranu mnogih pozorišnih pokušaja, već pre svega mladima po godinama ili po duhu, svejedno. Kada nas oni koji dolaze prevaziđu maštom, snagom i umećem, biću srećna.

Iz pozdravnog govora Mire Trailović, na otvaranju Bitef teatra, 3. marta 1989. godine

Polazište za izložbu, autorke Vesna Bogunović i Jelena Stojanović nalaze, kako u ovim rečima Mire Trailović, tako i u bogatoj istoriji i širokom spektru različitih programskih delatnosti teatra. Bitef teatar je prepoznao svoj arhiv kao jedan od prioriteta u radu. Kroz arhivske umetničke materijale i dokumenta koji prezentuju produkcije Bitef teatra, izložba integriše duži vremenski interval – 30 godina. Teatar proizvodi skoro svu svoju građu

(fotografije, katalogi, plakati, video i audio zapisi, lične beleške kako autora tako i zaposlenih, mnogobrojni spiskovi, izveštaji o radu, lični dosjeji, prepiske itd) i to ne kao predmet koji je napravila jedna osoba: reditelj, koreograf, dramaturg...već kroz proces koji pokreće grupa ljudi.

Događaj „I dalje u zaveri (sa pozorišnim duhom)“ rekonstruiše umetničku, estetsku i etičku dimenziju

pozorišnih predstava i autentičnost i stvaralaštvo autora predstava iz sačuvanih vizuelnih, tekstualnih, muzičkih i ostalih podataka, ali i ukazuje na značaj hibridnosti heterogenih elemenata i sugerije nužnost ponovnog isčitavanja uloge tradicionalnog principa prezentovanja, odabira prostora i percepcije izloženog materijala.

Tokom koncipiranja sadržaja, prirodno su se nametnule tri veće celine kroz više segmenata:

- Mira Trailović i koncept teatra,
- Predstavljanje koncepta teatra javnosti kroz svečanost otvaranja,
- Njegovo sprovođenje tokom trideset godina.

Koristeći različita sredstva, a u duhu koncepta koji opstaje u Bitef teatru već treću deceniju, pomenute celine predstavljene su, pored grafički oblikovanih panela, svetlosnim instalacijama, audio i video priložima postavljenim na sceni i u drugim prostorima zgrade.

U okviru celine posvećene produkcijama, osim na foto dokumentaciju i video materijale, pažnja je skrenuta i na segmente koji su često zapostavljeni poput plakata i drugih formi iz domena primenjenih umetnosti.

Poseban prostor i tretman dobila je muzika koja je od početka bila prisutna kao neodvojivi deo teatra, a sada dostupna i van samog izvođenja predstave.

Izložba živi tokom trideset sati u celokupnom teatarskom prostoru – zgradi u koju je smeštena institucija teatra. Prostor, kao sastavni deo umetničkog rada, dobija izvestan karakter subjekta koji učestvuje u procesu kreiranja postavke, odnosno postaje prostor u prostorima, koji komunicira sva mesta gde se nalazi publika i/ili izloženi segmenti. Granice između teatarskog i izložbenog su otvorene i propustljive.

Posetilac je istovremeno i učesnik koji izložbu doživljava kao: izloženi teatar, umetnost teatra u izložbi ili društveni događaj. Kako umetnički zapisi sadrže tragove, odraz su i proizvod svog vremena, taj dokumentaristički nivo otkrivanja duha vremena u kome stvara sadržan je u tekstualnom delu postavke koji je u komunikaciji sa ostalim celinama.

Jasno je da arhiva ustanove ovakvog profila poseduje veliku vrednost kako za istoriju Beograda kao grada kulture, tako i za kulturno-umetničku istoriju Srbije. U arhivi Bitef teatra nalazi se preko 15000 dokumenata - fotografije, katalozi, plakati, video i audio zapisi, lične beleške kako autora tako i zaposlenih, mnogobrojni spiskovi, izveštaji o radu, lični dosijei, prepiske itd.

Bitno je naglasiti da vrednost arhiva Bitef teatra nije samo u dokumentima koje sadrži, već i u prostorima koje ta dokumenta otvaraju za nova, dublja i detaljnija proučavanja. U želji da iskoristimo sve mogućnosti koje dokumentaciona celina sadrži, nameravamo da je, nakon izložbe digitalizujemo (u jednoj formi virtuelnog muzeja) i da kroz prikaz sakupljenih dokumenata i materijala ukažemo javnosti na važnost ulogu i značaj koji ova ustanova ima u razvoju srpske kulturne scene.

Vesna Bogunović, autorka projekta

godine u okviru projekta „Pretraživo kulturno nasleđe Srbije: bogaćenje digitalne riznice biserima periodičnih izdanja“ koji je podržalo Ministarstvo kulture i informisanja Republike Srbije.

U želji da iskoristimo sve mogućnosti koje dokumentaciona celina ustanove ovakvog profila sadrži (preko petnaest hiljada dokumenata) proizveli smo portal „Digitalni BITEF teatar“ s ciljem da se, ne samo dugoročno sačuvaju njeni izvori i građa kao deo kulturnog nasleđa i savremenog stvaralaštva, već da postanu dostupni, kako sadašnjim tako i budućim generacijama za čitanje i još važnije - korišćenje u svrhe istraživanja i stvaranja novih sadržaja, od kojih bi se, nakon selekcije, i arhiv dopunjavao. Pored pozorišne publike i pozorišnih institucija, portal je namenjen istraživačima različitih usmerenja, edukativnim i drugim kulturnim ustanovama, arhivima, bibliotekama i širokoj javnosti. Sadržaj i plan portala Teatra koncipirani su tako da posetilac sa svojim početnim upitima može lako da se kreće kroz različite segmente koji su pokriveni reprezentativnim materijalima. Centralni i najveći deo zauzima pregled produkcija i koprodukcija po godini u kojoj su imale premijerno izvođenje. Građa je nadalje tipski razvrstana po modelu klasičnih arhiva. Portal podrazumeva metodološke osnove koje omogućavaju pregledanje i preuzimanje vizuelnih artefakata kroz: uobičajene opcije prelistavanja, pretraživost celog teksta, pretraživanje odgovarajućih celina po rečima koje zadaje korisnik, mogućnost da se u samom tekstu pronađe svako pojavljivanje željenih ključnih reči, segmenta i tekstualnih celina, preuzimanje stranica na kojima se nalaze zadate reči ili kopiranje delova teksta.

Partnerskim radom BITEF teatra i Univerzitetske biblioteke „Svetozar Marković“ digitalizovani su sadržaji Beogradskog internacionalnog teatarskog festivala – BITEF-a (1967) – jednog od osnovnih programa i okosnice oko koje je i nastao BITEF teatar dvadeset godina kasnije (1989) – Digitalni arhiv BITEF-a (<http://digitalniarhivbitefa.unilib.rs>) u okviru projekta „Pretraživo kulturno nasleđe Srbije: bogaćenje digitalne riznice biserima periodičnih izdanja“ koji je podržalo Ministarstvo kulture i informisanja Republike Srbije. Prezentovan je javnosti u septembru prošle godine na 52. BITEF-u, u okviru celine Prateći programi. Ova internet prezentacija je deo šire platforme gde se prvi put u praksi, na organizovan i po kvantitetu značajan način primenjuju u potpunosti preporuke Nacionalnog okvira za digitalizaciju periodičnih izdanja u Republici Srbiji.

Bez sistematične i funkcionalno usmerene brige društvene zajednice prema svojim vrednostima koja podrazumeva stalno preispitivanje, evaluaciju i ciljanu komunikaciju, nije moguće ostvariti preduslov za civilizovan i progresivan odnos prema prošlosti u cilju osmišljavanja i izgradnje željene budućnosti

Vesna Bogunović, mr teorije umetnosti i medija

IZ MEDIJA:

http://www.politika.rs/sr/clanak/448346/Digitalizovana-grada-rodendanski-poklon-Bitef-teatru?fbclid=IwAR1rZYPvNpQFY_PY-CJJBjIMuVU49VDL5thNK-AGdRfgTZx7tjCW9jbr7Us

<http://www.seecult.org/vest/digitalni-bitef-teatar>

<https://www.rts.rs/page/stories/sr/story/16/kultura/3859368/digitalni-bitef-teatar.html>

<http://www.politika.rs/sr/clanak/448346/Digitalizovana-grada-rodendanski-poklon-Bitef-teatru>

Na fotografiji: Maja Ćuk

Na fotografiji: Marija Nedeljkov

Na fotografiji: Zorica Dimitrijević (seecult.org), Dragana Jovanović, Aleksandar Jerkov, Vesna Bogunović, Adam Sofronjević

Programi izvedeni van Bitef teatra						
Broj programa	Program	Autori/ke	Datum izvođenja	Broj izvođenja	Broj gledalaca	Napomena Partner i prostor
1	Multimedijalna izložba – Rodendanski poklon Bitef teatru, verzija 2.0 - Izložba plakata Bitef teatra (selekcija Nataša Matović)	Nataša Matović (Univerzitetska biblioteka „Svetozar Marković“)	20.02.2020. Još uvek u toku	1	1007	Univerzitetska biblioteka „Svetozar Marković“
1	Multimedijalna izložba I dalje u zaveri sa pozorišnim duhom	Vesna Bogunović, Jelena Stojanović (Bitef teatar)	20.02.2020. u toku	1		
1	Promocija / prezentacija Digitalnog portala Bitef teatra digitalnibitefteatar.unilib.rs	Vesna Bogunović (Bitef teatar); Adam Sofronjević (Univerzitetska biblioteka „Svetozar Marković“); Jelena Stojanović, (Bitef teatar); Dragana Janković (Univerzitetska biblioteka „Svetozar Marković“).	20.02.2020.	1	50	Galerija Univerzitetske biblioteke Svetozar Marković Bulevar kralja Aleksandra 71, Beograd
3	UKUPNO	Programa: 3		3	1057	
		Igranja: 3				
		Gledalaca: 1.057				

4.8.4.2. Programi premijerno izvedeni putem interneta na jutjub kanalu Bitef teatra u 2020.

Napomena: Nakon uvođenja vanrednog stanja Bitef teatar je ostvario putem svog jutjub kanala seriju emisija osmišljenih u dva koncepta: Digitalno izdanje filozofskog teatra - Smislimo svet iz početka i Nastavimo iz početka - Trougao - (iz)vanredna plesna scena.

4.8.4.2.1. Digitalno izdanje filozofskog teatra – Smislimo svet iz početka

DIGITALNO IZDANJE FILOZOFSKOG TEATRA - Smislimo svet iz početka!

09-30. april 2020

<https://www.youtube.com/channel/UC1JapT4WrKEe-KKnhfuDPkw>

Za vreme trajanja vanredne situacije izazvane COVID-19, Bitef teatar pokreće digitalno izdanje Filozofskog teatra.

Filozofski teatar je projekat koji je započet sa ciljem da ponovo uspostavi blisku vezu između filozofije i pozorišta. Nastao je u Hrvatskom narodnom kazalištu u Zagrebu 2014. godine, a programa je od sezone 2019/20. na redovnom repertoaru Bitef teatra.

Kako napominje pokretač projekta Srećko Horvat „veza između filozofije i kazališta uvijek je bila jača nego veza između filozofije i bilo kojega drugog medija.“ Pozorište je takođe uvek bilo mesto za aktivno promišljanje društva i društvenih procesa, a Filozofski teatar otvara mesto za javnu diskusiju, što je u ovom trenutku više nego neophodno. U tom smislu Horvat napominje: „U doba globalne pandemije, kada smo zatočeni u svojim kućama i moramo paziti na distancu, treba nam socijalna povezanost i kritičko mišljenje više nego ikad. Filozofski teatar zasad nastavljamo drugim sredstvima, dok se ponovo - nadam se uskoro - ne vidimo opet u pozorištu! Povratka na 'dobra stara vremena' ionako nema, jer ni ta stara vremena nisu bila dobra. Na nama je težak ali nužan zadatak da smislimo svet iz početka“.

Tokom aprila meseca, svakog četvrtka od 20.00 sati, na YouTube kanalu Bitef teatra posetioци mogu uživo da prate razgovore sa Bitefovим pozorišnim umetnicima: Oliverom Frljićem, Anjom Sušom, Milom Rauom i Štefanom Kegijem i da postavljaju pitanja učesnicima.

Razgovore, kao i u „dobra stara vremena“, moderiraju Srećko Horvat i Maja Pelević.

Pratite: <https://www.youtube.com/watch?v=4r9cTdp7oJ>

*Napomena za sve koji se ne mogu uključiti u razgovore: Snimci će ostati dostupni na kanalu nakon live prenosa. Pozivamo vas da nas uživo pratite na YouTube kanalu Bitef teatra i da postavljate pitanja učesnicima.

MODERATORI:

SREĆKO HORVAT, filozof poreklom iz Hrvatske, ali bez stalne adrese i prebivališta. Objavio je više od deset knjiga prevedenih na više od 15 jezika. Njegove najnovije objavljene knjige su Poetry from the Future (Penguin, 2019), Subversion! (Zero Books, 2017); The Radicality of Love (Polity, 2015); Welcome to the Desert of Post-Socialism: Radical Politics after Yugoslavia (sa Igorom Štiksom, Verso, 2015); What Does Europe Want? (sa Slavojem Žižekom, Columbia University Press, 2014). Redovno objavljuje za časopise Gardijan, Der Spiegel, Al Jazeera i dr. Bio je jedan od osnivača Subversive festivala u Hrvatskoj (od 2008. do 2013), a trenutno uređuje i vodi Filozofski teatar pri HNK Zagreb (od 2014), i zajedno sa bivšim ministrom finansija Grčke Janisom Varufakisom aktivan je u pokretu „Demokratija u Evropi“ (DiEM25).

MAJA PELEVIĆ je rođena 1981. Diplomirala dramaturgiju na Fakultetu dramskih umetnosti u Beogradu i doktorirala na odseku za teoriju umetnosti i medija na Univerzitetu umetnosti u Beogradu. Drame su joj prevedene na mnoge svetske jezike i igrane u zemlji i inostranstvu. Od 2012. bavi se i režijom i autorskim projektima. Sa Milanom Markovićem je 2012. uradila predstavu „Oni žive“ kada su se učlanili u sedam političkih partija, a 2016. sa Olgom Dimitrijević predstavu „Sloboda je najskuplja kapitalistička reč“ inspirisana putovanjem u Severnu Koreju. Dobitnica je mnogih značajnih nagrada među kojima su: »Borislav Mihajlović Mihiz« za dramsko stvaralaštvo 2006. i Sterijina nagrada za najbolji savremeni dramski tekst „Pomorandžina kora“ na »Sterijinom pozorju« 2010. Zajedno sa Srećkom Horvatom pokrenula je Filozofski teatar u Beogradu.

09. april 2020.

Od 20.00 sati

**PRVI U NIZU RAZGOVORA
VODI SREČKO HORVAT
SA OLIVEROM FRLJIĆEM**

<https://www.youtube.com/watch?v=4r9cTdp7ojo&t=72s>

Horvat i Frljić su se tada prvi put videli i razgovarali nakon što ih je razdvojila pandemija zbog korona virusa. Njih dvojica su nedavno pri Burgteatru u Beču kurirali program pozorišnih predstava, predavanja i performansa. Oliver je uspeo da se vrati u Hrvatsku, a Srećko je ostao zatočen u Beču. Razgovarali su o smislu pozorišta i kulture u doba korona virusa, o mogućnosti delovanja i stvaranju drugačijeg sveta nakon globalne pandemije.

Pre dve godine, njih dvojica su učestvovali u jednom od najposećenijih Filozofskih teataru koji je održan u Bitef teatru u sklopu 52. Bitefa.

O vezi između filozofije i teatra, vezi između filozofije i bilo kog drugog medija, pozorištu kao mestu za aktivno promišljanje društva i društvenih procesa, ali i mestu za javnu diskusiju, socijalnu povezanost i kritičko mišljenje, dobu u kome smo se suočili sa globalnom pandemijom, upotrebi novih tehnologija, sudbini pozorišta i kulture generalno nakon korona krize... razgovaraju dva naša savremenika koji ukazuju da je pred nama težak ali nužan zadatak da smislimo svet iz početka. Da li smo toga svesni?

OLIVER FRLJIĆ je rođen je 1976. u Bosni i Hercegovini. Završio je filozofiju, religijsku kulturu i režiju u Hrvatskoj, a danas radi kao reditelj, autor, glumac i teoretičar širom Evrope. Predstave su mu donele nekoliko nagrada i poziva na međunarodne festivale među kojima su Viner festvohen (predstava Mrzim istinu!, 2010), kao i Festival nove drame u Hajdelbergu (komad Black Box Shoe, koji je režirao u pozorištu Šaušpilhaus u Dizeldorfu). Od 2014. do 2016. bio je na mestu umetničkog direktora Hrvatskog narodnog kazališta u Rijeci. Sa te pozicije početkom 2016. podnosi ostavku iz protesta prema kulturnoj politici Hrvatske. Oliver Frljić učestvuje u projektu Szenen-Wechsel (Promena scene, program fondacije Robert Boš), koji se realizuje pri pozorištu „HAU Hebbel am Ufer“. U junu 2017, Frljić gostuje u pozorištu „Maksim Gorki“ sa predstavom Kletva, baziranoj na delu Stanislava Vspijanskog. Premijera te predstave u pozorištu Teatr Powszechny izazvala je politički skandal i privukla pažnju međunarodne javnosti. Godine 2018, Frljić prvi put radi sa ansamblom pozorišta „Maksim Gorki“. Sa predstavom Gorki - Alternativa za Nemačku? Frljić sledi logiku politike u cilju preispitivanja pozorišta i demokratskog sistema.

16. april 2020.

od 20.00 sati

**DRUGI U NIZU RAZGOVORA VODI
MAJA PELEVIĆ SA ANJOM
SUŠOM**

<https://www.youtube.com/watch?v=Uno1XoM860&t=17s>

Maja Pelević sa Anjom Sušom razgovara o tome koliko će se i da li promeniti pozorište, a i samo društvo, nakon epidemije, da li prisustvujemo svojevrsnom seljenju kulture na internet, šta će se dalje događati sa građanskim (ne)slobodama i da li je ovo možda početak scenarija za neku buduću distopiju gde će globalni nadzor biti mnogo jači i efikasniji. Ili pak, paradoksalno, možemo tokom trajanja ove izolacije, da pokušamo da promislimo neki drugačiji, pravedniji i slobodniji svet.

ANJA SUŠA je rođena 1973. godine u Beogradu. Diplomirala pozorišnu režiju na Fakultetu dramskih umetnosti u Beogradu i magistrirala na Filozofskom fakultetu na odseku za istoriju 2002. godine. Kao nosilac Herder stipendije provela je godinu dana na Fakultetu društvenih i humanističkih nauka na univerzitetu u Beču. Trenutno je zaposlena kao redovni profesor režije na Univerzitetu umetnosti u Stokholmu. Režirala je mnoge pozorišne predstave u Srbiji, kao i Hrvatskoj, Crnoj Gori, Sloveniji, Švedskoj, Danskoj i Poljskoj. Dobitnica je mnogih pozorišnih nagrada pre svega za rad u pozorištu za decu i mlade među kojima su: godišnja nagrada Beogradskog dramskog pozorišta, ASSITEJ-ova nagrada na festivalu TIBA za najbolju predstavu „Mali princ“, Grand Prix za najbolju predstavu „Buđenje proleća“ na TIBA festivalu, Grand Prix za predstavu „Rent a friend“ na Marulićevim danima u Splitu, nagrada grada Geteborga za najbolju predstavu 2012. godine i Grand Prix švedskog ASSITEJ-a za ukupan doprinos pozorištu za mlade u Švedskoj 2019. godine.

Jedna je od osnivača pozorišne kompanije TORPEDO, bila je članica Evropskog kulturnog parlamenta, selektorka pozorišnog programa na BELEFU 2006, od 2002-2012 bila je upravnica i umetnička direktorka Malog pozorišta „Duško Radović“, a 2006-2016 selektorka BITEF festivala.

23. april 2020.

Od 20.00 sati

TRECI U NIZU RAZGOVORA VODI

SRECKO HORVAT SA MILOM
RAUOM

<https://www.youtube.com/watch?v=cfQWI3URRS8&t=124s>

Srećko Horvat sa Milom Rauom razgovara o njegovoj poslednjoj predstavi „Antigona u Amazoniji“, dotičući se i mnogih globalnih problema kao što su klimatske promene i izbeglička kriza, sa ciljem da ispituju ulogu pozorišta od antike do sveta posle koronavirusa. Pitanje nije samo kako će izgledati pozorište nakon pandemije i doba socijalnog distanciranja, već i koja je uloga pozorišta u menjanju društvene realnosti.

MILO RAU (1977), reditelj, autor, a od sezone 2018/19. i umetnički direktor pozorišta NTGent. Kritika ga je prozvala „najuticajnijim“ (Cajt), „najnagrađivanijim“ (L Soar), „najzanimljivijim“ (Standard), i „najambicioznijim“ (Gardijan) umetnikom današnjice. Studirao je sociologiju, nemački i romanske jezike i književnost u Parizu, Berlinu i Cirihi pod mentorstvom Pjera Burdijea i Cvetana Todorova. Od 2002, potpisuje preko pedeset predstava, filmova, knjiga i akcija. Njegove produkcije su prikazane na svim većim međunarodnim festivalima, među kojima su Pozorišni susreti u Berlinu, Avinjonski festival, Venecijansko bijenale pozorišta, Festival u Beču, kao i briselski Festival umetnosti, a gostovale su u više od trideset zemalja širom sveta. Rau je dobitnik mnogobrojnih priznanja, među kojima su i Evropska pozorišna nagrada 2018, nagrada „Peter Vajs“ (2017), nagrada televizijske stanice 3sat (2017), mesto predavača iz oblasti drame na Sarbrikeni, kao i prestižna nagrada Međunarodnog pozorišnog instituta Nemačke koja se dodeljuje na Svetski dan pozorišta, a čiji je on najmlađi dobitnik posle Franka Kastorfa i Pine Bauš. Godine 2017. Rau je proglašen rediteljem godine u anketi kritičara koju je sproveo časopis Dojče bine. Nosilac je dva počasna doktorata od kojih je jedan dobio 2019. godine iz oblasti pozorišta univerziteta Lundus u Švedskoj, a drugi 2020. univerziteta u Gentu u Belgiji. Rau je aktivan i kao televizijski kritičar i predavač, a veoma je plodan i kao pisac.

30. april 2020.

Od 20.00 sati

ČETVRTI U NIZU
RAZGOVORA VODI
MAJA PELEVIĆ SA
ŠTEFANOM KEGIJEM.

<https://www.youtube.com/watch?v=2L-ewRVZgC8&t=187s>

Maja Pelević je sa Štefanom Kegijem razgovarala o tome šta se trenutno događa s kulturom i kako bismo mogli da zamislimo nove (post)epidemijske pozorišne forme za vreme socijalnog distanciranja. Dotakli su se i teme kretanja ljudi u budućnosti, migracija i da li će se uopšte dešavati, ili će mogućnost zatvaranja granica biti nova normalnost. Takođe, u slučaju privilegovane srednje klase, kako će izgledati putovanja i turizam za vreme konstantne opasnosti od zaraze? Da li će smanjena cirkulacija ljudi dovesti do čišćenja sveta od zagađenja i đubreta i bujanja drugih oblika života? Na kraju su pokušali da zamisle svet bez ili posle ljudi, da li je pravo vreme da prihvatimo mogućnost prepuštanja sveta prirodi i (ili) veštačkoj inteligenciji i robotima?

ŠTEFAN KEGI autor je dokumentarnih pozorišnih komada, radio-emisija i radova u urbanim sredinama koje stvara kroz raznovrsne saradnje. Polazeći od istraživanja, javnih audicija i konceptualnih procesa, on pruža priliku „stručnjacima“ koji nisu glumci, ali imaju šta da kažu, da progovore. Na taj način je u pozorištu u Bazelu režirao Mnemopark, maketu sveta železnice - živi snimak (u razmeri 1:87) koji je do sada prikazan u preko trideset gradova, od Tokija do Montreala. Kegi je više od tri godine proveo putujući Evropom i Azijom sa dvojicom bugarskih kamiondžija u kamionu pretvorenom u pokretno gledalište (Cargo Sofia). Godine 2008. pokrenuo je Radio Muezzin u Kairu - projekat o pozivu na molitvu u ovo doba tehničke reprodukcije, a 2011. je režirao Bodenprobe Kasachstan o migraciji i nafti u centralnoj Aziji. Trenutno je na turneji sa projektom Remote X, modularnom site-specific audio-turom za 50 slušalaca. Kegi je 2010. nagrađen Evropskom nagradom za kulturni diverzitet. Godine 2011. bio je selektor „Idiom“-sekcije Malta Festivala Pooznanj. Kegi saraduje sa Helgardom Haugom i Danijelom Vecelom, a ta je saradnja objedinjena u kolektiv Rimini protokol. Ideja vodilja Rimini protokola jeste da razloži osećaj realnosti na zasebne činioce i da svaki od tih novonastalih komadića prikaže iz neke neobične perspektive. Rimini protokol je 2007. dobio pozorišnu

nagradu „Faust“, Evropsku nagradu za nove pozorišne forme 2008, a 2011. Srebrnog lava na Venecijanskom bijenalu izvođačkih umetnosti. Višeslojna video-instalacija Sobe situacija, o industriji oružja, dobila je nagradu Excellence na 17. Medija festivalu u Japanu. Štefan Kegij je 2015. dobio Veliku nagradu Švajcarske za pozorište /„Prsten Hansa Rajnharta“/.

Na 52. Bitefu 2018. godine, predstava Zaostavština, komadi bez ljudi, prema konceptu Štefana Kegija, a u produkciji pozorišta Vidi iz Lozane (<https://www.rimini-protokoll.de/website/en/project/nachlass>), osvojila je Gran pri „Mira Trailović“, kao i Nagradu Politike.

4.8.4.2.2. Nastavimo iz početka, Trougao - (iz)vanredna plesna scena

16, 23, 30. maj, 6, 13. jun 2020, Od 19.00 sati

<https://www.youtube.com/watch?v=Kn1Dg5FTQR0>

U toku maja meseca, posle veoma uspešnog izdanja digitalnog Filozofskog teatra, Bitef teatar realizuje novu seriju razgovora, ovoga puta vezanih za savremenu plesnu scenu, pod nazivom Nastavimo iz početka – TROUGAO - (IZ)VANREDNA PLESNA SCENA.

U ovim razgovorima gosti razgovaraju o trenutnoj situaciji u sferi plesa, performansa ali i šire, na polju kulture i umetnosti. Razmatraju i moguće perspektive, u kom pravcu možemo ili bi trebalo da se krećemo, i koji su mehanizmi borbe za bolje uslove rada umetnika na nezavisnoj pozorišnoj sceni. Takođe, sagovornici će pokušati da detektuju šta je to novo uzbudljivo, bitefovsko na evropskoj pozorišnoj sceni.

Ovi razgovori se vode na youtube kanalu Bitef teatra jednom nedeljno u formi jednosatne emisije, u kojoj učestvuju po tri umetnika/ce ili teoretičara/ke koji žive i rade u Srbiji, Berlinu, Zagrebu, Štokholmu, Amsterdamu, Ljubljani...

Razgovori će gledaocima biti dostupni i nakon prvog emitovanja, i biće sačuvani u arhivi Bitef teatra, kao važno svedočanstvo o jednom specifičnom društvenom periodu i okolnostima koje su donele velika iskušenja umetnicima u njihovom radu i stvaralaštvu.

Prvi razgovor: 16. maj 2020, Od 19.00 sati

Učestvuju: Dunja Jocić, koreografkinja koja živi i radi u Amsterdamu, Saša Božić, dramaturg i pozorišni reditelj iz Zagreba i Isidora Stanišić, koreografkinja, izvođačica i pedagoškinja savremene igre iz Beograda.

<https://www.youtube.com/watch?v=tL0XdveOyCI>

DUNJA JOCIĆ, koreografkinja

Rođena je u Beogradu 1978. godine. Bila je vicešampionka u ritmičkoj gimnastici i članica Jugoslovenskog Olimpiskog tima. Završila je Srednju baletsku školu Lujo Davičo 1998. godine, a potom diplomirala na Plesnoj akademiji u Roterdamu / Rotterdam Dance Academy (Holandija). Dunja Jocić je igrala u prestižnim plesnim kompanijama poput Club Guy and Roni, Emio Greco (Holandija) i Ballet du Nord (Francuska), između ostalih.

Za plesno izvođenje u predstavi Midnight Rising u trupi Club Guy and Roni, Dunja Jocić je bila nominovana za nagradu Golden Swan 2013. godine.

Paralelno sa igračkom karijerom saradivala je sa rediteljem Nikolom Zavišićem kao koreografkinja u produkcijama u Jugoslovenskom dramskom pozorištu, Narodnom pozorištu u Beogradu i Srpskom narodnom pozorištu u Novom Sadu.

2007. godine kreirala je svoj prvi kratki plesni komad No flowers please, i osvojila Prvu nagradu, Nagradu publike i Specijalnu nagradu za inovativnost na Festivalu koreografskih minijatura u Beogradu. 2012. godine postavlja svoj prvi celovečernji komad Not Me, a iste godine kreira Sonete za Bitef dance kompaniju u Beogradu.

Autorka je, sa velikim uspehom igranih i nagrađivanih plesnih filmova Mirroring i Bird, koji su prikazivani na brojnim svetskim festivalima. 2015. kreira plesni komad Don't talk to me in my sleep, 2017. predstavu Terra Incognita, a potom multimedijalni plesni komad La Mode, postavljen za Spellbound Contemporary Ballet u Rimu.

Iste godine dobila je BNG Bank Dance Prize za Izuzetan talenat.

Dunja Jocić živi i radi u Amsterdamu.

SAŠA BOŽIĆ, dramaturg i pozorišni reditelj. Rođen je 1979. godine u Vinkovcima. Diplomirao je pozorišnu režiju i radiofoniju na Akademiji dramske umjetnosti u Zagrebu. Tokom studija kao dramaturg saraduje sa brojnim priznatim koreografima/kinjama savremenog pleasa, kao što su Isabele Schaad i Simone Augtherloney (Nemačka), Francesca Scavette (Norveška), Martine Pisani (Francuska) i Dalija Aćin (Srbija). Potpisuje dramaturgiju za nagrađivane predstave poput Ogoljeno i Nos Vamos a ver, a za zajednički projekat s beogradskom umetnicom Dalijom Aćin Handle with a great care nagrađen je prvom nagradom Jardin d' Europe, na jednom od najprestižnijih evropskih festivala ImPulsTanz u Beču 2008. godine.

Njegovi projekti predstavljeni su na Eurokazu, BITEF-u, Transeuropa festival-u, a saraduje sa evropskim pozorišnim kućama Hebbel am Ufer (Nemačka), Kaaitheatre (Belgija), Pact Zollverein i Gessnerale (Švajcarska)... Sa Barbarom Matijević vodi nezavisnu pozorišnu trupu de facto. Vrlo uspešno saraduje sa Ksenijom Zec na brojnim pozorišnim predstavama. Režira zapažena ostvarenja, dramu Ranka Marinkovića Glorija u Teatru &TD sa Natašom Dangubić u naslovnoj ulozi i predstavu Nosferatu u produkciji trupe de facto, dance lab collective i Teatra &TD.

Godine 2012. prvi put saraduje sa prestižnim Dubrovačkim ljetnim igrama gde postavlja autorski rad Skup: igre, koji se bavio sećanjima publike na kultnu predstavu Skup u režiji Koste Spaića.

Docent je na Katedri scenskog pokreta pri Odsjeku glume Akademije dramske umjetnosti u Zagrebu.

Pomoćnik je selektorke Dubrovačkih ljetnih igara za dramski program.

ISIDORA STANIŠIĆ, koreografkinja

Rođena je 1975. godine u Beogradu. Završila je Baletsku školu Lujo Davičo u Beogradu, a potom se usavršavala u inostranstvu kao stipendistkinja Nacionalnog koreografskog centra u Montpellieru (Chentre Choreographique National in Montpellier), VEB DANS-a u Beču (Dance WEB programme for contemporary dancers and choreographers in Vienna) i Gete Instituta (Goethe-Institut) za Global Dans u Diseldorfu (Global Dance, Düsseldorf)

Osnovne akademske studije u polju koreografije završila je na Institutu za umetničku igru u Beogradu gde je diplomirala sa najvišom ocenom, a trenutno je u fazi izrade master rada za zvanje master religiolog na interdisciplinarnim studijama Univerziteta u Beogradu.

Radi kao pedagog savremene igre u Baletskoj školi Lujo Davičo i Bitef dens kompaniji.

Ostvaruje autorske plesne predstave i saraduje sa pozorišnim rediteljima na kreiranju scenskog pokreta. Njene predstave gostovale su na brojnim festivalima u zemlji i inostranstvu, gde je držala i radionice plesa i pokreta kako za igrače tako i za glumce. Kao igrač, u februaru ove godine, izvela je svoj autorski performans Nothing can go wrong u Kulturnom centru Srbije u Parizu.

Kao koreograf nagrađena je na Festivalu koreografskih minijatura - laureat. Dobitnica je Nagrade Dimitrije Parlić za izvođački i koreografski doprinos, kao i Specijalne nagrade za inovativnost za koreografiju predstave Grad u produkciji Bitef teatra, (obe dodeljuje Udruženje baletskih umetnika Srbije - UBUS). Parličevu nagradu dobila je i 2018. za predstavu Prostor za revoluciju u produkciji Bitef teatra. Dobitnica je Zlatne značke, nagrade koju dodeljuje Kulturno prosvetna zajednica – KPZ Srbije.

Njeni učenici nagrađivani su na svetskim plesnim takmičenjima,

Drugi razgovor: 23. maj 2020, od 19.00 sati

Učestvujuju: Dalija Aćin Thelander, koreografkinja, pozorišni stvaralac, aktivistkinja u oblasti kulture, Bojana Mladenović, koreografkinja, umetnička direktorka SNDO, aktivistkinja u oblasti kulture i Marijana Cvetković, producentkinja, kustoskinja, aktivistkinja u oblasti umetnosti i kulture.

<https://www.youtube.com/watch?v=84H8ndTy8ZY>

DALIJA AĆIN THELANDER, koreografkinja, pozorišni stvaralac, aktivistkinja u oblasti kulture

Radi na polju izvođačkih umetnosti. Od 2008. godine intenzivno istražuje i kreira predstave za decu u oblasti savremene igre, a istovremeno drži predavanja o značaju ranog susreta dece sa pozorištem i umetnošću. Njen umetnički rad teži da proširi polje pozorišne prakse, on je interdisciplinaran i često zahteva učešće publike.

Njene produkcije kreirane za mladu publiku prikazivane su u Japanu, Koreji, Indiji, Kini, Brazilu, Južnoj Africi i Evropi.

Njena koreografska intalacija za bebe Baby Space, kreirana je u Srbiji, Poljskoj, Nemačkoj, Japanu, Kini, Singapuru i Grenlandu.

Predstave Dalija Aćin Thelander predstavljane su na brojnim svetskim festivalima, kao što su Fratz, SWOP, ImPulsTanz, BITEF festival, Tanz im August, Les Particules, Perforations...

2008. godine dobila je nagradu Prix Jardin d'Europe za predstavu Handle with great care, na festivalu ImPulsTanz u Beču. Osnivačica je i koordinatorka platforme Generator, koja se bavi razvojem plesnog teatra za decu na Blakanu. Koosnivačica i koordinatorka Stanice, Servisa za savremenu igru u Beogradu, i koosnivačica organizacije Nomad Dance Academy, za koju je selektovala i producirala brojne programe.

Koosinvačica je i koselektorka festivala Kondenz u Beogradu. Saradivala je sa brojnim rediteljima i dobila nekoliko nagrada za koreografije u dramskim predstavama. Kao slobodna umetnica živi i radi u Štokholmu od 2012. godine.

BOJANA MLADENOVIĆ, koreografkinja, umetnička direktorka SNDO, aktivistkinja u oblasti kulture

Umetnička direktorka SNDO – School for New Dance Development, studija za savremenu koreografiju na pozorišnoj akademiji Amsterdamskog univerziteta za umetnost (Academy of Theatre and Dance/Amsterdam University of the Arts). Diplomirala je na DasArts-u (sada DAS Theatre), postdiplomskim studijama za savremene izvođačke umetnosti u Amsterdamu nakon kojih su njeni radovi bili producirani u pozorištu Frascati predstavljani u okviru festivala Something Raw, Beursschouwburg-a u Briselu i Xing-a u Bolonji. Od 2010. godine do 2014. godine bila je umetnička direktorka Teatra Het Veem, gde je podržavala radove nove generacije stvaralaca na polju koreografije, performansa i drugih vrsta eksperimentalnih izvođačkih umetnosti. Rođena je u Beogradu, gde je do odlaska u Amsterdam živela i radila kao koreograf, performer i bila jedna od osnivačica Stanice - Servisa za savremeni ples, Nomad Dance Akademije i Druge Scene.

Bojana Mladenović je dvostruki laureat Festivala koreografskih minijatura u Beogradu, a njene koreografije izvođene su u Narodnom pozorištu, KPGT-u, Bitef teatru i Malom pozorištu „Duško Radović“. Bojanin rad je našao svoje solidne temelje u okviru beogradske nezavisne plesne scene – činjenica koju Bojana nosi kao značku ponosa – a ona smatra da je alarmantno i neodgovorno što ova scena, dvadeset godina kasnije, nije strukturno podržana od državnih i lokalnih organa zaduženih za distribuciju resursa za umetnost i kulturu u Beogradu.

MARIJANA CVETKOVIĆ, producentkinja, kustoskinja, aktivistkinja u oblasti umetnosti i kulture

Diplomirana istoričarka umetnosti. Magistrirala menadžment u kulturi i kulturnu politiku na Balkanu na Univerzitetu umetnosti u Beogradu i Univerzitetu Lion 2.

Pokrenula i realizovala veliki broj projekata oko inicijativa i organizacija (druga scena, Stanica Servis za savremeni ples, Nomad Dance Academy, Nezavisna kulturna scena Srbije, KC Magacin, <http://xn--zajedniko-rfb.org/>), kao i niz inicijativa međunarodne saradnje i razmene.

Radeći na Univerzitetu umetnosti, učestvovala je u osnivanju UNESCO katedre za menadžment u kulturi, na kojoj je gost predavač od 2009. godine. Objavila je desetine eseja i članaka i uredila šest knjiga. Drži radionice i predavanja o kulturnoj politici, razvoju oblasti savremenog plesa, regionalnoj kulturnoj saradnji, muzejskom menadžmentu i nezavisnoj kulturnoj sceni širom Evrope.

Treći razgovor: 30. maj 2020, od 19.00 sati

Učestvuju: Dragana Alfirević (Slovenija), radnica u kulturi na polju izvođačkih umetnosti, Biljana Tanurovska Kjulavkovski (Makedonija), menadžerka, selektorka i aktivistkinja u kulturi i Sonja Pregrad (Hrvatska), plesna autorka, izvođačica i pedagoškinja

<https://www.youtube.com/watch?v=Kn1Dg5FTQR0>

DRAGANA ALFIREVIĆ, radnica u kulturi na polju izvođačkih umetnosti

Rođena je u Beogradu 1978. godine, studirala je Istoriju umetnosti na Filozofskom fakultetu u Beogradu, a nakon toga specijalizirala na program BODY UNLIMITED na Akademiji umetnosti u Novom Sadu. Ko-osnivačica je Balkan Dance Network, Nomad Dance Academy- NDA, platformi za plesnu komunikaciju, edukaciju i umetničku razmenu i Stanice, servisa za savremenu igru u Beogradu.

Ko-selektorka je CoFesivala u Ljubljani i ko-ordinatorica programa NDA Slovenija (od 2010. godine).

Aktivna je na mnogim međunarodnim projektima, poput Dance On Pass On Dream On, Life Long Burning, Imaginary School...

Autorka je brojnih performansa, kratkih koreografija i koreografija za pozorišne predstave. Predaje, piše, selektuje i producira umetničke projekte. Član je organizacije Managing Board of Slovene Association of Contemporary Dance. Dobitnik je nagrade Ksenija Hribar za producentski rad u 2019. godini.

BILJANA TANUROVSKA KJULAVKOVSKI, menadžerka, selektorka i aktivistkinja u kulturi

Ko-osnivačica je organizacija Lokmotiva, Nomad Dance Academy (NDA) i Kino Kultura (KK), prostora za razvoj savremenih izvođačkih praksi u Skoplju. Bavi se istraživanjem različitih institucionalnih modela, pravima radnika u kulturi, self-management-om i kulturnim politikama na polju plesa i izvođačkih umetnosti. Gostujući je predavač na različitim studijskim programima.

Piše i izdaje publikacije koje se bave kulturnom politikom, kulturnim menadžmentom i kuratorstvom.

SONJA PREGRAD, plesna autorka, izvođačica i pedagoškinja

Magistrirala je Solo/Dance/Authorship na Universitaet der Kunste u Berlinu. Ko-organizatorica je, zajedno sa Anom Kreitmeyer, Silviom Marchig i Ivom Nerinom Sibilom, kolektiva koji vodi program Antisezona, u saradnji sa Muzejom savremene umetnosti u Zagrebu.

Od 2007. godine je, sa Zrinkom Šimičić, ko-osnivačica i organizatorica nagrađivanog festivala IMPROSPEKCIJE. Od 2011. do 2019. sa Plesnim Centrom TALA vodi međunarodni projekt - interaktivni plesni časopis TASK. Sa Marinom Petković Liker vodi umetničku organizaciju za otvaranje

novih polja pozorišne komunikacije Četveroruka.

Sonja se bavi (i)materijalnošću plesa i koreografijom odnosa. U njenom radu ples je uvek mišljen kao kontekstualizovani i relacijski gest. Autorka je brojnih radova prezentovanih i nagrađivanih na festivalima i u pozorištima u Hrvatskoj i inostranstvu. Kao izvođačica radi sa Meg Stuart, Borisom Charmatzom, Isabelle Schadt, Sanjom Iveković, Irmom Omerzo i drugima. Predaje na SMASH/ROAR programima u Berlinu, zatim na Akademiji likovnih umetnosti, na Odseku za animirani film i nove medije i na Akademiji dramskih umetnosti, na Odseku za ples, u Zagrebu

Četvrti razgovor: 6. jun 2020, od 19. 00 sati

Učestvujuju Iztok Kovač, koreograf, direktor plesne kompanije EN-KNAP (Ljubljana), Miloš Isailović, igrač i koreograf, Anđelija Todorović, koreografkinja

<https://www.youtube.com/watch?v=mdzV6UddPn4&t=41s>

IZTOK KOVAČ, koreograf, direktor plesne kompanije EN-KNAP, Ljubljana

Iztok Kovač je koreograf, pedagog i plesač, koji je praktično ustanovio pojam Slovenačke savremene plesne scene u kontekstu kulturnog prostora Evrope, ali i šire. 1993. godine osnovao je internacionalnu plesnu kompaniju EN-KNAP u Levenu, u Belgiji. Godinu dana kasnije sedište trupe prebacuje u Ljubljanu. Posle četrnaest godina, za vreme kojih je trupa radila po projektima, 2007. godine Kovač je osnovao EnKnap Group, prvu stalnu kompaniju savremene igre u Sloveniji, koja počinje da radi kao reperoarski oblik teatra. Dve godine kasnije EN-KNAP Productions dobija na rukovođenje prostor Kulturnog centra Španski borci, a Iztok Kovač postaje direktor centra i programator domaćeg i međunarodnog programa. Pored trideset i četiri projekta, umetničkog rukovođenja i pedagoškog rada, njegov opus uključuje i šest plesnih filmova. Za dvadeset pet godina postojanja EN-KNAP je ustanovio svoju osobenu estetiku i postao brend na Evropskoj kulturnoj sceni, radeći brojne značajne međunarodne koprodukcije.

Za svoj rad Iztok Kovač je dobio brojne domaće i međunarodne nagrade.

MILOŠ ISAILOVIĆ, igrač i koreograf

Rođen je 1988. godine u Loznicima. Tokom školovanja u baletskoj školi Lujo Davičo postaje stipendista Baletske akademije u Cirihu.

Na Međunarodnom baletskom takmičenju "Tanz Olimp" 2005. godine u Berlinu osvaja treće mesto, a u Čezenu (Italija), prvo mesto.

Kao solista Narodnog pozorišta igrao je u baletima: Uspavana lepotica, Labudovo jezero, Žizela, Don Kihot, Nečista krv, Ukročena goropad, Interval, Dama s kamelijama...

U Bitef Dance kompaniji igrao je u predstavama Voljen, Otelo, Božanstvena komedija, Alpha Boys, Soneti, Ako bi smo svi malo utihnuli, Yesterday, Želeće mašine, Don Žuan, Ptice, Magbet...

Za Bitef dens kompaniju kao koreograf kreirao je predstave Dunjaluk i Magbet.

Za predstavu Dunjaluk dobio je nagradu Dimitrije Parić za sezonu 2015/2016, a za predstavu Magbet Specijalnu nagradu na festival Purgatorije u Tivtu.

2016 godine kreira predstavu Stranac u koprodukciji Nacionalne Fondacije za igru i Hartefakt fondacije.

U Narodnom Gledalištu u Mariboru kao solista igra u predstavi "Peer Gynt" u koreografiji Edvarda Kluga. Kao asistent Edvarda Kluga radi u Nacionalnom baletu Rige u Letoniji, u velikom baletu Novosibirsk-a u Rusiji, kao i u Bečkom baletu Wiener Staatsoper u Austriji. Trenutno kao asistent Edvarda Kluga radi na baletu Majstor i Margarita u Boljšoj teatru u Moskvi.

ANĐELIJA TODOROVIĆ, koreografkinja

Diplomirala je Baletsku školu Lujo Davičo u Beogradu, a dalje plesno obrazovanje sticala je na brojnim radionicama u Beogradu, Parizu, Londonu...

Od 1980. do 1983. godine članica je trupe Beogradki novi balet, pod vođstvom velikana srpskog baleta Dušana Trninića.

Učestvovala je u predstavama Narodnog pozorišta u Beogradu, Beogradskog dramskog pozorišta..., saradivala je sa koreografima i rediteljima poput Damira Zlatara Fraja, Nade Kokotović, Lidije Pilipenko, Miljenka Štambuka, Janeza Pipana i drugih...

Od 1986. do 1992. godine članica je Pozorišta na Terazijama gde ostvaruje solističke uloge.

1986. godine postaje suosnivačica trupe SIGNUM, pod umetničkim rukovodstvom Dejana Pajevića, a samostalni koreografski rad ostvaruje u mnogim dramskim predstavama širom zemlje.

1994. godine sa grupom autora osniva ISTER teatar, čiji je umetnički rukovodilac. Ova trupa sa svojim projektima učestvuje na značajnim festivalima u Srbiji i svetu, u Velikoj Britaniji, Nemačkoj, Italiji, Rumuniji, Bugarskoj, Egiptu... Sa ISTER-om dobija nagradu Dimitrije Parić, zatim nagrade na INFANT festivalu, Festivalu malih pozorišnih formi i Sterijinom pozorju.

Od 2012. do 2017. godine bila je predsednica Udruženja baletskih umetnika Srbije i direktorka Festivala koreografskih minijatura, u organizaciji UBUS-a.

Živi i radi u Beogradu.

Napomena:

Iz indeksa autora sa portala Bitef teatra:

TODOROVIĆ Anđelija: Dom Bernarde Albe / La casa de Bernarda Alba (1990), Slika Dorijana Greja / The Picture of Dorian Gray (1991), Lista sumnjivih ili ko je pojeo puding (2003) izvođenje; Karta za više vožnji (1996), igra, priča, pokret, scena, kostim i izbor muzike; Sluškinje / Les Bonnes (1998), Leni (2015), scenski pokret; Naša gospa od cveća / Notre-Dame des Fleurs (1998), inscenacija i izvođenje; Pustinja (2001), Pustinja (2010), koreografija i izvođenje; Bum, tras – Deda, pas (2007), režija, koreografija i produkcija; LogOut (2012), autor, koreografija i izvođenje.

ISAILOVIĆ Miloš: Family portrait – Da li je to samo fraza? (2014), koncept i koreografija – režija; Dunjaluk (2016), Magbet / Macbeth (2017), koreografija; Voljen / Loved One (2010); Otelo (2010), Alfa bojs / Alpha Boys (2011), Ako bismo svi malo utihnuli (2011), Božanstvena komedija / The Divine Comedy (2011), Soneti (2012), Maja i ja i Maja (2012), Kapetan Džon Pipfoks (2012), Izopačeni / Bent (2012), Yesterday – Seti se da zaboraviš (2013), Želeće mašine – Tragovi ispunjenja želje koje se nikada nije dogodilo (2014); Ptice / The Birds (2015), Mali princ / Le petit prince (2006), izvođenje

Peti razgovor: 13. jun 2020, od 19.00 sati

Učestvuju: Dragana Bulut, koreografkinja (Berlin), Ana Vujanović teoretičarka kulture i Bojana Cvejić, teoretičarka.

Youtube kanal Bitef teatra

<https://www.youtube.com/watch?v=wp7gxNU64kY&t=64s>

Programi izvedeni na youtube kanalu Bitef teatra

DRAGANA BULUT, koreografkinja

Dragana Bulut radi u polju savremenog plesa i koreografije. Poslednjih deset godina živi i radi u Berlinu, gde je diplomirala na master studijama odseka Solo/Dance/Authorship, na Univerzitetu umetnosti u Berlinu / Hochschulübergreifendes Zentrum Tanz Berlin (HZT), Universität der Künste Berlin.

Kroz apropijaciju različitih socijalnih formata kreira predstave zasnovane na tenziji između materijalnog i nematerijalnog, objekta i afekta, realnosti i fikcije.

Razvija svoje koreografske radove od 2005. godine, koje je predstavila u različitim nacionalnim i međunarodnim kontekstima, kao što su: HAU Hebbel am Ufer, Sophiensaele, Tanz im August festival, Haus der Kulturen der Welt (Berlin), Tanzquartier (Beč), InTransit festival (Berlin), Museum Folkwang (Esen), euro-scene (Lajpcig), Rampe Theatre (Štuttgart), Laban Dance Center (London), iDANS festival (Istanbul), Fabrik Potsdam, Judson Church i Danspace Project (Njujork), ENPARTS Campus – Venice Biennale, Kondenz festival (Beograd), eXplore Dance Festival (Bukurešt), Balkan Dance Platform Body-Mind festival (Varšava) itd.

Imala je profesionalne angažmane i učestvovala kao izvodjačica u projektima koreografa/kinja kao što su između ostalih: Meg Stuart, Tino Sehgal, Ivo Dimchev, Bara Kolenc, Branko Potočan, Charls Linehan, Tina Tarpgaard...

Dragana je dobitnica Strictly Seattle stipendije 2005 godine, dvostruka dobitnica Evropske stipendije za savremeni ples DanceWeb 2004 i 2008 godine u Beču i nagrade za mlade Evropske koreografe 2010 - "Prix Jardin d'Europe". Dobitnica je druge, treće i nagrade publike na Festivalu koreografskih minijatura u Beogradu.

Od 2013 do 2015. godine bila je stipendistkinja Academie Schloss Solitude u Štuttgartu. 2016. godine dobija CAA stipendiju u Berlinu. Članica je Stanice – servisa za savremeni ples u Beogradu.

Više: <http://draganabulut.com/ABOUT>

ANA VUJANOVIĆ, teoretičarka kulture

Ana Vujanović je radnica u kulturi fokusirana na spajanje kritičke teorije i savremene umetnosti. Doktorirala je na Društvenim naukama (Theatre Studies), Fakulteta dramskih umetnosti Univerziteta u Beogradu, i na post diplomskim studijama Kulture i Rodnih studija, Alternativne akademske obrazovne mreže (AAOM), Beograd.

Predaje na brojnim evropskim univerzitetima, a bila je gostujući profesor na Studijama Performansa na Univerzitetu u Hamburgu (Dpt. for Human Movement/Performance Studies, University Hamburg). Od 2016. godine članica je tima i mentor na SNDO – School for New Dance Development u Amsterdamu. Bila je članica redakcije kolektiva TkH (Teorija koja hoda) i glavna urednica TkH časopisa za teoriju izvođačkih umetnosti, od 2001. do 2017. godine.

Učestvovala je u brojnim umetničkim projektima, (performansima, pozorišnim i plesnim predstavama, video i filmskim projektima), kao i dramaturškinja i ko-autorka sa umetnicima poput Marte Popivode, Dragane Bulut, Eszter Salamon, Christine de Smedt...

Objavila je brojne članke i knjige, od kojih je poslednja Public Sphere by Performance, zajedno sa Bojanom Cvejić, u Berlinu 2012 godine.

Trenutno uređuje kolekciju Live Gathering: Performance and Politics in Contemporary Europe, i radi na dokumentarnom filmu Resisting Landscapes, koji režira Marta Popivoda.

Više: <http://www.anavujanovic.net/curriculum-vitae/>

Broj programa	Program	Učesnici/e	Datum izvođenja	Broj izvođenja	Broj gledalaca	Napomena
1	Digitalno izdanje filozofskog teatra - Smislimo svet iz početka	Srećko Horvat (Hrvatska) i Oliver Frlić (Hrvatska)	09.04	1	5268	Program je realizovan u formi emisija na YouTube kanalu Bitef teatra
		Maja Pelević i Anja Suša (Srbija, Švedska)	16.04.	1	2568	
		Srećko Horvat i Milo Rau (Švajcarska)	23.04.	1	2634	
		Maja Pelević i Štefan Kegić	30.04.	1	943	
		Ukupno 1		4	11.413	
2	Nastavimo iz početka - Trougao - (iz)vanredna plesna scena	Dunja Jocić (Srbija), Saša Božić (Hrvatska) i Isidora Stanišić (Srbija)	16.05.	1	369	Program je realizovan u formi emisija na YouTube kanalu Bitef teatra
		Dalija Aćin Thelander, Bojana Mladenović i Marijana Cvetković (Beograd, Srbija)	23.05.	1	301	
		Dragana Alfirević (Slovenija), Biljana Tanurovska Kjulavkovski (Makedonija) i Sonja Pregrad (Hrvatska)	30.05.	1	216	
		Iztok Kovač (Ljubljana, Slovenija), Miloš Isailović i Anđelija Todorović (Beograd, Srbija)	06.06.	1	153	
		Dragana Bulut (Berlin, Nemačka), Ana Vujanović (Nemačka) i Bojana Cvejić (Brisel, Belgija)	13.06.	1	194	
		Ukupno 2		5	1233	
		UKUPNO 1+2	Programa: 2		9	
	Igranja: 9					
	Gledalaca: 12.646					

), sa kojom je realizovala brojne projekte i publikacije. Doktorirala je Filozofiju na Centru za istraživanja moderne Evropske filozofije u Londonu (Centre for Research in Modern European Philosophy, London), a osnovne i master studije završila je u Beogradu, na Muzičkoj akademiji, na odseku za Muzikologiju.

Njene najnovije publikacije su Choreographing Problems: Expressive Concepts in European Contemporary Dance and Performance, Drumming & Rain: A Choreographer's Score, u ko-autorstvu sa Anne Teresa De Keersmaeker, An Parallel Slalom: Lexicon of Nonaligned Poetics, i Public Sphere by Performance, u ko-autorstvu sa Anom Vujanović.

Bila je ko-autorka, dramaturškinja ili performerka u brojnim plesnim i pozorišnim predstavama, od 1996. godine naovamo, i saradivala je sa značajnim autorima među kojima su: Jan Ritsema, Xavier Le Roy, Eszter. Salamon, Mette Ingvartsen, Christine De Smedt ...

Režirala je pet eksperimentalnih opera, od kojih je Mocartova: Don Đovani (Don Giovanni) izvedena na 42. BITEF-u 2008. godine.

Bojana Cvejić predaje na nekoliko studijskih programa širom Evrope, a nedavno je postavljena za profesora Filozofije umetnosti, na doktorskim studijama na Fakultetu za medije i komunikacije Univerziteta Singidunum u Beogradu. Njena trenutna istraživanja fokusirana su na socijalnu koreografiju i nove tehnologije u umetnosti performansa.

Više: <http://www.bojanacvejic.info/cv/#>

<http://www.tkh-generator.net/bojana-cvejic/>

4.8.5. Izdavačka delatnost Bitef teatra

Dizajn korica i knjige: Vladimir Sretenović. Instalacija na koricama: Slobodan Trajković, Čekajući Godoa, 2019, Muzej Zepter, Beograd

Vera Konjović
ČEKAJUĆI BITEF

Urednik: Miloš Latinović
Autor predgovora: Aleksandar Milosavljević
Saradnik / ko-autor (prikupljanje i uređivanje pratećeg materijala): Vesna Bogunović
Saradnik (obrada pratećeg materijala): Vladimir Sretenović
Dizajn korica i knjige: Vladimir Sretenović
Instalacija na koricama: Slobodan Trajković, Čekajući Godoa, 2019, Muzej Zepter, Beograd
Priprema za štampu: Vladimir Sretenović

Izdavač: Bitef teatar
Terazije 29, Beograd: Srbija
Za izdavača: Miloš Latinović

Fotografije u knjizi su korištene iz arhiva Bitef teatra, Ateljea 212, Jugoslovenskog dramskog pozorišta, Jugoslovenske kinoteke, Beograd i

=====
CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

792.091.4(100)"1967/2020"

КОЊОВИЋ, Вера, 1934-
Čekajući Bitef / Vera Konjović ; [saradnik, koautor (prikupljanje i uređivanje pratećeg materijala) Vesna Bogunović] ; [saradnik (obrada pratećeg materijala) Vladimir Sretenović] ; [autor predgovora Aleksandar Milosavljević]. - 1. izd. - Beograd : Bitef teatar, 2020 (Beograd : Vulkan štamparija). - 212 str. : ilustr. ; 21 x 22 cm

Tiraž 300. - Tekst štampan dvostubačno. - Prilozi za istoriju pozorišta, sa osvrtom na film i televiziju : o knjizi Čekajući Bitef Vere Konjović: str. 5-10. - Registar.

privatne arhive autorke knjige

ISBN 978-86-84329-39-6

Štampa: Preduzeće za izdavačko-štamarsku delatnost, promet i usluge
VULKAN ŠTAMPARIJA DOO, Vojvode Stepe 643 a, Beograd
Tiraž: 300, Prvo izdanje, 2020

a) Битеф -- 1967-2020

COBISS.SR-ID 19512329

NAPOMENA:

Prezentacijom knjige Vere Konjović: Čekajući BITEF je otvoren Bitef Prolog 2020, 12.09.2020. godine na otvorenoj sceni Bitef teatra, Skver Mire Trailović. Podaci o broju gledalaca su navedeni u segmentu Bitef prolog 2020.

O KNJIZI:

Knjiga Vere Konjović Čekajući BITEF predstavlja izuzetno svedočanstvo o nastanku i trajanju svetskog teatra u Beogradu. Osmišljena kao trijumfalni oproštaj od značajnog segmenta Bitef festivala - Bitefa na filmu, u kojem je autorka neposredno i vrlo predano učestvovala kao umetnički kreator, često i kao realizator programa, knjiga Čekajući BITEF bavi se apsolutno svim dešavanjima i ljudima koji su Bitef učinili posebnim i svetski relevantnim događajem. Može se reći da je to produbljivanje bilo očekivano, jer je Vera Konjović od početka učestvovala u svim dešavanjima oko Bitefa, u početku nenametljivo, prihvatajući različite angažmane, a kasnije sve potpunije, no uvek s izuzetnom posvećenošću i verom u vrednosti manifestacije koju su osmislili Mira Trailović i Jovan Ćirilov.

Knjiga Čekajući BITEF je fragmentarnim ispisima autorke pretvorena u svojevrsnu autobiografiju o drugima u najpozitivnijem smislu upotrebe žanra u duhu Borislava Mihajlovića Mihiza. Trudeći se da ništa ne izostavi i da ne zaboravi nikoga ko je u Beograd povodom festivala stigao i boravio, Vera Konjović je oživila jedan svet čije stvaralaštvo i posebnosti polako blede u sećanjima onih koji su u tom ceremonijalu učestvovali, a mlađim generacijama deluje poput stare skaske. Upravo to živo svedočanstvo, što se otrglo ispod korica Bitefa na filmu, učinilo je da ova knjiga postane, iako mala i lična, važna hrestomatija trajanja Bitefa. Čekajući BITEF izuzetno je vredno štivo i zbog činjenice da je jezik autorke jednostavan i prijemčiv, te radoznali čitalac lako prolazi kroz meandre bitefovskih događaja i priča, sa željom da užitek saznanja traje koliko i sâm Bitef-festival.

Čekajući BITEF nedvosmisleno predstavlja važno štivo, i to ne samo zbog snage teksta, nego i zbog ozbiljnosti pristupa u realizaciji knjige, koja uz osnovni tekst, brojna svedočanstva iz foto-dokumentacije, izbor iz štampe i indeks imena potvrđuje svetsku reputaciju Bitefa.

Miloš Latinović, direktor Bitef teatra.

Izbor. fotografija iz knjige: Maks Rainhart, San letnje noći / Max Reinhardt, A Midsummer Night's Dream (1935)

VERA KONJOVIĆ (ODLOMCI IZ KNJIGE ČEKAJUĆI BITEF)

https://festival.bitef.rs/54bitef/prateci-program/cekajuci-bitef?lang_type=lat

Godine 1976. slavili smo deset uzbudljivih godina Bitefa. Taj Bitef bio je slavljenički i po broju i po kvalitetu priloga, i po značaju i glasovitosti njegovih učesnika. A bio je i Teatar nacija.

Miri Trailović i Jovanu Ćirilovu to nije bilo dovoljno, razmislili su i dosetili se da bi pogodan prilog proslavi bili i filmovi povezani sa teatrom. Radila sam na filmu, u Festu na realizaciji programa, muvala se po pozorištima, prevodila slovenačke predstave na Bitefu, prijateljivala s Mirom i Jovanom, te sam, verovatno, za njih bila prirodni izbor za realizaciju te ideje.

Uspeh programa bio je neočekivan, pa je odlučeno da Bitef na filmu postane stalna prateća manifestacija. Trajala je četrdeset godina.

...

Gledališće, Schauspielhaus, színház, pozorište, theater - reči za meni dragu ustanovu, na jezicima kojima vladam.

Rano detinjstvo provela sam u Kranju, na Jezerskoj cesti 22, u ulici koja je vodila do zamka „Brdo“, koji je bakina rođaka 1935. prodala knezu

Pavlu. Bila sam žgoljava, mrckeljala sam do te mere da me je majka odvela lekaru. Pitao je da li u kući imamo hrane. Zaprepašćena majka je odgovorila: „U izobilju.“ Sledila je dijagnoza: „U punoj kući deca ne umiru od gladi.“ Sate sam provodila za stolom i tvrdoglavo odbijala poneko jelo.

...

U jesen 1940. moje društvo je krenulo u školu. Bila sam najmlađa i mene u školu, o užasa i poniženja, nisu primili. Sačekivala sam novopečene školarce, patila, plakala, pokušavala da učim s njima. Nipodaštavali su me, što je situaciju činilo tragičnijom. Posle mesec dana, mama je otišla u novoizgrađenu školu, jednu od najmodernijih u Sloveniji, i zamolila da me, mimo pravila, prime samo na dan-dva, jer patim i propašću. Nemirna sam, neću izdržati da sedim mirno ni slučajno. Nevoljno su pristali. Posle nedelju dana su zatražili moja dokumenta, postala sam redovni đak. Bila sam nemirna, najbolja učenica u razredu.

Tata je kao rezervni oficir Jugoslovenske vojske 1941. mobilisan. U Kranj su ušli Nemci. Esesovcima su bili potrebni bogati, lepo opremljeni stanovi za oficire i tako su mamu i mene internirali. Srećom, bile smo u prvoj grupi koja je poslata u Smederevsku Palanku, ne u Nemačku. Svaka osoba je imala pravo na jedan kofer. Mama je nosila jedan za mene i nju, a ja sam, budući nejaka, nosila mali ruksak na leđima i mecu u rukama. Ona je bila broj 187, a ja 188.

Baka s tatine strane bila je bogata. Platila je veliku sumu švercerima ljudi da nas prebace iz nemačke okupacione zone u mađarsku, u Novi Sad. Prvi pokušaj nije uspeo, drugi jeste. Odmah smo otputovale u Budimpeštu. Tamo smo tri meseca čekale na lažna dokumenta. Vratile smo se u Novi Sad u predvečerje zlokobne racije. Zahvaljujući susedima Berešima, pekarima Mađarima, ostale smo žive. U februaru, kada na ulicama više nije bilo krvi, a na kućama ostataka ljudskih mozgova, krenula sam u školu - mađarsku. Mama je na neka negodovanja odgovarala: „Koliko jezika znaš, toliko vrediš. Naučiće mađarski pre nego što ovi propadnu.“ Nisam pristala da me upišu u prvi razred. Zar ja, odličan đak, da ponavljam? Ubeđivali su me da je godina poodmakla, da ne znam mađarski... Ponovo sam bila tvrdoglava. Popustili su. Posle dva meseca sam govorila kao Mađarica i razred završila sa odličnim.

Marta 1944. strateške tačke u Mađarskoj zauzeli su Nemci. Prijatelji su udesili da mamu uhapsu Mađari i prebace je u zatvor u Budimpešti, da ne bi pala u ruke Nemcima, iz čijeg je logora pobjegla. Ostala sam s dugogodišnjom služavkom Piroškom u Novom Sadu, koja se udala i po nagovoru muža odnela iz kuće sve što im se dopadalo. /.../ Kada je počelo bombardovanje Budimpešte, stražari zatvora su se razbežali, a zatvorenici pobjegli. Mama se ukrcala u voz za Novi Sad. Više je ležala u kukuruzištimama zbog naleta bombardera nego što je putovala. Stigla je posle nekoliko dana izbezumljena i zatekla me samu u bednom stanju.

Oktobra 1944. oslobođeni smo i od Mađara i Nemaca, ali i od mnogo čega drugoga.

...

Krenula sam u prvi razred gimnazije. Čudili su se što ja, koja govorim srpski s jakim mađarskim naglaskom, ne idem u mađarsku školu. Mučili su me č i ć i đ i dž. Više nisam bila tako mala, pa je učenje novog jezika teklo sporije, tek sam na kraju godine postala Srpkinja. Tada je u školama u svim razredima bio obavezan ruski. Učila sam ga do velike mature. U petom razredu sam kao drugi strani jezik odabrala engleski - tada i omiljen i u modi.

Studirala sam u Beogradu jer početkom pedesetih Novi Sad još nije imao univerzitet. Za pomoćni jezik koji se izučavao dva semestra izabrala sam italijanski. Ni ruski ni italijanski nisam naučila.

...

Radila sam i u Biblioteci Matice srpske i naučila mnogo o knjigama i iz knjiga, u Avala filmu sam naučila kako se prave filmovi, u Jugoslavijapubliku šta je privreda, a šta loši međuljudski odnosi, u Festivalu jugoslovenskog filma upozнала sam jugoslovesku kinematografiju i jugoslovenske sineaste. U Festu, koji je prvo bio pri Jugoslavija filmu, a zatim pri Beograd publiku, u kome su bili skupljeni ljudi s konca i konopca, sretala sam starove i starlete iz celoga sveta. Iz Zvezda filma, gde sam se, kao i svuda, naradila, ali i naputovala, otišla sam glavom bez obzira u penziju kad je došao novi direktor koji nije znao ništa o kinematografiji, jer sam se plašila da bih mogla da ispaštam njegove grehe. U mirovini sam počela intenzivnije da prevodim. I da ne zaboravim, jer je važno: Bitef je deo mog života, bez koga bih bila siromašnija.

VERA KONJOVIĆ

Rođena sam u Novom Sadu 16. aprila. 1934. godine. Prve godine života sam provela u Kranju. Tamo sam završila prvi razred osnovne škole, a u Novom Sadu ostale razrede osnovne škole i gimnaziju. Diplomirala sam anglistiku u Beogradu. U Beogradu živim i radim od 1961. godine.

Radila sam:

1. u Biblioteci Matice srpske (međunarodna razmena periodike) od 1956. do preseljenja u Beograd 1961.
2. u Avala filmu (PR) od 1956 do 1965.
3. u Saveznoj privrednoj komori – Jugoslavijapublik (urednik u Izdavačkom odeljenju) od 1965. do 1972.
4. u Festivalu jugoslovenskog filma pri Jugoslavija filmu (urednik mesečnika News From Yugoslavia Film; organizacija domaćih festivala; plasman naših filmova na strane festivale A kategorije; koordinator programa i realizacija programa FEST-a) od 1972. do 1981.
5. u Zvezda filmu Novi Sad (filmska distribucija) savetnik za repertoar od 1981. do 1991.
6. 1991. sam otišla u penziju
7. 1994. sam se pridružila ekipi nezavisne radio stanice B 92 i radila tamo do 1999. na realizaciji i plasmanu njihovih filmova i video-produkcije i izveštavala za nemačke radio stanice.

BITEF:

Prvih 10 godina sam prevodila nekoliko slovenačkih predstava. Od 1976. bila sam urednik i organizator pratećeg programa BITEFA na filmu. Radila sam i druge poslove. Poslednjih godina brinem o prevodenju predstava (na srpski i engleski), ali prevodim i ja. Prevodila sam filmove za TV, Kinoteku, Zvezda film, FEST itd.

Pisala sam za pozorišni mesečnik Ludus, zakataloge BITEFA, za Večernje novosti o filmu, kao i priloge za Fičer redakciju DeutschlandFunk u Kelnu, za DonauWelten – EinFlussbuch i za DialogderKulturen itd. Prevodim sa engleskog, nemačkog, slovenačkog i mađarskog.

Vera Konjović
Beograd, 12. februar. 2018.

4.8.6.. Bitef prolog 12-14.09.2020.

UVODNA REČ UMETNIČKOG DIREKTORA IVANA MEDENICE : NA IVICI BUDUĆNOSTI

Ne treba posebno isticati, pošto je samorazumljivo, da je rad na glavnom programu 54. Bitefa bio izuzetno otežan. Mesecima su trajali pregovori s kompanijama i pozorištima čije su predstave izabrane jer niko nije mogao da predvidi u kom će se pravcu razvijati događaji povezani sa globalnom pandemijom virusa korona. Sve ljudske aktivnosti na svim delovima planete Zemlje bile su, i još su uvek, bitno otežane, a pojedine i onemogućene, ali se čini da nije egocentrično - ili je egocentrično u meri primerenoj teatru - ustvrditi da u globalno najugroženije delatnosti spada i organizacija međunarodnih pozorišnih festivala. Ona je ugrožena zbog činjenice da je sama pozorišna praksa, u okolnostima nužne telesne razdvojenosti, skoro onemogućena. Dodatna frustracija, a koja je imanentna međunarodnom i to svetskom festivalu, proističe iz otežanog avionskog saobraćaja, preporuka za (ne)putovanje u neke zemlje, obaveznih karantina... Imajući ove izazove u vidu, umetničko-produkcijski tim Bitefa ne može da garantuje da će se festival i desiti u planiranom terminu, od 9. do 15. septembra. To će zavisi od pandemije, domaćih i stranih protokola o javnim okupljanjima i međunarodnom avionskom saobraćaju, itd.

Ipak, i u ovakvim uslovima uspeali smo da osmislimo program iza kog konceptijski i umetnički u potpunosti stojimo i koji je produkcijski „održiv“. Jedino što će ovo izdanje, što je sasvim logično u jednoj suštinski kontinuirano vanrednoj situaciji, biti nešto skromnije. Razlog nije samo finansijski - drastično, neobrazloženo smanjenje državnih subvencija za Bitef, te opšta neizvesnost u pogledu spremnosti sponzora da u ovom trenutku podržavaju umetnost - već i produkcijski, šire gledano. S manjim ansablama (većina predstava u programu 54. Bitefa nema mnogo izvođača) manji je i rizik da će se neko od njih razboleti, te gostovanje biti otkazano, a i nezavisne trupe su fleksibilnije, lakše izlaze na kraj s pandemijskim protokolima.

Tim Bitefa je i druge izazove pandemije imao u vidu pri umetničkom i produkcijskom koncipiranju glavnog programa te, nadamo se, dao svoj maksimum u njihovoj prevenciji. Veliki izazov je i potencijalna nemogućnost javnog okupljanja većeg broja ljudi, tj. nužnost održavanja telesne distance u gledalištu. Pošto smo morali da zbog organizacionih poteškoća odustanemo od prvobitne zamisli da i ove godine nastavimo saradnju s Lukom Beograd, gde bismo mogli da izgradimo gledališta s adekvatnim razmakom između sedišta, telesno odstojanje moraćemo da ostvarimo u institucionalnim pozorištima. To znači, blokiranje jednog broja sedišta i, posledično, smanjenje broja gledalaca, što stvara novi problem. Nažalost, ove godine neće svi zainteresovani moći da uđu na predstave i pored toga što smo, upravo iz tog razloga, obezbedili da svaka od njih ima nekoliko izvođenja: s telesnim odstojanjem kapaciteti sala smanjeni su za jednu polovinu, ili čak za dve trećine.

Pored svih otežanih okolnosti, pripreme glavnog programa 54. Bitefa zasnivale su se i na nekim srećnim okolnostima. Glavna srećna okolnost je ta što smo dramaturg festivala, Filip Vujošević, i ja kao njegov umetnički direktor i selektor, do početka pandemije odgledali preko trideset pet predstava, te je, uz nekoliko naknadno odgledanih snimaka predstava, postojao sasvim dovoljan „rezervoar“ za finalnu selekciju. Dakle, program 54. Bitefa nije trpeo zbog prekida putovanja i gledanja predstava uživo, najpouzdanijeg načina selekcije: temelji programa postavljeni su pre više od godinu dana, kada je odgledana predstava Dolina jeze. Uspeli smo, drugim rečima, da ostvarimo obe noseće linije/osovine festivalskog koncepta, i umetničku i tematsko-problemsku, uz dve pomoćne - vanevropsko pozorište i nova autorska imena. Bar jednoj od ovih, a najčešće nekim konceptijskim linijama, pripada svaka od izabranih predstava... A koje su one glavne, umetničke i tematske osovine 54. Bitefa?

„Naučnici dele istoriju naše planete na epohe koje nose imena pleistocen, pliocen, miocen. Zvanično, mi živimo u epohi holocena, ali bi bolje bilo poslednjih sedamdeset hiljada godina nazvati epohom antropocena - epohom čovečanstva, jer je za tih sedamdeset milenijuma homo sapijens postao najvažniji činilac promena u ekologiji naše planete (...) Od nastanka života na našoj planeti, pre četiri milijarde godina, nikada jedna vrsta nije sama menjala svetsku ekologiju. (...) Ova vrsta čovekolikih majmuna uspeala je za sedamdeset hiljada godina sama da promeni svetski ekosistem radikalno i nepredvidljivo. Naš uticaj već je ravan posledicama delovanja ledenih doba i tektonskih pomeranja. Za jedan vek mogao bi da nadmaši i posledice onog asteroida koji je pre šezdeset pet miliona godina pobio dinosauruse“ (Harari, Homo deus, 96-97).

Jedan od danas planetarno najpoznatijih naučnika, izraelski istoričar Juval Noa Harari, ovako opisuje dejstvo homo sapijensa na planetu Zemlju, na njen globalni ekosistem. Izabrao sam Hararija kao referencu o ovoj temi ne samo zbog njegove slave već i zato što će nas, kao što ćemo videti, predstava rađena baš po njegovim bestsellerima - Sapijens: kratka istorija čovečanstva, Homo deus: kratka istorija sutrašnjice i 21 lekcija za 21. vek - uvesti u sve teme koje tretira 54. Bitef: od najvećeg globalnog problema današnjice, klimatskih promena, uništenja ekosistema i, posledično, realnog rizika od opšte kataklizme, do projekcije sveta posle, sveta koji se u savremenoj teoriji naziva posthumanizam i transhumanizam. Dodatno opravdanje za ovakav problemski fokus nalazi se u činjenici da prva grupa tema, onih povezanih sa ekološkom krizom, nije samo globalnog karaktera, već i lokalnog, a s obzirom na to da je Beograd jedna od svetskih metropola koja ima ogroman problem sa zagađenjem vazduha. Takođe, i razlog zbog kojeg Bitef 2020. godine možda neće moći da se održi jeste ekološki: pandemija korona virusa je, između ostalog, i rezultat poremećaja ekosistema.

Pojmove transhumanizma i posthumanizma koristim u najširem značenju, možda čak i kolokvijalnom: ne kao projekciju sveta bez ljudi (što je bila tema 52. Bitefa), već sveta u kojem čovek više neće biti u centru. Iz želje da sebe maksimalno „nadogradi“, a na osnovu čežnje da dosegne ideale blaženosti, besmrtnosti i bogolikosti, o čemu Harari piše u Homo deusu, čovek je, paradoksalno, doveo do razgradnje ljudskog subjektiviteta. U teorijskom smislu, ove pojmove shvatam onako kako ih postavlja Keri Vulf: transhumanizam je intenziviranje humanističkih ideala u vidu tehnološke nadogradnje čoveka, a posthumanizam kritika takvog, u osnovi, i dalje antropocentričnog koncepta, a zarad ideje ravnoteže i ravnopravnosti među svim živim bićima... Imajući sve ovo u vidu, umetnička linija 54. Bitefa nametnula se sama sobom. Ona se svodi na različite pojave digitalnog tela izvođača, odnosno razgradnju ljudskog subjekta izvođenja. Prema određenju Stiva Diksona, digitalno telo izvođača podrazumeva virtualno, kiborg i robot telo. Virtualno pripada samo virtualnom prostoru i kao takvo ono je uvek slika, reprezentacija nekog drugog tela. Kiborg je ljudsko telo s nekim mašinskim intervencijama, dok je robot u potpunosti mašinsko telo... U nekim predstavama 54. Bitefa telo izvođača se dopunjuje ili čak zamenjuje dronom ili robotom, dok je u drugima ono i dalje jedno i jedinstveno, ali je putem svetlosnih i drugih efekata, te robotizovanom koreografijom - temeljno dekonstruisano, dehumanizovano.

Kao što smo nagovestili, u celokupni tematski spektar 54. Bitefa - u rasponu od uništenja globalnog ekosistema do uznemirujućih perspektiva čovečanstva - uvodi nas predstava koju smo, logično, postavili da bude prva, u tradicionalnom danu Prologa. Takođe smo istakli da ove i srodne teme ona tretira upravo na osnovu Hararijevih analiza, zaključaka i prognoza. Reč je o spektakularnoj ansambl-predstavi ubojitog naslova - 2020 - hrvatskog reditelja Ivica Buljana, koju su koproducirala tri ugledna ljubljanska teatra/kulturna centra, Drama Slovenskog narodnog gledališča, Mestno gledališče ljubljansko i Cankarjev dom. Za ovakvo pozicioniranje predstave 2020 u dramaturgiji 54. Bitefa postoje još dva razloga. Predstava ima elemente umerzivanja teatra, te pravi kopču s prošlogodišnjim izdanjem Bitefa. S obzirom na svoj naslov, svoje teme i činjenicu da je jedna od retkih velikih regionalnih predstava, a možda i evropskih, koja je stigla da se pojavi u 2020. (pre početka pandemije), ona je i svojevrsni omaž, cinik bi rekao posmrtni, godini koja je temeljno potresla, ugrozila i izvesno, mada neznano u kom obliku i obimu, izmenila naše živote i svet, uključujući tu i pozorište (i kao stvaralačku praksu i kao instituciju).

Na svečanom otvaranju biće izvedena predstava Tragovi jednog od vodećih evropskih i svetskih koreografa, Vima Vandekeijbusa, u izvođenju njegove kompanije Ultima vez iz Brisela. U vrlo energičnoj, duhovitoj i uzbudljivoj koreografiji, s elementima i govornog pozorišta, ova predstava razvija dramaturški luk - nimalo ilustrativan - od probijanja autoputa kroz šumu, te uništavanja prirode, do komičnog, ali pretećeg finala u vidu osvete prirode. Onu tematsku celinu 54. Bitefa, koja se svodi na problematizovanje ekoloških izazova savremene civilizacije, zaokružuje predstava Pluća mladog slovenačkog reditelja Žige Divjaka, rađena po komadu savremenog engleskog dramskog pisca Dankana Makmilana, u produkciji Drame SNG-a iz Ljubljane. Komad o izazovima s kojim se suočavaju ljubavni parovi danas pokreće, između ostalog, i jedno, na prvi pogled apsurdno, čak i morbidno, ali suštinski sasvim legitimno ekološko i etičko pitanje: da li je ispravno rađati decu u prenaseljenom svetu, u

kome svako biće troši dragocene zalihe kiseonika, ali i svetu u kome taj novi život očekuju ozbiljne egzistencijalne muke s mogućim tragičnim ishodom, od ekološke kataklizme, preko pandemija do velike ekonomske i socijalne krize. Ova minimalistička predstava, zasnovana na sjajnoj igri dvoje mladih glumaca, predstavlja nam i novo ime slovenačke režije, a na osnovu njegovih stvaralačkih potencijala slobodno se može reći i regionalne i evropske, Žige Divjaka, što je jedna od važnih konceptijskih misija Bitefa.

U nastavku 54. Bitefa tematski fokus se pomera s ekoloških na srodna pitanja, na koncept posthumanizma shvaćenog u najširem smislu. U belgijskoj predstavi Opčinio sam te, mladog, ali već internacionalno afirmisanog iranskog koreografa Ehsana Hemata, robotizovana koreografija troje izvođača iz Irana, Belgije i Japana, u sadejstvu s nadzorom koji nad njima sprovodi njihov četvrti partner - dron - artikuliše jedan od glavnih problema savremenog sveta, onog u kome više ne vladaju humanističke vrednosti: medijsku i tehnološku kontrolu i manipulaciju. Ovom se predstavom, u dimenzijama koje su ove godine bile realne, markira još jedna bitna konceptijska linija Bitefa: prikazivanje i afirmacija rada stvaralaca iz vanevropskih i nezapadnih kultura.

Noseća predstava umetničke linije 54. Bitefa, ona na kojoj je konceptijsko osmišljavanje ovog izdanja festivala i bazirano, jeste produkcija čuvenog minhenskog Kameršpilea, u saradnji s podjednako poznatom kompanijom Rimini protokol, te u postavci Štefana Kegija, jednog od troje reditelja ovog kolektiva, i ljubimca Bitefove publike. Jedini izvođač ovog solo-performansa je humanoidni robot, neverovatno verna kopija stvarne osobe, pisca Tomasa Melea. Forma ovog performansa je predstava-predavanje, a tema Meleovog predavanja (on robotu pozajmljuje glas) autobiografska je: piščev bipolarni poremećaj ličnosti, za koji je tipičan strah od gubitka kontrole, a to je upravo ono što Mele radi kad dozvoljava da robot govori umesto njega - prepušta mu vlastiti „subjektivitet“. Ova inteligentna i duhovita predstava povezuje univerzalna pitanja posthumanizma s onima koja se odnose na suštinu pozorišta: pitanje nužnosti „živog“ glumca na sceni, uslova/okolnosti gledalačke empatije, itd. Ako i pretpostavimo da aktivnost humanoidnog robota može da u nama izazove emocionalnu reakciju kao da je reč o ljudskom biću, postavlja se pitanje da li i kako funkcioniše drugi pravac međuzavisnosti na relaciji publika-izvođači, odnosno da li i kako gledalačke reakcije mogu da utiču na samo izvođenje (tu međuzavisnost Erika Fišer-Lithe određuje kao „autopoetičku povratnu spregu“).

Vrhunac i umetničke i tematske linije ovog Bitefa, te tako i projekat primeren završnici festivala, jeste francuska predstava-instalacija Fleš reditelja Franka Vigrua. Ona nema fabulu, potpuno je apstraktna, te se svodi na vizuelno-atmosfersku instalaciju s dvoje plesača čija su tela, njihov ljudski identitet, radikalno dekonstruisani kostimom, svetlom, dimnim efektima i drugim scenskim sredstvima.

Za sam kraj festivala ostavili smo jedinog domaćeg predstavnika na 54. Bitefu, predstavu Living room Beogradskog dramskog pozorišta koju, po vlastitom predlošku/konceptu, postavlja mladi, publici Bitefa dobro poznati nemački reditelj Ersan Mondtag. Kao i prethodna, prva predstava iz svojevrstne trilogije, i projekat Living room se konceptijski zasniva na likovno raskošnoj i znakovno preciznoj scenografskoj slici jednog specifičnog, zatvorenog sveta, koji nastanjuju usamljene, otuđene egzistencije. Ova lirska meditacija o vremenu, prolaznosti i usamljenosti jeste autentični doprinos jednoj od problemskih linija 54. Bitefa, konkretno viziji „posthumanog sveta“. Izbor ove predstave, čija će premijera biti upravo na Bitefu, ima još jedno obrazloženje: njime se podržavaju savremene, „bitefovske“ tendencije u domaćem teatru, što je od samog početaka festivala bila jedna od njegovih misija. Ne treba podsećati da je Mondtaga, kako i sam izjavljuje, u međunarodnim krugovima „otkrio“ upravo Bitef na čijem je 51. izdanju imao čak dve predstave. To je bio njegov prvi nastup van nemačkog govornog područja, dok je danas „zvezda u usponu“ evropskog pozorišta.

Na tematskom planu ovaj se Bitef fokusira na distopijske perspektive čovečanstva, što je prevashodno, ali ne i isključivo uslovljeno urušavanjem globalne ekološke ravnoteže (iz čega je proizašla i aktuelna pandemija), dok na umetničkom planu eksperimentiše s mogućnostima izvođenja u čijem središtu ne bi nužno bio ljudski akter. Na obe ove konceptijske ravni, 54. Bitef je, dakle, naglašeno okrenut budućnosti i u odnosu na obe nagoveštava nove stvarnosti, uključujući i pozorišnu, koje možda neće biti antropocentrične... Da li se takve budućnosti treba plašiti ili joj se, priželjkujući povratak ravnoteže u prirodi, treba radovati, to je pitanje zasad bez odgovora. Ovakva budućnost više nije futuristička projekcija, ona je tu, samo što u nju nismo uskočili, ili se u nju strmoglavili, jer ko zna da li ona išta dobro donosi (i da li treba da donese) homo sapijensu? Stojimo na njenoj ivici kao što se stoji na ivici ambisa... Bitef anno domini 2020. ili - Na ivici budućnosti.

Ivan Medenica, umetnički direktor i selektor Bitefa

Skoro svi programi Prologa Bitefa su održani na otvorenoj sceni – na Skveru Mira Trailović. Dve predstave glavnog programa (**DOLINA JEZE** i **BITI ARIJELA F**) su održane u sali pozorišta, ali su emitovane putem video bima i gledaocima ispred Teatra :

Tehnička služba je, u skladu sa svim merama i zakonima, osmislila bezbedan i funkcionalan auditorijum ispred Teatra, a kapacitet sedenja je bio 48 mesta.

Bitef-Prolog je realizovan uz strogu prijetnju higijensko-epidemioloških mera, merenje temperature, obavezno nošenje maski i poštovanje fizičke distance između posetilaca.

Festival su tradicionalno podržali Sekretarijat za kulturu Grada Beograda, Ministarstvo kulture i informisanja Republike Srbije i Kabinet predsednika Vlade Republike Srbije, kao i Evropska delegacija u Srbiji, Ambasada SR Nemačke u Beogradu, Gete Institut, Ambasada Švajcarske u Beogradu, Francuski institut u Beogradu i Fond za otvoreno društvo.

Prijatelji i sponzor Bitefa je i ove godine I&F Grupa, u okviru koje posluje i McCann Beograd, kreativna agencija festivala. Partneri festivala su Erste Bank a. d. Novi Sad, dugogodišnji prijatelji festivala Coca-Cola Hellenic Srbija i MTS, Alma Quattro, Opšta bolnica „Bel Medic“, Halo Creative tim, Mezestoran „Dvorište“, klub „Zaokret“, Domaće kiflice, Muffinstore, Marriot – Courtyard Belgrade City Centre i restoran Ruski Car.

Bitef-Prolog
12 – 14. septembar 2020.
Bitef teatar
Skver Mire Trailović

Bitef-Prologue
September 12 - 14, 2020
Bitef Theatre
Mira Trailović Square

Bitef

SUBOTA / SATURDAY 12.09.

18.00 - 19.00	Promocija knjige / Book promotion	ČEKAJUĆI BITEF , Vera Konjović / WAITING FOR BITEF , Vera Konjović
19.00 - 20.00	Svečano otvaranje / Opening event	Performans „0”, Cirkusfera / Performance "0", Cirkusfera
20.00 - 21.00	Glavni program / Main Programme	DOLINA JEZE / UNCANNY VALLEY
21.00 - 22.00	Susreti sa autorima / Meeting the Authors	DOLINA JEZE , Štefan Kegi i Milena Bogavac / UNCANNY VALLEY , Stefan Kegi and Milena Bogavac

NEDELJA / SUNDAY 13.09.

14.00 - 15.00	Glavni program / Main Programme	DOLINA JEZE / UNCANNY VALLEY
15.00 - 17.00	Bitef Polifonija / Bitef Polyphony	IGRA ZA ŽIVOT BITEF POLIFONIJE 2020 / BITEF POLYPHONY 2020 THE PLAY FOR LIFE
17.00 - 18.00	Glavni program / Main Programme	DOLINA JEZE / UNCANNY VALLEY
18.30 - 19.30	Filozofski teatar / Philosophical Theatre	NA IVICI BUDUĆNOSTI , Svetlana Slapšak i Maja Pelević / EDGE OF THE FUTURE , Svetlana Slapšak and Maja Pelević
20.00 - 21.00	Glavni program / Main Programme	DOLINA JEZE / UNCANNY VALLEY

PONEDELJAK / MONDAY 14.09.

14.00 - 15.00	Glavni program / Main Programme	BITI ARIJELA F / BE ARIELLE F
15.00 - 17.00	Panel diskusija / Panel discussion	NA IVICI NOVE POZORIŠNE SEZONE, moderatori: Aleksandar Brkić i Jelena Knežević / EDGE OF THE NEW THEATRE SEASON, moderators: Aleksandar Brkić and Jelena Knežević
17.00 - 18.00	Glavni program / Main Programme	BITI ARIJELA F / BE ARIELLE F
18.30 - 19.30	Naučni intervju / Scholarly interview	DIGITALNI RAZGOVOR O ANALOGNOJ UMETNOSTI, Erika Fišer Lihter i Ivan Medenica / DIGITAL DISCUSSION ABOUT ANALOGUE ART, Erika Fischer Lichte and Ivan Medenica
20.00 - 21.00	Glavni program / Main Programme	BITI ARIJELA F / BE ARIELLE F
21.00 - 22.00	Susreti sa autorima / Meeting the Authors	BITI ARIJELA F , Simon Sen i Milena Bogavac / BE ARIELLE F , Simon Senn and Milena Bogavac

**SERBIA
CREATES
THEATER**

12.09.2020.

18.00-19.00

Promocija knjige / Book promotion:

Vera Konjović
ČEKAJUĆI BITEF / WAITING FOR BITEF

Učesnici / Participants:

Vera Konjović, autorka knjige; Aleksandar Milosavljević, autor predgovora; Miloš Latinović, direktor Bitef teatra
Izdavač / Publisher: Bitef teatar / Bitef Theatre

Na fotografiji: Aleksandar Milosavljević, Vera Konjović, Miloš Latinović.

Foto. Boško Karanović.

Otvorena scena na Skveru Mira Trailović / Open stage at Mira Trailović Square

19.00-20.00

Svečano otvaranje / Opening event

Cirkusfera / Cirkobalkana8

PERFORMANS „0” / PERFORMANCE ”0”

Izvođači / Performers:

Vladana Manić, Nemanja Jovanović, Danka Sekulović, Hristina Šormaz i Milan Manić

Muzika / živi nastup / Music/live act:

Filip Jevtić

Performans ostvaren u saradnji sa:

Bitefom, 8. Cirkobalkana festivalom, Bitef teatrom i KC „Magacin“ /
The performance is realized in cooperation with: Bitef, 8th
Circobalkana Festival, Bitef Theatre, and KC “Magacin”

20.00-21.00

Glavni program / Main Programme

DOLINA JEZE / UNCANNY VALLEY

Koncept, tekst i režija: Štefan Keği

Tekst, telo, glas: Tomas Mele

Produkcija: Minhener Kameronšpile i Rimini protokol, Minhen, Berlin, Nemačka

Concept, text & direction: Stefan Kaegi

Text, Body, Voice: Thomas Melle

Production: Münchner Kammerspiele and Rimini Protokoll, Munich, Berlin, Germany

<https://festival.bitef.rs/en/program/uncanny-valley>

Foto: Jelena Janković

Otvorena scena na Skveru Mira Trailović / Open stage at Mira Trailović Square

Foto: Jelena Janković

Bitef teatar /Bitef Theatre

21.00-22.00

Susreti sa autorima / Meeting the Authors

DOLINA JEZE / UNCANNY VALLEY

Stefan Kaegi i Milena Bogavac

Foto: Jelena Janković

Otvorena scena na skveru Mire Trailović / Open stage at Mira Trailović Square

13.09.2020.

14.00-15.00

Glavni program / Main Programme

DOLINA JEZE / UNCANNY VALLEY

Koncept, tekst i režija: Štefan Keği

Tekst, telo, glas: Tomas Mele

Produkcija: Minhener Kameronšpile i Rimini protokol, Minhen, Berlin, Nemačka

Concept, text & direction: Stefan Kaegi

Text, Body, Voice: Thomas Melle

Production: Münchner Kammerspiele and Rimini Protokoll, Munich, Berlin, Germany

<https://festival.bitef.rs/en/program/uncanny-valley>

Foto: Jakov Simović

Bitef teatar /Bitef Theatre

Otvorena scena na skveru Mire Trailović / Open stage at Mira Trailović Square

<

15.00-17.00

Bitef Polifonija / Bitef Polyphony

IGRA ZA ŽIVOT BITEF POLIFONIJE 2020 /
BITEF POLYPHONY 2020 THE PLAY FOR LIFE

TIM:

Koncept: Ljubica Beljanski-Ristić
Producent: Mirjana Žarković

Programski segmenti: Tanja Piper Stanković, rediteljka/glumica
Jelena Gavrić, producentkinja
Sanja Krsmanović Tasić, rediteljka
Dušan Vulić, producent
Jelena Bogavac, rediteljka
Milena Bogavac, dramaturškinja/direktorka
Lidija Antonović, koordinatorka projekta
Nela Antonović, concept
Irena Ristić, moderatorka dijaloga
Slađana Bušić, PR
Tijana Đorđević, organizacija.

Podrška: Bitef teatar, Ustanova kulture „Stari grad“ i Centar za dramu u edukaciji i umetnosti CEDEUM.

PROGRAM:

NIT KOJA NAS POVEZUJE

Malo pozorište „Duško Radović“

Učestvuju: Tanja Piper i Dragan Subotić

fotografiji: Ljubica Beljanski Ristić
i Sanja Krsmanović Tasić

Na fotografiji: Irena Ristić

Nit koja nas povezuje: Na fotografiji: Tanja Piper i Dragan Subotić

Najava predstave Aska i vuk.

Tim:

Tatjana Piper Stanković (dramatizacija i režija)
Aleksandar Lokner (muzika)
Danica Arapović (asistent režije i scenski pokret), Staša
Jamušakov (scenografija i kostim), Marija Tavčar (kreacija lutaka).

Uloge:

Aska/Devojčica 1 - Vladislava Đorđević
Vuk/Dečak 1 - Lazar Miljković
Aja/Devojčica 2 - Jovana Cvetković
Tata/Dečak 2/Mali ovan - Arsenije Tubić
Nastavnica - Tatjana Piper Stanković.

ZAŠTO IGRA ZA ŽIVOT

Intervju: Tanja Piper Stanković i Sanja Krsmanović Tasić
Voditeljka: Slađana Bušić

MUZEJ POSLEDNJIH STVARI

Omladinsko pozorište PATOS, Smederevo, segment iz predstave
„2100: Skaska o Askii“

Tim: Sanja Krsmanović Tasić (režija i tekst), Jugoslav Hadžić
(muzika), Ivka Stanojević (kostim), Pavle Kukić (scenografija i
rekvizita). Igraju: Dunja Velebit, Ana Ivanković, Milica Ivanović,
Tara Jovanović, Bojana Ristić, Natalija Jovanović, Milica
Lazarević, Mila Živković i Danilo Karapandža. Muziku izvode:
Jelena Ugrinić (viola), Marko Đorđević (klarinet), Čarna Varvara
Bolević (violina), Đorđe Ivković (violina) i Staša Timotijević
(violončelo)

ZA KOGA IGRA ASKA?

Završnica online-dijaloga o položaju umetnica i umetnika u
Srbiji

Učestvuju: Ana Vuković (menadžerka u kulturi i istraživačica
/Asocijacija NKSS); Zoran Pantelić (umetnik, producent i
istraživač / Centar za nove medije kuda.org); Ivana Stefanović,
kompozitorica i spisateljica / (Centar za muzičku akciju, Beograd);
Marko Milić (autor i performer / Servis za savremeni ples Stanica);
Milena Dragičević-Šešić (kulturološkinja i profesorka Fakulteta
dramskih umetnosti)

Dijalog moderira: Irena Ristić (Hop.La!/Fakultet dramskih
umetnosti)

<https://www.youtube.com/watch?v=UENmFHWkdw>

PSALM ZA ANU FRANK

Mini-performans Šabačkog pozorišta, podstaknut predstavom
„Ana Frank“

Učestvuje: Vanja Pavlović, glumica
Video-rad: Igor Marković

Predstavu stvarali: Jelena Bogavac (režija), Milena Bogavac
(dramatizacija), Aleksandar Kovačević (kostimografija),
Aleksandra Veljković (scenski pokret), Igor Marković (audio i
video), Marko Ribić (asistent režije), Vanja Vujanović (asistent
produkcije), Jugoslav Radojević (fotografije) i grupa Kombinart
(grafički dizajn). U predstavi igraju: Vanja Pavlović, Olivera
Guconić, Deana Kostić, Slobodan Petranović Šarac i Miloš
Vojnović.

Na fotografiji: Lidija Antonović

Premijerno prikazan : 25.09.2020 :

Na fotografiji: Slađana Bušić, Jelena i Milena Bogavac. Foto. Jakov Simović
Otvorena scena na Skveru Mira Trailovića / Open stage at Mira Trailović
Square

LIČNE PRIČE

Intervju: Jelena i Minja Bogavac

Voditeljka: Slađana Bušić

IGRA ZA PLANETU

Umetnički performans Teatra Mimart

Tim: Performeri, saradnici Teatra Mimart: Vatra - Ivana Koraksić, Zemlja - Lidija Antonović, Voda - Marko Nektan, Vazduh - Strahinja Padežanin.

Kreativni tim projekta: Lidija Antonović (koordinator projekta), Nela Antonović (koncept), Anđelija Marković (kostimi), Ivana Stefanović (muzika). Foto: Isajlo Marić. Igra za planetu deo je projekta „MIM-ART-SPOT“ Teatra Mimart, koji je jedan u nizu umetničkih performansa koji se izvode u eksterijeru, a bave se ekologijom duše i ekologijom planete Zemlje. Projekat je podržalo Ministarstvo kulture i informisanja.

Između delova koji se odnose na predstave na video-bimu prisutni su mogli da vide **dva međusegmenta VARIJACIJA NA TEMU IGRE ZA ŽIVOT** u vidu onlajn intervjuja, iskaza i ličnih priča učesnika ovogodišnje Bitef Polifonije, kao i prethodnih.

Realizatori: Slađana Bušić i Tijana Đorđević.

POLIFONIJA U TRAJANJU

Najavljuju: Mirjana Žarković i Ljubica Beljanski-Ristić Na kraju, prisutni izvođači, učesnici, gosti i publika svečano su otvorili „Polifoniju u trajanju“ i sajt **IGRE ZA ŽIVOT** Bitef Polifonije, koji je pregled ovogodišnjeg događanja, uvod u sledeću godinu, ali i pogled u arhivu (onoga što je učinjeno tokom proteklih dvadeset godina). Sajt razvija i neguje otvoren stvaralački proces polifonog koncepta u trajanju. Koncept sajta: Nikola Ilić

17.00-18.00

Glavni program / Main Programme

DOLINA JEZE / UNCANNY VALLEY

Koncept, tekst i režija: Štefan Kegj

Tekst, telo, glas: Tomas Mele

Produkcija: Minhener Kammerspiele i Rimini protokol, Minhen, Berlin, Nemačka

Concept, text & direction: Stefan Kaegi

Text, Body, Voice: Thomas Melle

Production: Münchner Kammerspiele and Rimini Protokoll, Munich, Berlin, Germany

<https://festival.bitef.rs/en/program/uncanny-valley>

Foto: Jelena Janković
Bitef teatar / Bitef Theatre

18.30-19.30

Filozofski teatar / Philosophical Theatre

NA IVICI BUDUĆNOSTI / EDGE OF THE FUTURE

Svetlana Slapšak i Maja Pelević

Otvorena scena na Skveru Mira Trailović / Open stage at Mira Trailović Squar

20.00-21.00
Glavni program / Main Programme

DOLINA JEZE / UNCANNY VALLEY

Koncept, tekst i režija: Štefan Kegj
Tekst, telo, glas: Tomas Mele
Produkcija: Minhener Kammerspiele i Rimini protokol, Minhen, Berlin, Nemačka
Concept, text & direction: Stefan Kaegi
Text, Body, Voice: Thomas Melle
Production: Münchner Kammerspiele and Rimini Protokoll, Munich, Berlin, Germany

<https://festival.bitef.rs/en/program/uncanny-valley>

Foto: Jelena Janković
Bitef teatar / Bitef Theatre

14.09.2020.

14.00-15.00
Glavni program / Main Programme

BITI ARIJELA F / BE ARIELLE F

Koncept i režija / Concept and Direction: Simon Senn / Simon Senn

Igraju / With: Simon Senn, Arijele F. i jedno virtuelno telo / Simon Senn, Arielle F, and a virtual body

Produkcija / Production: Company: Simon Senn
Distribucija i gostovanje / Distribution and touring: Théâtre Vidy-Lausanne
Koproducenti / Co-Production: Théâtre Vidy-Lausanne - Le Grütli, Centre de production et de diffusion des Arts Vivants - Théâtre du Loup
Uz podršku / With the support of: Porosus - Fondation Suisse pour la culture Pro Helvetia - Fondation Ernst Göhner - Pour-cent culturel Migros - Loterie Romande

Tehničar / Tahnician: Simon Senn
Fotografija - Photography: Elisa Larvego, Matilda Olmi

15.00-17.00

Panel diskusija / Panel discussion

NA IVICI NOVE POZORIŠNE SEZONE / EDGE OF THE NEW THEATRE SEASON

Moderatori / moderators: Aleksandar Brkić i Jelena Knežević

Političke mere i menadžerske alatke namenjene izvođačkim umetnostima tokom kovida 19

U prvom delu učestvuju Florans Porteli, Katrin Deventer, Ana Ilić i Dr Milena Dragičević Šešić, a u drugom Fransis Peduzi, Dubravka Vrgoč, Jug Radivojević i Marijana Cvetković.

Panel „Na ivici pozorišne sezone“ se realizuje u saradnji sa Delegacijom Evropske unije u Srbiji u okviru programa [#CultureTalks](#) vebinari i

Institut français de Serbie/ Francuski institut u Srbiji u okviru programa

Teatroskop - regional program for contemporary performing arts

Foto: Foto: Matilda Olmi
Bitef teatar / Bitef Theatre

Otvorena scena na skveru Mire Trailović / Open stage at Mira Trailović Square

17.00-18.00

Glavni program / Main Programme

BITI ARIJELA F / BE ARIELLE F

Koncept i režija / Concept and Direction: Simon Sen / Simon Senn

Igraju / With: Simon Sen, Arijel F. i jedno virtuelno telo / Simon Senn, Arielle F, and a virtual body

Produkcija / Production: Company: Simon Senn
Distribucija i gostovanje / Distribution and touring: Théâtre Vidy-Lausanne

Koproducenti / Co-Production: Théâtre Vidy-Lausanne - Le Grütli, Centre de production et de diffusion des Arts Vivants - Théâtre du Loup

Uz podršku / With the support of: Porosus - Fondation Suisse pour la culture Pro Helvetia - Fondation Ernst Göhner - Pourcent culturel Migros - Loterie Romande

Tehničar / Tahnician: Simon Senn

Fotografija -Photography: Elisa Larvego, Matilda Olmi

Foto. Jelena Janković.
Bitef teatar / Bitef Theatre

18.30-19.30

Predavanje / Lecture

**DIGITALNI RAZGOVOR O ANALOGNOJ UMETNOSTI /
DIGITAL DISCUSSION ABOUT ANALOGUE ART**, Erika Fischer Lichte i Ivan Medenica

Foto: Miroslav Milić. Otvorena scena na Skveru Mira Trailović / Open stage at Mira Trailović Square

20.00-21.00

Glavni program / Main Programme

BITI ARIJELA F / BE ARIELLE F

Koncept i režija / Concept and Direction: Simon Sen / Simon Senn

Igraju / With: Simon Sen, Arijel F. i jedno virtuelno telo / Simon Senn, Arielle F, and a virtual body

Produkcija / Production: Company: Simon Senn
Distribucija i gostovanje / Distribution and touring: Théâtre Vidy-Lausanne

Koproducenti / Co-Production: Théâtre Vidy-Lausanne - Le Grütli, Centre de production et de diffusion des Arts Vivants - Théâtre du Loup

Uz podršku / With the support of: Porosus – Fondation Suisse pour la culture Pro Helvetia - Fondation Ernst Göhner - Pourcent culturel Migros - Loterie Romande

Tehničar / Tahnician: Simon Senn

Fotografija / Photography: Elisa Larvego, Matilda Olm

Foto: Miroslav Milić, Bitef teatar / Bitef Theatre

21.00-22.00

Susreti sa autorima / Meeting the Authors

BITI ARIELA F / BE ARIELLE F

Simon Senn i Milena Bogavac

Foto: Miroslav Milić. Otvorena scena na Skveru Mira Trailović / Open stage at Mira Trailović

Opširnije : https://festival.bitef.rs/54bitef/glavni-program?product_categories_id=1390

IZ MEDIJA

<https://www.youtube.com/watch?v=AnU2eCYnpls>

<http://www.critical-stages.org/22/a-digital-talk-about-an-analogue-art-interview-with-erika-fischer-lichte/>

<http://www.politika.rs/sr/clanak/462108/Bitef-na-ivici-buducnosti>

<https://www.rts.rs/page/radio/sr/story/24/radio-beograd-2/4052757/na-ivici-buducnosti.html>

<https://cordmagazine.com/sr/kultura/ivan-medenica-bitef-na-ivici-buducnosti/>

Bitef prolog tim:

Odbor: Jug Radivojević (predsednik), Nebojša Jakovljević, Ana Ilić, Miloš Latinović, Milena Nikolić.

Direktor: Miloš Latinović.

Umetnički director: Ivan Medenica.

Dramaturg: Filip Vujošević.

Izvršna direktorka: Jelena Knežević.

Producentkinja Programa: Ksenija Đurović.

Tehnički direktor: Mile Buturović.

Koordinator tehnike: Milorad Jovanović.

Koordinatorka pratećih programa: Olivera Keckojević.

Prevod predstava na glavnom program: Vera Konjović, Bogdan Petrović .

Marketing i odnosi s javnošću

Direktorka: Anđelka Janković.

Marketing i odnosi s javnošću: Slavica Hinić.

Menadžerke: Aleksandra Đonin, Kristina

Krspogačin Stajić.

Vizuelni identitet: McCann Beograd.

Executive Creative Director: Jana Savić
Rastovac.

Associate Creative Director: Lidija
Milovanović.

Senior Art Director Branko Rosić.

Junior Copywriter Filip Grujić.

Strategic Planner: Aleksandar Milojević.

Account Executive Milica Kijanović.

Account Assistant: Bojan Stevanović.

Head of Creative Services Nikola Nikolić.

Production Artist: Dejan Blagojević.

Associate Production Artist: Jelena Lubardić.

Protokol: Dragana Doroslovac.

Logistika: Dragana Doroslovac.

Rukovodioci: Jovana Janjić, Uroš Ranković.

Prodaja ulaznica: Dajana Nikolić.

Veb sajt i blog

Urednički tim: Jelena Stojanović, Jelena
Bogavac, Kristina Jusufović.

Prevod: Vesna Radovanović, Vera Konjović,
Vuk Tošić, Jelena Babšek Labudović.

Leektor za srpski jezik: Borivoj Gerzić.

Veb dizajn: Agencija: Halo Creative Team.

Dizajn za društvene mreže: Branko Tmušić.

Video, foto i audio dokumentacija

Jelena Janković, Jovo Marjanović, Nenad
Šugić, Jakov Simović, Marko Petrović, Milan
Mihajlović - Caci, Dragan Stevanović.

Finansijska služba: Aleksandra Cvetković,
Aleksandra Marković Kostić.

Pravna služba: Nenad Darić, Lidija Kostelac.

Umetnička sekretarka i šefica umetničkog
arhiva: Vesna Bogunović.

Tim Bitef teatra: Sanja Ljumović, Ljubomir
Radivojević, Maja Jovanović, Dragan
Đurković, Miroslav Vladić, Igor Milenković,
Jugoslav Hadžić, Goran Gavrančić,
Aleksandar Marinković, Vladan Milošević,
Marta Narandžić.

Informacione tehnologije: Nenad Šugić .

Vođe trupa: Aleksandar Jelić, Ana Najkić,
Jelena Čeivanović, Nađa Marjanović.

Razvodnici: Aleksandar Bradić, Ana Stefanović,
Bojan Dimić, Dalibor Stojanović, Danijela Matović,
Đorđe Perović, Dunja Đokić, Jelena Smiljanić,
Jovana Blagojević, Ksenija Erjavec, Ksenija
Popović, Maja Čuk, Marija Takić, Milica Ljubić,
Nevena Čubrić, Nikola Terzić.

Bitef prolog 2020						
12 -14.09.2020.						
Broj programa		Program	Datum izvođenja	Broj izvođenja	Broj gledalaca	Napomena
1	Promocija knjige	Čekajući Bitef / Waiting for Bitef, Vera Konjović, Beograd, Srbija	12.09.2020	1	30	
1	Svečano otvaranje	Performans „0”, Cirkusfera, Beograd, Srbija	12.09.2020	1	250	
1	Glavni program	Dolina jeze / Uncanny Valley , Stefan Kaegi, Münchner Kammerspiele and Rimini Protokoll, Munich, Berlin, Nemačka	12.09.2020	1	244	
	Emitovanje na RTS2 kanalu		12.09.2020.		13.672	Na RTS2
			13.09.2020	3	726	
1	Glavni program	Biti Arijele F / Be Arielle F, Simon Senn Compagnie Simon Senn, Ženeva, Švajcarska	14.09.2020	3	716	
1	Susreti sa autorima	Dolina jeze / Uncanny Valley Stefan Kaegi i Milena Bogavac	12.09.2020	1	50	
		Biti Ariela F / Be Arielle F Simon Senn i Milena Bogavac	14.09.2020	1		
1	Bitef Polifonija	Igra za život Bitef Polifonije 2020 / Bitef Polyphony 2020 The play for Life, Beograd, Srbija	13.09.2020	1	80	1
1	Filozofski teatar	Na ivici budućnosti / Edge of the future Svetlana Slapšak i Maja Pelević	13.09.2020.	1	80	
1	Panel diskusija	Na ivici nove pozorišne sezone / Edge of the new theatre season Mderatori: Aleksandar Brkić i Jelena Knežević	14.09.2020	1	50	
1	Predavanje	Digitalni razgovor o analognoj umetnosti / Digital discussion about analogue art Erika Fischer Lichte i Ivan Medenica	14.09.2020	1	60	
9				15	15.958	1
	UKUPNO	Programa: 9				
		Igranja: 15 + 1 emitovanje na TV kanalu RTS2				

	Gledalaca: 15.958				
--	-------------------	--	--	--	--

Ukupan broj gledalaca: 15.358 (1.686 + 13.672) za glavni program i 600 članova publike pratećih programa, ukupno čineći cifru od 15.958 ljudi.

5. Posećenost programa

POSEĆENOST PROGRAMA	2019.	2020.
- ukupan broj posetilaca (gledalaca) sa uporednim podatkom u odnosu na 2018. godinu	47.914	36.381
UKUPAN BROJ PROGRAMA = 49 UKUPAN BROJ IGRANJA PROGRAMA = 88 UKUPAN BROJ GLEDALACA = 36.381		
Struktura posećenosti programa u odnosu na vrstu programa izražena u procentima	broj gledalaca	%
programi ustanove	34.702	90.41%
programi ustanove van matičnog prostora	2.744	1.92%
- u Srbiji	1.879	4.9%
- van Srbije	865	2.25%
projekti drugih ustanova ili pojedinaca koji su se odvijali u ustanovi kroz gostovanja drugih ustanova u BITEF teatru	1.679	4,73%
projekti drugih ustanova ili pojedinaca koji su se odvijali u saradnji sa BITEF teatrom	1.679	4.73%

5. Finansiranje

6.

* ukoliko su u pitanju inostrane donacije dostaviti kopije prevedenih ugovora i [iskorišćenost sredstava u 2020.g](#)

7. Izveštaj o vrednovanju rada Bitef teatra u 2020. godini

7.1. Osvrt na sezonu 2020 – Reč direktora

Repertoar Bitef teatra se danas, kao i od samog početka rada trudi da bude kritičan, da provocira, da pokreće publiku na akciju i promišljanje. Nekako nam je osnivačica Mira Trailović ostavila u amanet da koračamo uvek ispred, da gledamo preko zidova, da budimo i uznemiravamo...nikada bez razloga. Umetnost ne postoji samo da bi registrovala. Odnos Bitef teatra prema aktuelnim društvenim temama, kojih nažalost danas ima dosta i to "odličnih" je hrabar, kao što i podnaslovi sezona i Bitef festivala to i najavljuju. Naše predstave vrlo oštro govore o pojavama u društvu a neke imaju vrlo ozbiljan politički podtekst. Svi mi imamo političke stavove i mišljenje pa samim tim i političku slobodu. Pitanje je da li je to dovoljno. Bitef teatar je u 2020. godini svoju publiku, nakon uznemiravajuće, opomunjujuće, mračne, moguće slike "sveta bez ljudi", želje da počnemo "ljubav iz početka", doveo do suočenja da smo možda stigli „do ivice“. Nadamo se naš svet ni je došao do ruba postojanja i da čovek nije vrsta koja će izumreti zbog sopstvene greške na nivou intelekta.

Teatar je i ove „sezone“, uprkos pandemije i virusa Covid 19 koj je zaustavio svet, možemo reći, ipak radio uspešno, drugačije, s nadom da će budućnost biti mudrija, a naše pohlepa, nadobudnost, nesaosećajnost i nebriga prema prirodi i planeti, prema našim pokolenjima nestati, ili se barem svesti na meru koji priroda toleriše. U predstavama smo naglašavali vrednosti poštovanja i življenja u skladu sa zakonima prirode, uvažavanja ljudi drugačijih stavova, suprotnih politika... pomoći i brige za druge tokom pandemije...ali smo ukazali i na posledice neuvažavanja tih vrednosti, primenivanja nečega što nikada ne bismo primenili na sebi ili bližnjima, raspada zajednice... takođe - na prisustvo straha od daleko bržeg razvoja nauke i novih tehnologija u svim funkcijama savremenog života u odnosu na čoveka i nužnost ulaganja u procese istraživanja i približavanja današnjih generacija nauci i tehnologijama jer one daju smer razvoja i ekonomskom progresu, društvenom napretku i očuvanju i unapređenju životne sredine. Direktno utiču na kvalitet našeg života i ravnotežu sa prirodnim okruženjima. Da bismo živeli bezbedno i kvalitetno, neophodno je da to omogućimo i budućim generacijama.. o su bile teme koje smo otvarali kroz repertoar, kako kroz sopstvene produkcije tako i u saradnji sa partnerima iz regije, umetnicima i trupama koji stvaraju u okviru nezavisne kulturne scene. Čini mi se da nadalje nabrojene nagrade koje su dodeljene Bitef teatru govoro u prilog da naših sličnomišljenika ima u pozorišnom svetu.

Pitanje je da li je to dovoljno – da umetnici ne odustaju. Potrebna je pomoć prijatelja. Pred nepoznatim, svakako

Šta nas čeka? Za odgovorom još tragamo – i nećemo odustati.

	Prihodi	Programski troškovi	Zarade i solid. pom.za zaposl.	Redovni materijalni i stalni troškovi	Investicije i investiciono održavanje opreme	UKUPNO troškovi
Struktura prihoda						
1. Budžetska sredstva	58.852.874,67					58.852.874,67
- Grada	48.060.874,67	15.200.000,00	18.764.258,00	13.492.628,69	603.987,98	48.060.874,67
- Republike	10.792.000,00	10.792.000,00				10.792.000,00
- AP Vojvodine						
2. Ostali izvori	14.319.780,79					13.946.907,23
- donacije*						
-sponzori	6.051.514,52	6.051.514,52				6.051.514,52
- prihod od realizacije programa (ulaznice, članarine i dr. programi)	967.982,18	967.982,18				967.982,18
- prihod od usluga	3.173.870,33	3.173.870,33				3.173.870,33
- ostali sopstveni prihodi	4.126.413,76	2.000.000,00		1.753.540,20		3.753.540,20

Miloš Latinović

7.2. Nagrade:

Predstava Prostor za revoluciju

- 47. Internacionalni festival alternativnog i novog teatra – INFANT, 2020

Proglašenjem pobjednika i uručjenjem nagrada 06. septembra svečano je zatvoren 47. Internacionalni festival alternativnog i novog teatra – INFANT. Odlukom žirija festivala koji su činili Miroslav Radonjić, Nikola Zavišić i Milan Puzić, **Nagrada 47. INFANT-a** je dodeljena predstavi „Prostor za revoluciju“ Bitef teatra (Bitef dens kompanije).

Predstava Gradovi kojih više nema

- Nagrada „Dimitrije Parlič“

Odlukom žirija, čiji sastav je odabran na osnovu odluke Predsedništva UBUS-a: Sanja Krsmanović Tasić, Danica Arapović, Milica Pisić, Dejan Kolarov i Miloš Kecman, **Nagrada „Dimitrije Parlič“** za najbolju koreografiju u sezoni 2018/19. i 2019/20. godine većinom glasova dodeljena je Konstanci Makras za predstavu „Gradovi kojih više nema“, kreiranu u saradnji sa igračima Bitef dens kompanije.

Članovi žirija su za tu predstavu, koja povlači paralelu između traumatičnih doživljaja nemačke i srpske istorije - bombardovanja Drezdena 1945. godine i NATO bombardovanja Srbije 1999. godine, istakli u obrazloženju da “predstava dugo rezonira u nama, budeći bezbroj pitanja, ali imajući katarzično dejstvo, koje ne bi bilo moguće ostvariti bez posvećenog anasambla izvajanog strpljivim i postojanim radom sa izvrsnim domaćim i stranim koreografima, principom koji se u Bitef dens kompaniji neguje”.

Uručenje godišnjih nagrada UBUS-a biće naknadno objavljeno, u skladu sa aktuelnom epidemiološkom situacijom.

UBUS već gotovo četvrt veka dodeljuje strukovne nagrade zaslužnim umetnicima, povodom dana rođenja proslavljenog domaćeg koreografa Dimitrija Parlića (23. oktobar).

Godišnje nagrade UBUS-a dodeljuju se uz podršku Ministarstva kulture i informisanja Srbije.

Predstava Kretanje

- 65. Sterijino pozorje

Žiri Šezdeset petog Sterijinog pozorja – Almir Bašović, dramski pisac, predsednik Žirija, Jelena Mijović, dramaturškinja, IGOR BURIĆ, pozorišni kritičar, Željko Hubač, dramski pisac, i Robert Lenard, reditelj, video je od 26. septembra do 3. oktobra 2020. godine sedam predstava u takmičarskoj selekciji.

Na završnoj sednici, održanoj 3. oktobra 2020, Žiri je doneo Odluku kojom je tim predstave Kretanje osvojio šest nagrada, a to su:

1. **Sterijina nagrada za tekst savremene drame** – DIMITRIJE KOKANOV za KRETANJE, režija Jovana Tomić, Bitef teatar Beograd. Odluka je doneta većinom glasova.
2. **Sterijina nagrada za glumačko ostvarenje:** JELENA ILIĆ za ulogu u predstavi KRETANJE Dimitrija Kokanova, režija Jovana Tomić, Bitef teatar Beograd. Odluka je doneta jednoglasno.
3. **Sterijina nagrada za glumačko ostvarenje:** ALEKSANDAR ĐINĐIĆ za ulogu u predstavi KRETANJE Dimitrija Kokanova, režija Jovana Tomić, Bitef teatar Beograd. Odluka je doneta većinom glasova.
4. **Sterijina nagrada za kostimografsko ostvarenje** – SELENA ORB za predstavu KRETANJE Dimitrija Kokanova, režija Jovana Tomić, Bitef teatar Beograd. Odluka je doneta jednoglasno.
5. **Sterijina nagrada iz Fonda „Dara Darinka Čalenić“ za najboljeg mladog glumca** – PAVLE MENSUR za ulogu u predstavi KRETANJE, režija Jovana Tomić, Bitef teatar Beograd. Odluka je doneta većinom glasova.
6. Žiri Okruglog stola kritike Sterijinog pozorja: Aleksandra Glovacki (predsednica), Milivoje Mladenović i Andrej Čanji doneo je odluku da **Sterijinu nagradu „Dejan Penčić Poljanski Okruglog stola kritike za najbolju predstavu** dodeli ostvarenju KRETANJE Dimitrija Kokanova, režija Jovana Tomić, Bitef teatar Beograd. Odluka je doneta većinom glasova.

Predstava Lepa Brena Project

- 5. Pozorišno proleće 2020.

Za odigranu ulogu u predstavi Lepa Brena Project, Ivan Marković je dobio **Nagradu ZALOG ZA BUDUĆNOST**, na 5. Pozorišnom proleću 2020 (Šabačko pozorište)

Obrazloženje žirija u sastavu: Aleksandar Milosavljević, Olivera Milošević i Jelena Stokuća: Za fino profilisan balans između muškog i ženskog principa, između dramatične intime i potrebe za uspehom na estradi, te načina na koji je sudbinu lika koji tumači povezao sa pričom pop-kulturnog fenomena iz naslova predstave.

7.2. Ocena programa od strane stručne javnosti (pregled najznačajnih kritika, prikaza u medijima)

U prilogu izveštaja dostavljamo, najvažnije objave u štampanim i veb izdanjima (a prema analizi agencije Mccann Erickson Clipping) za 2020. godinu na DVD formatu.

7.3. Članstvo u pozorišnim asocijacijama:

IETM - International Network for Contemporary Performing Arts

NETA – New European Theatre Action

SFA – Serbian Festival Association

EFA – European Festival Association

ASSITEJ - Association for Children and Young People.